

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

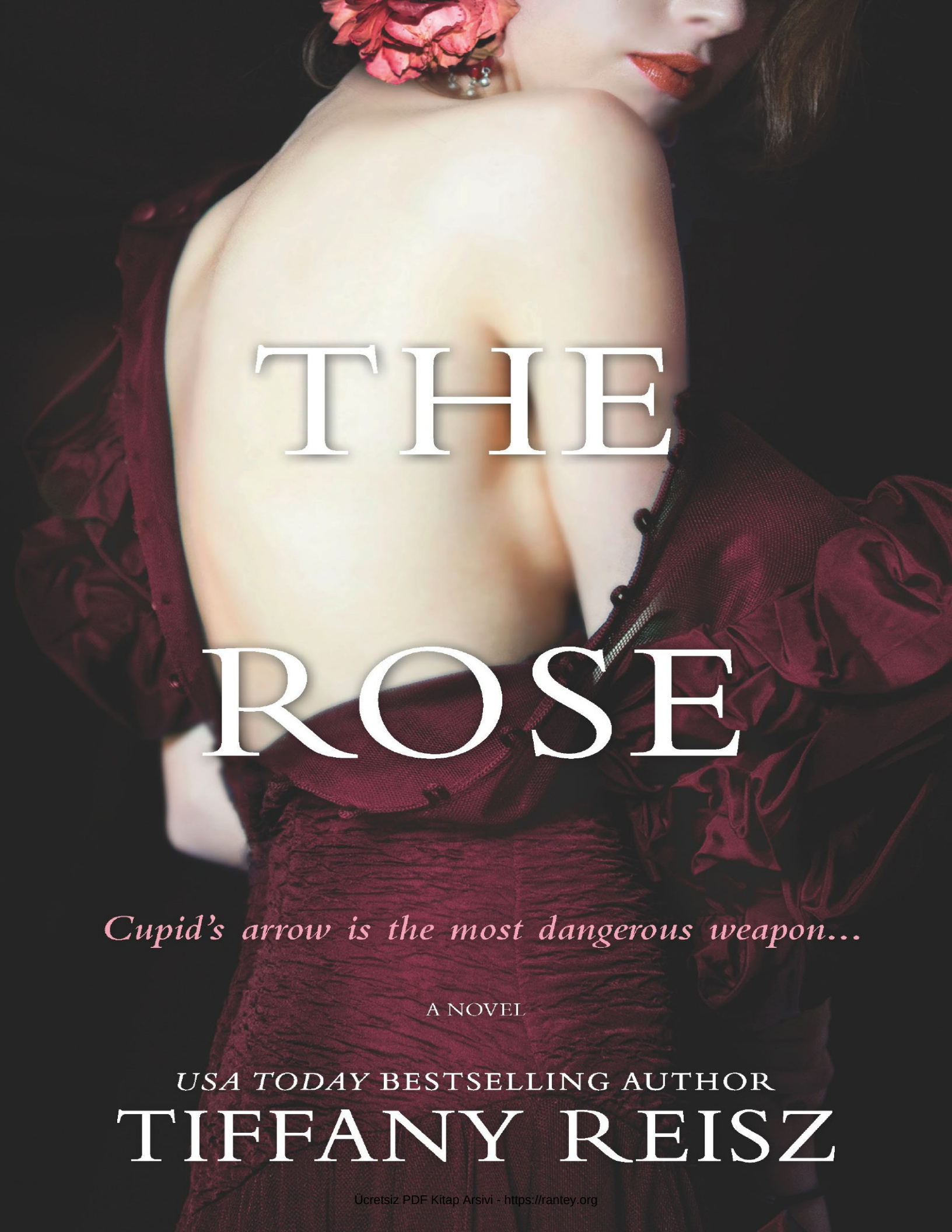
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE ROSE

Cupid's arrow is the most dangerous weapon...

A NOVEL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
TIFFANY REISZ

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

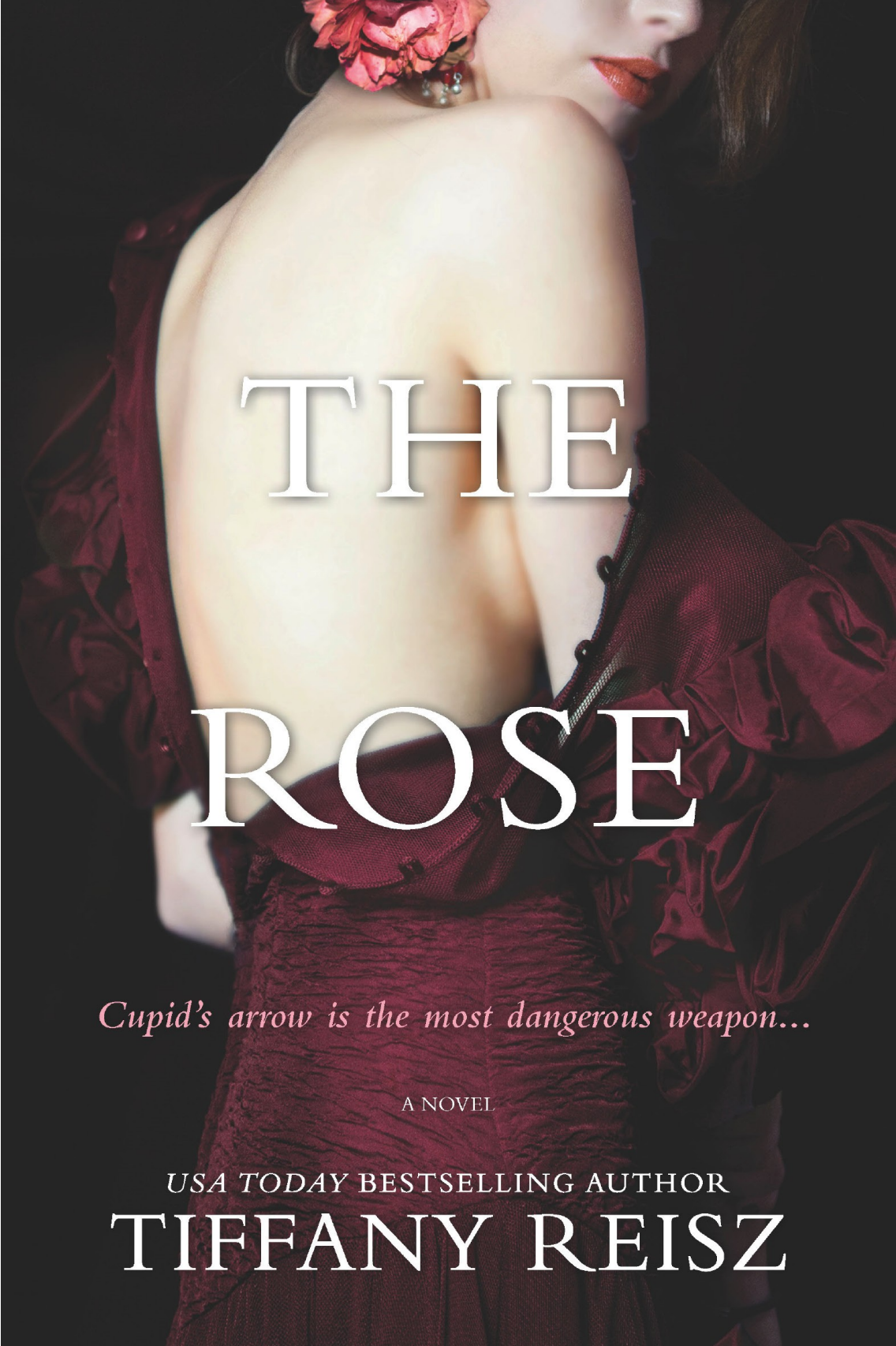
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE ROSE

Cupid's arrow is the most dangerous weapon...

A NOVEL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
TIFFANY REISZ

Çok satan yazar Tiffany Reisz, şehvet ve büyüünün ve bu ikisi birleştiğinde ortaya çıkan tehlikelerin yaratıcı bir hikayesiyle geri dönüyor...

Lia'nın üniversite mezuniyet partisinin olduğu gün, ailesi -Yüksek mevkilerde dostları olan zengin sanat koleksiyoncuları ona güzel bir şarap kadehi, güllerle süslü nadide bir eser hediye ederler. Çarpıcı bir hediyedir ve Lia'nın ailesinin bir arkadaşı olan ve Lia'nın partisinde misafir olarak bulunan August Bowman'ın da göz koyduğu bir hediyedir. August'un ona söylediğine göre bu fincan Gül Kylix'i olarak bilinmektedir ve sıradan bir değildir. Yunan erotik aşk tanrısı Eros'un tapınak törenlerinde kullanılmış ve aşk getirme gücüne sahipmiş. en mahrem cinsel fantezileri hayata geçirir.

Ancak Lia, August'un kupa ile ilgili iddialarına şüpheyle yaklaşıyor. Ne de olsa kendisi de bir koleksiyoncudur ve kız onun sadece bunu ele geçirmek istediğinden şüphelenmektedir. etkileyici bir sanat eseri. Bu yüzden onu kendisi için denemesi için cesaretlendirir ve Lia Gül Kylix'ten içtiğinde aniden O kadar canlı bir erotik efsanenin içine dalmış ki gerçek gibi görünüyor - sanki August'un yanında en şehvetli fanteziyi yaşıyormuş gibi...

Bu eski ve tehlikeli kalıntının gerçek gücünün farkına varan Lia, ondan vazgeçme konusunda daha da temkinlidir, ancak August kalıntının yalnızca kendisinde güvende olduğu konusunda ısrar eder. August, kalıntının tam değerini ödemeye hazırdır.

Ama Lia'nın aklında başka tür bir takas vardır. Onları birbirlerine -ve fantezilerine- her ikisinin de hazır olduğundan daha fazla bulaştıran bir takas.

Tiffany Reisz'in romanları için övgüler

"Son zamanlarda okuduğum en iyi kitaplardan biri.... Şanslılar usta işi, karanlık temalı ve yürekli bir gerilim romanı."

-Susanna Kearsley, New York Times çoksatan yazarı

"Kısmen gizem, kısmen gotik gerilim.... Aşk, yalanlar ve bir ailenin sakladığı sırlar üzerine atmosferik ve kışkırtıcı bir hikâye. Şanslılar ustalıkla hazırlanmış. Şiddetle tavsiye ederim."

-Kerry Lonsdale, Wall Street Journal'ın çok satan yazarı

"Tiffany Reisz, ejderhalardan daha tehlikeli sırları olan bir aile hakkındaki bu unutulmaz hikâyeyle gotik gerilimi günümüz için yeniden keşfediyor."

-Gwenda Bond, Gölgelerdeki Kız'ın yazarı, Şanslı Olanlar üzerine

"Kendinizi her karaktere aşık olurken bulacaksınız... [Yazarın hangi yöne döneceğini görmek için nefesinizi tutarak bekleyeceksiniz; ve sonunda kendinizi yolculuğu düşünmeden bir dakika bile geçiremezken bulacaksınız ve Tiffany Reisz'in görkemli hikaye anlatımı."

-RT Book Reviews on The Night Mark, Top Pick!

"Bu zaman yolculuğu romantizmi bayıltacak kadar güzel. Reisz, aşkın her şeyi, hatta zamanı ve ölümü bile yenebileceğine inandıran büyüleyici ve inandırıcı bir olay örgüsü yaratırken, isteyebileceğiniz tüm yüksek romantizmi yakalayan güçlü bir yazar."

-Kirkus Reviews Gece İşareti hakkında

"Karanlık, dolambaçlı bir aşk, şehvet, ihanet ve cinayet hikâyesi... Bu roman kaçırılmamalı."

-Bustle on The Night Mark

"[Reisz'in] düzyazısı oldukça güzel ve harika, sıkı bir hikâye dokuyabiliyor."

-New York Times ve USA TODAY çok satan yazarı Jennifer Probst

"Reisz anlatıyı zengin tarihi detaylarla, kötücül de olsa akılda kalıcı karakterlerle ve yeterince sürprizle dolduruyor.

son damla burbon dökülene kadar olay örgüsünü hareketli tutuyor ve okuyucuları kendine bağlıyor."

Bourbon Hırsızı hakkında -Booklist

"Güzel yazılmış ve nefis bir çılgınlık.... Reisz, Güney Amerika'yı acımasız bir dürüstlikle canlı bir şekilde anlatıyor. sadece karanlık malzemeyi güçlendirir."

-RT Book Reviews on The Bourbon Thief, Top Pick!

Tiffany Reisz tarafından da

ŞANSLI OLANLAR
GECE İŞARETİ
BURBON HIRSIZI

Orijinal Günahkarlar serisi

Beyaz Yıllar

*

KRALIÇE
BAKIRE
KRAL
AZİZ

Kızıl Yıllar

*

METRES
PRENS
MELEK SIREN

GÜL

TIFFANY REISZ

Beni Theseus'la birlikte bir gemiye bindiren ve
bilinmeyen sulara nasıl yelken açılacağını gösteren
Mary Renault için.

İçindekiler

ALINTI

BİRİNCİ

BÖLÜM

BİRİNCİ

BÖLÜM İKİNCİ

BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM BÖLÜM

İKİYEDİ

BÖLÜM SEKİZ

BÖLÜM DOKUZ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ONUNCU BÖLÜM

ON BÖLÜM BİRİNCİ

ON İKİNCİ BÖLÜM

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ KISIM

BÖLÜM ON BEŞ

BÖLÜM ON

ALTINCI

BÖLÜM ON YEDİ ON BÖLÜM

BÖLÜM ON DOKUZ SEKİZ

BÖLÜM YIRMI

BÖLÜM YIRMI BİR

BÖLÜM YIRMI İKİ

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

BEŞİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM YIRMI DÖRT BÖLÜM

YIRMI BÖLÜM YIRMI ALTIBEŞ

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YIRMI YEDİ BÖLÜM

YIRMI BÖLÜM YIRMI

DOKUZSEKİZ

YEDİNCİ BÖLÜM

OTUZUNCU BÖLÜM

BÖLÜM OTUZ BİR BÖLÜM

OTUZ İKİ

BÖLÜM OTUZ ÜÇ BÖLÜM
OTUZ DÖRT OTUZ BEŞ
OTUZ ALTINCI BÖLÜM
SEKİZİNCİ BÖLÜM
OTUZ YEDİNCİ BÖLÜM
TEŞEKKÜR

Gel, Erato, gel güzel ilham perisi, yanımda dur ve
hikayeye devam et...

-Rodoslu Apollonius

BİRİNCİ BÖLÜM

Afrodit ve Gül

BİRİNCİ BÖLÜM

Leydi Ophelia Anne Fitzroy Godwick - arkadaşlarına göre Lia - Genç Bayanlar Derneği'ni acil toplantıya çağırdı.

Wingthorn Hall Bahçecilik ve Tenis Kulübü'nün siparişi.

"Lütfen dinler misiniz?" dedi Lia yatak odasındaki üç genç bayana. "Burada bir sorunumuz olabilir."

Georgy telefonunda gezinirken "Bu toplantıda alkol yok," diye mırıldandı. "Bu çok büyük bir sorun."

"Şaka yapmıyorum," dedi Lia.

Ciddi olduğunu görebilmeleri için teker teker göz göze geldi.

Georgy sarışın, dolgun ve straplez sarı tül giyiyor -Lia'nın koltuğunda güzelce oturuyordu. Esmer tenli, kara gözlü, uzun boylu ve ince yapılı Rani, kırmızı saten elbisesi içinde Lia'nın yatağında uzanıyordu. Kedi gözü gözlüklerinin ardında gizli yetenekleri olan kitap kurdu esmer Jane, omzu açık fildişi elbisesiyle Lia'nın karyola direğine yaslanmıştı.

Suluk gül pembesi renginde eski bir parti elbisesi giymiş olan Lia, sırtını şömineye dayamış, üçüne birden bakıyordu; bir general askerlerine sesleniyordu, elinde çalım sopası yerine örgü iğnesi vardı.

"Sorun nedir patron?" Rani sordu.

"On dört," dedi Lia. "Siz üçünüz ve onlar on dört kişi."

Rani'nin gözleri büyüdü.

"On dört müşterimiz mi geliyor?" diye tekrarladı. Bu bayanların dikkatini çekti. Genç Bayanlar için Wingthorn Hall Bahçecilik ve Tenis Kulübü bir bahçecilik kulübü değildi ve pek tenis oynamıyorlardı. YLG&T Kulübü aslında bir eskort ajansıydı.

"Hangileri?" Jane sordu.

Lia hızla isimlerini, rütbelerini ve tanımlayıcı eğilimlerini sıraladı.

Georgy iPhone'unu elbisesinin korsajına sokarak, "Eğer Sör Trevor yemek sırasında ayaklarımı yalamaya kalkarsa hiç mutlu olmayacağım," diye mırıldandı.

"Yemekte kimse kimsenin ayağını yalamıyor," dedi Lia. "Belki Gogo hariç."

Köpeği, kocaman gri bir geyik tazısı. sürekli kafası karıştı, adının duyulmasıyla başını kaldırdı.

"Uyumaya devam et, oğlum." Sahibesine itaat ederek uzun yüzünü patilerinin üzerine yatırdı ve gözlerini kapattı. "Dediğim gibi, bu gece buraya gelecek müşterilerimiz var, bu yüzden en iyi şekilde davranmamız gerekiyor. Aşağıya indiğinizde unutmayın, bu benim mezuniyet partim, seks partisi değil. Ve burası Wingthorn Salonu, genelev değil."

"Beni kandırabilirdin," dedi Georgy. Lia onu görmezden geldi. "Buraya sadece on dört müşteri gelmiyor... onların eşler. Yani, bu adamlarla daha önce hiç tanışmadınız, değil mi? Onlarla 'karşılaştığınızda' kibar olun ve sonra uzaklaşın Çabuk. Gıda zehirlenmesi numarası yapıp çekinmeyin. Bir arada kalın. İnternete resim koymayın. Ve ne yaparsan yap-" ve burada Lia durup doğrudan Georgy'nin gözlerinin içine baktı "-kimseyle flört etme."

"Ne?" Georgy daha dik oturdu. "Flört yok mu? Yani, hiç mi?"

"At. All." Lia bu iki heceyi avucuna örgü şişini vurarak noktaladı.

"Ama patron, ya gerçekten yakışıklıysa?" Georgy sordu. Lia başını salladı.

"Ya kelimenin anlamıyla dünyanın en yakışıklı adamıysa?" Rani sordu. "Ve zengin."

"Bir sonraki duyuruya kadar flört etmek yasaklanmıştır."

"Ya," dedi Jane, "yakışıklı, zengin ve DTFMEL ise?" "DTFMEL MI?" Lia DTF'yi biliyordu. Ama ne olduğundan emin değildi. MEL.

"Savurgan Yaşam Tarzımı Finanse Etmek İçin" diye tercüme etti Rani.

Lia bunu düşündü. Ne de olsa YLG&T Kulübü'ndeki randevuları ve parayı o idare ediyordu ama kadınların sahibi değildi. Ve bu işti. O zor olabilirdi geçimlerini sağladıkları için onları suçlamamalıyız.

"Bunu duruma göre ele alacağız," dedi. "Tek istediğim bu geceyi bir polis arabasının arkasında ya da Sun gazetesinin ön sayfasında son bulmadan atlatmak."

Sokaklarda Kontun Kızı, Çarşaplarda Madam: Yüzyılın Skandalı...

Artık manşetleri görebiliyordu. Kadınlar ve seks işçiliği hakkındaki düşünce yazılarını da. Ve tweetleri.

Tanrım, tweetler olmaz.

"Pekâlâ patron," dedi Jane gösterişli bir selamla. "Uslu duracağız. Söz veriyorum."

"Başka bir şey daha. 'Patron' lafını bırakalım. Ben Lia'yım. Senin arkadaşınım. Ben, tekrar ediyorum, senin patronun değilim. Tamam mı?" Sırıttı ve başını salladı. "Evet? Benimle aynı fikirde misin lütfen?"

"Doğru, patron," dedi Georgy. Ukala.

"Bugünlerde hapishanenin o kadar da kötü olmadığını duydum," dedi Lia. "Örgü örmeye devam edeceğim."

Tabii parmaklıklar ardında örgü şişlerine izin vermiyorlarsa.

"Neden ailene 'parti yok' demedin?" Rani sordu.

Adil bir soru.

"İnanın bana, yaptım. Ne yazık ki benimle gurur duyuyorlar ve durdurulamadılar. Onlardan aileleri dışında kimseyi davet etmemelerini istedim. O da işe yaramadı. Onlardan hediye istemedim. Sanırım aşağıda hediyelerle dolu bir masa var." Lia'ya kalsa yarın hepsi bir hayır kurumuna gidecekti.

"sürü var," dedi Georgy. "Ne kadar korkunç."

Rani Lia'nın gözlerine baktı. "Eminim her şey girecek." Lia Rani'ye inanmak istedi. "Bu gece hiçbir şey olmayacak. Onlar bizden, bizim onlardan korktuğumuzdan daha çok korkuyorlar."

Lia başını salladı. Ancak... bu gece kötü, çok kötü bir şey olacağı hissinden tam olarak kurtulamıyordu. Bunu "genç hanımlarına" söylememiştir. Bir zamanlar onun arkadaşlarıydılar ama şimdi onun için çalışıyorlardı ve iyi bir neden yokken onu sarsılmış görmelerine izin veremezdi.

Yoksa iyi bir nedeni var mıydı?

"Eminim haklısındır," dedi Lia, gülümsüyormuş gibi yaparak.

"Şimdi...

Eskortlar gidebilir."

Georgy koltuktan kalkarken, "Haydi kuşlar," dedi. "Müzikle yüzleşme zamanı."

Üçü birlikte Lia'nın yatak odasından çıktılar. Gogo onları takip etmeye çalıştı.

"Sen değil, oğlum. Tabii bana söylemen gereken bir şey yoksa," dedi Lia.

Gogo köpek yatağına geri döndü.

Odasında yeniden yalnız kaldığında Lia'nın omuzları çöktü. Ellerini yüzüne götürdü ve parmaklarının arasından nefes aldı. Eğer bir zaman makinesi, hatta dost canlısı bir solucan deliği olsaydı, anında içine atlar ve yaklaşık üç yıl öncesine, o geceye geri dönerdi.

arkadaşlarıyla bir eskort ajansı kurmak gibi parlak bir fikre kapılmıştı. Kendini buluyor, kollarından tutuyor ve kendine şöyle diyordu: "Lia, tatlım, buna pişman olacaksın..."

Kendi tavsiyesini dinler miydi? Muhtemelen almazdı.

Lia aşağı inmesi gerektiğini biliyordu. Misafirler çoktan gelmişti ve sonsuza kadar moda uygun geç oyunu oynayamazdı. Yine de yatak odasından çıkmadı. Yerde volta atarak sinirlerini yatıştırmaya çalıştı.

Şömine şöminesinin önünden geçerken bir heykele gözleri takıldı, bir zamanlar mermerden yapılmış bir Afrodit Anadyomene heykeli.

Godwick'in on üçüncü kontu olan büyük büyükbabası Malcolm'a aitti. Aile efsanesine göre, kötü şöhretli çapkın büyük büyükbabası romantik aşk ve tutku tanrıçası Afrodit'e tapıyordu - "saygı duyduğum tek tanrı" demişti. O halde Lia'nın şöminesinde bu özel tanrıçayı bulundurması uygun düşer. Afrodit muhtemelen

yıpranmış bir bayanın dualarına cevap verecek tek tanrı.

Yıllardır Afrodite'e dua etmemiş olmasına rağmen, Lia bunu denemeye karar verdi. Yardımı olacağından şüpheliydi ama kesinlikle zararı olmazdı, değil mi? Tuvalet masasının üzerinde dikiş makasını buldu ve dolaptan bir mum aldı. ızgaranın yanındaki mum kutusu.

Lia mumu yaktı ve küçük makasıyla saçından zencefilli çörek renginde bir bukle kesti. Saçları alev alıp yanarken fısıldadı, "Afrodite, aşkın, şehvetin ve kötü davranan kadınların tanrıçası, lütfen bu gece kızlarını koru-Georgy, Jane ve Rani. Ve sanırım beni de, eğer sakıncası yoksa."

Sonra Lia ekledi, "Eğer öbür dünyada büyük büyükbabam Malcolm'a rastlarsanız, lütfen ona kötü biri olduğunu söyleyin. etkisi."

Mumu söndürdü ve kendini biraz daha iyi hissettiğini fark etti. En azından elinden geleni yaptığını söyleyebilirdi. Dışarıda şiddetli bir yağmur fırtınasının başladığını duydu. Garipti. Yağmur tahminlerde yoktu. Lia şöminesinin üzerindeki Afrodite'in sevimli ve sakın yüzüne baktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu gülümseyerek. Tabii ki Afrodite cevap vermedi. Lia yatak odasından çıktı. Eğer şans ya da Afrodite bu gece onun yanındaysa ve yağmur devam ederse evi su basabilir ve parti iptal edilebilirdi.

Bir madam umut edebilir.

İKİNCİ BÖLÜM

Lia süitinden çıkar çıkmaz sesler, kahkahalar, şampanya kadehlerinin şingirtısı ve yüksek topuklu ayakkabıların mermer zemin üzerindeki tıkırtısını duydu. Kıvrımlı ana merdivenden inerek Godwick kontlarının atalarından kalma evi olan Wingthorn Malikânesi'nin girişine geldi. Annesi, Godwick Kontesi Mona kapının yanında duruyordu, askısız gece elbisesinin içinde şanı kadar kırmızı bir kıyafetle göz kamaştırıyordu.

Lia kapı görevi için yanına geldiğinde genişçe sırıttı.

"Çok güzel görünüyorsun, sevgilim." Gülümsemesi hızla kaşlarını çatmaya dönüştü. "Ne zaman bu kadar yaşlandın?"

"21 yaşımdayım anne."

"İmkânsız," dedi kontes. "Otuz yaşımdayım." "Siz-"

Annesi onu susturmak için elini kaldırdı. "Biz bu evde S'li kelime ."

S kelimesi kırktı. Lia'nın annesi F kelimesi artı yediymi.

"Özür dilerim."

Dışarıda gök gürledi. Eski pencereler titredi. Geçici "uşaklar", gelen konukları korumak için siyah şemsiyelerle silahlanmış olarak kapıda bekliyordu.

"Belki de partiyi iptal etmeliyiz," dedi Lia. "Güvenlik nedeniyle."

Akıl sağlığının güvenliği.

"Bunun için çok geç," dedi annesi. "İşte yine başlıyoruz."

Wingthorn'un büyük meşe ön kapıları esneyerek açıldı. İçeri bir adam girdi. Lia ilk başta onun kim olduğunu göremedi.

Yüzü bir uşağın tuttuğu şemsiyenin arkasına gizlenmişti. Uşak şemsiyeyi indirdi ve Lia'nın aklına tek bir düşünce geldi adamı ilk gördüğünde.

Adam, her kimse, zeytin kahvesi tenini mükemmel bir şekilde tamamlayan koyu mavi, üç parçalı bir takım elbise giymişti. Şemsiye ona bir saniye geç ulaşmıştı. Saçları yağmurdan ıslanmış, koyu renk ve kıvrıktı. Yaşı? Lia otuz olduğunu tahmin etti,

En fazla otuz üç. Ailesiyle arkadaş olmak için çok genç, onunla arkadaş olmak için çok yaşlı.

O her kimse, Lia onu daha önce hiç görmediğini biliyordu. Yine de ona baktığında, onu tanıyor gibiydi. Babası elini sıkarken ona göz kırpan küçük bir gülümseme verdi.

O göz kırpış. O gülümseme. Saf yaramazlık. Lia'nın ayak parmaklarının ayakkabılarının içinde sıkışmasına neden oldu. Ayak parmaklarının çözülmesini emretti, çözüldüler de, ama itiraz ederek.

"Gözlerini kırp çocuğum," diye fısıldadı annesi, "gözlerin kurumadan önce."

"Kim o?" Lia gözlerini kırpıştırarak sordu. "Augustine Bowman olmalı."

"Dedikodu nedir?" Lia onun hakkındaki her şeyi bir an önce ve hatta hemen öğrenmeliydi. Stat.

"Annesinin ünlü bir Yunan güzeli olduğu söyleniyor. Babası asker ya da öyle bir şey. Zamanını Londra ve Atina arasında bölüştürüyor. Eski eserleri satın alıp Yunanistan'a götürüyormuş."

Lia, Godwick'in on beşinci kontu olan babası Spencer'ın Augustine Bowman'la sohbet edişini izledi; şüphesiz futbol, eski İskoç viskisi ve hayatı bir penisle geçirmenin ne kadar büyük bir şey olduğu gibi önemli erkekçe şeylerden bahsediyordu. Mr.

Bowman neredeyse çok uzun boylu babası kadar uzundu, ama göğüs ve omuzları daha genişti. Bahse girerim onun da bir futbolcu gibi güzel bacakları vardı. Bowman'ı bulması gerekiyordu.

Onda tiksineceği bir şey ve , yoksa bütün gece ona bakacaktı.

"Sence hizmetçilerini dövüyor mudur?" Lia sordu.

"Eğer yeterince nazikçe sorarlarsa."

"Anne."

"Üzerinde çalıştığın gobleni ona göstermelisin canım," dedi ebedi çöpçatan annesi. "Yunan mitolojisini en az senin kadar sevdiğini duydum."

"Ona goblenimi göstermeyeceğim," dedi Lia. "Ya da başka bir şey."

"Seks gerçekten çok eğlenceli, sevgilim."

"Normal bir anne için krallığım."

"Tsst." Annesi parmaklarını şıklattı. "İşte geliyor. Gülümseyin. Memeler dışarı."

Adam yaklaşırken sırtlarını dikleştirdiler ve en iyi gülümsemelerini takındılar.

"Bay Bowman, değil mi?" dedi annesi. "?" "Memnun oldum, Leydi Godwick," dedi. Sonra döndü Lia. "Ve siz de Leydi Ophelia olmalısınız."

"Dünyada kimse bana Ophelia demez," dedi hemen. Ha. Ona gösterecekti.

"Sizinle konuşmak istersem Venüs'e gidelim mi?" Mr. Bowman sordu.

Bir şaka. Beklenmedik bir şey. Hoşuna gitmedi. Ve bir aksan. Belli ki Yunanlı. Ve güzel. Sözlerini parfüm gibi kokutuyordu. ince bir tütsü. Hakkını teslim etmesi gereken yerde hakkını teslim edebilirdi. "Bana Lia de," dedi, oysa asıl söylemek istediği ,

Lütfen Georgy seni görmeden git, çünkü burada zengin, yakışıklı ve DTFMEL olan biri varsa o da sensin.

"Ve bana August demelisin, lütfen," dedi. "Senin için bir hediyem var." Ona sade kahverengi kâğıt ve sicimle sarılmış bir kutu uzattı.

Lia annesinin ona yan gözle baktığını gördü. Lia bunu görmezden geldi.

"Bana bir şey getirmene gerek yoktu," dedi. "İstediğim ya da ihtiyacım olan her şeye sahibim."

"Ama bu sende yok," dedi ve işte yine oradaydı -O göz kırpan gülümseme, gülümseyen göz kırpması. Bir şey duymuştu.

Daha önceki cümle-Bu belaya benziyor-ve Lia o ana kadar bunun ne anlama geldiğini hiç bilmiyordu.

Artık belanın neye benzediğini tam olarak biliyordu. Ona benziyordu.

"Teşekkür ederim," dedi. "Diğerlerinin yanına koyacağım."

Sabah odasındaki hediye masasına tek başına gitmek istemişti ama Bay August Bowman'ın başka fikirleri vardı anlaşılan. Onu takip etti, bu onun yapmasını istediği şeyin tam tersiydi.

Bu seferki çifte belaydı. Onu ve iğrenç yakışıklılığını görmezden gelmeye kararlıydı. Birbirlerini tanımayacaklardı. Ölüm pahasına onunla sohbet etmeyecekti.

"Yani... siz babamın arkadaşı mısınız Bay Bowman?" sordu kendini tutamayarak.

Lanet olsun ona. Cehenneme kadar yolu var. "August, lütfen."

"August." Onun adını ağzında hissetmek hoşuna gitmişti. Ağustos, yılın en sıcak ayı. Diğer hanımlara flört etmemelerini söylemişti ve işte buradaydı, flört ediyordu.

"Babanla bana arkadaştan çok dostça düşmanlar diyebilirim," dedi. "Müzayedelerde yani. Genelde düelloları ben kazanırım. Geçen sefer o beni yendi. Ama teslim olmadım."

"İyi şanslar. birlikte buna ihtiyacın olacak."

"Ben şansa inanmam," dedi. "Belki de ilahi müdahaleye."

"Herhangi bir ilah tanıyor musun?" "Bir tanesine bakıyorum."

Lia onun gözleriyle karşılaştı. Ağzı sanki ona gülmemeye çalışıyormuş gibi kıvrıldı.

"Flört ediyorsun." Onu işaret etti. "Oh, fark ettin."

Lia, Bay Bowman'a fark ettiği birkaç şeyi daha anlatmak üzereydi ki, evin hizmetçisi Bayan Banks, pembe hırkalı ve tüvit etekli bir kadının hiç olmadığı kadar sinirli bir ifadeyle uzun koridorda koşuşturmaya başladı. Bayan Banks'e genç bir kadın eşlik ediyordu, sanki ağlıyormuş gibi görünen genç bir kadın.

"Bayan Lia," dedi Bayan Banks. "gerek. Efendim." Bay Bowman'a başıyla özür diledi.

"Ne oldu?" Lia sordu.

"Bu kızı tanıyor musun?" Bayan Banks güzel kızı işaret etti. Yemek servisi personelinin siyah-beyaz üniformasını giyen genç bir kadındı. İsim etiketinde Rita yazıyordu.

"Evet, bu Rita," dedi Lia. Bu kızı hayatında daha önce hiç görmemişti.

"Bunu ona sen mi verdin?" Bayan Banks hâlâ ambalajında duran bir Hermès parfüm şişesini havaya kaldırdı. Lia durumu hemen anladı: Yemek şirketinin bir çalışanı mezuniyet hediyelerinden birini çalmıştı. "Onu çantasına tıktırırken buldum. Kendisinin olduğunu söyledi."

"Bu onun," dedi Lia.

"Gerçekten mi?" Bayan Banks sordu. "Neden üzerinde 'XL'den Lia'ya, sevgi ve hayranlıkla' yazan bir etiketle paketlenmiş bir kutuda olduğunu açıklayabilir misiniz?"

Lia kıpkırmızı kesildi. Bay Bowman tek kelime etmedi ama sol kaşındaki hafif kavis her şeyi anlatıyordu.

"O parfümü sevmiyorum," dedi Lia. "Hapşırmama neden oluyor.

Annemin de hapşırmasına neden oluyor."

"Gerçekten mi, bunun annenin kokusu olduğunu sanıyordum?" Mrs.

Banks sordu.

"Eminim yanılıyor olmalısınız." Lia olabildiğince dik durdu. Kibirli olmayı sevmezdi ama gerektiğinde bunu yapabiliirdi.

"Parfümü sevmedim. Onu Rita'ya ben verdim. Tartışma bitmiştir."

"Pekâlâ. Anlıyorum," dedi Bayan Banks. "Sadece bir yanlış anlaşılma o zaman. Böldüğüm için özür dilerim. İşinin başına dön kızım."

Rita, Lia'ya "Teşekkür " dedikten sonra dönüp koridorda koşarken, Bayan Banks de onu takip ediyordu.

Lia, kendisine yoğun bir ilgiyle bakan August'a baktı.

"Akşam yemeği için içeri girmeliyiz," dedi. August ona kolunu uzattı ve o da daha iyi düşünmesine rağmen kolunu tuttu.

Uzun ana salonda, akşam yemeğinin verileceği büyük salona doğru yan yana yürüdüler.

"XL," dedi August. "Xavier Lloyd mu? Bu babanın avukatı, değil mi? Ya da belki de XL birinin çok gurur verici bir takma adıdır?"

"Hiçbir fikrim yok. Eminim babamın arkadaşlarından biridir."

Xavier Lloyd babasının avukatıydı. Aynı zamanda Rani'nin en iyi müşterisiydi. Büyük bahşişçi. Her zaman çiçek gönderirdi ve çok pahalı hediyeler.

August, "O kızı hırsızlık yaptığı için işten attırmaman büyük incelikti," dedi.

"Ona parfümü ben verdim. Beni duydun."

"Zavallı kız." Salona doğru yürürlerken August iç geçirdi. "Yüksek topuklarla masa beklemek. Güzel bir kız için para kazanmanın daha kolay yolları ."

Lia kaskatı kesildi. "Bu da ne demek şimdi?"

"Telefonlara bakıyorum. Web tasarımı. Formula 1 yarış arabalarını sürmek," dedi. "Ne demek istediğimi sandın?"

Lia cevap vermedi. Sadece yürüdü. Bu gece korktuğu belli belirsiz bir şey mi vardı? Büyük olasılıkla hemen yanında yürüyen adamdı. Partiye katılmak için kesinlikle gizli bir nedeni vardı, bunu biliyordu. Ama ne vardı?

"Akşam yemeğinde sizinle oturmama izin verir misiniz?" August salona girdiklerinde sordu.

Lia onun cüretkârlığından etkilenmişti. Adamla tanışalı sadece beş dakika olmuştu.

"Annem ve babamla oturmak zorundayım."

"Ah, elbette. Ben şurada o güzel genç hanımlarla oturacağım," dedi.

yapmasını istediği şeyin tam tersini yaptı. "olsun." El sallayarak yanından ayrıldı ve Jane, Rani ve Georgy ile aynı masaya oturdu-Rani ve Jane solunda, Georgy

onun sağında.

August eğildi ve Georgy'nin kulağına bir şeyler fısıldadı. Güldü ve bir şeyler fısıldadı. Rani

sandalyesini yaklaştırdı. Jane gözlüklerini çıkardı. Flört başlamıştı.

Bir kez Lia'ya doğru baktı ve ona yine o göz kırpan gülümsemesini verdi.

Augustine Bowman.

Büyük T ile sorun.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lia'nın büyükannesinin eski korsesine o kadar sıkı sarıldığı düşünülürse yemek beklenebileceği kadar iyi geçti ki, her lokmadan önce yere düştüğünde yer kalması için dua etmek zorunda kaldı. Eskiden insanlar çok daha zayıftı. Muhtemelen savaş karnesi yüzünden.

Lia yemeğini yerken bir gözü de diğer masalardaydı. Bu partinin dün bitmesini istiyordu, ama o bile herkesin çoğunlukla

Kendileri gibi davrandılar. Dehşet duygusu yavaş yavaş kalbinin üzerindeki baskısını kaldırdı. Babası bile şimdiye kadar iyi davranmıştı; mucizelerin bazen gerçekleştiği kanıtlanmıştı.

"Baba," dedi Lia babası ona bir kadeh Chardonnay doldururken. "Bay Bowman'ı partiye neden davet ettin? Siz ikiniz arkadaş mısınız?"

"Müzayedelerde karşılaşıyoruz. İsteddiği bir şeyi aldım. Ona 'üzgün olmadığımı' söyledim-"

"Baba, bir daha benim yanımda internet dilini kullanma."

"Özür dilerim, hayatım. Her neyse, ödülü ondan önce için kendimi kötü hissettim ve barış teklifi olarak onu partiye davet ettim."

"Ve ne kadar zengin olduğunu göstermek için mi?" diye alay etti.

"Ne kadar ." Adam onun yanağını öptü ve Lia gülümsemeyi başardı. "Yeterince iyi bir çocuk, ama gözün üzerinde olsun. Mezuniyet hediyesi çalmaya çalışabilir. Biliyorsun, hediyesi ilk ben çaldığım için."

Lia August Bowman'a baktı ve onun da zaten kendisine baktığını gördü. August Bowman'ın gözü zaten onun üzerindeyken Lia ona nasıl göz kulak olabilirdi ki?

Babası ayağa kalktı ve şarap kadehini çatalıyla tokuşturdu. Oda sessizliğe gömüldü.

Aman Tanrım. Tost. Kadeh kaldırma olmaz. Lia kadehini aldı ve derin derin içti. Dünyada yeterince chardonnay yok.

"Bu gece Lia'nın mezuniyet partisine geldiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim," diye başladı. Babasının kadeh kaldırmasından hiç iyi bir şey çıkmamıştı. En yakın acil çıkışı bulmak için odayı taradı. "Lia şu anda benden nefret ediyor, çünkü onu

Çayda fazladan bir çikolatalı bisküvi ve sırtının hafifçe sıvazlanmasıyla mutlu olabileceksen bu kadar büyük bir parti."

"Evet, bunu neden yapamayalım?" diye sordu. Bu bir puan kazandırdı

Odadan kahkahalar yükseliyor.

"Çünkü ben bir canavarım," dedi babası. "Kardeşlerine sor." Bir kahkaha daha.

"Şaka yapmıyorum," dedi babası toplanan konuklara. "Lia'nın annesiyle beni mutfakta sevişirken yakaladılar ve nedense bundan rahatsız oldular."

"Tost bitti!" Lia seslendi.

"Çabuk yapacağım, söz veriyorum. Ve hakkında hikaye yok Annenle sevişmek. Bunun dışında," dedi not kâğıtlarını karıştırarak. "Hayır, bekle, bir tane daha var."

Lia başını hafifçe masaya vurdu. Annem onu rahatlatmak için sırtını sıvazladı. Ama işe yaramadı.

Kadeh kaldırma devam etti.

"Lia," dedi babası, "düğün gecemizde gebe kaldı." sonra her şey yokuş aşağı gitti.

Babasının onun doğuşu, doğumu, çocukluğu, ilk arabası - 1980 model kırmızı Austin Mini Metro - hakkındaki düşüncelerinden sağ kurtuldu. "Çok dik bir tepeden aşağı yuvarlarsanız ve iyi bir kuyruk rüzgarı alırsanız sıfırdan doksan yediye çıkabilir.

Arkanda. Düşünsene, ona bir Jaguar alacaktım." "Mini'mi daha çok seviyorum," dedi Lia. Bir Jaguar sayılmazdı ama

kendisi ödedi.

"Nankör çocuklar," dedi babası. "Modern çağın belası."

"Utanç verici hikâye zamanı bitti, lütfen," diye seslendi daha fazla kahkaha eşliğinde.

"Sonuç olarak," dedi ve Lia rahatlayarak sarktı, "Ben dünyanın en iyi kızına sahibim. En iyi eşe ve en iyi eve sahip olduğum için bu hiç de şaşırtıcı değil."

"Babacığım."

"En iyi sanat koleksiyonu."

"Baba!"

"En iyi şarap mahzeni."

"Baba, dur yoksa ateş edeceğim." Elinde havyar dolu bir kaşık vardı ve onu kullanmaktan korkmuyordu.

"Özür dilerim, özür dilerim." Teslim olmak için elini kaldırdı. "Lia beni vurmadan önce bu konuyu kapatacağım. Lia her zaman

Yunan mitolojisine karşı bir tutkusu vardı. Yıllardır mitolojik duvar halıları bile dokuyor. Bir gün odasına gireceğim ve onu kardeşlerinden birini Zeus'a kurban ederken . Ya da ikisini birden, umarım."

Kalabalıktaki tüm gençlerin ebeveynleri güldü. Lia kardeşlerinin hâlâ okulda olmalarına seviniyordu.

"Kızıma olan sevgimin küçük bir simgesi olarak ona bunu veriyorum..."

Önüne kırmızı ambalajlı bir kutu koydu. Tabii ki babası bunu herkesin önünde açmasını isteyecekti.

kalktı, kâğıdı yırttı ve kapağı kaldırdı. Kutu karton değil, masif ahşaptı. Bu da hediyenin kırılğan, çok kırılğan olduğu anlamına geliyordu. Ve pahalıydı.

Çok pahalı.

Nesneyi bulana kadar ambalaj malzemesini itti. Onu kaldırdı ve baktı.

Lia elindeki kâseye hayretle baktı. Daha önce hiç bu kadar güzel bir Yunan yadigârı görmemişti. Sapı kısa, kâsesi geniş ve sığdı. Renkleri siyah ve altın sarısıydı. Kasenin içinde, yerde ölü gibi yatan güzel bir kız resmi vardı. Kızın yan tarafında bir gül yetişti. Sapına da güller çizilmişti. Ve bir

Sürekli üç yapraklı gül motifi dudağı süslerken, ikiz kulplar sarmaşıklarla boyanmıştır.

"Bu," dedi babası, "bir kylix. MÖ 500'lere tarihlenen bir şarap kadehi. Tanrıça Afrodite için yapılan tapınak törenlerinde kullanıldığı söyleniyor. Gerçek Yunan mitolojisinden küçük bir parça, sadece senin için aşkım."

Lia'nın nutku tutulmuştu. Elleri öylesine titriyordu ki, 2.500 yıllık zarif eseri zorlukla tutabiliyordu. Fincanı dikkatle yere bıraktı ve kollarını babasına doladı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

Konuklar hep bir ağızdan "Aww..." dediler.

Babası sarılmaktan vazgeçti ama kaçamasın diye kolunu sırtına doladı.

"Lia ilk şarabını birkaç yıl önce onu Atina'ya götürdüğümüzde iki bin yıllık bir kylix'ten içti," dedi babası. "O beri iyi bir kadeh istiyor. Umarım bu senin için yeterince iyidir."

"Olur," dedi Lia gülerek ve ağlayarak.

"Lia'ya kadeh kaldıralım." Şarap kadehini kaldırdı. "Hayatta ailesini mutlu ettiğinin yarısı mutlu olursa, yaşayan en mutlu genç kadın olacak."

Lia kylix'ini kaldırdı. Konuklar "Lia'ya!" ve "Şerefe!" diye seslendi.

Lia odaya baktı ve herkesin kadehlerini onun şerefine kaldırdığını gördü.

August Bowman hariç herkes.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yemekten sonra konuklar evin çeşitli odalarına dağıldılar - müzik odası, ön salon, Wingthorn Hall portre galerisi. Yağmur hızlanmıştı ve çatıya ve pencerelere sertçe çarpıyordu.

İnsanlar

Fırtına bitene kadar evde mahsur kalmışlar.

"Afrodit," diye mırıldandı Lia müzik odasına giderken, "işe yaramazın tekisin."

"Dikkat et. Muhtemelen bunu duymuştur."

Lia döndüğünde August'u arkasında yürürken buldu.

Sırttı ve ona yetişti.

"Kendi kendime konuşurken kulak misafiri olmayı kes," dedi. "Bu çok kaba."

"Afrodit'le konuşuyordun."

Lia ona ters ters baktı. "Yanılmanı istediğimde haklı , lütfen."

Alçak sesle ve gırtlaktan güldü.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Müzik odasına."

"Size katılabilir miyim?"

"Yapmamanı tercih ederim."

"Seni gücendirdim." Bu fark edişten dolayı incinmiş görünmüyordu.

Lia onun kendinden oldukça memnun görüldüğünü fark edince sinirlendi. Duvara yaslanmış, elleri pantolonunun ceplerinde, sıradan bir zarafetin timsali gibi görünüyordu.

"Hayır, sadece partileri sevmiyorum."

"Neden sevmiyorsun?"

"Olağan nedenler. Yabancılar. Garip sohbetler." Lia yasadışı bir eskort ajansının madamıydı ve ailesi farkında olmadan Lia'nın eskortlarından üçünü ve müşteri listesinin yarısını davet etmişti.

"Hadi gidip biraz garip sohbetler edelim." Sabah odasına doğru başıyla işaret etti.

"Ortama karışmam lazım," dedi. "Üzgünüm."

Ondan uzaklaştı ve koridorda tekrar müzik odasına doğru yürümeye başladı. August da tabii ki onun yanında yürüyordu.

"Konuşmamız gerek." Ses tonu artık küstah ve çapkın değildi. Aslında sesi neredeyse korkmuş gibi geliyordu.

"Lütfen

Bunun önemli olduğunu söylediğimde bana inanın."

"Kartınızı uşağa bırakın," dedi. "Ziyaret günüm her ayın beşinci Salı günüdür."

"Arkadaş olabiliriz, Lia," dedi. "Ne de olsa pek çok ortak noktamız var."

"Bundan oldukça şüpheliyim."

"Senin zengin ve güçlü bir ailen var. Benim de zengin ve güçlü bir ailem var. Sen Yunan mitolojisini seviyorsun. Ben Yunan mitolojisiyle beslenir, uyur ve nefes alırım. Ben yakışıklıyım. Sen güzelsin. Neredeyse ikiz sayılırız."

"Hiç eğlenmiyoruz."

"En azından hediyeni açacak mısın?" Bu adam kararlıydı. Bunun için ona kredi verdi.

Lia ona baktı. "Şimdi mi?" Bu onun mezuniyet partisiydi, bir çocuğun doğum günü partisi değil.

Başını salladı. "Uygunsuz bir şey değil, söz veriyorum.

Hoşuna gidecek." "Ve eğer açarsam benimle flört etmeyi bırakacak mısın?"

"Eğer istersen," dedi. "İstiyor musun?" Lia cevap vermedi.

"Ee?" diye sordu.

"Bu konuda size geri döneyim."

"Hediyeni aç. Sonra seninle flört etmeye devam edip edemeyeceğimi söylersin."

Hayır diyemeyecek kadar meraklanan Lia koridoru geçerek sabah odasına gitti. Hediyesini sade kahverengi ambalajında buldu. Kâğıdı yırttı, kapağı kaldırdı ve altın varaklı peçeteyi kenara itti.

"Oh," dedi sesindeki sevinci gizleyemeyerek.

Ona Kenneth Grahame'ın tüm zamanların en sevdiği romanı olan Söğütlerdeki Rüzgâr'ın bir kopyasını vermişti. Kapağı koyu bir orman yeşiliydi ve ön yüzüne yaldızla Yunan tanrısı Pan işlenmişti. Bu sadece tüm zamanların en sevdiği kitabının bir kopyası değildi, tüm zamanların en sevdiği kitabının nadir bir ilk baskısıydı.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu ona.

"Bu benim de en sevdiğim kitap," dedi.

"Öyle mi?" Artık çocuklar dışında onu okuyan kimseyi tanıımıyordu.

"Ratty ve Mole'un kayıp yavru su samurunu arama-kurtarma görevi için geceleyin tekneyle yola çıktıkları ve yanlışlıkla-"

"Evet, Pan'ın Adası'nda," dedi Lia, parmak uçlarını kapaktaki Pan'ın altın çizgileri üzerinde hafifçe gezdirerek. "Pan'ın kendisini, ayaklarının dibinde uyuyan su samuruyla birlikte otururken bulmalarına bayılıyorum."

August, "Farecik ve Köstebek de şaşkınlık ve sevgiyle dolup taşıyor," dedi.

"Evet, doğru." Bir çocuk gibi gülümsedi. "Bu benim de en sevdiğim bölüm. Bütün ezbere okuyabilirim, o kadar çok okudum ki."

"Kesinlikle hayır," dedi, ağzının kenarında gizlenen bir gülümsemeyle. Onunla alay ediyordu, bunu biliyordu ama artık umurunda değildi. Küçük bir hediyeyle onun gardını düşürmüştü. İstemedi de olsa, en değerli hikâyesinin sözcükleri ağzından dökülüyordu.

"Dost ve Yardımcı'nın gözlerinin içine baktı."

Lia, "büyüyen gün ışığında parıltıyan kıvrık boynuzların geriye doğru süpürülüşünü gördü; kış taraftaki çengelli Sakallı ağzın köşelerinde yarım bir gülümseme oluşurken, onlara mizahi bir şekilde bakan nazik gözlerin arasında burun..."

Lia durakladı ve kitabı tam sayfasına kadar çevirerek açtı, birlikte okuyabilmesi ve tek bir kelimeyi bile atlamadığını görebilmesi için ona uzattı.

"Bütün bunları gördü," diye devam etti, "bir an için soluksuz ve yoğun, sabah gökyüzünde canlı; ve hala, baktıkça yaşadı; ve hala, yaşadıkça, merak etti.

"Fare!" diye fısıldayacak nefesi buldu, titriyordu. "Korkuyor musun?"

"Korkuyor musun?" diye mırıldandı Fare, gözleri parlıyordu. unutulmaz bir aşk. "Korkuyorum! Ondan mı? O, asla, asla! Ve yine de- ve yine de-"

"O, Köstebek, korkuyorum!" August kitabı hafif bir gümbürtüyle kapatırken bitirdi ve Lia'ya geri verdi. Lia kitabı August'tan dikkatle aldı ve göğsüne bastırdı. Sonra elini yüzüne götürdü ve başparmağının bir hareketiyle yanağındaki bir damla yaşı sildi.

"Düzelتيyorum. Willows'u tanıyorsun."

"Ah, üzgünüm," dedi. Kitabı tekrar yerine koydu Kâğıt mendilini aldı ve gözlerini yaşartan pek çok şeye yaptığı gibi onu da kutunun içine sakladı. "Babam bana her gece o kitabı okurdu. Ben küçükken her yaz günü ormanda yürür, Pan'ın Adası'nı arardık."

"Buldun mu?" diye sordu.

"Hayır," dedi. "Ama onu bulmak, babamla birlikte aramak önemli değildi." Bir damla daha gözyaşı dökmemek için güldü. "Her neyse, bulsaydım burada olmazdım. Hâlâ orada olurdum."

"Bir gün bulacaksın."

Nedenini bilmiyordu ama adam bunu söylediğinde neredeyse ona inanacaktı. Yunan aksanından olmalı.

"teşekkür ederim," dedi Lia. Bu konuşmanın kontrolünü tekrar ele geçirmeye kararlıydı. "Çok naziksiniz Bay Bowman." Kaşını kaldırdı. "Özür dilerim, Ağustos."

Sola baktı, sağa baktı. İki parmağını ona doğru uzatarak bir sırrı duymak için öne çıkmasını işaret etti. Kadın o kadar yaklaştı ki onu öpebilirdi. Adam başını eğdi ve dudaklarını onun kulağına dayadı.

"Timeo Danaos et dona ferentes," dedi. Ne anlama geldiğinden emin değildi ama duymak dizlerinin bağına çözdü ve kalçaları da pek iyi dayanmıyordu.

"Hımm... Latincem biraz paslanmış," dedi, fırtına bulutlarının vahşi rengindeki gözleriyle buluşarak.

Sanki ona bir sır verecekmiş gibi elini ağzına götürdü.

"Hediye taşıyan Yunanlılara dikkat edin," dedi. Nefesi gıdıkladı

Omzunun hassas derisini.

Lia bir parmağını kaldırıp onun yüzüne doğru salladı. "Sen bir belasın."

"Bunun yarısını bile bilmiyorsun," dedi.

"Şimdi gidiyorum. Hediye için teşekkür ederim. Flört bitti."

Lia adamın önünde ağladığına inanamıyordu. Birisi ya da herhangi bir şey için tek bir damla gözyaşı dökmeyeli yıllar olmuştu. Olmaktan ne kadar nefret ettiğini unutmuştu. Birinin önünde savunmasızdı. August Bowman sayesinde hatırladı.

Aralarına hızla mesafe koymak isteyen Lia koridorda ilerledi, müzik odasına girdi ve olduğu yerde durdu.

Odanın öbür ucunda, şöminenin başında annesi, Lia'nın dört yıldır görmediği ve bir daha asla görmemeyi umduğu bir adamla duruyordu. Adam onu görür görmez gülümsedi ve Kırmızı şarap kadehini alaycı bir tavırla ona doğru kaldırdı.

David.

İşte . İşte bu. Korktuğu şey. Karnındaki düğüm. Kalbinin etrafını saran el. Haklıydı. Bu gece çok kötü bir şey olmuştu, şu anda da oluyordu.

David Bell buradaydı, onun evinde.

Annesi aynı anda Lia'yı fark etti ve ona el salladı.

"Lia? İyi misin?" August aniden onun yanında dikildi.

Yalan söylemekten çok korkuyordu. "Hayır." Nefes alış verişi o kadar hızlıydı ki bayılabileceğini düşündü. "Bana yardım et. Lütfen?"

Sanki onun "lütfen "ine cevap verircesine, ev bir gök gürültüsüyle yankılandı. Şimşek gökyüzünü yararken pencereler beyaza döndü.

Elektrikler kesildi ve hepsi karanlıĒa gömüldü.

"Keşke övgüyü ben alabilseydim," dedi August. "Ama o ben deĒildim."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Lia belinde güçlü bir kol hissetti. August'un onu odadan çıkarıp koridora çekmesine izin verdi. Telefonunu çıkardı, fener ışığını açtı ve onu uzaklaştırdı.

"Odan üst katta mı?" diye sordu.

Lia başıyla onayladı. Karanlığa ve evdeki kaosa rağmen hızla merdivenleri çıktılar; yüzlerce konuk gergin bir şekilde gülüyor, telefon, mum ve meşale arıyordu.

Merdivenin tepesine vardıklarında Lia, "Sola," dedi. Onu uzun koridorda yarı çekti, yarı taşıdı. "İşte."

Onun süitine ulaşmışlardı. August kapıyı açıp onu içeri götürdüğünde Lia hâlâ titriyordu. Onu oturma odasındaki koltuğa oturttu.

"Şaraba ve mumlara ihtiyacımız var," dedi. "Önce ne istersiniz?"

"Şöminenin üzerindeki kutuda mumlar var," dedi, bunun doğru olmasını umarak. Süitinde geniş bir oturma odası vardı. Bugünlerde sadece dekoratif olan taş şömine ve daha küçük, çalışan bir şöminesi olan yatak odası. August'u yatak odasından uzak tutmayı tercih ederdi. August oturma odasındaki şömineye gitti ve telefonunun ışığında mumları, şamdanları ve kibritleri buldu.

"Bana aşağıdaki adamın kim olduğunu söyleyecek misin?" Çabucak dört mum yaktı ve odanın dört bir yanına yerleştirdi: ikisi taş şöminenin üzerine, biri aşk koltuğunun yanındaki yan sehpaye, biri de dokuma tezgâhının yanındaki dikiş masasına.

"Sadece eski sevgilim," dedi.

"Eski ne? Eski mahkûm mu?" diye sordu. "Ondan korktuğunu söyleyebilirim."

Lia ayağa kalktı ve şömine rafından bir mum aldı. Mumun ışığında dolabından iki kadeh ve şarap rafından bir şişe Syrah çıkardı.

"Dehşete kapılmadım. Ben sadece... Onunla konuşmak istemedim. İyi bir insan değil."

Yüzyılın abartısı.

Telaşa kapılan Lia vidayı çevirirken mantarı kırdı. Tirbuşon metalik bir takırtıyla masanın üzerine düştü.

"Lanet olsun." Lia ellerini yüzüne götürdü ve nefes aldı. Gülümsüyormuş gibi yaptı, ellerini indirdi ve "Özür dilerim" diye mırıldandı.

"Dur sana yardım edeyim." August ona doğru yürüdü ve şarap şişesini aldı, Lia alnını ovuştururken kırık mantarı inceledi. içiyle şişenin dibine bir, iki, üç kez vurdu. Kırık mantar kıvrılarak şişenin tepesine çıktı ve August parmak uçlarıyla mantarı çekip çıkardı.

"Voilà," dedi.

Lia gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Bunu nasıl yaptın?" Sağ elini kaldırdı. "Bu benim şaplak elim."

Lia şarabı doldururken başını salladı. Eğer fesatlık bir krallık olsaydı, bu adam onun prensi olurdu.

"Kim o?" August sordu. "Gerçekten mi?"

"Adı David," dedi Lia usulca. "Birkaç yıl önce geceyi birlikte geçirdik. Onun hakkında ciddiymdim. Görünüşe göre o benimle ilgilenmiyordu. Ertesi gün -kelimenin tam anlamıyla ertesi gün- başka biriyle yattı. Benden biraz daha yaşlı. Ailemin bu işe karıştığımızdan haberi yok. Bilmiyorlar. onun hakkında bildiğim bazı şeyler. Onu bu gece annemle birlikte aniden görmek kötü bir sürpriz oldu."

Çok kötü bir sürpriz. Tüm sürprizlerin en kötüsü. Ama bu konuya giremezdi ve girmeyecekti de. David dokunulamayacak kadar hassas bir yaraydı.

"Onu evden atmamı ister misin?" August sordu.

Lia bu soru karşısında o kadar şaşırmıştı ki güldü.

"Ne? Neden onu evimden atasın ki? Onu tanıımıyorsun."

"Çünkü seni incitti," dedi. "İhtiyacım olan tek sebep de bu."

"Sen de beni tanıımıyorsun," dedi.

"Ama isterim." Şarap kadehini dudaklarına götürdü. Titrek mum ışığında parmak uçları altına batırılmış gibi görünüyordu.

Lia ona bir şey söylemek istedi, ben de seni tanımak gibi bir şey. Ama bu aptalca olurdu ve Lia artık erkeklere aptalca şeyler söylemeyeceğim.

Onun yerine, "Daha fazla şaraba ihtiyacım var." dedi.

Bardağını doldurmak için ondan uzaklaştı. Geri döndüğünde, adamın dokuma tezgahının örtüsünü kaldırmış olduğunu gördü.

ve goblenini inceliyordu.

"Bunu örtmemin bir nedeni var," dedi Gogo'nun yanına gelirken. Sebepe Gogo'nun tel tel saçlarıydı. Ve utanç.

"Lia," dedi August onun adını söyleyerek, "çalışman muhteşem."

Karanlıkta kızardı. "Teşekkür ederim. Hâlâ öğreniyorum."

Okyanusu, koyu kırmızı akşam okyanusunu, kumaşın bir köşesinden üst kenarına kadar dokumuştı. Sağ ortanın yakınında bir gölge gizleniyordu. Mum ışığı kumaşın üzerinde dalgalanıyordu.

gobleninin yüzeyinde titreşen dalgalar halinde hareket eden şarap karası okyanusu görmesi için gözünü kandırdı.

"Bunlar Andromeda ve Perseus," dedi August. "Evet?"

"Bunu nereden biliyorsun? Henüz Perseus'u koymadım. Ya da Pegasus'u."

"Mitolojiyi bilirim," dedi. "Bu Cetus, değil mi? Gölge mi? Ortaya çıkmak üzere olan canavar." Kırmızı suyun içinde gizlenen şekli işaret etti. "Ama Zeus'un deniz canavarına kurban edilen genç kız Andromeda nerede?"

"Bu ben olabilirim," dedi Lia. "Ya da sen. İzleyici."

"Andromeda'nın gördüğü şey bu mu?" August elini salladı üzerindeki kırmızı akşam denizi, sudaki gölge yükselip onu yutmak üzere.

"Sahneyi gözünden örmek istedim, öldürülmeyi beklerken gördüklerini. Umarım doğru yapmışımdır."

"Hadi öğrenelim," dedi. "İzin verir misiniz?" Adam ellerini kaldırdı ve Lia hiç düşünmeden kendi ellerini onun ellerinin arasına koydu. Ya da... ellerini onun ellerine koymak istemesi dışında hiçbir şey düşünmeden.

August onu kendine doğru çekerek tam önünde durmasını sağladı. Arkasından, onun bileklerini kavradı.

"Sen şimdi Andromeda'sın, kızının üzerine titreyen Aethiopia kralı Cepheus'un ve mitolojideki pek çok anne gibi kızının güzelliğini kıskanan Kraliçe Cassiopeia'nın kızı."

August onun kollarını başının üzerine kaldırdı. Her iki bileğini de tek büyük ve güçlü eliyle tutuyordu. Bilekler August'un avuçlarında hafifçe duruyordu ve kız onları anında çekip alabileceğini biliyordu.

O yapmadı.

"Sen Andromeda'sın," dedi tekrar. "Ve ellerin başının üzerinde zincirlenmiş, karnının etrafına da başka bir zincir sarılmış." Kolunu onun kalçalarına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Sıkıca. Hiç hareket edemezsin."

"Hiç mi?"

"Hayır," dedi kulağına. "Bu senin isteğin üzerine yapıldı, Andromeda. Hatırladın mı? Uzun ya da gevşek zincirler Cetus sizin için geldiğinde sinmeniz mümkün değildi. Ve sen ölüm karşısında sinmeyeceksin, dik duracak ve onu karşılayacaksın.

yüz yüze. Annene son zinciri kayaya kilitlemesini emrettin."

"Bunu neden yaptım?" Lia, sesi alçak ve nefessiz, bilekleri hâlâ adamın elinde, başının üzerindeyken sordu. Sesi derin ve alçaktı ve hafif bir deprem gibi gürlüyordu. Hikâyeyi anlatırken Lia'nın gözünde bambaşka biri olmuştu, tıpkı çoktan ölmüş kralların şölenlerinde masallarını anlatan eski bir ozan gibi.

"Tapındaki rahipler, Cetus'un yakıp yıkmasını beklemek için kayaya çıplak olarak zincirlenmeniz gerektiğini söylediler. Bu

düğün gecen olacak ve sen Ölüm'le evleneceksin. Sadece senin ölümün Poseidon'un gazabını yatıştırır."

"Evet, bütün sanat eserlerinde çıplaktır," dedi Lia. "Bunun sanatçıların sapık olmasından kaynaklandığını sanıyordum."

"Seni zavallı kız, Andromeda. Annenizin kollarını, annenizin korumasını ve sevgisini istediniz. Ama aynı zamanda anneni de cezalandırmak istedi. Kurban edilmek zorunda kalman annenin suçuydu."

"Bu onun hatası mıydı?" Lia cevabı zaten bildiği halde sordu.

"Kraliçe Cassiopeia senin hakkında övünüyordu, onun Kızı, Poseidon'un tapınağında hizmet eden su perileri Nereidlerden daha güzeldi. Övünürdü diyorum ama aslında yakındı. Bir zamanlar krallığın en güzel kadınıydı, sonra sen onu gasp ettin. Bir zamanlar O kayaya zincirlenmişken, annenizin gizliden gizliye bunun ummamış olabileceğini düşündünüz mü? Ne de olsa sen ölüp gittiğinde, belki de yeniden krallığın en güzel kadını olacaktı. "İyi bak anne," dedin ona. 'Çocuğuna iyi bak. Bu zincirler içinde güzel miyim şimdi? Benim için ayarladığın evlilik bu mu? Kızın ölümle mi evlenecek? Ben Baba'nın krallığındaki en güzel kadın olduğun için övünecek misin? Başından beri planın bu muydu?"

Lia kızın sesinin kulaklarında çınladığını duyabiliyordu. Öfkesinin ve korkusunun tıslamasını ve törpülenmesini duyabiliyordu.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" Lia sordu. "Goblene başlamadan önce Andromeda hakkında her şeyi okudum. Asla annesinin onu zincire vurduğunu ya da ona ne söylediğini okuyun."

"Ben Yunanlıyım. Siz bu hikayeleri tahta ve iplikle duvar halılarına dokuyorsunuz. Biz bu hikayelerle doğarız, tıpkı bir kazıma gibi kemiklerimize kazınmış olarak. Onları kendi adımı bildiğim gibi biliyorum. Ve seninkini, Lia."

Lia daha önce vücudunun ve kendisinin hiç bu kadar farkında olmamıştı.

nefes alıyor, bilekleri adamın ellerinde, sırtı adamın göğsüne dayalı, dudakları nefes nefese, dizleri titriyor, karnı

Göğüsleri elbisesinin kumaşına sertçe bastırıyordu. İçine dokunabilseydi ıslanacağını biliyordu.

"Ama yakışıklı Perseus gobleninizin neresinde?"

August sözleri onun kulağına fısıldadı. "Nerede onun Kanatlı at ve kahramanımız seni kurtarmaya mı geliyor

Andromeda?" "Geliyor," dedi Lia. "Ama henüz değil. Onu dokuyacağım

Sonuncusu. Andromeda'nın beklemesini, korkmasını, kimsenin onun için gelmeyeceğine, kimsenin beni kurtarmayacağına inanmasını istedim. Yani, onu kurtarmak."

"Zalim," dedi. "Pagan bir ruhunuz var leydim." "Bu değil-"

August güldü. Adamın göğsünün sırtına yaslandığını hissetti. "Merhamet Hristiyan erdemlerinden biridir ve ben de Hristiyan değilim." August'un karnına dolanan kolu sıkılaştı. vücudunu onunkine göre şekillendirdi. Lia ürperdi, ona sarılmanın verdiği zevk karşısında şok olmuştu.

"yakıyor muyum?" diye sordu.

"Biraz," dedi. "Ama durma. Onun yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

"Bu yüzden mi onun bakış açısından dokuyorsun?" "Tüm duvar halılarımı bu şekilde yapıyorum."

"Efsanede kendinize de yer bırakıyorsunuz," dedi.

"Hikayenin içinde olmak istiyorsunuz."

"Kulağa aptalca geldiğini biliyorum." Kızardı.

"Hiç de değil. En sevdiğiniz hikayelerin içinde yaşamayı istemekte utanılacak bir şey yok."

"Peri masalları için çok yaşlandım."

"Peri masalları gerçek değildir. Bu efsaneler gerçekten yaşandı," diye ısrar etti August. "Andromeda gerçektir. O hatırlanmalı. Her zaman."

"Cambridge Düşesi'ni buzulların eriyip sellere yol açmasını engellemek için Londra Köprüsü'ne bağlanmış olarak göremezsiniz

Londra," dedi Lia, tahrik olduğunu gizlemek için şaka yaparak.

"Keşke gerçekten Andromeda'nın ayakkağılarıyla yaşayabilseydim. Yani sandaletlerinde."

August, "Seni onun sandaletlerinin içine koyabilirim," dedi.

Adam kadının ellerini bıraktı ve kadın dönüp ona baktı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Babanın bu gece sana verdiği kylix hakkında konuşmamız gerek. Düşündüğün şey değil."

"Nedir o zaman?"

"Çok, çok tehlikeli bir şey."

ALTINCI BÖLÜM

Lia gözlerini kısarak August'a baktı. "Tehlikeli mi?"

"Belki," dedi. "Emin olmak için görmem gerek."

"Onu bilmiyorum. Babam satın almaya çalıştığını ama onun senden önce davrandığını söyledi. Eğer tüm bunlar onu çalmak için bir oyunsa-"

"Onu çalmayacağım. Çalmak gibi bir arzum yok. Ama düşündüğüm şey olup olmadığını bilmem gerek. Hepsi bu kadar. Senin iyiliğin için. I söz veriyorum."

Derin bir nefes verdi. "Tamam."

Lia mumunu aldı ve onu yatak odasına götürdü. Yemekten sonra kylix'i saklaması için yerine koydu. August yatak odasındaki şömineye gitti ve birkaç mum daha yaktı.

"Bu Afrodit mi?" diye sordu, yatak odasındaki şömine şöminesinin üzerindeki heykele bakarak.

"Evet, öyle." Lia ona doğru yürüdü. "O benim büyük büyükbabamdı, Godwick'in on üçüncü kontu. Ona 13 Numara diyoruz. Kötü şöhretli bir çapkın. Güzel sanatları ve daha da güzel seksi severdi."

August, "Bu adamı şimdiden sevdim," dedi.

Heykeli kaidesinden tuttu ve Afrodit duvara bakacak şekilde çevirdi.

"Alınma ama," dedi ve Lia onun bir şey söyleyip söylemediğinden emin değildi. onunla ya da Afrodit'le konuşuyordu. Şöminenin üzerinde duran siyah beyaz bir fotoğrafı işaret etti. "Kim bu Bu mu?"

"Bu o, Yaşlı On Üç Numara. Bu fotoğraf 1933 yılında Londra'da bir genelev olan Pearl'de çekildi," dedi. "Lord Malcolm'un favori uğrak yeri."

"Yanındaki bu kadınların hepsi fahişe mi?" diye sordu. Gülümseyen yakışıklı büyükbabasının etrafına zarif gece kıyafetleri içinde üç göz alıcı genç kadın dizilmişti.

"Sana onun kötü şöhretli olduğunu söylemiştim," dedi. Şöminenin üzerinde ikinci bir fotoğrafa doğru ilerledi. "Bu hanımları tanıyorum," dedi August. "Benim akşam yemeğim yoldaşlar."

". Georgy'yi yıllardır tanırım. Yolun hemen aşağısındaki Thornhill köyünden. Rani ve Jane ile King's'de tanıştım. Ve bu da benim tabii ki."

Fotoğrafta Lia yeşil kadife bir divanın üzerinde oturmuş, arkadaşları da etrafında kümelenmiş.

"Hırsızlar kadar kalın," dedi August. "Aynı ortam mı? İnci mi?"

"Alışverişe çıkmıştık, otele uğradık ve orada fotoğrafımızı çektirdik. Bilirsiniz, büyük büyükbabam işletirdi. Sadece aptallık ediyorduk." Aptalca, aptalca, aptalca.

August'un başka bir soru sormak üzere olduğunu anlayabiliyordu ama Gogo'nun devasa boyunu yatağının altından çıkarıp hemen ona doğru koşmasıyla sözünü kesti. Gogo okşanmak için inledi.

August aşağı bakarken, "Lia... odanda bir at var," dedi.

"Gogo," diye azarladı Lia. "Yatağına geri dön. Bay Bowman'ın takım elbisesine saç bulaştıracaksın."

"Gogo?" August tekrarladı. "O bir kulüp dansçısı mı?"

"Gogo, Argos'un kısaltması," dedi Lia.

August usulca güldü ve Gogo'yla yüz yüze görüşmek için kalçalarının üzerine çömeldi.

"Zavallı delikanlı, adını Yunan mitolojisindeki en sadık tazıdan alıyor ve hanımın sana Gogo diyor."

"Ben küçükken annemin ressam Toulouse-Lautrec'in adını verdiği bir kedisi vardı. Ona Tou-Tou derdi. Kadınlar, değil mi? Erkeklerin ve diğer hayvanların haysiyetine saygıları yok."

August sadece gülümsedi ve Gogo'yu okşamaya devam etti. Köpeğine iyi davranması hoşuna gitmişti. Ama bundan hoşlanmamıştı.

"Gogo, şimdi yatağına git," dedi Lia. Gogo itaat etmeden önce tereddüt etti. Lia, Gogo'nun itaat etmesinden de etkilenmişti.

August'a bu kadar çabuk ısınmıştı. Yabancılarından, özellikle de erkeklerden saklanma eğilimindeydi ve August kesinlikle tuhaf bir adamdı.

"Kylix'i görmek istiyordun, değil mi?" diye sordu.

"Lütfen," dedi August.

Lia yatağına döndü ve tahta kutuyu ona uzattı.

Adamın kutuyu aışını, samanların arasına yerleştirilmiş kylix'e bakarken dudaklarının aralanışını izledi. Dokunmadan ona bakarken gözleri büyüdü. Gri gözler, gün ışığını mı yoksa fırtınayı mı serbest bırakmak istediğine karar veremeyen değişken bir gökyüzü gibi gri. Onun gözlerine bakmayı gerçekten bırakması gerekiyordu.

"Tanrılar..." dedi uzun bir nefesle. "Alabilir miyim?" Kylix'e başını salladı.

"Devam et."

Cebinden bir mendil çıkardı ve onunla, Kylix'i kutudan dikkatlice çıkardı ve sanki yeni doğmuş bir serçe yavrusuymuş gibi kaldırdı.

"Bu, Lia, sıradan bir kylix değil."

"2,500 . Sıradan bir kylix diye bir şey var mı?"

"Evet," dedi. "Evimde düzinelerce var. Onları mzayedelerde bira yüz dolara satın alabilirsiniz. Ama bu farklı. Bu... Özel bir şey."

"Neden?" diye sordu, adam iri ellerinde çevirirken kylix'i inceleyerek.

"Bu Gl Kylix'i." August kylix'in dudağına boyanmış  yapraklı gl motifini işaret etti.

"Bir adı mı var?"

"Bir isim, bir efsane ve bir sır. Babanın hikayesi yanlış. Bu kupa Afrodite'in tapınağında kullanılmadı. Eros Kültü tarafından tapınmada kullanıldı."

"Babamın düşündüğü kadar eski mi?"

"Aslında çok daha yaşlı. Bu efsaneyi biliyor musun?" Kylix ksesinin içine kadını ve göğsünden çıkan gl işaret etti.

"Kız. Rose. Afrodit?"

"Pek sayılmaz," dedi August. "Gerçi o da hikâyenin bir parçası.

Çiçek tanrıçası Chloris ile başlar. Evim dediği yemyeşil bahar ormanında yürürken

Ormanın zemininde ölü yatan bir su perisinin cesedine rastladı. Güzel yaratık için ağladı ve onu tekrar hayata döndürmeye karar verdi. Çiçek tanrıçası olduğu için, düşmüş periyi bir çiçeğe dönüştürdü. Yeni eserini kutsamaları için diğer tanrıları çağırdı. Apollon güneşin iyileştirici ışınlarıyla çiçeğin üzerine parladı. Dionysos ona sarhoş edici bir koku verdi.

Üç Tanrıça onu güzellik, ihtişam ve çekicilikle kutsadı. Afrodit, oğlu Eros'un onuruna ona Gül adını verdi. Gül. E-ros."

"Yunan tanrılarının kelime oyunları bilmiyordum," dedi Lia, hikâyeden büyülenmiş ve yakışıklı hikâye anlatıcısından daha da büyülenmişti.

August, "Tanrılar diledikleri her türlü oyunu oynarlar; kelime oyunları, güzellik yarışmaları, bahisler ve meydan okumalar," dedi. "Ölümsüzlük aksi takdirde sıkıcı olur." Eliyle kasenin ortasındaki resim. "Bu resmi görüyorsun... genç su perisi yerde ölü yatıyor. Ve onun bedeninden bir gül açıyor. Ölümden yeni bir hayat. Bu yeni çiçeğe Afrodit ve Ares'in oğlu Eros'un adının verilmesi çok uygun. Aşk tanrıçası ve savaş tanrısı. Güzel yapraklar.

Acımasız dikenler. Bu Eros'tu. Güzel ve sevimli. Ve çok, çok tehlikeli. Bu fincan gibi."

"Tehlikeli mi?" Lia ondan ve fincandan bir adım geri çekildi. "Ne demek istiyorsun? Zehirli falan mı?" Eski boyaların ve eski sırların insanları oldukça hasta edebileceğini biliyordu.

"Bir bakıma evet," dedi August. "Gerçi düşündüğünüz gibi değil. Fincanın camı aynı 'zehir' ile kaplanmıştı.

Eros'un oklarını uçurdu. Eğer bu kadehten içerseniz, olağanüstü yüksek cinsel deneyimler yaşayacaksınız."

"Yani afrodizyak izleri falan mı var?" diye sordu.

"Hayır, Lia, anlamıyorsun." Başını iki yana salladı. "Demek istediğim, Gül Kylix kelimenin tam anlamıyla Eros'un kadehidir. Eğer ondan içersen, erotik fantezilerini yaşarsın. Onların içine girecek, onları yaşayacaksın."

"Bu delilik," dedi. "Tanrılar gerçek değildi."

"Bunu söyleyerek kalbimi kırıyorsun. Tabii ki gerçeklerdi. Ve bu kupa Afrodite'nin oğlu Eros'a bir hediyesiydi. Ta ki onu geri alana kadar."

"Neden?"

"Ona tapanlar bu yüzden onunkilerden daha çok eğleniyordu," dedi. "Akdeniz kadar geniş bir kıskançlık çizgisi var."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" diye sordu. Gömleğini pantolonundan çekip çıkardı.

"soyunmayı bırak," dedi Lia, şaşırmış ama yine de hoşnutsuz değildi.

"Bak." Gömleğini kaldırdı ve pantolonunun belini iki santim aşağı çekti. Karnının alt kısmında, sol kalçasının hemen üstünde bir dövme vardı. Bir gül dövmesi Kylix üzerindeki üç yapraklı gül dövme motifiyle aynıdır ve kalın kırmızı çizgilerle yapılmıştır.

"Nedir bu?" Lia sanat eserine bakarak sordu. Ona dokunmak için aşırı bir istek duydu.

Diliyle.

Ona şakacı bir şekilde selam verdi.

"Augustine Bowman, Eros Tapınağı fahişesi, hizmetinizdeyim leydim."

Bana bir fahişe olduğunu mu ?" dedi Lia. Adam ona gülümsedi. "Sana birçok ortak noktamız olduğunu söylemiştim."

YEDİNCİ BÖLÜM

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Lia, daha dik durarak.

August pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı ve deri kılıfından üzerinde şu yazıların olduğu küçük pembe bir kartvizit çıkardı

Ön yüzünde Wingthorn Hall Genç Bayanlar Bahçe ve Tenis Kulübü yazıyordu. Arka yüzünde ise siyah telefon numarası, yanında bir gül ve tenis raketi logosu.

"Bir dakika," dedi. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Bir tenis maçı ayarlamaya çalışıyorum."

Telefonu o gönderdi.

Şömine üzerinde Lia'nın telefonu kızgın bir arı gibi vızıldıyordu.

"Arkadaşın Georgy benden hoşlanıyor," dedi August. "Tenis oynayıp oynamadığımı sordu ve sonra bana göz kırptı. Ben de oynamaya hazır olduğumu söyledim. Bana bu kartı verdi. Telefonunuza çalması garip. Belki de tenisi gerçekten seviyorsun ve bahçecilik."

"Tenisin nesi var? Ya da bahçeyle uğraşmanın?" Lia sordu.

August çaldı. "Evde kimse yok," dedi. Telefonu hemen kesildi. "Sanırım dışarıda tenis oynuyorsun. Tekrar deneyelim."

Aradı. Lia'nın telefonu çaldı. Ve çaldı. Ve vızıldadı. Lia'nın bir silahı olsaydı, onu telefonunu vurmak için kullanırdı.

August bir kez daha çaldı.

Telefonunun sesi kesildi.

"Bir kez daha," dedi August. "Dışarıda olmalı bahçe..." Tekrar aradı. Lia'nın telefonu tekrar çaldı. "Tamam, tamam. Tamam, tamam. Artık durabilirsin," dedi Lia. August telefonunu

telefonu cebine geri koydu.

"Unut gitsin," dedi. "Hayatımda hiç tenis oynamadım."

"Wingthorn Hall Genç Bayanlar Bahçıvanlık ve Tenis Kulübü bir bahçıvanlık veya tenis kulübü değildir."

"Söylemiyorsun."

"Bu işle uğraşan bazı arkadaşlarımla 'randevularını' ve paralarını ben yönetiyorum. zevk," diye açıkladı Lia. "Hepsi bu kadar. Bu yüzden onun numarası benim için çalışıyor. Onu görmek istiyorsan, benim aracılığım ile geleceksin. önce."

"Bunun yasadışı olduğunu biliyorsun," dedi. "Eskort olmak değil."

Bu yasal. Bilirdim. Ama sen... bir eskort işletiyorsun Bu ülkede hizmet vermek fahişelik olarak kabul edilir ve bu suçtur, seni kötü kalpli fahişe."

"Kanunları bilirim," dedi Lia. "En iyi müşterilerimizden ikisi avukattır."

"Bana bir şey söyleyin. Zengin bir eşrafın kızı neden kendi eskort servisine ihtiyaç duyar? Ailen çok zengin."

"Annemle babamın açık bir evliliği var. Büyükbabam Avrupa'nın en büyük vintage porno koleksiyonuna sahipti. Büyükbabam ünlü fahişelerin iç çamaşırlarını toplardı. Büyük büyükbabam hayatı boyunca yüzlerce fahişeyle yatmış. Hatta genç metresinin yatağında öldü - tam da dünyayı terk etmek istediği şekilde. Godwick'ler yüzyıllardır eğlenceli sapkınlar olmuştur. İsterseniz sekse aile işi de diyebilirsiniz." Hikâyede daha fazlası vardı -çok daha fazlası- ama August'a sırlarından daha fazlasını vermek istemiyordu. "Bunu neden yapıyorsun?" ona sordu.

"Sevişmeyi seviyorum," dedi. "Arkadaşlar, Romalılar, hemşeriler. . Onları sıraya ve yatırın. İşte ben buyum."

"Tart kartın var mı?" diye sordu.

"Beni işe almak ister misiniz? Haftam oldukça açık," dedi.

"Bu işten çok para kazanıyor musunuz?"

Başını yana eğdi, ellerini hafifçe kaldırdı ve ona "Gerçekten mi?" der gibi bir bakış attı.

"Doğru. Aptalca bir soru," dedi. Lia şömineye doğru yürüdü. Afrodite'yi geri çevirdi. "Dur tahmin edeyim, bana şantaj mı yapıyorsun?"

"Size asla şantaj yapmam. Bu benim kim olduğuma ve ne yaptığımıza tamamen ihanet olur" dedi.

İfadesindeki sivri "biz" kelimesini kaçırmadı.

"Dikkatini çekmeye çalışıyorum, Lia. Beni ciddiye almanı istiyorum."

Eğer onu daha önce ciddiye almadıysa, şimdi kesinlikle .

", dikkatimi çektiniz."

"Güzel. Söz veriyorum, kötü adam olmayı sevmiyorum, Lia. Ciddi olmaktan da nefret ederim. Ciddi bir konuşma yapmaktansa kıyafetlerimizi çıkarıp yatağa atlamayı tercih ederim. Ancak bazen bundan kaçınılamaz. Bu da o talihsiz zamanlardan biri."

Lia yatak, zıplama ve kendisi hakkındaki yorumu duymazdan geldi.

En azından görmezden çalıştı.

"Şimdi..." August devam etti, "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, ya bana Rose Kylix'i satacaksın ya da onu benim saklamak."

"Babam senin hakkında haklıydı. Dinlemeliydim." "Baban benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor, söz veriyorum," August dedi. "Eğer benim bildiklerimi bilseydi, o kylix'i sana asla vermezdi. Bu son derece tehlikeli bir obje. Odanızın etrafında öylece bırakılıp

Biri sinirlenip gülmek için kadeh kaldırarak ve beş dakika sonra Zeus dev bir kuğu kılığında yatak odasında belirmediği için akıl hastanesine ."

"Bu çok canlı bir görüntü." Lia bir an bile inanmadı İkinci olarak da ona doğruyu söylediğini. Bir tanrının büyülu şarap kadehi mi? Bu düpedüz saçmalıktı.

"Neye inanmak isterseniz isteyin," dedi, "gerçek şu ki, bu kupa haklı olarak Eros'a ve ona hizmet edenlere aittir. Eros Tapınağı." Kendisini işaret etti.

"Eros Tapınağı diye bir şey yok. Yıl 2019, değil.19."

"Bunu nasıl söylersin? Afrodit için bir tapınağınız var." Ona bakarken şömine rafını işaret etti.

İç çekti. ". Ama benim tapınağım sadece eğlence için."

"Benimki de öyle," dedi. "Kutsal eğlence."

Lia ondan uzaklaştı. Bu delilikti. Mutlak delilik.

"Lia, bana inanmanı istiyorum," dedi. "Ne yaptığını Rose Kylix çok tehlikeli olabilir. Ve sen bilmiyorsun."

"Kupayı sana vermemi istiyorsun."

"Onu bana sat. Fiyatını söyle."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Hayır, kesinlikle olmaz. Babam bunu bana mezuniyetim için vermişti. Eğer onu satarsam kalbi kırılır."

"Onun için benimkilerden biriyle takas ederim. Bende bolca kylik var." "O zaman benimkine ihtiyacın yok. Şimdi... gidip "Benim üzerimde mi, değil mi?"

diye sordu. "Asla. Şerefim üzerine."

"Hiç onurun var mı?"

"Bir yerde..." Ceplerini yokladı. "Evde bıraktım. Muhtemelen tart kartlarımın yanındadır."

"Senden hoşlanmıyorum," dedi.

"Evet, biliyorsun."

"İyi ama söz konusu erkekler olduğunda hiçbir zaman iyi bir muhakeme yeteneğim olmadı."

Adam elini uzattı ve kadın elini tuttu. Sonra elini onun elinin içine koydu. Avucunu yukarı çevirdi ve hayatının çizgilerini okşadı. Erkeğin sert parmak uçları kadının yumuşak ve hassas teninde nefis bir gıdıklanma hissi yarattı.

"Bana sahip olduğun bir cinsel fanteziyi anlat," dedi.

"Ne?" Güldü, ona tokat atamayacak kadar şok olmuştu.

"Kupa konusunda doğruyu söylediğimi size kanıtlamak istiyorum."

"Az önce bunun son derece tehlikeli olduğunu söylememiş miydin?"

"Seninle olursam olmaz," dedi. "Onu nasıl kullanacağımı biliyorum. Tüm sırlarını biliyorum."

"Oh, elbette. Çok mantıklı."

Alaycılığını fark ettiyse de belli etmedi.

"Sana kendimi kanıtlamak istiyorum. İzin ver, lütfen." "Bu biraz kişisel."

"Benimkilerden birini bilmek ister misin?" diye sordu ve kız hayır diyemeden devam etti. "Yıl 1780 ve ben bir yolcu gemisinde çok kullanılmış ve istismar edilmiş bir kamarotum.

Fransa'ya gidiyor ve borçlu bir fahişenin zarif genç kızı, kendisinden üç kat yaşlı bir devle evlenmeye gönderiliyor. Zavallı beni gördüğünde, bana acıyor.

beni kötü kalpli kaptanımdan satın aldı ve beni kendi şahsı yaptı-"

"Hayır. Dur. Devam etme."

"Ben de tam iyi kısmına geliyordum. İyi kısmı duymak istemiyor musun?" August ona iyi kısmı anlatamayacağı için çok üzgün .

"Hayır," dedi, ancak küçük bir kısmı iyi kısmı duymak istiyordu.

"Bana seninkini söyle, Lia." Gülümsedi. "Sadece küçük bir ipucu."

Avucundaki çizgileri tekrar okşadı. O yapmadı Bunun ne kadar şehvetli bir his olabileceğini, ne kadar samimi olduğunu, sanki tek bir parmak ucuyla tüm hayatını okşuyormuş gibi...

"Bu konuda ciddi misin?" diye sordu.

"Hayatımda herhangi bir konuda olabileceğim kadar ciddiyim. Eğer benimle birlikte kadehten içmeye istekliysen, asla unutamayacağın bir deneyim yaşayacaksın. Tek yapmanız gereken bana ne istediğinizi söylemek, ben de onu size verebilirim. Bu odadan çıkmadan bile size en büyük fantezinizi yaşatabilirim."

"Bu delilik," dedi. "Çılgınca. Kesinlikle çılgınca." "Bir yudum," dedi adam. "Hepsi bu kadar. Ve eğer yanılıyorsam ya da

Yalan söylüyorsanız, en kötü ihtimalle eski bir kylix'ten tozlu şarap içmiş olacaksınız. Ve eğer ben doğruyu söylerse, kupanın iadesi için pazarlık yapabiliriz. Bu

makul bir teklif değil mi?"

"Bir yudum?" diye
sordu. "Bir yudum,"
dedi.

Lia ellerini kaldırdı. ". Beni meraklandırđınız.
Ve beni partiden uzak tutacak her Şeye hazırım."

"Teşekkür ," dedi. "Ama tadını istiyorum.
Yani... fantezi mi?"

Bir cevap bulmadan önce uzun süre düşünmesi gerekmedi.

"İlk seferim harika değildi." Klasik İngiliz yetersizliği.

August'un gözleri büyüdü. Başını iki yana salladı.

"Öyle değil," dedi. "Tecavüze uğramadım, sarhoş değildim,
Şiddet görmedim. Ona aşkıttım. Sadece... kötüydü. Bazen çok
daha iyi bir ilk sefer hayal ediyorum. Onun dışında herhangi
biriyle. Aslında bir fantezi değil. Daha çok bir dilek gibi."

"Arkadaşın David aşağıda mı?" diye sordu.

Hiçbir Şey söylemedi, hiçbir Şey yapmadı. Adam başını
salladı. Mesaj alındı.

"Bekaretini kaybederken kim harika vakit geçirdi biliyor
musun?" August sordu.

"Kim?"

August goblenini işaret etti. "Andromeda." "Öyle
mi?"

"Perseus tam bir aşıkta. Zeus'un ölümlü bir anneden olan
oğlu olduğu için buna Őaşırmamalı."

"Şanslı Andromeda."

"Onun gibi olmak ister misin? Sadece bir
geceliğine?" "Bunu yapabilir misin?" Lia sordu.

"Rose Kylix bunu yapabilir."

Ona bakışında bir Şey vardı... Lia neredeyse
doğruyu söylediğine inanıyordu. Peki ya öyleyse? O zaman ne
olacaktı?

"Biz... bilirsin işte..." diye sordu.

"Seks yapmak mı? Hayır. En azından bizim bedenlerimizde
değil."

"Bedenlerimizde olmadığımız sürece sorun yok." Gözlerini devirdi.

"Şarap?" August önerdi.

"Ben bakarım," dedi Lia. Onun içkiye ilaç katmasını istemiyordu. Eğer içecekse, içkiyi o dolduracaktı.

Yatak odasından çıkarken durakladı ve arkasını döndü.

"Sence önce onu yıkamalı mıyım? Kylix'i mi?"

"Ne yapacaksın?" August sordu. "Bulaşık makinesine mi koyacaksın? Sadece bir yudum."

İçini çekti ve yeni bir şişe şarap getirip açtı. Kylix'i uzattı.

"Ne kadar?" diye sordu.

"Sadece biraz."

İki yudum alacak kadarını kylix'in içine döktü. Şişeyi bir kenara koydu ve bekledi. August'un bir şaka yapmasını, "" falan demesini bekledi ama yapmadı.

Kylix'i iki büyük eliyle kavradı ve gözlerini kapattı. Yunanca bir şeyler mırıldandı, garip ve sevimli bir şeyler, kendisi kadar garip ve sevimli.

"Ne dua ettin?"

"Senin için dua ettim. Benimle birlikte ibadet etmekten keyif alman için."

"Kime tapıyoruz?" diye sordu. "Eros'a mı?"

"tabii ki," dedi. Sonra fincandan yudum aldı ve ona uzattı. Ona baktı, aniden korktu.

August ona, "Seni koruyacağım," diye güvence verdi. "Ne olsun, güvende olacaksın."

Lia derin ve uzun bir nefes aldı. Fincandan içti.

Şarabın tadı biraz tozluysa da yine de tatlı, sıcak ve etkiliydi. Kadehi dikkatlice yatağın başucundaki masanın üzerine koydu.

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu.

"Öp beni," dedi August.

"Ne?"

"Öp beni. Sana meydan okuyorum."

"Seni öptüğümde ne olacak?" "İyi şeyler olacak."

"Ne gibi?" diye sordu.

"Başlangıç olarak dilimi ağzına sokacağım." "Peki ya sonra?"

"," dedi. "Eğer cesaretin varsa."

Onun dilini ağzında istiyordu. Ve görmek istedi.

Lia cesaret etti.

Öpücük şarap tadında ve baş döndürücüydü. August sözünü tutmak için beklemedi. Dilini onun ağzına bastırdı.

öpücüyü açmak ve derinleştirmek için. Lia kollarını onun boynuna doladı. Adam onun ağzından boğazına doğru bir yol öptü, sonra dudaklarını kulağına götürdü.

"Korkma," dedi. "Neyden korkmayayım?"

"Deniz canavarı," dedi. "Hemen geliyorum." "Nerede?" Cevap veremedi. Dünyası başına yıkıldı.

İKİNCİ BÖLÜM

Andromeda & Perseus

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Lia tamamen taştan yapılmış bir odada duruyordu ama oraya nasıl geldiğini bilmiyordu. Taş zeminler. Taş duvarlar. Taştan ateş çukuru. Duvarlarda duvar halıları asılıydı ama onunkilere hiç benzemiyorlardı. Renkler cesur ve parlaktı ama basit renk blokları. Desen yok. Üzerlerinde insan ya da yaratık işlemesi yoktu. Neden rüyasında Goblenler mi?

Cevabı biliyordu. Goblenler hakkında rüya görmüyordu.

Hiç de rüya görmüyordu.

Yerdeki taş bloklar çıplak ayaklarının altında sıcacıktı ve ayak parmaklarının arasında kum tanelerini hissediyordu. Uzakta, hiç de uzak olmayan bir yerde, denizin gürültüsünü duydu.

Daha yakından, çok daha yakından, sesler ve ayak sesleri duydu, sandaletler taşa vuruyordu. Bu sesi daha önce hiç duymuş muydu? Taş zemin üzerinde tahta tabanlar? Hayır. Yine de hemen tanıdı.

Lia taş duvara oyulmuş bir kareden başka bir şey olmayan pencereye doğru yürüdü. Pencere camı yoktu. Pencerede neden cam yoktu?

Oh. Nedenini biliyordu.

Cam henüz icat edilmemişti.

Bu onu korkutmalıydı ama . Onu dehşete düşüren şeyin camla hiçbir ilgisi yoktu.

Bugün ölecekti.

Ve yaklaşan ayak sesleri onu ölüme taşıyacak aitti.

Ama taşınmayacaktı. Sürüklenmeyecekti de.

Kral Cepheus ve Kraliçe Cassiopeia'nın bakire kızıydı.

"Ben Andromeda'yım..." dedi Lia ve bunun doğru olduğunu biliyordu. O, bir şekilde, o kadim prenesti. Rüya görmüyordu. Halüsinasyon da görmüyordu. Siyah bir karınca penceresinden içeri baktı, antenlerini sağa sola oynattı ve sonra sarayın yan tarafına doğru ilerliyordu.

Bu gerçek miydi?

Güneş batmak üzereydi. Gökyüzünde kadar alçakta asılı duruyordu ki, eğer bir elma olsaydı ayak parmaklarının üzerinde durmasına gerek kalmadan koparabilirdi. Ya da babasından binlerce kez yaptığı gibi onun için koparmasını isteyebilirdi. Ve o da

Sanki Kral Atlas'ın altın elmalarından biriymiş gibi, ona sunduğunda eğildi. Bunu nereden biliyordu? Hafızasındaki adam esmer tenliydi ve sadece kızı için takındığı ışıltılı bir gülümsemesi vardı. Hâlâ akşamları onu dikiş dikmekten alıkoyup deniz kenarındaki terasta dama oynamaya çağırıyordu. Evlenmek için onu istemeye gelen erkekleri sıcak bir şekilde karşılıyor ve şöyle diyordu: "Eğer bu oyunda onu yenersem, onu gelin olarak alabilirsiniz. Ancak kazanırsa, korkarım hizmetçi olarak kalmak zorunda kalacak."

O zaman bilerek kaybederdi.

Dünyada hiçbir kız , babası Cepheus tarafından Andromeda kadar sevilmemiştir.

Ve belki de annesinin söylediği şeyi söylemesine neden olan şey buydu...

Bir hafta önce bir çöl prensini ağırlamışlardı. yakışıklı, esmer tenli, kehribar gözlü talibi, annesi Kraliçe Cassiopeia'ya "Prenses Andromeda tüm dünyadaki en güzel kadındır. krallık."

Annesi de bir zamanlar bu unvanı taşımış ve gururla, fazlasıyla gururla taşımıştı. Ve o tacın kızına geçtiğini görmek elbette canını yakmıştı. O gece şarap çok özgürce akmıştı. Kelimeler daha da özgürce.

"Oh, öyle," dedi annesi. "O kadar güzel ki Kralın kocası, yatak odasındaki karısından ziyade dama tahtasının karşısındaki kızına bakmayı tercih ederdi. Onun

Poseidon'un sevimli küçük Nereid'lerini bile geride bırakacak g zelliikte. Belki Poseidon gelip Andromeda'mızı dama oynamak için ülkesine götürmek ister. Belki o zaman kral bir karısı olduğunu hatırlar."

Bir tanrıdan ismiyle bahsederken karşılaşılan tehlike şudur: Tanrı duyar.

Poseidon duydu.

Demir mente eli masif ahşap kapı Lia-Andromeda'nın arkasında açıldı.

Boş oda bir anda babasının on muhafızı, kral ve kraliçeyle doldu. Kralın gözleri o kadar kırmızıydı ki, gözünü kırpsa kan akacakmı  gibi görünüyordu.

G zya ları, koyu renk gözlerinin yanaklarında oluklar olu turmu tu.

güzel bir yüz. Fırtınadaki bir  i ek gibi titremesine rağmen kraliçenin gözleri berraktı.

"Ne haberi?" Lia sordu, ama dudaklarından çıkan onun sesi değildi, hatta onun dili bile değildi. Kadim kelimeler. Eski bir dil. Bilmedi i kelimeleri nasıl konuşuyordu?

biliyor muydu? Onları nasıl anlıyordu? Gerçekten burada, antik Etiyopya'da mıydı? Kendini ipin ucundaki kukla gibi hissediyordu ve hatta dilinin üzerinde onu konu turan bir ip vardı. İpleri kim çekiyordu?

"Kurban kesildi," dedi babası. "On bo a kesildi, yirmi dana.  nemli değil. Bugün on dört ev daha yıkıldı. Otuz yedi  l , eğer daha fazla değilse."

Lia ba ını salladı. Kaderini çoktan kabullenmi ti ama cesaretinin onu yatı tıraca ını umuyordu.

Poseidon'un gazabı. G r n  e göre, hayır, sadece onun ölümü yeterli olacaktı. Annesinin " v nd   " geceden beri  ehir fırtınalarla, dalgalarla, hatta depremlerle sarsılıyordu.

Tapınakların, ticaretin, pazarların ve bahçelerin olduğu bu büyük  ehir hızla enkaza d n  uyordu. Şimdiden yaklaşık    yüz kişi  lm  t .

Ve böylece Andromeda da ölmek zorunda kaldı.

"O halde bir gün daha beklememeliyiz," dedi Lia. Lia mı? Andromeda mı? Tek ve aynı olmuşlardı, sanki Lia

Andromeda'nın derisinin içine girmişti ya da Andromeda'nın ruhu Lia'nın bedenine yerleşmişti. Bu ne tuhaf bir sihirdi böyle? "Artık gitmeliyiz, güneş batmadan önce."

"Hayatım," dedi annesi ve ona doğru bir adım attı. Lia elini kaldırdı.

"Kimse bana dokunamaz," dedi Lia. Babası, büyük ve Güçlü kral, askerleri onu ağlarken görmesin diye arkasını döndü.

"Ama aşkım..." dedi annesi.

"Bir bakire olarak öleceğim," dedi. "Ve bana dokunacak bir sonraki el Hades'in eli olacak. Bir gelin aradığımı duydum. Bana iyi dileklerde bulun anne. Bu benim düğün gecem."

Lia babasının, annesinin, kaderinden kaçmamasını ya da saklanmamasını sağlamak için gelen muhafızların yanından geçip gitti.

O sabah kaynak suyunda yıkanmış ve Kendini zengin yağlarla yağlamıştı. Hizmetçileri saçlarını sanki bir düğün için hazırlamış, siyah dalgalara anemonlar örmüşlerdi. Elbisesi beyazdı ve mavi kuşaklıydı. Boynuna bir kordon takmıştı ve kordonda onu Styx Nehri'nden olan kayıkçı Charon'a ödemek üzere gümüş bir para asılıydı. Hades bu gece iyi bir gelin alacaktı. O

Onu ve kendisini memnun etmesi için dua etti.

Lia sarayın merdivenlerinden inip muhafızlar tarafından ardına kadar açık tutulan ön kapıya doğru yürürken dua etti.

Artemis, bu bakireye cesaret ver. Bu bakireye korumanı bahşet. Hizmetkarına hızlı bir ölüm bahşet. Halkıma uzun ömür ver. Hades'e şefkatli bir sevgili ver. İsteksiz gelin.

Aşağı doğru yürürken arkasında bir maiyet oluşmuştu. saray basamaklarından denize doğru. Bunun gibi yüzlerce gelin partisi görmüştü, tek fark her zaman davetlilerin kutlanan ve dans edilen ve ağlayan gelin. Bu akşam, Andromeda'nın gözleri kurumuştu ve onu kaderine kadar takip eden herkes bir cenaze ağıtı yaktı.

Lia, dokuz ya da on yaşlarında bir kız annesinin ellerinden kurtulup ona doğru koştuğunu gördü.

"Prenses!" diye seslendi küçük kız. Şimdi ağlıyordu ve bütün gün ağladığı, narin yanaklarındaki toprak yarıklarından anlaşılıyordu. "Bunu yapmayın leydim.

Anneni denize at. Kraliçemiz sen olmalısın, o değil. Sen ölürsen ben de ölürüm."

Lia ayaklarının dibinde diz çökmüş, sanki bu gece kendi hayatını kaybedecekmiş gibi ağlayan esmer ve güzel küçük kıza gülümsedi.

"Güzel çocuk," dedi Lia. "Benim için ağlamamalısın. Bu gece ölmeyeceğim. Evleniyorum."

"Öyle mi?" diye sordu kız. "Ama..."

"Sana söylenen bir yalandı. Prensesin ölmeyecek. Annenle birlikte eve git." Lia kadına doğru başını salladı. onlara doğru koşuyor. "Çiçeklerden bir çelenk örün ve yarınki evliliğimin şerefine Artemis'e sunun. Bunu benim için yapar mısınız? Hemen şimdi mi? Sarmaşık ve anemonlardan oluşan güzel bir çelenk ve...ve...?"

"Güller mi?"

"Evet, evet, güller, eğer onları bulabilirsiniz."

"Nerede yetiştiklerini biliyorum Prenses. Kiminle evleniyorsunuz?" "Büyük bir kahraman," dedi Lia. "Gecenin karanlığı kadar yakışıklı Şafağın ilk parlak ışıkları gibi bir gülümsemeye."

"Seni seviyor mu?" diye sordu küçük kız. "Ah, evet," dedi Lia. "Beni seviyor... hem de çok."

Küçük kız sevinçle gülümsedi. Lia gözlerindeki yaşları kırptırdı.

Kızın annesi ona minnettarlık ve üzüntüyle baktı. "Siz büyük bir hanımefendisiniz," diye fısıldadı başını eğerken. baş. "Şüphesiz adın yıldızlara yazılacak."

Kadın kızının elinden tuttu ve kızın herkese seslendiğini duymak Lia'nın yüreğine bir kılıç gibi saplandı. dinlerdi. "Bu bir yalan! Yalan! O evleniyor. Prenses bu gece ölmeyecek! Duydun mu? O ölmeyecek.

Öl! Gecenin karanlığı kadar yakışıklı kahramanla evleniyor!
Ve o da onu seviyor!"

Çocuk patikadan evine doğru zıplarken yaşlı adamlar "Delilik", "Zavallı aptal" ve "Aptal kız" diye mırıldandılar.

Kızlığını son bir yalanla affet Artemis, diye dua etti Lia .
Çocuğun ağladığını görmeye dayanamazdım.

Denizin kenarına yaklaştıkça su daha da azgınlaştı. Kum ayaklarının altında kayıyor ve bir yerlerden kayalıklardan okyanusa düşen kayaların sesini duyuyordu. Ancak bunlar kayalar değil, evlerdi.

Bu gazap sona ermeli.

Güneş batmak üzereydi, göbeği suyun üstüne degecek kadar . Deniz kan kırmızısıydı, kan karası şarap gibi. Lia döndü ve kralın muhafızlarından birinin elinde uzun bir demir zincir tuttuğunu gördü.

"Ağır mı, efendim?" Lia ona sordu.

"Bu sizin taşıdığınızdan çok daha hafif bir yük prensesim."

"Eğer bu kadar hafifse," dedi Lia, "o zaman annem onu taşıyabilir."

Annesi bir adım öne çıktı. Başı öne eğik, gözleri kısıktı.

"Andromeda..." Kraliçenin sesi onu bir el gibi kavradı.

"Lütfen..."

"Zinciri al anne. Beni bağlayacaksın," dedi Lia. "Ama-"

"Kızın sana ne diyorsa onu yap," diye emretti babası. "Ve seninle konuştuğu için minnettar ol."

Sesindeki öfke kraliçenin asaletini uyandırdı. Kraliçe hızla öne çıktı, muhafızdan zinciri aldı ve kızına yaklaştı. Kurban için seçilen yere doğru yürüdüler. Kancalar çoktan derinlere çakılmıştı.

denize en yakın kayanın yüzüne baktı. Lia parmak uçlarını dudaklarına götürdü ve sonra suya dokunmak için diz çöktü.

"Bir öpücük, Poseidon," dedi denize. "Eğer daha fazlasını istersen, burada seni bekliyorum."

Ayağa kalktı.

Lia omzunun üzerinden toplanan yüzlerce kişinin yüzüne baktı.

"Lütfen," dedi yükünün çok ağır olduğunu söyleyen muhafıza. "Geri dönün."

Muhafız onun önünde bir kez eğildi ve itaat etti. "Uzaklaşın!" diye bağırdı. "Başka tarafa bak!"

Son erkek de ona sırtını dönene kadar izledi.

Andromeda rolündeki Lia elbisesini çözdü. Omuzlarındaki iğneleri çıkardı. Elbise fısıldayarak yere düştü. Çıplak bir halde annesiyle yüzleşti.

"Ben çıplak doğdum," dedi. "Çıplak ölmem de ne kadar uygun. Senin emeğinle bu dünyaya geldim. Senin emeğinle bu dünyadan ayrılacağım."

Annesi kızını kara kayaya bağlarken elleri hiç titremedi. Ve annesi onu ne kadar sıkı bağlarsa bağlasın, Lia daha sıkı bağlanmasını istedi.

"Çabucak ölmek istiyorum," dedi. "Sinmek değil. Daha sıkı."

Annesi onu daha sıkı bağladı.

"İyi bak anne. Çocuğuna iyi bak. Bu zincirler içinde güzel miyim şimdi? Benim için ayarladığın evlilik bu mu? Kızın ölümle mi evlendi? Babamın krallığındaki en güzel kadın olduğun için övünecek ?

Gitti mi? Başından beri planın bu

muydu?" Annesi ağladı ve konuşmadı.

"Neden ağlıyorsun?" Lia sordu.

"Sevilmemenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemezsiniz," dedi kraliçe. "Kocanız tarafından istenmemek. Benimle sevişmektense sizinle oyun oynamayı tercih eder."

"Artık babamı tamamen kendine alabilirsin. Dikkatli ol, anne. Dama oyununda hile yapıyor. Kaybetmek için oynuyor, böylece 'Hadi bir daha oynayalım' demek için bir bahanesi oluyor. Bu sefer kesinlikle kazanacağım."

"Affet beni," dedi. "Aptalca davrandım..."

"Var. Hayatım boyunca bildiğim bir şey vardı. Annem benim dünyanın en güzel kadınıydı."

Annesinin boğazına bir hıçkırık düğümlendi. Dizleri büküldü ve kuma düştü.

"Bırakın beni," dedi Lia. "Kocamla tanışma vakti geldi ve bir gelinle damadı yalnız bırakılmalı."

Annesi uzun ve güzel kolunu Lia'nın ayak parmaklarına için uzattı. Ama o sırada bir asker öne çıktı ve Kraliçeyi nazikçe çekip aldı.

"Andromeda..." diye .

"Seni affediyorum anne. Şimdi beni kaderimle baş başa bırak." Yalnız ve kayaya zincirlenmiş olan Lia bekledi.

Ve onun önünde, karanlık su kaynamaya başladı.

Lia bu delilikten kurtulmak istiyordu ama ona Andromeda'nın kayaya bağlandığı gibi bağlanmıştı. Demir bileklerini acıtıyordu.

Gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu.

Babasının gelip onları için her şeyi yapardı. Ama babası onun çok gerisindeydi. Onu en son gördüğünde, dört muhafız kederinden kendini denize atmasını engellemişti.

Su yüzeyinin altında karanlık bir şekil belirdi.

Uzun ve karanlık, yılan gibi ama yılan değil, çünkü hiçbir yılan babasının taht odası kadar geniş ya da denizden saraya giden yol kadar uzun olamazdı. Poseidon'un onu boğmak için bir dalga ya da ezmek için bir taş göndereceğini düşünmüştü.

Ama hayır, Cetus'u gönderdi... onu yutması için.

Artemis, merhametli ol, diye dua etti. Hades'i uyar, gelini yakında geliyor. Ona yatak odamızı hazırlamasını söyle. Karanlık krallığının bana bundan daha nazik davranması için dua ediyorum.

Gri derili bir şey yüzeye çıktı, yarıldı ve tekrar battı.

Az kaldı.

Lia ölmeden önce bir yıldız görme umuduyla gökyüzüne baktı, çünkü Hades'in yeraltı dünyasında yıldız yoktu. Ve bir yıldız gördü, beyaz bir güvercin gibi parlayan akşam yıldızını. Yıldızın kesinlikle tüyleri vardı.

Ama hayır, gökten düşen bir yıldız değildi. Neydi o?
Bu mu? Kanatlı bir at mı? Kanatlı bir at ve üzerinde bir adam mı?

Göz açıp kapayıncaya kadar at toynaklarını sertçe kuma indirdi ve mağrur başını kaldırdı.

Andromeda olan Lia kendi kendine, "Delirdim," dedi.
"Dehşet beni olamayacak şeyleri görmeye itti."

Beyaz tunikli bir adam atın yanında durmuş, dizgininden tutuyordu. Büyük bir şaşkınlıkla ona baktı.

"Adın ne senin, genç kız?" diye sordu. "Peki neden böyle zincirlisin? Senin gibi güzel bir hanımın daha tatlı zincirlerle bağlıyım, suçluların değil, aşıkların zincirleriyle." "Ben suçlu değilim lordum." Sesi titriyordu ve aşağılandığı için adama bakamıyordu. Neden o da diğer erkekler gibi başını çevirmemişti?

"Kimsin sen? Söyle bana? Sana hizmet edebilirim. Yoksa gizli bir utancın yüzünden mi buradasın?" diye sordu.

"Utanç var ama benim değil," dedi. "Kimsin sen?"

Bana her şeyi anlat. Şimdi söyle."

"Ben Andromeda'yım ve annem de aptalca böbürlenerek Poseidon'un gazabını üzerimize çeken kraliçe Cassiopeia. Tapınağın rahipleri onu yatıştırmak için ölmem gerektiğini söylüyorlar. Bu yüzden beni kaderime terk etmelisin yoksa krallığım sonsuza dek acı çekecek. Şimdiden üç yüz kişi öldü ve hepsi de boş sözler yüzünden. Şimdi gidin lordum. Benim için çok geç ama sizin için değil. Cetus geliyor ve onu durdurabilecek kimse yok."

"Andromeda..." dedi adam. "Bana bak." Lia bunu yapamadı.

"Cetus'la yüzleşecek kadar cesaretin var ama bana kadar mı?" diye sordu.

Böyle bir zamanda onunla nasıl alay edebilirdi? Ama sözleri gururunu incitmişti. Başını çevirdi ve ilk kez onu gerçekten gördü.

August. Onun gözleriyle karşılaştığı anda o olduğunu anlamıştı. Yine de o değildi. Çok gençti. Hiç de öyle görünmüyordu.

Yirmi beşten fazla, eğer öyleyse. Daha inceydi; saçları daha uzun ve daha açık renkliydi, neredeyse bronz. Ama bunlar August'un gözleriydi, gümüş gibi parlıyorlardı. Yüzüne dokunan el August'un eliydi. Onunla konuşan ses August'un sesiydi.

O kendini tanımasa bile, kadın onu tanıyordu.

"Ben Perseus'um," dedi. "Ve şimdi gözyaşları için zaman yok leydim. Ben Zeus'un ölümlü bir anneden olan oğluyum. Gorgon'u öldürdüm ve senin Cetus'unu da öldüreceğim. Şüphesiz bu beni kabul edilebilir bir talip yapacaktır."

"Ölüm tek talibim. Bu benim dünyadaki son gecem. Beni akşam yıldızlarına bırak. Bir daha asla sabah yıldızını göremeyeceğim."

Gülümsedi ve başka bir erkek olsa bunu fazla gururlu bulurdu. Ama o bunu çok iyi takınmıştı.

"Gözyaşlarınızı silin leydim. Her şeye rağmen sabah yıldızını göreceksiniz kadar yaşayabilirsiniz. Ve umarım yatağımdan."

Sesinin ciddi tonu olmasaydı ona .

"Kurtar beni," dedi, "bu gece seninle evleneceğim. Babam bir cenaze ziyafeti vermektense bir gelinin çeyizini ödemeyi tercih eder."

"Cesur kal, Andromeda," dedi. "Sana tekrar geleceğim."

Konuşmak ve ona iyi dileklerini iletmek, ona teşekkür etmek istiyordu.

başarısız olsa bile deniyordu. Ama işte o zaman canavar derinlerden yükseldi.

Lia çığlık attı.

Canavar devasa boyutlardaydı, sudan yükseliyor ve kıvranıyordu. Bir haftalık ceset gibi şişmiş ve grileşmiş bir eti, ev kadar büyük bir kafada binlerce dişi ve bir askerin kalkanı kadar büyük kocaman gözleri vardı. Çığlık attığında, kuşlar gökyüzüne, iğrenç ve zehirli nefesiyle düştü.

Zincirler onu tutmasaydı dizlerinin üzerine düşecekti. Ama Perseus bir kez bile duraksamadı. görevinin büyüklüğü. Garip atına ve,

Bir ıgık, bir tekme ve bir kanat ırpışıyla havaya .

Canavar, Cetus, başının etrafında uçarken ata saldırdı. Ve dehşetine rağmen Lia gözlerini kaçıramadı.

Artemis, bakirelerin koruyucusu, beni korumaya cüret eden bu adamı kesin ölümden koru. Eğer istediğı olursa, yaşayacağım ve şafakla birlikte artık senin koruman altında olmayacağım. Ama hala bir bakire olduğuma göre, senin hizmetçinim ve sana yalvarıyorum, bu adamı koru.

Artemis onun duasını duydu mu yoksa Perseus canavarı tek başına mı yendi? Yoksa yarı ölümlü oğlunu kurtarmak için araya giren Zeus muydu? Bunu söyleyemezdi. O andan sonra tek hatırladığı, Cetus'un başının ve gövdesinin bir o yana bir bu yana dans ettiğı, ata ve binicisine bir akrep gibi saldırdığıydı. Ve sonra basitçe... durdu.

Bir heykel gibi hareketsiz kaldı. Ve hiçbir şey onu o andan daha fazla korkutmamıştı, her şey, hatta sonsuz akan deniz, tamamen ve tamamen sessizleşti.

Sonra canavar parçalanmaya başladı.

Sırtından bir yüzgeç düştü. Kafasından bir diş kırıldı. Depremdeki taştan bir gözetleme kulesi gibi parça parça dağıldı. Perseus'un elinde bir şey tuttuğunu gördü. Korkunç bir şey, o kadar iğrenç ki ona bakmak herkesi taş a çevirir.

Lia gözlerini kapadı, sıkıca kapattı ve bekledi.

Canavarın sesini duyduğunda onları açmadı. sarsıcı bir ıgık. Binlerce sesin bir tezahüratla yükseldiğini duyduğunda onları açmadı. Kumların üzerinde nal sesleri duyduğunda da açmadı.

Kulağına fısıldayan Perseus'un sesini duydu. "Andromeda, tanrılar seni bağışladı. Gözlerini aç." İtaat etti. Nasıl itaat etmesin ki?

"Kurtarıldım mı?" diye merak etti. Perseus onun önünde durmuş, ellerini vücudunun iki yanına koymuştu. Ter ve deniz suyu

Saçları sıırılsıklamdı ve tuniğinde kan vardı. Cildi

kızarmıştı ve gözleri zaferden çılgına dönmüştü. Daha önce hiç bu kadar güzel bir adam görmemişti.

"Evet, leydim. Kurtuldunuz. Seni kendim için kurtardım. Ben senin miyim?"

Gülümsedi. "Sizin olduğum gibi, lordum."

Altın gibi parlayan kılıcını getirdi ve onunla kadının zincirlerini kırdı.

Sonra tuniğini çıkardı ve onun içine girmesine yardım etti. Kadın kayalıklardan öne doğru adım attı ve neredeyse tökezliyordu.

rahatlama ve şok. Onun çıplak göğsüne, kollarına yapıştı ve yanağının altında onun etini hissetti. Çılgın

Kalbinin çarpması onun da ölümcül bir korku içinde savaştığını gösteriyordu.

"Artık güvendesiniz leydim. Şimdi sevinç içinde şehre gidelim. Sabaha gelinim olacaksınız."

"Yapamam... Ayakta duramıyorum." Güvende olduğunu söylediğinde inanmasına rağmen, vücudu komutlarına itaat etmiyordu

Hareket etmek, yürümek, özgür olduğunu

kabul etmek. "O zaman ata bineceksin."

Onu hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kaldırdı ve kanatlı atının sırtına bindirdi. Dizginleri tuttu ve Perseus onu ve hayvanını suyun kenarından, muhafızların beklediği ve baktığı, şehir halkının beklediği ve baktığı, babasının beklediği ve baktığı ve annesinin baktığı ve ağladığı yere kadar götürdü.

"Andromeda..." diye nefes aldı babası öne çıkıp eliyle çıplak ayağına dokunurken.

"Yaşıyorum baba. Yaşıyorum. Ve bu adama, Perseus'a teşekkür etmelisin."

Muhafızların meşalelerinin ışığında bakır gibi parlayan Perseus'a baktı.

"Kızımın hayatı için sana borcumu nasıl ödeyebilirim?" diye sordu babası, gözleri kocaman ve yalvarırcasına. Güçlü adamı hiç bu kadar alçakgönüllü görmemişti.

"Onun kalbiyle," dedi Perseus. "Bu gece onunla evleneceğim."

"O... tüm bunlardan önce... Amcası, kardeşim Phineas ile evlenecekti."

"Nerede o zaman?" Perseus sordu. "Poseidon'un yılanını öldüren ve kızını kurtaran adam o muydu? Yoksa başka bir adam mıydı?"

Babası başıyla onayladı. Onun sözü kanundu. "Onu alacaksın," dedi kral.

"Evet, öyle olacak," diye onayladı Lia. "Ama senin sözünle değil. Benim sözümle."

"Sana şans diliyorum," dedi annesi. "Bir diliniz onunki kadar keskinse, kılıcınız kadar kalkanınıza da ihtiyacınız olacak."

"Bu ve bundan sonraki krallığın en güzel kızı beni kocası olarak istiyor," diye karşılık verdi Perseus. "Hangi erkek bundan daha fazla şans isteyebilir ki?"

Dehşete kapılan annesi bakışlarını yere indirdi.

Yolun tepesinde, kumun taşla bulunduğu yerde ve Saray görüldüğünde, Perseus bir meşale aldı ve yüksek bir basamağın üzerinde durdu. Bekleyen topluluğa gök gürültüsü kadar derin, şimşek kadar güçlü bir sesle seslendi.

"Ben Perseus, Zeus'un ölümlü bir anneden olan oğlu ve bu gece prensesinizi ve krallığınızı kurtarmak için yılanı öldürdüm. Bu gece Andromeda ile evleniyorum. Yarın...ah, yarın bizi göremeyeceksin. Ve belki ertesi gün de. Tanrılar onun güzelliğini ve cesaretini gördüler ve ödüllendirmeyi seçtiler. Krallığınız kurtuldu ve bundan çok daha fazlası, prensesiniz kurtuldu! Sevinin!"

Bir tezahürat yükseldi, öyle yüksekti ki gök kubbenin kirişlerini salladı. Yıldızlar titredi. Lia titredi. Perseus kanatlı atını bir kez daha ipinden tuttu ve onu sarayın bahçesine doğru yönlendirdi. Arkalarında insanlar şarkı söyleyerek, dans ederek ve sevinç çığlıkları atarak kapılardan içeri akıyordu. Her meşale yakıldı. Her ses yiyecek ve şarap getirilmesini haykırıyordu, Tapınaktaki adakları yakmak, tüm çocukları yataklarından için.

Perseus onu ve atını yüksek taş merdivenlerden yukarı ve açık saray kapılarına kadar götürdü.

"Sen!" diye seslendi Andromeda'nın, hanımının yasını tutmak için sarayda gizlenen hizmetçilerinden birine. Yüzünde sevinçle öne çıktı.

"Leydim," dedi ve söyleyebildiği tek şey buydu.

"Evet, leydiniz kurtuldu," dedi Perseus. "Ve ben de onu kurtardım.

Ve o benim gelinim. Git bizim için bir oda hazırla. Sonra da ortalıktan kaybol. Ondan başka yüz görmeyeceğim. Sabah."

Halk, kanatları olan bir atı, kendisine Zeus'un oğlu deme cüretini gösteren adamı, hâlâ yaşayan ve nefes alan prenseslerini ve bir cenaze töreni planlamış olmalarına rağmen bu çılgınlığı görünce hayrete düşerek tezahüratlarla büyük, ışıltılı taht odasına akın etti. onun yerine bir düğüne katılmak.

Babası sihirli bir büyü görevi gören birkaç basit kelime söyledi. Bir an için kıızıydı. Bir sonraki an, bir eş olmuştu.

Her şey o kadar çabuk oldu ki Lia, Perseus'un kendileri için hazırlanmasını emrettiği odaya götürülene kadar her şeyin bittiğini fark etmedi. Geniş taş merdivenlerden yukarı çıkarken, hizmetkârlar önünde ve arkasında meşaleler tutuyordu.

Sarayın dışında, sokaklarda ve tepelerde, yangınlar Prensesin kurtulduğu, krallığın kurtulduğu haberi yayıldıkça ilkbaharda anemonlar gibi çiçek açtılar.

Ama eğer kurtarıldıysa, kalbi neden bu kadar sert atıyordu? O kayaya zincirlendiği zamanki gibi sert mi? Hissettiği bu korku muydu? Yeni kocasından mı korkuyor? Yoksa

Korku gibi hissettiren ve kalbinin korku kadar vahşi atmasına neden olan başka bir şey... ama çok daha tatlı?

Hizmetkârların onu getirdiği odayı daha önce görmüş ama içinde hiç uyumamıştı. Üç kişiye yetecek büyüklükte bir yatağı olan, beyaz tüllerle örtülü ve altın saçaklı kırmızı yastıklarla dolu, onur konukları için ayrılmış bir odaydı. Lambalar yakılmıştı ve oda sıcak ve parlak bir şekilde parlıyordu.

Pencereye, duvara, duvar halılarına, yatağa ve yere, hatta kendi ellerine ve ayaklarına baktı ve şöyle düşündü burada olmamalı.

Hizmetçisi ona su getirdi, yıkadı ve güzel kokular sürdü. Yüzünü, ellerini ve ayaklarını yıkadı ve beyaz basit bir elbise giymesine yardım etti.

Kapı açılıp bir erkek sesi basitçe "Dışarı," dediğinde hizmetçi kız saçlarını henüz bitirmişti.

Lia'nın gözlerinin içine bir kez baktı, sonra hızlı bir selam verip tek kelime etmeden oradan ayrıldı.

Perseus'la yalnız kalan Lia kendini kızarıırken yakaladı.

Her an bu... ne? Rüya mı? Anı mı?

Halüsinasyon mu? Elbette sona erecekti.

Perseus, kırmızı düğün pelerini içinde ihtişamlı bir şekilde önünde durmuş, August'un gözleriyle ona bakıyordu.

"Nasılsınız leydim?"

"Yaşıyor," dedi ve gülümsedi.

Sonra da ağladı.

Ağlamak istememişti. Şüphesiz, tüm gözyaşlarını o kayanın üzerinde harcamıştı. Ve bu onun düğün gecesi idi. Zeus'un bir oğlu tarafından kurtarılmıştı. Gözyaşlarına öfkelenecek, en azından minnettarlık bekleyecek, daha çok tapınacaktı.

"Zavallı hanımefendi," dedi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Neden ağlıyorsunuz?"

"Hâlâ korkuyorum."

"Benden mi?" diye sordu.

"Evet," diye fısıldadı. "Affet beni."

Adam ona gülümsedi ve kadın daha önce hiç bu kadar yakışıklı bir adam görmediğini anladı.

"Korkacak bir şey yok. Ve affedilecek bir şey yok."

"Çok naziksiniz," dedi gözyaşlarını yutarak.

"Al." Perseus pelerininin bir köşesini kızın yüzüne doğru kaldırdı ve yanaklarını kurulamak için kullandı. Babası da aynı şeyi yapmıştı.

Çocukken binlerce kez. Sonra Perseus pelerini burnunun üzerine sardı ve "Şimdi üfle" dedi.

Lia şaşkın bir kahkaha attı.

"Ah, bu daha iyi!" Bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü güneş gibi .

"Kocam... garip biri."

"Küçük bir aptallığı affedin," dedi. "Seni güldürmek için Cetus'la tekrar yüzleşebilirim."

"Gerek yok," dedi ve güldü. "Gördün mü? Tek yapman gereken sormak."

"Öyle mi?" Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu, August'unki kadar geniş değildi ama on yıl içinde öyle olacaktı. O

Kaşlarını çattı ve ona baktı, yüzü o kadar ciddiye ki kız tekrar gülmemek için kendini zor tuttu.

"Öyle, lordum."

"Ben gül diyorum, sen gülüyor musun?" Güldü.

"Ben gülümse diyorum, sen gülümsüyor musun?"
Gülümsedi.

"Ben bayılıyorum diyorum ve sen-"

Baygınlık geçirerek adamın kollarına düştü. Adam bunu beklemiyordu ve neredeyse onu zamanında yakalayamayacaktı. Ama yakaladı ve ona sarıldı, o kadar yüksek sesle gülüyordu ki sokaklarda onu duymuş olmalılar.

"Bizim hakkımızda ne düşünecekler? Bunlar bir gelin odasından yankılanması gereken türden sesler değil. İkimizin de delirdiğini düşünecekler."

", " dedi. "Öyle değil mi? Ben öyle düşünüyorum."

Elini alnına götürdü ve gülümseyerek hıçkırdı.

Perseus onu kendine yakın tuttu ve saçlarını okşadı. "İhtiyacın varsa ağla. Ben bekleyeceğim."

"Kahramanlığınız için ödülü hak ediyorsunuz," dedi.

"Ağlamasını durduramayan bir gelin değil."

"Senin için bir yabancıyım."

"Hangi koca düğün gecesi karısının yanında olmaz ki?" "Oh, birkaç tane sayabilirim," dedi. "Ama biz değil. Gerçi ben sizin için bir yabancı olarak kalmak istemem. Belki de arkadaş olabiliriz?"

"Sen benim hayatımı kurtardın. Ve krallığı. Senden hiçbir şeyi . Kesinlikle arkadaşlığımı değil."

Saçlarını ensesinden kaldırdı, dikkatli parmaklarıyla yanağını okşadı, onu incitmemeye, ürkek gelinini ürkütmemeye etti.

"Yakın arkadaş olalım mı?" diye sordu. " iyi arkadaşlar mı? Samimi arkadaşlar?"

"Hiçbir düşman beni kurtarmak için senin yaptığın gibi hayatını tehlikeye atmamıştır." "O zaman arkadaş oluruz," dedi. "Sadece askerler gibi

Aynı savaşta yan yana savaşanlar arkadaş olabilir. Birbirleri için ölebilecek arkadaşlar. Birbirlerinden her şeyi isteyebilecek arkadaşlar."

"Benden bir şey iste," dedi. "Benimle yatar mısın? Şimdi?"

Hiç tereddüt etmeden salladı, ama yüreğini yine bir korku kaplamıştı.

Yatak mermer kaideleri üzerinde yüksekti ve onu koymak için kaldırması gerekti. Kenara oturdu ve kocası ve arkadaşı olan Perseus'un giysilerini çıkarmasını izledi. Her şey hızlı ve basit bir şekilde yapılmıştı. Yüzü kızararak arkasını döndü.

"Hayır." Onun çenesini eline aldı. "Biz arkadaşız, Hatırladın mı? Birlikte savaştık ve Cetus'u yendik. Birbirimize karşı utangaç olamayız."

"Ah," dedi. "Ama bu sadece benim ilk savaşımdı."

"Benim değil," dedi. "Öyleyse sana nasıl dövüşüleceğini öğreteceğim. Arkadaşların yaptığı gibi mi?"

Onun yüzüne baktı. Yüzü kızarmadan da bunu yapabiliirdi.

"Bana elini ver," dedi.

Kadın elini uzattı ve adam elini tutup öptü. "Askerler savaşta böyle mi davranır?" diye sordu. "Oh, ama çok şaşıracaksın."

"Hikayeler duydum," dedi. "Sizin dinlemediğinizi düşündüklerinde hizmetçilerden bir şeyler duyarsınız."

Sabit bir şekilde onun omzuna baktı. Parmakları adamın ellerindeydi, adamın başparmakları avuçlarını ovuyordu.

"Bu gece aramızda ne olacağını biliyor musun?" sordu.
"Olanları gördün mü?"

"I..." Güldü, gergindi. "Babamın ahırındaki atlar. Seyis zamanında gözlerimi kapatamadı."

Başını geriye attı ve bir kahkaha attı. Tanrım, koridorda dinleyenler ne düşünüyordur...

"Eğer atlar gördüğün gibiyse, bu gece ya rahatlayacaksın ya da büyük hayal kırıklığına uğrayacaksın." Adam baktı, kadın da baktı.

Başını iki yana salladı.

"Eee? Ne oldu? Rahatladın mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Belden aşağınız at olmadığı için rahatladınız mı? Evet," dedi. "Çocuklarımızın sentor olmamasını tercih ederim."

"Hayal kırıklığına uğramamışsın o zaman," dedi. "İyi. Çok iyi." Elini tekrar öptü, bakışlarıyla buluştu. "Belki de... memnun?"

Kız onun gözlerine, o da kızın gözlerine bakarken, adam birleşen ellerini indirdi ve kızın parmaklarını parmaklarına doladı. Kadın şaşkınlıkla gerildi, daha da kızardı. Adam onun elinde sertleşmişti, aynı anda hem sert hem de yumuşaktı. Eti bir kadının teni gibi yumuşak, pürüzsüzdü ama sertti, demir gibi bir çekirdeği vardı.

"İşte," dedi. "İşte böyle." Elini kızın bileğine dolayarak parmaklarını gitmelerini istediği yere yönlendirdi. Şaftın merkezinin etrafında, sıkıca tutarak. Sonra bileğini ama kadın onu bırakmadı.

"Ne yap-"

"Sadece dokun," dedi usulca. "Hepsi bu."

İki eliyle hafifçe, çok hafifçe organını okşadı. Organı kalkıktı, bunu daha önce de duymuştu; kızlardan biri avludaki heykellerin onu gördüğüne hiç sevinmediğine dair şaka yapmıştı. Kalkmış ve hareket ediyordu, sanki kendi iradesi varmış gibi elinde kayıyordu. Onu itti ve o da geri itti. Perseus boğazından bir ses çıkardı, acı dolu bir ses ve kadın sorgulayarak ona baktı, ama o "Durma," diye cevap verdi.

Kızın onu kavraması hoşuna gitmiş gibi görünüyordu, bu yüzden tekrar kavradı ve kendine gülmeden önce bir kez ve keskin bir şekilde nefes aldı.

Kadın onu okşarken o da parmak uçlarıyla saçlarına, yanağına dokundu. Bakışları niyetli ve neredeyse şefkatliydi.

"Onu senin içine koyacağım," dedi. "Bunu anlıyor musun?"

"Sanırım?"

"Kanadığın yerden," dedi. " musun?"

Başını salladı. Bir erkekle konuşmak ne kadar tuhaftı. Hayatı boyunca yasaklanmıştı ve şimdi, birkaç kelimenin konuşulmasıyla artık yasak değil, gerekli gibi görünüyordu.

"Bir . Babam tüm talipleri geri çevirdi.

Benim üzerimde en çok hak iddia eden kardeşi oldu." "Ben daha iyi bir hak iddia edene kadar."

Gülümsedi, okşamaya devam etti. Teni koyulaşıyordu. Alt kısmında kalın tüyler vardı ve güçlü göbeğine doğru bir çizgi halinde uzanıyordu. Elinin tersiyle o kıllara dokundu, yumuşak ve sıcak olduğunu gördü.

"Acıyabilir," dedi. " girdiğimde." "Acıyacak mı?"

"Olacağını duymuşsundur. Kesinlikle."

"Duydum. Ama kadınlar..."

"Kim ne?" diye sordu. Gülümsemesini için kulak memesini çekti.

"Kim kocasını istemez ki?" dedi. "Peki sen istiyor musun?"

Bakışlarını yere indirdi, utanmıştı. "Doğru konuş," dedi.

"Öyle mi?"

"Sanırım biliyorum."

"Bacaklarının arasındaki yer, hiç ağrıyor mu?" diye sordu.

"Ağrı mı?"

"Dokunulmak için mi? Kendiniz mi dokunuyorsunuz?" "Lordum?"

Sırıttı. "Şimdi ağrıyor mu?" "I..."

"Acı çekmeni istiyorum," dedi. "Ve tanrılar kadınların bu eylemden erkeklerden daha fazla zevk aldığını söylüyor. Ne zaman

zevktir, yani kadınlar daha iyi vakit geçirir." "Öyle mi?"

". Görmeni sağlayacağım."

Parmaklarıyla onu daha da sıktı ve biraz çekti.

Küçük bir çekiştirme ama ona bir şeyler yaptı. Ucundaki yarıktan birkaç damla ıslaklık çıktı. Dudakları sessiz bir solukla ayrıldı.

"Tohum," dedi. Elini kızın boynunun arkasına doladı, diğer eli de omzundaydı. Kalçaları öne doğru hareket etti ve yüzü değişti. Gözler dalgalandı ve kapandı, gözler dalgalandı ve tekrar açıldı. Dudakları ayrıldı. Hızlı nefesleri başka bir gülümseme izledi, onu yatağa damlatacak bir gülümseme.

"Tohum..." dedi ve ıslaklığa dokundu. "Tadına bak."

Bakışları yukarı doğru parladı.

"Her şey . Tadına . Tamamdır, söz veriyorum. Kadınlar kocalarının tadına bakar. Kocalar gelinlerinin tadına bakar. Benim seni tanıyacağım gibi sen de beni tanımalı, hissetmeli ve tatmalısın."

Parmak uçlarını dudaklarına götürdü.

"Tuz," dedi diline dokunduğunda.

"Ah, beni tattığını görmek beni dünyanın sonuna kadar memnun ediyor."

"Sizi başka ne memnun eder lordum?"

"Seni öpmek için," dedi. " girmek için. Seni doldurmak için."

"Ben seninim," dedi. "Benden istediğin hiçbir şeyi reddedemem."

Dudaklarını öpmek için başını . Nefes nefese kaldı ve Dişleriyle alt dudağını ısırduğında güldü. Parmakları şok içinde ağzına doğru uçtu.

"Beni ısırdın," dedi. Neyse ki dudağı kanamamıştı ama bu sürpriz onu kesinlikle ciyaklatmıştı.

"Dışarıdan dinleyen herkesin kafasını karıştırmaya çalışıyorum," dedi. "Kuş sesleri çıkarmak çok cazip geliyor."

Lia o kadar çok güldü ki yatağa geri düştü. Perseus da güldü, hatta yatağa atlayıp onu kendine çekerken bile

Silahlar.

"mi?" diye sordu.

"Ne? Kuş sesi çıkarmak mı?"

"Ben Zeus'un oğluyum," dedi. "Muhtemelen kendimi bir kuşa dönüştürdüğümü ve havada sana tecavüz ettiğimi düşünecekler. Ya da seni bir kuşa dönüştürdüğümü. Ya da ikimiz de kuşuz. Ah... çağlar ve çağlar sonra hakkımızda anlatacakları hikayeler. Efsane olacağız. Baykuş gibi öter misin lütfen?"

"Kuş sesi çıkarmıyorum," dedi hala gülerek.

Neden kimse ona onunla birlikte güleceğini söylemedi? Düğün gecesinde? Hayatı duyduğu tek şey, bunun ne kadar korkunç, korkutucu ve acı verici olduğuna dair uyarılardı. Yapabilse her gece evlenirdi.

"İsteddiğini biliyorsun" dedi. "Düğün gecesi bir çifti dinledikleri için onlara hak veriyorum."

"Öyle olduklarından emin misin?" diye sordu.

"Neden yapmasınlar ki? Al bakalım. İzin ver kanıtlayayım." "Kanıtlamak mı?"

"İnle," dedi. "Hizmetçiler ayaklarınıza yağ sürdüğünde yaptığınız gibi inleyin."

Gözlerini kocaman açarak ona baktı. " et," diye ısrar etti.

"Güven bana."

"Sıra dışı bir adamla evlendim," dedi. Ama kendisine söyleneni yaptı. Yatağa uzandı ve sanki şimdiye kadar yapılmış en çökmekte olan lezzetli ayak masajını alıyormuş gibi mırıldanmaya ve yumuşak bir şekilde inlemeye başladı.

Perseus yataktan kaydı ve parmak uçlarında kapıya doğru ilerledi. Elini sallayarak inlemeye devam etmesini işaret etti. O da öyle yaptı. Onun sessizce kapıya doğru yürümesini izlerken inledi. Bir yumruk kaldırdı ve sonra...

Bam! Bam! Bam! Bam! Kapıya o kadar sert vurdu ki parçalanacağını .

Lia çığlıklar duydu. Hem erkekler hem de kadınlar şok içinde çığlık atıyordu ve kapının hemen dışındaydılar.

"Kulak misafiri olursan olacağı budur," diye Perseus. "Git buradan!"

Lia o kadar gülüyordu ki gözyaşları yüzünden akıyordu. Ve sonra Perseus yatağa koşarak, çıplak ve kızken yaptığı gibi üzerine atlayarak durumu daha da kötüleştirdi.

"Bu çok iyiydi," dedi. "Neredeyse yatağın üzerinden uçuyordun."

"Koşu yatağı montajı bir sonraki Olimpiyat oyunlarında bir etkinlik olmalı" dedi.

"Defne tacını kazanacağınızdan emin olabilirsiniz."

"Ah, yatağında bir ödül varken kimin başında bir taca ihtiyacı var ki?"

Yüzüne dokundu, onu öpmesi için ve o da onu öptü. Dişlerin, dilin ve en derinlerin öpücüğü.

Onu ve krallığı kurtardığı için minnettarlık. Ve arzu da. Onu istiyordu ama bunun ne anlama geldiğini pek anlayamıyordu.

"Gittiler mi?" diye sordu.

"Eminim öyledir. Ve eğer , tamam, sadece çok sessiz olacağız." Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "Öyle değil mi?"

"Evet, lordum," diye mırıldandı.

Adam sırtıttı, ondan memnun olmuştu. Onu memnun etmek de onu memnun ediyordu.

"Sana bir şey yapmak istiyorum," dedi. Hâlâ fısıldıyordu ve kız bütün gece böyle fısıldayacaklarını biliyordu. Kendini yine küçük bir kız gibi hissetti, kız kuzenleriyle yorganın altında saklanıp bütün gece sırlar ve hayalet masalları anlatıyordu.

"Bana bir şey yap," dedi. "Ellerini başının üzerine koy." Kadın itaat etti.

"Şimdi bileklerini yatağa bağlayacağım."

"Ama neden?" diye sordu tüm sesiyle. Adam bir parmağını dudaklarının üzerine koydu.

"Görmüyor musun? Bu, Cetus'u tarafından ırzına geçilmesi için seni o kayaya zincirleyen Poseidon'a inat."

"Ona inat etmek güvenli mi?"

"Ben Zeus'un oğluyum," dedi. "O asla denemeye cesaret edemez

bana karşı bir şey. Babam buna izin vermezdi. Poseidon artık senin üzerinde hiçbir gücü olmadığını bilmeli. Benden başka kimsenin yok."

Başka hiçbir erkeğin böyle övünmesine inanmazdı. Ama bugün onun kanatlı atının mucizesini, Cetus'u yenmesinin harikasını bizzat görmüştü.

"Dediğiniz gibi," dedi yumuşak bir sesle.

Kalçalarının etrafındaki ipi çözdü ve bileklerini yatağın demirine bağlaması sadece birkaç saniye sürdü.

"Sana bir sır vereceğim," dedi, "kimseye söylemeyeceğine söz verersen."

"Kimseye söylemem."

"Senin üzerinde benden başka kimsenin gücü yok," diye tekrarladı. "Ve benim üzerimde de babamdan başka kimsenin gücü yok." Onu öptü. "Ve sen."

"İ? Senin üzerinde güç mü?

Nasıl yani?" "Öğrenmek mi istiyorsun?"

"Her şeyden çok. Bana güçlerimi söyle."

"Beni dilsiz bırakacak güce sahipsin," dedi. "Öyle mi?"

Perseus ona şefkatle gülümsedi. Sonra elbisesini beline kadar çekti ve çıplak göğüslerine özlemle baktı.

Hiçbir şey söylemedi.

"Ah," dedi. "Senin üzerinde gücüm var."

Yine de hiçbir şey söylemedi. Onun gözleriyle buluştu ve göğsünün ucunu öpmek için başını eğdiğinde bakışlarını korudu. Kadın

Dili meme ucuna dokunduğunda nefes aldı, ağzına

götürdüğünde korkuya benzer bir şeyle dondu. Onu emdi

Önce nazikçe, sonra daha sert. Bir ses çıkardı, sessiz bir

inilti ve kadın onun üzerindeki gücü tekrar hissetti. Denedi

onu tuttu ve bağlı bileklerini ve üzerindeki gücünü hatırladı. Adamın dili bağlıydı. Kızın elleri bağlıydı. O zaman eşitlerdi. Ne harika.

Adam onun üzerine çıktı ve elbisesini vücudundan tamamen . Onun altında çırılçıplak yatıyordu. Bu yle bir şeydi ki

Gelinlerin başına geldiğini biliyordu, kocalarının onları soyacağını. Ve hayatı boyunca bundan korkmuştu. Ama Perseus bugün onu kayanın üzerinde çıplak görmüştü bile. Artık hiçbir şeyden korkmuyordu. Ve kesinlikle ondan da değil.

O asla.

Perseus ona bacaklarının arasından dokundu ve parmakları kanadığı yeri, küçük deliği çabucak buldu. Parmak uçlarıyla ovuşturdu ve kadın bunu istediğini fark edince şaşırdı. Ağızı tekrar tekrar göğüslerinin üzerinde gezinirken, parmakları delik onun için aılincaya kadar . Dizlerini iyice bastırarak kalçalarını ayırmaya zorladı ve delik onun için daha da açıldı. Kendini eline aldı ve erkekliğini kadının etinin oluğuna bastırdı.

Kendini buna hazırlamış olmasına rağmen içine girmedi. Bunun yerine organıyla onu ovaladı, o dikiş boyunca ovuşturdu. Kendini tür çılgınlığa kaptırmış gibi görünüyordu. Kalçaları ona doğru hızla hareket etti ve hâlâ içine girmemiş olmasına rağmen, sanki o an gelmiş gibi hissetti Beklediği ve hakkında uyarıldığı şey buydu. Elleri her iki yanında ve başı göğüslerinin arasında dururken, ona doğru itti. Bunun böyle iyi hissettireceğini bilmiyordu. İyiden de te. Bir tür finale ulaşıyor gibi görünse de bitmesini istemiyordu. Organı vücudunun kıvrımları arasından kayarken, kadın önce islandı, sonra daha da islandı ve bazen yatakta tek başına yattığında ağrıyan küçük doku düğümü... şişti ve zonkladı. Kendini onun altında ve onunla birlikte hareket ederken yakaladı, ona verdiğinden daha fazlasını istiyordu. Ne zaman ki

Perseus boğuk bir inilti çıkararak elini kızın ağızının üzerine koydu. Evet, tabii ki. Sessizlik. Hala insanlar olabilir

koridorda dinliyorlardı. Ve yaptıklarını duymalarını istemiyordu. Bu sadece onların kulakları içindi. Ve kulakları tatlı sesler duydu - Perseus ve onun sessiz, sert nefes alışları, kendi nefeslerinin boğazında düğümlenmesi, altlarındaki yatağın hafifçe hareket etmesi ve kalbinin kulaklarında olması, vahşi atan bir kalp.

Perseus kendini onun üzerinden itti ve Perseus organını avucunun içinde kavrayıp başını bastırana kadar ne olduğunu anlamadı. Sadece kafası, o da çok az. Biraz çimdiklemeye ya da yırtmaya yetecek kadar ama gerçekten acıtıyor.

Kıpırdamadan titreyen adamı büyülenmiş bir halde izledi. Bir şeyler oluyordu. Üzerinde daha fazla ıslaklık hissetti. Uzun, uzun, uzun bir iç çekti, ta ki nefesini kemiklerinden çekmiş gibi görünene kadar.

Sonra her şey bitti. Adam onun yanına uzandı, başı göğsündeydi. Organı kalçasına dayanmıştı, şimdi yumuşaktı ve damlıyordu. Bacaklarını hafifçe kaydırды ve aralarında sıvı hissetti.

Ah, ona çok az girmişti ve tohumunu içine bıraktı, onu doldurdu. Ve şimdi çok ama çok ıslaktı.

"Bacaklarımın arasında bir okyanus var," dedi. "Ya da bir nehir." "Okyanus, kesinlikle," dedi Perseus. "Tuzlu su."

"Bunu neden yaptın?"

"Böylece bunu yapabilirim." Adam onun üzerinde hareket etti ve kadın tekrar sertleştiğini gördü.

"Şimdiden mi?" Annesinin yaşlı bir hizmetçisi, bir erkeğin bir kez harcadıktan sonra geceyi bitirdiği konusunda onu uyarmıştı.

"Ben Zeus'un oğluyum," dedi. "Seni bir kuşa dönüştüremem ama tamamen güçsüz de değilim."

Kadının açık kalçalarının arasına yerleşti ve erkekliğinin ucunu tekrar içine yerleştirdi. Ve sonra itti. Kadın o kadar kaygan ve ıslaktı ki organı hiç zorlanmadan içeri girdi. ona hiç acı vermiyordu. Acı yok, gerçekten. Gerilme ve hoş bir şekilde dolma hissinden başka bir şey değildi.

Vücudunu onunkinin üzerine yerleştirirken kulağına "İşte," dedi. "Hoşuna gitti mi?"

"Evet," diye fısıldadı. "Bu, ah... bu güzel."

Güldü, sesini bastırmak için ağzını yastığa gömdü. sesi. Sonra başını kaldırdı ve sırtarak ona baktı. Yanağına dokundu, saçlarını okşadı.

"daha iyisini yapmamız gerekecek."

Tekrar içine girmeden önce yavaşça ondan çekildi. Tamamen. İçindeki tohum, hareketi hem onun hem de kendisi için kolaylaştırdı. Tekrar geri çekildi ve ona tekrar girdi, bu sefer daha hızlıydı ve hala acı hissetmiyordu.

"Benimle birlikte hareket et," diye talimat verdi. "Ben içeri ittiğimde, sen de yukarı kaldır." İçeri itti. Kadın kalçalarını kaldırdı.

"Ah..." dedi, göğsü çırpınıyordu. "Hoştan da öte mi?"

Başını salladı. "Çok daha fazlası."

Kendini onun içine yerleştirdi ve onu ciddiyetle almaya başladı. Tekrar tekrar doldurulma hissine konsantre olmasına yardımcı olduğunu fark edince gözlerini kapattı. Ve bu öyle lezzetli bir şehvet duygusuydu ki... içindeki tüm o tohum, o kadar çok ıslaklık ve onun organı içine sokuyordu.

Perseus tekrar meme uçlarını emdi, okşadı ve çimdikledi. Parmaklarının arasında sertleştiler ve göğüsleri sızladı. Erkekliğinin şaftı, girdiği şişmiş düğüme sürtündü. Kadın onun altında dönerek daha fazla temas aradı.

Perseus ona ihtiyacı olanı nasıl vereceğini biliyor gibiydi. iki elini de onun omuzlarının iki yanına koyarak kendini yukarı kaldırdı ve vücutlarının hiçbir kısmı birbirlerine değmeyecek şekilde onun üzerine çıktı.

yakın bir şekilde birleşti. Şimdi daha sert itiyor, organını ona veriyor ve ondan hiçbir şey saklamıyordu. Kadın onun altında yatıyordu, mızraklanmıştı, göğüsleri onun itişleriyle yükselip alçalıyordu.

Artık zevk ılıklarını susturmak ya da bastırmak için hiçbir girişimde bulunmuyorlardı. Adamın çaresiz nefesleri, kadının inlemeleri ve sızlanmaları odada yankılanıyordu. Artık beklemeye dayanamıyordu ama neyi beklediğini bilmiyordu. Perseus bunu biliyor olmalıydı çünkü ona vurmaya devam ediyor, yatağı sarsıyor, duvarları sarsıyor, dünyayı temellerine kadar sarsıyordu.

"Al" dedi. "Sen sürece ben de sana verebilirim."

Onun altında kıvranıyor, arzuladığı serbest bırakılmayı arıyordu. Organın onu içine alması mutluluk vericiydi ama yeterli değildi, neredeyse yeterli değildi. Başını kaldırdı ve yüzü kıpkırmızı, gözlerinden yaşlar akarak sessizce "Lütfen..." diye yalvardı. Adam

vücutlarının arasına uzandı ve düğümünü, şişmiş, ağıryan, zonklayan düğümünü buldu ve ona dokundu.

Başı yastığın üzerine düştü ve onun altında kavis çizdi. Adam onun düğümünü ovdu, hızla, kabaca, durmadan ovdu, kadın kalçalarını onun altında bir kez, iki kez kaldırdı ve sonra üçte, yapımında asırları hissettiren bir serbest bırakma tarafından ele geçirildi. rperdi, vücudu içindeki zonklayan organın etrafında ıldırırken bir heykel gibi kaskatı kesildi. Karnında şimşekler akıyor, kalçalarında gök gürlüyor, tüm vücudunda fırtınalar kopuyordu. Binlerce mil ötede Perseus hâlâ onun üstünde idi ve ona doğru kızışıyordu. Kendi boşalmasını buldu ve onunkine itti ve sıkı, gergin, ağırlı bir an için o kadar tamamen birleştiler ki, vücutlarından bir daha asla ayrılamayacaklarını düşündü.

Ama fırtına, tüm fırtınaların geçmesi gerektiği gibi geçti ve birkaç saniye ya da yıl sonra Perseus gözleri kapalı, başı kalbinin üzerinde, yeni doğmuş bir bebek kadar zayıf yatıyordu. Ellerini büktü ve adamın bileklerine doladığı kordondan kendini kurtardı. Kollarını Perseus'a doladığında, Perseus yarı uykusunda gülümsedi.

"Karım..." dedi.

"Neden," diye fısıldadı, "sanki sen hep benim kocammışsın gibi geliyor?"

"Çünkü ben her zaman senin kocan olacağım," dedi, "ve sonsuzluk her yöne akan bir nehirdir."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Lia doğrulup oturdu.

Odadaki tüm ışıklar yine yanıyordu. Işıklar. Elektrik ışıkları. Onları görünce neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı.

Kalbi göğsünde o kadar sert çarpıyordu ki kaçmaya çalıştığını düşündü. Neredeydi? Yatak odasında mı? Evet, bu onun pembe-beyaz gül desenli yatak örtüsüydü. Bu onun şömine şöminesiydi, beyaza boyanmıştı. Afrodit onun üzerinde oturuyordu ve

ona hayırseverce gülümsedi. Bir de banyo kapısı vardı... Lia hemen yemeğini kusabilmek için koşarak içeri girdi.

Bu yardımcı oldu.

Ağzını çalkaladı ve dişlerini fırçaladı. Aynada kendine baktığında, yirmi bir yaşında, soluk kahverengi saçları kısmen örülmüş, pembe yanaklı bir kadın gördü

Bir taç şeklinde, kısmen aşağı ve kıvrık. Gece mavisi gözler, tıpkı babası gibi. Tıpkı annesi gibi can sıkıcı derecede büyük göğüsler. Üstteki iki ön dişi arasında küçük bir boşluk.

Bu . Leydi Ophelia Godwick'ten başkası değil, arkadaşlarına göre Lia.

Az önce ne oldu öyle?

Kylix. Ağustos. Dünya dönüyor. Kaya. Canavar.

Perseus.

Perseus'la evlenmiş ve sevişmişlerdi. İki kez. Hâlâ onun ellerini göğüslerinde hissedebiliyor, kahkahalarla gülen sesini, içindeki aletini, boşalmasını duyabiliyordu...

Onun gelişi.

Paniğe kapılan Lia elini elbisesinin altına soktu ve parmaklarını külotunun içine soktu. Islanmıştı.

Orgazm olduktan sonra her zaman olduğu gibi son derece ıslaktı. Elini pantolonundan çıkardı ve parmak uçlarındaki ıslak parıltıya baktı. Sadece kendi ıslaklığı. Meni yoktu.

Ve normal mi hissediyordu? Biriyle seks yapmış gibi değil. Uzun zaman geçmiş olsa da bunun bir his biliyordu.

. Yani her ne oluyorsa, August Bowman ile gerçekten seks yapmadığından oldukça emindi. Ama Aralarında bir şey olmuştu.

August neredeydi?

Lia tökezleyerek oturma odasına girdi. "August?"

Cevap vermedi. August'un yine duvara çevirdiği Afrodite heykelinin yanında, şömine şöminesinin üzerinde duran Gül Kylix'i gördü.

Kylix'in altında bir not vardı.

Lia-

Şaşkınlık çabuk geçecek ve çok yakında kendinizi dünyanın zirvesinde hissedeceksiniz. Rose Kylix'i yasal olarak sizin olduğu için size bıraktım, ama lütfen, size yalvarıyorum, ondan bir daha içmeyin. Ondan tek başına içmek çok güvensiz. Beni tekrar görürseniz daha fazla açıklayacağım. Sizi bıraktığım için özür dilerim. Fincandan içmenin kaçınmamız gerektiğini düşündüğüm bir yan etkisi var.

Söylemeliyim ki, Andromeda'nıza karşı Perseus'u oynamaya bayıldım. Kuş sesleri çıkarmalıydık.

Sevgil

er,

August

Kuş sesleri.

August kuş seslerini biliyordu.

Bu da rüya anlamına geliyordu. İki kişi aynı rüyayı göremez.

Gerçekleşmişti. Gerçektir.

Ama . Olamaz. Yine de, ya öyleyse?

Lia notun geri kalanını okudu.

Not: Tıpkı sizin tezgâhınızda hikâyeler ördüğünüz gibi kaderlerimizi ören Moirai, diğer adıyla Üç Kader'in bazen ipliklerini birbirine karıştırmak gibi kötü bir huyu vardır. Senin hayatının ipliği ve benim hayatımın ipliği bilmediğim nedenlerden dolayı birbirine düğümlendi. Kaderle savaşıma, Lia. Kazanamayacaksın.

Lia kapısının aniden çalındığını duyunca sıçradı. Fincanı kutuya geri koydu cevap vermeye gitti. "Evet?" diye . Annesi kafasını içeri soktu Lia'nın oturma odası.

"Sevgilim? Sen iyi misin? Neredeyse bir yoksun." Bir saat mi? Lia gecenin yarısının geçtiğini düşündü.

"anne," dedi, tüm gerçeği olmasa da bir gerçeği söyledi.

"Kustun mu?" Annesi içeri girdi ve ellerini Lia'nın yüzüne baktı, teni Lia'nın kızarmış yanaklarına karşı serindi. "Çok mu içtin?"

"Boş mide artı şarap," dedi. "Özür dilerim."

"Her şey . Yatabilirsin. Parti neredeyse bitti, Her neyse. Çoğu insan ışıklar tekrar yanar yanmaz oradan ayrıldı."

"Peki ya David? O hâlâ burada mı?" diye sordu. "Ona merhaba demeliyim."

Bir saat önce David Bell'den kaçmak için duvar kâğıdının arkasına saklanabilirdi. Şimdi onunla yüzleşmeye sadece hazır değil, hevesliydi de.

"Kaçmak zorundaydı," dedi annesi. "Gerçekten kızarmış görünüyorsun, tatlım. Neden yatağa gitmiyorsun?"

"Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır," dedi. "Aşağı geleceğim."

"Emin misin?" Annesi biraz güldü. Lia biraz tuhaf davranıyor olabilirdi ama bu onun umurunda değildi.

"İstiyorum," dedi Lia. August haklıydı; kendini birdenbire cennet gibi hissetmişti. Gözlerini kırptırdı ve gülümsedi.

"Ben . Çok iyiyim. Sadece bunu içimden atmam gerekiyordu."

". Yine de kahve servisi yapacağız. Bu herkesin toplanmasını sağlar," dedi annesi.

Odasından birlikte çıktılar ve merdivenlerden aşağı yürüdüler. "August'un nereye gittiğini görmedin, değil mi?" "August?"

"Um... Bay Bowman?"

"Bize veda etti. Yarın çalışmak zorunda olduğunu söyledi. Güzel bir akşam için teşekkür etti. Neden sordunuz?" Annesinin dudaklarında şeytani bir gülümseme vardı. Muhtemelen Lia ve August'un partiden gizlice kaçtıklarını ve seks yapmış.

Evet, vardı. Sayılır.

"Sebebi yok." Bir nedeni vardı ve bu neden, onun üzerine atlamak ve şafağa kadar onun üzerinde kalmak istemesiydi. Gelecek yılın şafağı. Ohh... bu olmalı August'un notta onu uyardığı diğer yan etki.

"Emin misin?" diye sordu annesi. "Bu gece seninle epey ilgilendi. Gözlerini senden alamadı."

"Sadece konuşuyorduk, hepsi bu. Babamın bana verdiği kylix hakkında."

"Bu konuda herhangi bir fikri var mıydı?"

"Birazcık. Afrodit'ten değil, Eros Kültünden olduğunu söyledi." "Eros Afrodit'in oğluydu, değil mi?" diye sordu annesi.

Lia başıyla onayladı. "Aşk ve tutku tanrıçasının bir anneye sahip olduğunu hayal edebiliyor musun? Bu garip olurdu, değil mi?"

"," dedi. O bilirdi.

Lia güldü. Sebepsiz yere. Hem de hiç. Hem de hiç. Sadece bir kahkaha

Şampanya şişesinden çıkan bir mantar gibi midesinden fışkırdı. Patladı ve dışarı çıktı.

"Lia?"

"Hiçbir şey," dedi. Sonra kıkırdadı.

"Güldüğünü duymak güzel. Alkolden kaynaklansa bile."

Rose Kylix'ten bir yudum almıştı. Şarabı suçlayabilirdi.

"Anne..." Lia söyledi.

"Ne?"

Yine kıkırdadı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum ," dedi annesi başını sallayarak.

"Ama hadi gidip şu partiyi bitirelim."

Ana merdivenin köşesini döndüklerinde babasının basamakların altından geçtiğini gördü.

"Baba!" Lia merdivenlerden sekerek indi ve kendini onun kollarına bıraktı. Adam onu zar zor yakaladı.

"Lia? İyi misin?" diye sordu, ona sıkıca sarılarak. "Ben... harikayım," dedi sırtarak. Adamın elini öptü yakışıklı yanağını okşadı, tuzlu biberli saçlarını karıştırdı ve başını onun güçlü omzuna yasladı. O gerçekten de dünyanın en Krallıktaki yakışıklı baba.

"Parti hoşuna gitti mi? Belki de çok fazla?" diye sordu, gülerek onun sırtını sıvazlarken.

"Sana bir şey söylemem gerek baba." Geri çekildi ve adamın yüzünü ellerinin arasına aldı. "Çok, çok önemli bir şey önemli."

Onun yanaklarını okşadı, sevgili yanaklarını, o eski sevgili yanaklarını.

"Ve bu, aşkım?" Adamın yüzüne gülmemek için kendini zor tuttuğunu anlayabiliyordu. Görünüşe göre, o ve annesi onun sarhoş olduğunu düşünüyorlardı. Peki, tamam. Sarhoştı. Mutluluktan, büyüden, Perseus'tan, kuş seslerinden, August'tan ve... ve... ve...

"Baba, ben ciddiyim," dedi. "Bana karşı ciddi olmalısın." Başparmaklarını onun dudaklarının kenarlarına koydu ve gülümsemesini kaşlarını çatmaya zorladı.

"Daha iyi," dedi.

"Mrph," diye cevap verdi, artık dudaklarını açamıyordu.

"Mezuniyet hediyemle ilgili," dedi Lia. Adamın yüzünü bıraktı ve şimdi onu iki omzundan tutuyordu. İki parmağını önce onun gözlerine, sonra da kendi gözlerine götürdü. tüm dikkati ondaydı.

"Kylix mi? Ne olmuş ona?" diye sordu.

"Mezuniyet hediyemle ilgili şey..." "Peki o ne?"
"Baba... Bayıldım."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Briseis & Aşil

ONUNCU BÖLÜM

O gece Lia yıllardır uyumadığı kadar iyi uyudu. Ertesi sabah hala düşük seviyeli bir coşkuyla uyandı. Sabah saat sekizde - mezuniyet partisinin ertesi günü, akşamdan kalmalığın etkisinden kurtulana kadar uyuması gerekirken Öğle vakti Wingthorn'un çimlerinde Gogo ile oynuyordu. Ormana doğru yürüdüler. Bir fırlattılar küçük tekneyle araziye çevreleyen küçük nehre açıldı. Lia Gogo'ya bir deniz şarkısı bile söyledi, Gogo ona başını eğerek "İnsanım aklını kaçırmış" der gibi baktı.

Sabahın ve öğleden sonrasının geri kalanını çeşitli mutlu uğraşlarla geçirdi. İçinden bir ses bunu akademik hayatında geçirdiği üç uzun yılın ardından üniversiteden ayrılmış olmasına bağlamak istiyordu ama yeni bulduğu mutluluk için teşekkür etmesi gerekenin Ağustos ayı olduğunu biliyordu. Ne yazık ki tüm iyi ruh halleri eninde sonunda sona eriyordu ve Lia'nınki de öğleden sonra eve döndüğünde sona ermişti. Öğle yemeği için mutfağa uğramıştı ama dışarı çıkarken babasıyla karşılaştı.

"Merhaba tatlı babacığım," dedi ve yanağından öptü.

"Merhaba tuhaf çocuk," diye cevap verdi. "Nasıl hissediyoruz bu Sabah mı? Çoğunlukla iyileşti mi?"

"Tamamen iyileştim. Gogo ve ben sandalla nehirde gezintiye çıktık."

"Kürek çekti mi?"

"Yine serdümeni aradı," dedi. "Tembel herif." "Dün geceki parti hoşuna gitti mi?" diye sordu babası.

"Çoğunluğunu yatağımın altında saklanarak geçirdi."

"Hoşuna mı?"

İç çekti, omuz silkti. "İyiymiş. Alkolün yardımı oldu." "O büyük partiyi vermemeliydim." Yüzünü buruşturdu. "İ onlardan nefret ettiğini biliyorum."

"Nefret etmedim," dedi. Doğru bir ifade.

"Partinin yarısını odanda geçirdin."

Bu doğruydu. Buna itiraz edemezdi. " dilerim," dedi. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemezdim."

Babası onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Yaşıyor musun?" diye sordu.

Sırıttı, gözlerini devirdi. "Evet, tabii ki."

"Eğer beni hayal kırıklığına uğratmak istiyorsan, benden önce öleceksin

Başka hiçbir şey işe yaramaz," dedi. "O zaman seni asla affetmem ve sen de vasiyetten çıkarılırsın. Ben de seni Sırf benim yüzümden öldüğün için sana inat her şeyi

Bakireler'e vereceğim." "Baba, Art ve Charlie'ye 'Bakireler' demeyi bırakmalısın.

Bakireler.' sizi yeterince hor görüyorlar."

"Nankör çocuklar, yemin ederim. O ikisine ne istersem . Bana ne dediklerini biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Cinsel Yırtıcı."

"Cinsel Yırtıcı" dedi, sanki onu duymamış gibi devam ederek. "Babam nereye gitti?" ya da "Tüm faturalarımızı ödeyen ve başımızı sokacak bir evimiz olan babamız ona minnettarlığımızı göstermek için şimdi ne yapmamızı istiyor?" demiyorlar.

"Cinsel nerede? Eski Yırtıcı şimdi peşinde? Ve tüm bunlar bir kez, sadece bir kez, beni ve anneni kendi lanet olası evimizde yakaladıkları için."

"Seni mutfakta yakalamışlar. Hepimizin kullandığı mutfakta." "Dışarıda olmaları gerekiyordu," dedi babası.

"Evde altmış oda var ve sen mutfağı seçtin..." Elini çırttı. "Erkek çocukların babalarının annelerine yaptıklarını görmek istemedikleri şeyler vardır. Senin bir sapık olduğunu düşündükleri için onları suçlayabilir misin?"

"Annene ne dediklerini ancak Tanrı bilir," dedi. "Stockholm Sendromu."

Babası kıkırdadı. "Çok zekice." "Sen delisin," dedi kız.

"Ve sen benim favorimsin," dedi. "Çocuklara söyleme. Onlara söyleyen ben olmak istiyorum."

Onu alnından öptü ve kapıya doğru yürüdü. Eşikte durdu ve ona tekrar baktı.

"Ah, sana söylemeyi unuttum. David Bell dün gece uğradı. Ülkeye geri döndü."

"Duydum," dedi Lia, ifadesini nötr tutarak.

"Sana bir hediye bıraktı," dedi babası. "Oturma odanızda duruyor. Ve hepimiz Cuma günü açılışına gideceğiz. Lütfen başka plan yapma."

Lia konuşamayacak kadar şok olmuştu.

"Bu bir sorun olmaz, değil mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi kendini cevap vermeye zorlayarak. "Cuma günü için planım yok."

"Gösteriyi yapacak mısınız?"

"Elbette," dedi. "Tamam." Gülümsüyormuş gibi yaptı.

"Kulağa hoş geliyor."

Gogo ile birlikte üst kattaki süitine çıktılar. Oturma odasına girer girmez David'in "hediyesini" gördü. Küçük bir kutu, bir bilezik veya kolye için mükemmel boyutta.

Orada her ne varsa, onun isteyeceği bir şey olmadığını .

Titreyen elleriyle kırmızı ambalaj kâğıdını yırttı ve kutunun kapağını kaldırdı.

İçinde küçük bir zarf buldu. Zarfı , zencefilli çörek renginde bir tutam saç eline düştü.

Saçını.

Not , çok iyi hatırladığı eğimli, kıvrımlı el yazısıyla ona küçük bir not yazmıştı. Bu

Kırtasiye malzemeleri zarifti, üzerinde adı ve

stilize DB. Görünüşe göre birileri dünyada yükseliyordu.

Sevgili Ophelia,

Geri döndüm. Yarın beni ara. Konuşmalıyız.

David

Not: Eğer sen beni aramazsan, ben seni ararım. O yüzden ara beni.

Lia nota baktı.

Onu yarın ara... O gün bugündür. Şimdi ondan ne istiyor olabilir ki? Ve geri döndüğünde ne yapıyordu, Wingthorn'un ve ailesinin etrafında hiçbir şey olmamış gibi takılmak?

Lia araması gerektiğini biliyordu. Aramazsa kendisinden ne istediğini merak ederek . Elleri o kadar titriyordu ki telefonundaki numaralara zar zor dokunabiliyordu. Ama o başardı. Zil sesini duydu ve nefesini tuttu. David telefonu açtığında, "Merhaba Ophelia," dedi. Tanrım, o nefret edilen arayan kimliği.

"Ne istiyorsun?" diye sordu. "Bu pek arkadaşça değil."

"Pek arkadaş canlısı değilim. Ne istiyorsun?"

"Hala ailene söylemedin," dedi David. "Nedenmiş o?"

"Bilmelerine gerek yok." Ve Lia onlara söylemeden önce .

"Duyduğuma göre bir bahçe ve tenis kulübü kurmuşsunuz," dedi.

Lia dondu kaldı. Konuşmak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Katılmak ister misin?" diye sordu. "Aidatlar senin fiyat aralığının dışında, söz veriyorum."

"Bahçe işleriyle uğraşmadıktan sonra katılmanın pek bir anlamı yok gibi görünüyor. En son ne zaman eline tenis raketi aldın?"

Lia cevap vermedi.

"Küçük kulübünüzün ne olduğunu biliyorum," diye devam etti David. "Ve ailene söyleyeceğim. Polise söyleyeceğim. Gazetelere de söyleyeceğim. Earl'ün kızı kendi eskort ajansını mı kuruyor? Ne hikaye ama."

Lia hiçbir şey söylemedi. Denedi ama hiçbir şey çıkmadı. "İşte anlaşma," dedi. "Sergim Cuma günü açılıyor. Sen

Gösteriden önce bana bir milyon pound ver, ben de senin ve arkadaşlarının yürüttüğü bu küçük erotik sektör hakkında bildiklerimi unutayım. Cuma günü vermezsen, ben

Polisi ve gazeteleri ararsınız ve Heidi Fleiss kadar ünlü olursunuz. O skandal yirmi yıl önceydi ve insanlar hala onun adını biliyor. Dünyanın senin adını bilmesini mi istiyorsun?"

"Bir milyon pound mu?" Lia tekrarladi.

"Sen öfke nöbeti işte bu kadar para kaybettim, küçük kız. Bana borçlusun."

Lia elini ağzına götürdü.

"Söylediğim her şeyi anladın mı?" diye sordu. "Evet," dedi Lia, telefonda konuşuyor olmalarına rağmen başını sallayarak. "Aklından ne geçiyordu?" diye sordu, sonra da bir bakire teyze gibi. "Bu yeni Viktorya dönemi, tatlım. Artık kimse eğlenemiyor, bunu bilmiyor muydun?"

Artık biliyordu.

"Cuma günü görüşürüz," dedi. "Güle güle, Ophelia. Sakın nehirde yüzmeye gitme."

Telefonu kapattı.

Lia telefonu düşürdü.

Aşk koltuğuna oturdu ve hızla çarpan kalbi sakinleşene kadar Gogo'ya sarıldı. Saf nefret damarlarında dolaşıyordu. David'i önünde yerde yatarken hayal etti ve nasıl çelik uçlu çizmelerini giyer ve kimse yüzünün orada olduğunu anlayamayana kadar yüzünü tekmeler, tekmeler ve tekmelerdi. Sonra da testislerinden başlardı.

Lia otuz saniye boyunca ondan nefret etmesine izin verdi, hepsinin sonu aynı olan en korkunç şiddet senaryolarını düşünmesine izin verdi: David komadaydı.

Otuz saniye sonra düşüncelerini bir kenara itti. Şiddet yanlısı değildi. O asla kimseyi incitmezdi. Ve o ne yapacağını bulması gerekiyordu.

Ve hızlı.

Hayatı boyunca zeki ve becerikli olmakla övünmüştü; menekşe gibi küçülmüyordu ama dikenleri bol, dayanıklı bir İngiliz gülüydü. Genellikle ne tür bir belaya bulaşmış olursa olsun, kendini bundan kurtarabilirdi.

Ancak bu kez ne yapacağını bilemiyordu.

Lia oturma odasını adımlamak için ayağa kalktı. Demek David geri dönmüştü ve kan istiyordu.

İşinden biraz parası vardı ama bir milyonu bile yoktu, yakınından bile geçmiyordu. Kadınlardan yüzde 10 alıyordu ve parasız kaldıklarında payını her zaman onlara ödünç veriyordu. Mecbur kalırsa en fazla elli bin doları bir araya getirebilirdi. Babasının parası vardı -geçen hafta bir Brueghel tablosuna bir milyon vermişti- ama onun bu parayı bulma şansı yoktu.

ondan para istedi. Parayı ona hemen verecekti ama neden ihtiyacı olduğunu söylemediği sürece .

Ve bu asla olmayacaktı.

Belki satabileceği bir şeyi vardı? Süiti antikalarla doluydu ama her mobilyayı, her bibloyu, her tabloyu satsa bile bir milyona ulaşamazdı, hele Cuma gününe kadar hiç ulaşamazdı.

Sonra da ailesine neden birdenbire sahip olduğu her şeyi sattığını açıklamak zorunda kalacaktı.

Bu da asla olmayacak.

Lia kibrine ve aptallığına lanet ederken ayakkabılarını yerde tekmeledi. Neden öndeyken bırakmamıştı ?

Kendisine panik yapmamasını emretti, ancak kalbinin o kadar hızlı attığı doğruyd ki vücudundan dışarı fırlayacağını düşündü.

"Bir milyon pound," dedi yüksek sesle. "Lanet olası bir milyon pound..."

Sevgi koltuğunda oturan Gogo başını patilerinden kaldırdı ve kulaklarını dikerek ona baktı.

"Ne güzel bir sabah , değil mi oğlum?" dedi iç çekerek.

Mucizevi bir dün gece sayesinde güzel bir sabah. Ağustos. Fiyatını sen belirle.

Rose Kylix'i ondan satın almaya çalışırken de böyle demişti.

Fiyatını söyle?

Lia telefonunu hâlâ yerde yatarken buldu. Tanrıya şükür August onu üç kez aramıştı. Ona dikkatini çekeceğinden emin olduğu bir mesaj gönderdi.

Seninle konuşmam gerek, lütfen. Sana kylix'i satmakla ilgileniyorum. -Lia

August Bowman hemen cevap verdi.

Pazartesi akşamı dokuzda evime mi? Kylix'i getir lütfen.

Ona adresini göndermiş.

Bunu şimdi yapamaz mıyız? diye cevap yazdı, bu işi bitirmeye hazırdı. Eğer onu reddederse, hemen bir B planı bulması gerekecekti.

Yapamam, diye cevap verdi. Annem burada. Yardım edin.

Senin annen de benim annem kadar tuhaf mı? diye sordu. Hiçbir fikrin yok, diye yazdı August. Yarın görüşürüz.

August ona bir mesaj daha gönderdiğinde Lia telefonunu bir kenara koymaya başlamıştı.

Şarkı söyleyen bir kuş emoji.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Lia Pazar öğleden sonrasında Pazartesi akşamına kadar enkaz halindeydi. Ailesinin şüphelerini çekmeden onlardan olabildiğince uzak durdu. Gogo'yla uzun yürüyüşlere çıktı, ayak işlerini yapmak için bahaneler uydurdu, yatak odasına kapanıp bir iki sayfa roman bile okumaya çalıştı ama başaramadı.

Sonunda Pazartesi akşamı geldi çattı. Lia hızlı bir duş aldı ve en sevdiği yazlık elbisesini ve kahverengi botlarını giydi. Dikkatle kylix'i topladı ve saat sekizde astımlı bir kedi yavrusu gibi mırıldayan küçük kırmızı Mini Metro'suyla Londra'ya doğru yola çıktı.

August Camden'da oturuyordu ve Lia adresi kolayca buldu, gerçi park etmek biraz uzun sürdü. Sokağın köşesindeki sıranın sonuncusu olan üç katlı, güzel bir Gürcü evi. Güzel bir evdi ama hiç de gösterişli değildi. Ön girişe gitti ve zili çaldı. August kapıyı bir aralık açtı.

"August?" Lia onun kapının kenarından bakan gözlerini görebiliyordu. "Alo?"

"Geçti mi?"

"Seni parçalara kadar sevişme dürtüsünü mü kastediyorsun?" diye sordu.

"Şu."

"Evet," dedi. "Bu bardaktan içmenin bir yan etkisi miydi?"

"Hayır," dedi. "Sadece benimle tanışmanın bir yan etkisi."

Kadın ona baktı, tuğlayı gibi eritecek bir bakıştı bu. "Evet, kesinlikle geçti," dedi. Kapıyı açık tuttu onun için kapı.

Onu ön koridora bıraktı. adama yönelik erotik şiddet neredeyse tüm gücüyle geri geldi. At

partide üç parçalı bir takım giymişti. Bu gece, ustaca solmuş kot pantolon, siyah tişört, siyah ceket giymişti. Ayakkabı giymemişti. Çıplak ayaklar. Seksi kemerler.

Seksi kemerler mi?

Ayakları daha önce hiç seksi bulmamıştı. Bu adam ona ne yapıyordu?

"Rose Kylix'i getirdin mi?" diye sordu.

"Getirdim."

"Ve bunu bana satmakla ilgileniyor musunuz?"

"Doğru fiyat karşılığında," dedi.

"Bu ani fikir değişikliği neden?" "Bunun bir önemi var mı?"

"Sanırım değil," dedi, ama arayan gözleri aksini söylüyordu. "Hadi ofisime çıkalım."

Onu ön koridordan geçirdi ve bir kabul odasının önünden geçirdi. Bembeyaz boyalı duvarlar ve soluk gri karo zeminler. Onu ön odaya götürdü ve tüm mobilyaların zarif mavi grinin aynı tonunda olduğunu gördü. Temiz çizgiler. Kare masalar. Birçok dik aç.

Merdivenlerden yukarı çıkarken, "Umarım onaylarsınız," dedi. "Çok güzel," dedi. "Bu kadar çabuk gitmeni beklemiyordum.

modern olsa da. Antika koleksiyoncularının evleri genellikle müzedir."

"İlk inşa edildiğinde Pantheon'a ne isim verdiklerini biliyor musun?" August sordu.

"Ne?"

"Modern mimari."

Lia homurdandı. "Eğleniyoruz."

Kısa bir koridorda yürüdüler. August açık bir kapının önünde durdu ve onu içeri buyur etti. Kadın içeri girmeye başladı ama eşikte durdu.

Lia ona baktı. "Ofisim demiştin." "Bu yatak odası benim ofisim."

Birbirlerinden birkaç santim uzakta durdular. Fazla yakışıklı yüzünde fazla masum bir ifade vardı.

Parmağıyla o yüzü işaret etti. "Hiç eğlenmiyoruz."

Lia yatak odasına girdi, bir gözü hep onun üzerindeydi.

Neyse ki yatağa oturmak zorunda kalmayacaktı. Güzel bir yatak olmadığından değil. Çok güzel bir yataktı. Beklediği gibi büyük boy değildi. Sadece çift kişilikti. Derin bir yatağı ve kalın gri süet yorgani olan zarif, alçak bir platform yatak. Etrafını siyah metal bir çerçeve çevreliyordu, gölgeliksiz bir gölgelik yatak gibi. Çok modern, neredeyse uzay çağı. Ve her iki yanında komodin olarak iki mükemmel siyah küp oturuyordu,

aynı gümüş lambaları taşıyordu. Yatağın önünde, uzun bir gazlı şöminenin önünde iki püsküllü deri kulüp sandalyesi oturuyordu. Bütün bu düzen ona bir otel odasını, sapkın ama kişisel olmayan seks için özel olarak hazırlanmış, yüksek fiyatlı, beş yıldızlı modernist bir otel odasını hatırlattı.

"Beğendin mi?" August sordu. "Oldukça... simetrik."

"Teşekkür ," dedi. "Burası çok ciddi özel görüşmelerimi yaptığım yer. Duvarlar ses geçirmez."

"Tüm o özel konuşmalar yüzünden mi?" "Ve çılgılık çılgına orgazmlar."

Bunu o kadar içten söyledi ki, Lia onun böyle bir şey yapmadığını anladı.

bir şaka yaptı. İşinde iyi olan bir adama hayranlık duyuyordu.

Lia iki kulüp sandalyesinden birine oturdu. O da oturdu, ama koltuğa değil, karşı koltuğa. Pazarlıkta üstünlüğü ele geçirmeye mi çalışıyordu? Bu taktiği takdir etti.

"Bu gerçek bir şömine mi?" Duvara gömülmüş gibi görünen uzun siyah dikdörtgene baktı. "Yoksa ateşle dolu bir akvaryum mu?"

"Bu bir elektrikli peyzaj şöminesi. Muhteşem bir icat. Mavi ateş. Mavi ateşe bayılırım." Sesi çok mutlu geliyordu.

"Kutsal fuhuş paranızı buna mı harcıyorsunuz? Mavi ateşlere mi?"

August, "Bir düğmeye basarsam, mor ya da turuncuya dönüştürebilirim," dedi.

"Mavi olur."

"Mavi olsun o zaman," dedi. "Benim işim senin zevkin."

"Bunu daha az kolay hale getiriyorsun," dedi kadın.

"Daha sert mi?"

"O kelimeyi senin yanında söylemeyecektim."

"Akıllı kadın," dedi. "Sanırım Cumartesi gecesi aramızda olanlar hakkında konuşmak istersin?"

"Bunu yapmak isterim, evet," dedi. "Bana tam olarak ne olduğunu anlayacağım ve beni çıldırtmayacak şekilde açıklayabilir misiniz?"

August cevap vermedi. "Deneyeceğim," dedi sonunda. "Ama ikisine de söz veremem."

"Elinden geleni yap."

"İlk olarak," dedi, "bu teklifi kabul edip edemeyeceğinizi sormak zorundayım.

Olimpiyat tanrıları Zeus, Hera, Apollon, Afrodite, Artemis ve tüm ekibin gerçek bir şekilde var olan gerçek tanrılar olduğu bir dünyada yaşıyor olma ihtimaliniz çok gerçek bir güce sahipti. Eğer yapabiliyorsanız, cevap budur. Eğer yapamazsanız, bu konuşma pek iyi gitmeyecektir."

Lia derin bir nefes aldı. "Pegasus'a eyersiz bindim. Daha önce hiç eyersiz ata binmemiştim, hep eyerle binmiştim. Ama şimdi nasıl bir his olduğunu biliyorum ve sanırım bunu tekrar yapmak zorunda kalsam dizlerimi nasıl tutacağımı bilirdim..." dedi. "Şimdilik inançsızlığı askıya almaya hazırım diyelim."

"Tek istediğim," dedi.

"Peki ya seks?" "Ne olmuş ona?"

"Bizde var mıydı?" diye sordu hafifçe yüzünü buruşturarak. "Kelimenin geleneksel anlamıyla değil."

"Kendine ait hiçbir parçayı benimkilere sokmadın mı?" "Seni öptüğüm ve dilimi içine soktuğum zaman dışında ağız."

"Yaptığımızı düşünmemiştim," dedi. "Sonrasında öyle hissetmedim. Sanki ben..." Elini salladı.

"Orgazm mı oldun?" August sordu.

"O. Sen mi?" İki parmağını kaldırdı. "İki kez mi?" Başını salladı. "Güzel."

"Sana kuru temizleme faturamı göndereceğim," dedi.

"Seks yapmadık ama ikimiz de boşaldık," dedi.

"Akıl maddeden üstündür." August omuz silkti. "Bu fenomeni herhangi bir ergen çocuğa sorun."

Lia'nın genç erkek kardeşleri vardı. Sormasına gerek yoktu.

"Gül Kylix'in gücü," dedi basitçe ve bir kez daha omuz silkti. "Yunanlılar her zaman varoluşun diğer âlemlerine inanmışlardır. Platon'un her şeyin ideal formunun var olduğu 'formlar' dünyası. Fiziksel Olimpos Dağı ve tanrıların yaşadığı ve hüküm sürdüğü Olimpos. Ve bir Rönesans ressamlarının o dünyaya verdiği isimle, fantezi diyarı-Arcadia."

"Arcadia'da mıydık?" diye sordu. Sonra da ona Narnia'da dolambaçlı bir yoldan geçtiklerini söyleyecekti.

"Bir bakıma, evet. Zihnen," dedi. "Bedende değil. Bir rüya alemi gibi ama bir milyon milyar kat daha gerçek, daha canlı. Kelimenin tam anlamıyla bir metanoya yaşadık - zihnin ötesine geçtik."

"Ve orada seks yaptık...?"

"Andromeda ve Perseus yaptık," dedi. "Ve o dünyada sen Andromeda'ydın, ben de Perseus."

"O bendim, August," diye nefes aldı. "Gerçekten . Söylediğim her şey Andromeda'nın sesinden, onun kelimelerinden, düşüncelerindendi. Yaptığım her şey . Ben değildim. Ama bendim." Tavana baktı ve başını salladı, hala tüm bunların şaşkınlığı içinde kaybolmuştu. "İnanılmazdı."

"Ben de keyif aldım," dedi August. "Söyleyebileceğimden çok daha fazla."

"Yani bunların hepsi... büyü mü?" diye sordu. "Teorin bu mu?"

"Tanrılar büyücü değildir," diye düzeltti. "Onlar tanrı. Ama tanrıların bile oyuncakları vardır. Size bir tavsiye: İzin almadan bir tanrının oyuncağıyla oynamayın."

"Ama sen onunla oynadın."

"İznim var," dedi. "Bana inanıyor musun?"

"Hayır. Ama buna inandığınıza inanıyorum, bu yüzden sizi yalancılıkla suçlamayacağım."

"bunu nasıl açıklıyorsunuz?"

"Yunan ateşi," dedi. "Kullanıldığına dair kayıtlar var, tarihi kayıtlar var ama Yunan ateşinin formülü tarihte kayboldu. Keşifler ve icatlar yapılır ve bazen zaman içinde kaybolur, değil mi?"

August, "Bu doğru," dedi.

"Lia elinden geldiğince bilimsel ve mantıklı konuşmaya çalışarak, "Eros'un eski takipçilerinin, belki de artık soyu tükenmiş olan bir çiçek, bir bitki ya da bunların bir kombinasyonunu keşfettiklerini varsayıyorum," diye devam etti.

halüsinojenik ve afrodizyak güçleri var ve bardakta kalıntıları var. Ya da belki de sizi oldukça telkin edilebilir bir duruma sokan bir ilaçtır. Söylediklerinde iyi olduğunu biliyorum. hikayeler. Uyuşturulmuştum ve açtım ve sen kulağıma görmemi, hissetmemi ve düşünmemi istediğin şeyleri fısıldadın... tıpkı duvar halıma bakarken yaptığın gibi."

"Yani, Cumartesi gecesi ne olduğuna dair teoriniz basitçe..."

"Toplara çelme takıyordum," dedi Lia.

August kibarca alkışladı. "Hayatının en inanılmaz deneyimini tamamen açıkladığına göre şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Evet," dedi. "Hem de çok."

"Bu arada yanıyorsunuz, ama gerçeklikten kopmamak için kendinize bu mantıklı saçmalığı söylemeniz gerekiyorsa, bu iyi."

"Teşekkür ederim. Edeceğim."

"Seni korkuttuğunu varsaymalı mıyım? ve bu yüzden mi kylix'ten kurtulmak istiyorsun?" Ellerini havaya kaldırdı. "Henüz pazarlık yapmıyoruz."

"Değil miyiz?"

"Öncelikle size bazı sorular sormam gerekiyor ve bunları neden sorduğumu bana sormamanızı istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

"Deneyeceğim," dedi.

"Yaptığın işi seviyor musun?" diye sordu.

"Yani... antika almak, partilere gitmek, seyahat etmek, okumak, okçuluğa devam etmek ve Netflix'te yeni ne var diye bakmak mı?"

"Senin 'işin'," dedi. "Hoşuna gidiyor mu?"

"Bedenimi satmak mı?"

"Evet, bahsettiğim çalışma buydu." Adam onun sözdizimine şiddet uyguladı.

"Nadiren iş gibi hissettirecek kadar," dedi. "Keşke neden bilmek istediğini sormamayı kabul , çünkü gerçekten bilmek istiyorum."

"Sana söylemeyeceğim. Henüz söylemedim. Peki ya müşterileriniz? Kim onlar?"

August, "Biz bir diniz, iş değil," dedi. "Onlar benim için 'müşteri' değil. Onlar müşteridir."

"O zaman patronlarınız kim?"

"Bu dünyada hala Olimposlulara tapan birkaç kişi kaldı. Örneğin senin gibi, şöminenin üzerinde Afrodite heykelin var. Ve hala inanan başkaları. Birbirimizi buluyoruz."

"Sadece kadınlar mı?"

"Erkekler ve kadınlar. İkisi de. Hiçbiri."

"Androjen ve nonbinary insanlar gibi mi?"

Omuz silkti. "Onlar da var. Ama aynı zamanda geyikler, satirler, su perileri, özellikle aşk dolu bir bulut."

"Arada sırada 'Yunan tanrıları vardır' ve 'Bir bulutla seks yaptım' gibi çılgınca şeyler söyleyen akli başında bir insan olduğunuz varsayımıyla hareket edeceğim" dedi.

"Güvenli bir varsayım," dedi.

Bundan tam olarak emin değildi.

"Yani... Eros'a tapanlarla seks mi yapıyorsun?"

"Doğru."

"Ve müşterileriniz size Eros'a haraç ödüyor ve siz de bu parayı diğer şeylerin yanı sıra kübist mobilyalar ve akvaryum şömineleri almak için kullanıyorsunuz."

"Ve kayıp, kayıp ve çalıntı Yunan eserleri" dedi.
"Özellikle Eros Kültü ile ilgili her şey. Tapınaklar yıkıldığında bunların büyük bir kısmı yok edildi, ancak bazen müzayede evlerinde ya da müzeler."

"Asilce," dedi. "Hazinelerinizin ülkenize geri dönmesini istemenize kesinlikle saygı duyabilirim."

"Eski moda fetihlere ne oldu, Lia? Bulan tutar, çalan biçer ve tüm bunlar?" dedi, sesi alaycıydı ama zalim değildi.

"Küçük bir kızken, Elgin Mermerleri'nin British Museum'daki bir güvenlik görevlisinin Elgin adında Yunanlı bir çocuktan aldığı oyuncak mermerlere. Bir bilye yüzünden neden uluslararası bir olay çıktığını hiç anlayamadım.

küçük bir çocuğun . Büyüdüğümde ve Elgin Mermerleri'nin çalıntı Yunan heykelleri olduğunu öğrendiğimde kendimi aptal gibi hissettim."

"Bu hayatımda duyduğum en sevimli şey," dedi August.
"Bunun beni ereksiyon haline getirmesi garip mi?"

Aklı başında adam. Çılgınca ifadeler. Lia devam etti. "Müşterilerinize dikkat ediyor musunuz?"

"Yani onları kırıyor, havaalanlarında kaybediyor ya da beyaz pantolonlarına şarap döküyor muyum?" diye sordu.

Dudakları düz bir çizgi halinde ona baktı.

"Bende zührevi hastalık yok," diye güvence verdi. "Bir dakika. Artık böyle adlandırılmıyorlar, değil mi? Sorunuzun bu olduğunu varsayıyorum."

"Benim sorum da buydu."

"Cinsel organlarımla ilgili başka sorunuz var mı?" diye sordu.
"Onları sizinle tartışmaktan mutluluk duyarım. Onları göstermek. Resimler gösteririm. Bir PowerPoint sunumu hazırlayın."

"Başka sorum yok, teşekkür . Paraya gelince, sanırım sizde var?"

"Ben rahatım."

Kaşını kaldırdı.

"Yakın zamanda iş bulma kurumunu ziyaret etmeme gerek kalmayacağını söyleyebilirim."

"Sorularımı cevapladığınız için teşekkür ederim. Şimdi müzakerelere başlamak istiyorum."

"Evet, yapalım. Lütfen."

Sesi umutlu ve hevesli geliyordu. Hevesli olmayı severdi. Hevese ihtiyacı vardı.

"Bir fiyat üzerinde anlaştım. Bu işlemin diğer yönleri pazarlığa açık olsa da fiyat pazarlığa açık değildir."

"Devam et," dedi. "Bir milyon pound."

August'un gözleri büyüdü ama gülmedi, nefesi kesilmedi ya da kuyruk sokumuna tekme atmadı.

"Bir milyon," dedi. "Bu çok para, Lia."

"Biliyorum ve üzgünüm," dedi. Biliyordu ve üzgündü.

"Hmm..." Kara bir kaşını kaldırdı, parmağını ona ve salladı. "Satış konusunda ani bir fikir değişikliği. Pazarlıksız para. Gözlerinde far geyik bakışı. Sana şantaj yapılıyor, değil mi?"

"Fark etmez."

"Bana yapar," dedi. "Ben kutsal bir fahişeyim. Sen bir madamsın. Hepsi aynı oyun. Birimiz birimize saldırırsa, hepimize saldırmış olur."

"Bunu takdir ediyorum," dedi ve onun bağlılığını gerçekten takdir ettiğini görünce şaşırdı. "Diyelim ki haklısın, ve bana şantaj yapılıyor. Ne olmuş yani? Rose Kylix'i istiyorsun. Paraya ihtiyacım var."

"Şantajcınıza ödeme yapmayı tekrar düşünmelisiniz. Siz pazarlığın size düşen kısmını yerine getirdikten sonra bile üzerinize gelmeye devam edebilirler."

"Başka seçeneğim yok." Rani, Georgy ve Jane'i korumak istiyorsa olmaz.

"Ailenle konuşamaz mısın?"

"Kesinlikle hayır ve seninle tartışmayacağım nedenlerden dolayı." Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Bahsettiğimi unut." "Anlaşma ne olacak?" diye sordu. "Elimde çok fazla Zaman. Eğer kylix'i almak istemezsen, başka birini bulurum."

kim yapacak."

İç geçirdi. "İki hafta önce Christie's'de antikalara neredeyse o kadar para harcadığımı düşünürsek, kendini piyasanın dışında fiyatlandırmadan pek şikâyet edemem. Sanırım bir anlaşmamız var," dedi ve tokalaşmak için elini uzattı.

Onun elini sıkmadı. "Tek istediğim bu değil." "Daha fazlası mı var?" Şimdi de onu etkilemişti. Sonunda oturdu. Karşısındaki sandalyeye oturdu ve sanki onu tam olarak duymamış gibi öne doğru eğildi. "Baban kupa için elli bin dolar ödedi. Şimdi sen bunun yirmi katını istiyorsun ve daha fazlası olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet." Lia onun itirazına aldırmadan devam etti. Sandalyesinde daha dik oturdu ve işaret parmağına taktığı küçük gümüş yüzüğü , çok gelişigüzel çevirdi. "Bir milyona ek olarak, seni işe almak istiyorum hizmetleri."

"Hizmetlerim mi?" August tekrarladı. Gözlerini kırptırdı. İki kez. "Evet," dedi. "Özellikle, tekrarlamamızı istiyorum Cumartesi gecesi... etkinlik. Kylix'ten tekrar içmemizi istiyorum. Ve tekrar. Ve tekrar. Gerçekten, takasımızı yapmadan önce önümüzdeki hafta içinde olabildiğince sık. Bunu kabul ediyor musun?"

"Elbette," dedi. "Benim için bir zevk olur."

"Ve ayrıca..." Lia boğazını temizledi. "Bunu yapmamızı istiyorum, biliyorsun."

"Biliyor muyum?"

"Biliyorsun..."

August arkasına yaslandı, dirseğini sandalyenin koluna dayadı ve çenesini sıvazladı.

Çok güzel parmakları vardı. Okşamak için yaratılmış. Bunu fark etmemiş gibi davranacaktı. "Lia, Lia, Lia," dedi. "Beni şaşırtıyorsun."

Kendini beğenmiş bir şekilde ona sırtıma cüretini gösterdi. Sanki onun isteğini bekliyormuş gibi.

"Sen bir erkek eskortsun," diye hatırlattı ona. "Birinin seninle yatmak istemesine şaşırdığına bir an bile inanmıyorum."

seni bu amaçla işe alıyorum."

"Beni bu amaç için mi işe aldınız? Sen gerçekten tanıdığım en namuslu hanımefendisinsin. Ve ben kendi payıma düşen hanımlar."

"Pazarlık yapıyoruz," dedi Lia. "Müzakerelerimi ciddiye alırım."

". Buna saygı duyuyorum. Ve müzakere masasında kesinlikle babanın kızısin. Oldukça acımasız. Ben ayakkabılarımın içinde titriyorum."

"Yalınayaksın."

Çıplak ayağını uzattı ve parmaklarını oynattı. "Fark ettin." Onun konunun etrafında dans etmesinden çok sıkılmıştı.

"Anlaştık mı, anlaşmadık mı?" diye sordu.

"Cuma günü bana Rose Kylix'i sonsuza dek vereceksin, ben de sana bir milyon pound vereceğim. O zamana kadar, sen de fantezilerini keşfetmeni istiyorum. Benimle. Ve bütün hafta boyunca bu dünyada da sevişmemizi istiyorsun. Doğru mu anladım?"

"Bu doğru," dedi. "Evet ya da hayır demeden önce hatırlatayım, tek yapmam gereken Rose Kylix'i babamın zengin sanat koleksiyoncusu arkadaşlarından birine neler yapabileceğini anlatacağım. Salı günü mesai bitimine kadar beş, altı, yedi milyon veya daha fazla teklif alacağım. Benim gibi etkilerini hissettiklerinde."

"O zaman sen neden yapmıyorsun?"

"Yaptığı şeyi neden yaptığını anlamaya çalışırlar ve analiz ederken onu yok edebilirler."

"Büyük olasılıkla," dedi August.

"Bu bir Yunan eseri ve sen de . Üyesi olduğunu iddia ettiğin dine . Size ve kilisenize mi gitmeli? Eğer mümkünse yani. İyi bir form ve hepsi bu."

"Çok iyi bir form. Ve kesinlikle seninle sevişmemi istiyorsun?"

"Sakıncası yoksa," dedi. "Bunun terapötik olabileceğini düşünüyordum."

"Buna hiç aldırıldığını söyleyemem. Bir anlaşmamız olduğunu söyleyebilirim."

Elini tekrar uzattı, Lia da sıktı. Lia elini geri çekmeye çalıştığında, adam elini tuttu.

"Şimdi..." dedi, "takımlarını çıkar. Dokuz saniye içinde yatakta buluşalım."

August ayağa kalktı. Ceketini çıkardı ve sandalyesinin arkasına attı.

"Ne? Hemen şimdi mi?" diye sordu, aniden panikleyerek.

"Neden olmasın? Anlaşmayı mühürlemek için daha iyi bir yol düşünebiliyor musun?" "Benimle şu anda seks yapmak mı istiyorsun?"

"Sikimin üzerinde olman sana ödediğim bir milyon poundun acısını çıkaracak" dedi.

"Kendimi hazırlamam gerek."

August başını salladı. "Ağdalı olup olmaman umurumda değil."

Eğer Lia'nın elinde anda Gül Kylix'i olsaydı, onu ona fırlatabilirdi.

"Bahsettiğim şey bu değildi." Lia derin bir nefes aldı, yükselen paniğini yatıştırmaya çalıştı. "Kendimi duygusal olarak hazırlamam gerektiğini kastetmiştim. Zihin-beden bağlantısı, bilirsin."

"Sikimi beynine sokmayacağım," dedi. "Gerçi bazı pozisyonlarda öyle hissettirebiliyormuş, duydum. Örneğin ayak bileklerin omuzlarımda. Çok derin olabilir. Denemek ister misin?"

Lia bunu hayal etmemeye çalıştı. Başaramadı. August kemerini çözdü. Vahşi nefes alışını sakinleştirmek için çok fazla.

"Lütfen kes şunu," dedi.

Ellerini kemerinden çıkardı ve polise teslim olan bir şüpheli gibi havaya kaldırdı.

"Bu senin fikrindi ve çok da iyi bir fikirdi. Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Uzun zamandır yapmadım. Seni çok az tanıyorum. Benden daha . Bir bulutla seks yapmışsın. Devam edeyim mi?"

"Evet, devam et," dedi.

"Kylx'ten içtikten sonraya kadar bekleyebileceğimizi düşünmüştüm. Cumartesi gecesi kendime geldiğimde sanki... eğer odamda olsaydın, vücuduna yasadışı şey yapmış olabilirdim. Muhtemelen ölümcül bile olabilirdi."

"Aman Tanrım." Gözleri kocaman açılmıştı. Tam anlamıyla skandala uğramış görünüyordu. "Daha sonra sevişseydik, bunu sarhoşken yapmış olacağımızın farkındasın değil mi? Aklımız başımızdayken ilk kez sevişmeyi tercih ederim."

Bu iyi bir . Lia onun iyi noktalara değinmeyi diledi.

Durakladı, nefes aldı. "Mesleğime rağmen - ve evet, kulağa ne kadar titiz geldiğinin farkındayım - çok fazla Bu alanda kendime güveniyorum. Birkaç erkekle birlikte oldum ama hiçbir zaman oraya ulaşamadım."

"Orgazm yok mu?"

"Biriyle değil. Yani, bunu yapmak için birine gerçekten güvenmelisin, değil mi? Gardını indirmen? Ben bu konuda iyi değilim."

"Beni bu yüzden işe aldınız, değil mi? Gardını nasıl indireceğini öğrenmene yardım etmem için mi?"

"En son ne zaman bir şey için ağladığımı hatırlamıyorum." Lia dedi ki. "Cumartesi gecesi bana kitabımı verene kadar. Artık ağlayamayacağımı düşünmeye başlamıştım. Belki diğer sorunuma da yardımcı olabilirsin."

August ona uzun uzun baktı. Fırtınalı garip gözleri merhamet dolu görünüyordu. "Seni sadece aldatmadı, değil mi? Ne yaptı?"

"Hakkında konuşabileceğim bir şey yok," dedi. "Çok kötüydü. Bilmeniz gereken tek şey bu."

Baskı yapmadı ve kız bunu takdir etti.

"İncinmişsin," diye tahmin etti. "Benimle ne kadar çabuk yatarsan, o kadar çabuk kendini çok daha iyi hissetmeye başlayacaksın, söz veriyorum. Laf olsun diye söylemiyorum. Bu işi bir nedeni var ve o neden de müşterilerimin kendilerini çok iyi hissetmelerini sağlamakta çok iyi olmam."

August onun çenesine hafifçe dokundu ve bakışlarıyla buluşması için yüzünü yukarı kaldırdı.

"Fikrimi değiştirdim," dedi. "Rose Kylix'i en yüksek teklifi verene satacağım. Kural Britanya."

Sandalyesinin kollarına ve ayağa kalktı.

"Ya da orada oturup kıyafetlerimi çıkarmamı izleyebilirsin," dedi.

"Bu da uygulanabilir bir seçenek." Tekrar oturdu. Adam kıyafetlerini sonra her zaman gidebilirdi. Ve giderdi de. Ama önce ne için para ödediğini görmeliydi. Değil mi?

August gömleğini çıkardı ve kadın hipnotize olmuş gibi gömleği ceketinin üzerine atarken ona baktı. Sırada kot pantolon vardı. Uğraşacak iç çamaşırı yoktu.

Adam çırılçıplak kadının önüne çıktı.

O muhteşemdi. Hiçbir dilde onun için başka bir kelime yoktu. Bir sporcunun formuna ve bir çocuğun güzellik ve bir erkeğin siki. Kollarını iki yana açtı ve yavaşça bir daire çizerek döndü; açık artırmadaki mallar gibi kendini ona gösteriyordu. Ve onun teklifi neredeydi İhtiyacı olduğunda kürek mi?

Damarlarla kazınmış kaslı kollar. Geniş, uzun, pürüzsüz sırt. Dar bel. Mükemmel bir popo. Kaslarla kordonlu sonsuz bacaklar. Tenini kadife, ipek, taş ya da çelikle kıyaslamak mümkün değildi. Her şeyiyle pürüzsüz, sert bir erkek etiydi. Nabızı boğazının dibinde atıyordu. Onun gözleriyle buluşmaya çalıştı, ama bakışları aşağıya

Üç yapraklı gül dövmesi karnının alt kısmında. Bu

Dilini ona bastırma dürtüsü neredeyse karşı konulmazdı.

Midesi kasıldı, nefesleri kısaldı ve sığlaştı,

Kendine adamın sikine bakma zevkini tattırdığında tırnakları deri sandalyenin koluna batıyordu.

Güzel bir penis, sert ve dik, onu korkutacak kadar büyük ama korkutup kaçırmayacak kadar değil. Daha önce şehvet düşünmüştü ama bu bir çocuğun ayak parmaklarını suya daldırması gibiydi.

bir havuza attı. Lia kendini çırılçıplak havuza attı.

Okyanusun en derin ucu. August sadece güzel bir adam değildi. August bir tanrıydı.

Onun gözleriyle karşılaştı. "Gidelim mi?" diye sordu.

"," dedi Lia yutkunarak. "Beni ikna ettin."

ON İKİNCİ BÖLÜM

August bir adım öne çıkıp onun önünde dururken hiçbir şey söylemedi, çıplak, güzel ve bekliyordu.

Hâlâ deri koltuğunda oturuyordu. Titreyerek ve gergin bir şekilde gözlerini onunkilere dikti ve adamın kendisine sevgiyle baktığını gördü. Aşk mı? Evet, buna aşk diyemezdi. başka bir şey. Gözlerindeki şefkat, nezaket, arzu... aşkın bir erkeğin gözlerinde nasıl görüneceğini hep hayal ettiği gibi görünüyordu.

Bunu yaparak bir servet kazanmasına şaşmamalı.

Uzandı ve parmak uçlarıyla kızın yanan yüzünü okşadı.

"Dokun bana," dedi.

"Tanrım," dedi nefes nefese kalarak. "Nerede?" "Her yere. Bana istediğin yerde ve istediğin şekilde dokun."

Tamamen uyarılmıştı. Aleti kalın ve kırmızıydı ve yüzüne birkaç santim uzaklıktaydı. Lia ona dokunmak istedi. O da Kesinlikle. Onun her santimine dokunmak istiyordu ve tam olarak hangi santimden başlamak istediğini biliyordu...

"Lütfen, Lia," dedi August usulca.

Adamın sesinde gerçek bir ihtiyaç duyuyordu. Eğer onu istiyorsa...

Lia sandalyesinde biraz sallandı. Ona kadar yakındı ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Parmakları hâlâ yanağını okşuyordu. Tekrar ona baktı ve onun kendisini izlediğini, beklediğini, bir şey yapmasını beklediğini gördü. İlk hamle, gerginliği kırmak, Pandora'nın kutusunu açmak ve içinden ne çıkacağını görmek...

Lia öne eğildi ve parmak uçlarını üç yapraklı gül dövmesine bastırdı. Kalın çizgilerdi bunlar, derin, yara izi gibi, mürekkep gibi değil. Yanıklar gibi. Bir şey gibi...

Bir nefesle başını geriye çekti adamın gözleriyle buluştu.

"Bu bir marka," dedi.

Adam başını salladı.

"Acıdı mı?"

"Hiç damgalandın mı? Tabii ki acır." "Özür dilerim."

"Ben . İlk patronumla birlikte olduktan sonra damgalandım," diyor August. "Hayatımda ilk kez gerçekten yaşadığımı hissettim, gerçekten...insan."

Damgaya tekrar dokundu, elinden geldiğince nazikçe, çizgilerini, o güzel yarayı izleyerek...

"Lia, Lia," diye fısıldadı, "bu hafta hayatımı çok ilginç hale getireceksin."

Arkasına yaslandı ve biraz boşluk bıraktı. "Seni diğer müşterilerle paylaşmak zorunda kalacak mıyım?"

Başını iki yana salladı. "Senin için tüm takvimimi boşaltıyorum."

Gülümsedi ama bunu ona belli etmemeye çalıştı. "Çok güzelsin," dedi.

"Bunu söylemen çok nazikçe."

"Hakkını teslim etmek lazım," dedi ve boğazını temizledi.

Elini çenesinin altına kaydırды ve kaldırdı.

"Sizi bu hafta yapmak istemediğiniz hiçbir şeyi yapmaya zorlamayacağım" dedi. "Ben zorlamam. Baştan çıkarırım. Ama seni baştan çıkaracağım ve haftanın sonunda benimle hayal bile edemeyeceğin şeyler yapacaksın. Sen Anladın mı?"

Yavaşça başını salladı.

"Hadi yatağa girelim," dedi. "Seni sikimin üzerinde istiyorum."

Bir nefes daha aldı. Gıcırdamış olabilir.

"Sen yetişkin bir kadınsın, Lia. Seks yapmaya ve bundan zevk almaya hakkın var."

"Önceden seninle olmak çok kolaydı."

"Başka biri olduğum için mi?"

"Çünkü ben başka biriydim," dedi. "Yapabilir bilmiyorum..."

"Yapabilirsin. Yapacaksın. Ama yavaşça gidebiliriz. Fincanı getir. Ben de şarabı getireyim."

August ondan uzaklaştığında Lia hafifçe rahatladı. Çantasını açmakla ve temiz çarşaflara özenle sardığı kylix'i çıkarmakla meşguldü. Yatağa doğru taşıdı.

August arkasından yaklaştı ve kendini onun sırtına yasladı. Kadının elinden fincanı aldı ve siyah kare komodinin üzerine, açık bir şişe kırmızı şarabın yanına koydu. August kollarını onun karnına doladı ve boynunun yan tarafını öptü.

Adamın vücudunun sıcaklığı elbisesinin kumaşından tenine sızıyordu. Adam boynundaki nabız noktasını dişlerken ve ellerini yavaşça sırtında aşağı yukarı gezdirirken, kıpırdamamaya kadar gergin bir şekilde durdu. Hoşuna gitmişti ama nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Ve karşılık vermek istiyordu. Onu istediğini bilmesini istiyordu.

"Sakin ol," dedi kulağına, sanki onun düşüncelerini okumuş gibi. "İşimi yapmama izin ver. Ve sana işimi neden sevdiğimi göstermeme izin ver. iş."

Gülümsedi, başını salladı, hâlâ gergindi ama kendisinden gösteri beklenmeyeceği için rahatlamıştı.

"Ama önce kıyafetlerinize veda edelim."

"Hayır," dedi yüzünü ona dönerek. "Hayır. , hayır, hayır."

Gözlerini ona dikti. "Seksin nasıl işlediğini biliyorsun, değil mi?"

Elini kaldırdı ve havayı iterek aralarında biraz yer açılmasını istedi. O da buna uyarak bir adım geri çekildi.

Lia elbisesinin fermuarını açtı, çıkardı ve bir sandalyenin arkasına koydu. Altına, 60'larda büyükannesine ait olan basit fildişi slip giymişti.

"Daha iyi." Öne bir adım atıp ellerini tekrar Lia'nın sırtında gezdirdi ve teni ısınırken Lia hoş bir şekilde titredi

ipeğin içinden. "Bu çok güzel. Benim zeminimde daha da güzel görünecek..."

"Bana zaman ver," dedi.

"İhtiyacın olan her zaman," dedi ve tekrar boynunu öptü. "Ama şu anda külottan kurtuluyoruz. ikinci."

İnlemekle gıcırdamak arasında ses çıkardı.

Bir anlaşıma yapmışlardı, diye hatırlattı kendine. "Pekâlâ."

August külotunu bacaklarından aĞağı çekti ve ayaklarını zarifçe kaldırarak külotunu çıkardı.

"O kadar da kötü değil, değil mi?" diye sordu iç çamaşırını odanın öbür ucuna fırlattıktan sonra.

"Hayatta kaldım."

"Şimdi yatağın üzerine eğilme nezaketini gösterir misin?"

"Neden?"

"Vajinanızı kayganlaştırmayı kolaylaştıracaktır."

Lia'nın boğazından balondan çıkan hava gibi küçük bir ses daha çıktı.

"Ya da sırt üstü yatabilirsin," diye önerdi. Yardımcı olmaya çalışıyordu.

"Ben sadece... um... ilkini yapacağım," dedi.

Bu şartlar altında toplayabildiği kadar zarafet ve asaletle - garip yatak, garip yatak odası, garip ama inanılmaz derecede çekici çıplak erkek fahişe- ayakta duruyordu. arkasında bir ereksiyonla-Lia yatağa doğru eğildi.

"Kıçına şaplak atmayacağım," dedi kızın slipinin arkasını kaldırırken.

"Teşekkür ederim."

"Sen sürece." "Bunu şimdilik bir kenara bırakalım."

Hiçbir şey söylemedi. Bu onu rahatsız etti. Derinden.

"Vajinama , değil mi?" diye sordu. "Evet."

İç çekti.

"Çok güzel." Vulvasının dikiş yerine dokundu ve parmak ucuyla hafifçe okşadı. Dokunduğunda ayrıldı ve Lia'nın parmakları yatak örtüsünün içine kıvrıldı. "Güzel amcık."

Lia yüzünü buruşturdu. "Gerçekten böyle demek zorunda mısın?" "Evet. Sen de demelisin. Çok seksi."

"Bu çok kaba."

"Seksi."

"Kaba."

"Tanrılara yemin ederim ki, gelmiş geçmiş en nazik hanımefendi."

Lia onun bir çekmeceyi açtığını duydu ve vücudunda ılık sıvının ilk hissetti.

"Soğuk olur diye düşünmüştüm," dedi.

"Yağ ısıtıcım var."

"Tabii ki biliyorsun."

Adam labialarını daha da açarken kadın gerildi. "Hmm..." gibi bir ses çıkardı - bir tabloyu değerlendiren bir sanat eleştirmeninin sesi.

"Ne?" diye sordu.

"Amin güle benziyor," dedi.

"Benzemiyor."

"Pembe-kırmızı yapraklar, koyu renkli küçük merkez, biraz nemli."

Lia yanan yüzünü onun yatak örtüsünün serin süetine gömdü.

August onun içindeki hassas bir noktaya dokundu.

Vajinası August'un parmaklarının etrafında kenetlenirken Lia'nın nefesi kesildi. August güldü. Harika bir kahkaha.

"Sana şimdiden aşık oluyorum," dedi. "Peki. Dur,"

dedi kadın. "Lütfen ve teşekkür ." "Ahmak."

"Şimdi bitirdin mi?"

"Öyleyim," dedi. "Ve gerçekten kayganlaştırıcıya ihtiyacın yoktu. Ben oraya varmadan önce sıvıslık olmuştun."

Parmaklarını onun içinden çekti -kötü- ve Lia ayağa kalktı - iyi.

Yüzünü, parmaklarını temizlemek için küçük beyaz bir havlu kullanan August'a döndü.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu. Kendini oldukça kaygan hissediyordu. "Hangi cinsel fanteziyi yapmak istediğini bilmem gerek.

bu geceki deneyim."

"Beni aceleye getirme," dedi. "Bu benim seansım, değil mi?"

Ellerini dua gibi birleştirdi. "Tamamen seninim."

"Teşekkür ederim. Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ne yapmak istersin, Lia?" diye sordu, teslimiyetin resmiydi.

Lanet olsun ona... Blöfünü görmüştü.

"Şey... Önerilere açığım," dedi. August ona yüksek sesle gülmemeyi başardı.

"Başlamak muhtemelen iyi bir fikir," dedi. "Cesaretini kaybetmeden önce."

Lia başıyla onayladı. "Anlaştık."

Yatağa girdi ve kendini yatağın başucuna yasladı. püsküllü deri yatak başı. Kadın slip elbisesinin içinde titrerken o nasıl bu kadar rahat bir şekilde çıplak kalabiliyordu?

"Prezervatifleri uzatabilir misiniz lütfen?" diye sordu.

Komodinin üzerine koca bir kutu koymuştu. Kabalık gibi geldi, övünmek gibi. Elbette bir taneden ihtiyaçları olmazdı. Ona bir tane uzattı.

Bir.

"Lia? Oradasın." Yeri işaret etti. "Burada bulunmanı istiyorum." Karnını sıvazladı. Lia yavaşça yatağa süründü, bütün bu süre boyunca August'un çok daha büyük bir yatağı olmasını diledi.

"Yatağın neden bu kadar küçük?" diye sordu.

"Daha samimi. Büyük boyda birinden saklanabilirsin. Bu yatakta olmaz. Hiç saklanacak yer yok..."

Ona uzandı ve ellerini beline koydu, üstüne çekti. Adamın karnına oturdu ve ıslak, çıplak vulvasının adamın sıcak etine baskı yaptığıının farkına vardı. Adamın sikini görmezden gelmeye çalışıyordu sik onu kesinlikle görmezden gelmiyordu.

Lia'nın aklında iki fikir vardı. Aklından bir tanesi eşyalarını toplayıp doğruca eve gitmek ve bu korkunç fikir hiç aklına gelmemiş gibi davranmak istiyordu. Diğer zihni ise bütün August'un tüm vücuduna sarıldı ve birkaç bin yıl orada kaldı. August onun yüzünü ellerinin arasına aldı, yanaklarını ve boynunu okşadı. Sonra ona gülümsedi.

En iyisi kalayım, diye karar verdi.

"Bir zararı olmaz," dedi.

"Ben bakire değilim."

"Kastettiğim bu değildi ve bunu sen de biliyorsun." Saçlarını omzuna attı ve onu öpmek için eğildi. Dudakları onunkilerle buluştu ve Lia ürperdi. Öpücüğe karşılık verirken beceriksizce onun omuzlarına yapıştı, önce çekingen ama giderek artan bir güvenle. August parmak uçlarını kızın kollarında, omuzlarında, sırtında ve belinde gezdirdi. Adam öpüşmeyi icat etmiş gibi öpüyordu,

patentini aldı ve patentten bir servet kazandı. Alt dudağını ısırdı, dilini ağzına daldırdı ve geri çekildi, itti ve geri çekildi, kendi dilini ağzına sokmaktan başka yapabileceği bir şey kalmayana kadar onu kızdırdı.

Bu ona gösterirdi.

Dili onunkiyile buluştuğunda August usulca inledi. August Lia onu daha yakına çekti ve Lia neredeyse onun da kendisini en az kendisi kadar istediğine yemin edebilirdi. Tabii ki yapmadı. Bu bir ve nasıl çalıştığını biliyordu. Ve bu iyiydi. Buraya aşık olmak için gelmemişti. Bundan daha iyisini biliyordu ve bilmese bile, yapamayacağını biliyordu.

Ama... sürdüğü sürece eğlenebilirdi, değil mi? "İyi öpüşüyorsun," diye fısıldadı August.

"Ben de senin için aynı şeyi düşünüyordum."

Tekrar gülümsedi ve kızın gözlerinin içine bakarak tekrar kızarmasına neden oldu.

"Ne?" diye sordu.

"Delicesine güzelsin."

"Kapa çenenin. İki ön dişimde boşluk var." "Isabella Rossellini gibi."

"David Letterman gibi," diye karşılık verdi.

"Bu güçlü bir libidonun işaretidir. Bath'ın Karısı'na sor. Ve çok, çok seksi."

Kız ona bu konuda ne kadar yanıldığını söyleyemeden onu tekrar öptü. Ve onu öperken, yavaşça ve büyük bir dikkatle onu adamın sikinin üstüne gelecek şekilde hareket ettirdi.

"Acele etmeyin," dedi.

Lia bir tutam saçı yüzünden uzaklaştırıp kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Yani..." diye başladı. "Yardım mı?"

Gerçekten çok güzel bir gülümsemesi vardı. ona gülmemeye çalışıyordu. Lia bu gülümsemeye alışabilirdi - yüzündeki gülümsemeyi silme dürtüsünü üzerinden attığında.

"İzin ver," dedi. Onu belinden tuttu ve ereksiyonunun üzerine oturana kadar yavaşça aşağı çekti.

Kadının slipinin altına uzandı ve kendini eline aldı. Bir eli kadının üzerindeyken diğer eli sikinin üzerindeydi ve kalçalarını mantıklı bir şekilde kaldırdığında ucu kadının girişini buldu.

ve hassas deliğe doğru bastırdı. Ellerini adamın omuzlarına koyarak önce yukarı, sonra da ileri doğru hareket etti.

Yanlışlıkla - başka bir yere bakmaya çalışıyordu ama August - kendini August'a karşı sabitlerken gözleriyle buluştu.

yatak başlığına. Ve bir kez dikkatini çekti mi, başka tarafa bakmasına izin vermiyordu.

Şu anda gülümsemedi ama yüzündeki ifade bir şekilde gülümsemeden daha iyiydi. Gözleri yumuşaktı. yüzüne baktı ve kalçalarını kaldırıp onu kendisine doğru yönlendirirken elleri nazikti. Lia kendini onun sikinin üzerine bırakırken bir baskı hissetti. Adam yavaşça, santim santim, alabildiği kadarını alana kadar içine girerken baskı ve penetrasyon. Kendini daha rahat hissetmek için ileri geri sallanıyordu.

August'un hoşuna gitmiş olmalıydı çünkü göz kapakları dalgalandı ve sırtı yastıklara yaslandı. Güzel adam.

"İşte," dedi hafifçe nefes alarak. Elini yüzünün yan tarafına koydu ve başparmağıyla yanağını okşadı. "O kadar da kötü değil, değil mi?"

Lia yutkundu. "Fena değil. Fena değil."

August'un üzerine diz çöktüğünde elbisesinin dantelli etekleri kalçalarının üzerinde duruyordu. August ellerini tekrar altına kaydırды.

"Sevişmek ister misin?" diye sordu. "Yoksa fantezileriniz hakkında konuşmak mı?"

"Sen bir erkeksin. Gelmen gerekmiyor mu?"

"Ben normal bir erkek değilim. Çok uzun süre sert kalabilirim. Özellikle de genç ve güzel bir kadın sikimin üzerinde oturuyor ve gül gibi kızarıyorsa. Eğer yumuşamaya başlarsam, sadece bakarım."

"Peek?"

Adam eteğini kaldırdı ve kadın tekrar indirdi. "Dikizleme."

"Lia, şu anda tam anlamıyla içine giriyorum. Cinsel ilişkiye giriyoruz. Zina yapıyoruz."

"Peki," dedi. "Bakabilirsin." Adam gerçekten de onun içinde kendini çok iyi hissediyordu. İçindeki alet zonkluyor ve onu çevreleyen bedeni de aynı zonkluyordu. Ellerini düz bir şekilde

göğsüne bastırdı ve kalçalarını onunkilere doğru salladı.

Karnının içinde derin bir spazmla ödüllendirildi, öyle bir spazm ki

omurgasından yukarı ve kalçalarına doğru ilerledi. Ellerini August'un geniş göğsüne dayayarak kendini destekledi ve tekrar yaptı.

"Terliğini çıkar," dedi, sesi boğuk çıkıyordu. Adam çoktan kadının içine girmişti. Kendini mütevazı hissetmesi için hiçbir neden yoktu ama arkadaki fermuarı çekmeye çalışırken parmakları titriyordu. Adam onun beceriksiz parmakları karşısında sabırsızlandı ve fermuarı onun için indirdi. Göğüslerini açtığında, onlara öyle uzun ve özlemle baktı ki Lia kızardı.

"Dik dik bakıyorsun," dedi.

"Atinalı Phryne," dedi. "Fahişe. Dinsizlikle mahkemeye çıkarıldığında, yargıçlara göğüslerini gösterdi. Onları görünce

onu akladı. Göğüslerini görseler seni imparatoriçe ilan ederlerdi."

Onları sıktı, avuçlarının içinde şekillendirdi, okşadı. Meme uçları canını acıtacak kadar sertleşene kadar. Kollarını onun beline doladı. Başı geriye düştü ve onun için eğildi, sol meme ucunu yalayıp dudaklarını dudaklarına yerleştirirken nefes nefese kaldı.

ve ağzına aldı. Yavaşça çekmek, çekiştirmek, göğsündeki nemli sıcaklık mutluluk vericiydi.

Lia ilk kez çizgiyi, göğüslerinden seksine uzanan kırmızı sinir kordonunu hissetti. Adam meme ucunu emdikçe, ağzının derinliklerine çektikçe, vajinası daha da ıslandı, olgunlaştı, şişti.

Kalçalarını ona doğru bastırdı ve zevkin sırtından aşağı ve kalçalarına doğru aktığını hissetti. August onu tekrar kendine doğru çekti ve elini kalçalarının arasına soktu. Lia'nın Vajina, içindeki kalın organın etrafında ağrıyordu ve omzuna doğru inledi.

Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemişti, kendi bedeninde bile.

Göğüslerini tekrar ellerinin arasına aldı -büyük, güçlü erkek elleri- ve sıkıca tuttu. Ellerini kendi elleriyle örttü, onun kendisine dokunduğunu hissetmek istiyordu. Başını eğerek adamın parmak eklemlerine hızlı bir öpücük kondurdu. Bu tek öpücük, ne kadar dindar olursa olsun, onun için yeterli değildi. August. Yine o vahşi ve tehlikeli sırıtışıyla sırıttı. Onu yine o vahşi ve tehlikeli öpücüğüyle öptü.

August bir kolunu ona doladı ve sert parmak uçlarıyla sırtını çizdi. Daha önce hiç bu kadar duygulu bir şey hissetmemişti. En ufak bir hareket ettiğinde bile klitorisi August'un sikine değiyordu.

"August," dedi.

"Evet?"

"Ne?" diye sordu.

"Benim adımlı
söyledin." "Söyledim
mi?"

Yavaşça başını salladı. Gözlerini odaklanmaya zorladı.

" bırak." Kız yatak başlığına tutunmuştu ama August onun ellerini bileklerinden tutup karnına doğru indirdi.

"Elimde değil," dedi. "Sen güzelsin ve ben kibirliyim. Bu o kadar eğlenceli ki, bunun için para aldığıma inanamıyorum."

"Bundan gerçekten zevk alıyor musun?"

Cevap vermek yerine onu yatağa sırt üstü yatırdı.

"August-"

Kadının bacaklarını tuttu ve sırtının alt kısmına doladı. Sonra ellerini kollarının üstünden çekti ve onları yatağa bastırdı. Daha da kötüsü, ellerini onun ellerinin üzerine koydu ve parmaklarını birbirine kenetledi.

"Senin için bir şeyler hissetmemi sağlamaya çalışıyorsun," dedi Lia. "Bütün numaraları biliyorum."

"Sana karşı şimdiden bir şeyler hissediyorum," dedi August. "Ve bu bir numara değil."

Yavaşça ve çok bilinçli bir şekilde kadının içine girmeye başladı.

Yavaşça ve çok bilinçli bir şekilde, kız ondan başka hiçbir şey ve hiç kimseyi düşünemez hale gelene kadar tüm ağırlığını kızın üzerine bıraktı.

"Kaderler hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?" diye sordu. Dudaklarına bir öpücük. Yanağına bir öpücük. Boynuna bir öpücük. "Hakkında

"Kaderlerimizin birbirine karıştığına inanıyor musun?"

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Sesi soluk soluğaydı.

Onun

İtişler inanılmaz derecede derin ve yavaştı, yardım edemedi ama onunla birlikte hareket etti.

"Şu anda birbirimize dolanmış durumdayız. Hissetmiyor musun?"

Konuşamayacak kadar tahrik olmuş bir halde başını salladı. Adam kadının sağ elini bıraktı ve saçlarını yanağına doğru taradıktan sonra

Başının arkasına. August dizlerini kalçalarına kadar içeri itti.

Onları sıkı bir şekilde birbirine doladı,

Kollar ve bacaklardan oluşan gergin bir düğüm ve yüzlerce derin öpücük. "Gordion düğümü için bu nasıl?" dedi kulağına.

tekrar içine soktu. Lia onun altında kamburlaştı.

August onun ağzını öptü, öncekinden bile daha derinden.

August onun içinde hareket ederken dilleri birbirine değdi ve karıştı.

uzun ve yavaş vuruşlar yapıyordu.

"durabiliriz," dedi. "Sen istiyor musun?" Kadın başını salladı. "Hayır."

August ona gülümsedi ve parmaklarının tersiyle yanağını .

"Sana ne yaptığını bilmiyorum," dedi, "ama bunu geri almaktan zevk alacağım."

"Geçmişî değiştiremezsin."

"Hayır, ama sana çok güzel bir hediye verebilirim." Adam tekrar kadının içine girdi.

Güldü, gerçek bir kahkaha, derin, gırtlaktan gelen ve şehvetli.

eğlenen bir kadın gibi geliyordu. O

Onunla birlikte güldü, boynuna ve köprücük kemiği boyunca düzinelerce şefkatli öpücük bıraktı. Pekâlâ... belki de onu istiyordu. Onun altında gevşedi ve kalçalarını biraz daha açtı.

"Oynayalım mı?" diye sordu. "Sanırım şarap yeterince soluklandı."

"Ne yapmalıyım?"

"Bana bu gece keşfetmek istediğin cinsel fantezini söyle."

Lia tekrar gerildi. İki adım ileri, bir adım geri.

"Önce sen," dedi.

"Ben kötü bir kralım," dedi hemen.

"Aman Tanrım." Bu çılgın cinsel fantezilerden kaç tane vardı?

"Hem de çok güçlü bir kral," diye devam etti. "Ve bana haraç göndermek zorunda olan daha küçük bir kral daha var. Ama bu zavallı kralın bana gönderne altını ne gümüşü ne de elması var. Sahip olduğu tek şey benim arzulayabileceğim..."

"Kızı mı?"

"Onun tek kızı," dedi August. "Cariyem olması için bana gönderildi."

"Asla bir sekreter değildir, mi? Ya da bir hokkabaz? Haraç her zaman bir cariyeye olmak zorundadır."

"Ve saraya geldiğinde, kötü olduğum için, onu çırılçıplak soyup bana gösteriyorum.

tüm mahkemenin önünde."

"Sen tam bir piçsin. Neron'dan beri en kötü kral." "Neron bir imparatordu, kral değil," dedi. "Ama sakın endişeleniyor, intikamını alıyor. İlk gece onunla .. yastığın altına sakladığı hançeri bana saplamaya çalıştı."

"İyi kız. Ruhunu sevdim." "Ama ben caymıyorum." "Vazgeçenler asla kazanamaz," dedi.

"Onu güçle ezip geçemeyeceğime karar verdim. ve kudret. Beni sevmesini sağlamalıyım. Böylece elle besleme, şaplak atma ve ardından zorla orgazm ve şefkatli şiirlerden oluşan katı bir rejimle onun kalbini ve itaatini kazanma girişimim başlıyor."

"Şiir mi?"

"Evet, onu kraliyet yatağına bağlarım ve kalbi -ve kalçaları- eriyene kadar ona şiirler okurum."

"Bu gerçek bir cinsel fantezi mi?" Lia sordu.

"Sık sık." August başını salladı. "Bazı farklılıklar olsa da. Bazen kralın kızı yerine oğlu oluyor. Ve şiir yerine, neredeyse sürekli oral seks."

"Nutkum tutuldu."

"Sıra sende," dedi, sesi şefkatli ve ikna ediciydi. "Ben Zihninizin o derin, karanlık köşesinde ne hayal ettiğinizi duymak için sabırsızlanıyorum; kapısında tüm kilitlerin olduğu ve Cerberus'un üç kısır gücüyle onu koruduğu o köşede kafalar..."

Konuşurken göğüslerine masaj yaptı ve kadın kendini garip bir şekilde onun ellerinde erirken buldu.

"Gözlerini kapa, Lia," dedi ve ellerini yavaşça Lia'nın saçlarının arasına sokup başını geriye çekerek boğazını yüzlerce yumuşak öpücüğe daha açtı.

Gözlerini kapattı ve o anın mutluluğuyla iç çekti -Güzel siki vücuduna gömülü, parmakları saçlarına sarılmıştı, sıcak dudakları onu yalıyor ve emiyordu

boynu ve tenindeki sıcak nefesi... Ve sözleri, mükemmel sözleri.

"Bana sırlarını anlat, Lia... Bana istediğin her şeyi anlat. Gülmeyeceğim. Yargılamayacağım. ne arzuluyorsan sana verebilirim, ama bana ne olduğunu söylemelisin..."

"Gülmeyecek misin?"

"Gerçekten gülmeyeceğim."

"Dürüst olmak gerekirse. Senin fantezinde oynamayı umursamazdım."

"Senden harika bir kötü kral olurdu."

Gözlerini açtı ve ona baktı. "Lanet olası cariyeye, August."

Gözlerini kocaman açarak geri çekildi. "Beni iğrendiriyorsun."

Lia üzerinden itti. Bu isyan hareketi bastırıldı. August onu belinden yakaladı, üzerindeki elbiseyi çekip çıkardı ve odanın öbür ucuna fırlattı. Sonra da Onu üzerine sürükledi ve üzerine oturması için hiç ikna etmesi gerekmedi.

"Demek cariyeye olmak istiyor," dedi August. Onu kalçalarından tuttu ve tekrar üzerine yatırdı.

"Hayır, lanet olası bir cariyeye olmak istemiyorum," dedi.

"Kaçırılma ve tecavüz kurbanı olmak için kullanılan süslü bir kelime."

"Ama kaçırılmayı ve tecavüze uğramayı hayal ediyorsun." "Güzel bir şekilde." Başını geriye attı ve gülümsedi

hülyalı bir şekilde tavana baktı. "Seksi bir şekilde. Hiçbir şekilde gerçek olmayan bir şekilde. Demek istediğim buydu."

Ellerini kızın kollarında gezdirdi ve onu göğsüne doğru çekti.

"Kimin senin koruyucun olduğunu hayal ediyorsun? Seni esir alan?" "Achilles," dedi.

"Ah, bu seni Briseis mi yapıyor?" diye sordu.

"Sanırım çok iyi bir esir kraliçe olurdum."

Akhilleus ve onun en iyi arkadaşı ve kalkan taşıyıcısı Patroklos, İlyada'daki en sevdiği iki karakterdi. ne kadar sevdiklerini, ne kadar koruduklarını seviyordu. Ve

İlk okuduğunda, Akhilleus'un kişisel cariyesi olarak aldığı düşman kraliçe Briseis'i gizlice kıskanmıştı.

"Hadi ."

August hâlâ onun altındayken kylix'e uzandı ve yatağın şarap şişesi. Biraz şarap koydu ve kadehi ona uzattı. Lia kadehi adamın elinden alıp avuçlarının arasına alırken kalbi deli gibi çarpıyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu. Kadın titreyerek nefes aldı.

"Olabileceğim kadar hazırım."

Ayak parmakları beklenti ve heyecan içinde kıvrılmaya başlamıştı bile. Ama korku vardı. Gerçek korku. Ona ne olmak üzereydi?

Lia kylix'i dudaklarına götürdü ve derin derin içti. Elleri öylesine titriyordu ki August kadehi ondan geri aldı. Ondan içti ve tekrar masanın üzerine koydu. Sonra tekrar Lia'nın üzerine uzanmak için onları döndürdü.

"Gergin misin?" diye

sordu. "Çok."

"Güvende olacaksın," dedi. "Önceden yetkilendirilmiş yakalama ve çok hoş bir durum dışında sana bir şey olmasına izin .

tecavüz."

"Güzel, teşekkür ."

"O zamana kadar..." onu dudaklarından derince öptü ve dili şarap tadındaydı. Kollarını adamın sırtına doladı ve ona sıkıca sarıldı. Ne yaptığını anlayamadan Lia onun için kalçalarını tekrar açtı.

August bir onun içine girdi. "Benim güzel cariyem," dedi.

"çok benim cariyemsin. Seni satın aldım." "Kiralık," dedi.

"Gerçekten benimle oynamak istiyor musun?

Cariye mi, yoksa sadece beni deri bir etekle mi görmek istedin?" "Buna pteruges deniyor," dedi Lia.

August onun kulağına doğru usulca güldü. "Ne dendiğini biliyorum ve soruma cevap vermedin."

Lia cevap vermeye başladı ama daha tek kelime edemedi dünya karardı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lia koştu.

Yolunu aydınlatmak için bir meşaleye ihtiyacı yoktu. Saraydan tapınağa giden en hızlı yolu biliyordu. Yaşlı kadın büyük taş ocağın yanında yerde ölmek üzereyken hizmetkârının ona söylediği son sözler bunlar olmuştu.

"Tapınağa saklanın. Tanrılardan korkuyor olabilirler. Görünüşe göre başka hiçbir şeyden korkmuyorlar," demişti Hagnes, son kelimeyi söylerken öksürmüştü, dudaklarında kan vardı. Bir sonraki nefesini alamadan öldü.

Az ilerideki tapınak ay ışığında cilalanmış gümüş gibi . Arkasında savaş sesleri devam ediyordu. İnsanların çığlıklarını duyuyor ve bu seslerden herhangi birinin kardeşlerine ait olup olmadığını merak ediyordu. Babasını ya da kocasını merak etmemişti. Onlar Akhilleus'un kılıcı altında ilk ölenler arasındaydı.

Tapınağa ulaştı ve orayı ürkütücü derecede sessiz, ürkütücü derecede karanlık buldu. Mangallarda ateş yanmıyordu. Rahiplerin hepsi saklanmıştı. Ya da ölmüşlerdi.

Lia mermer merdivenleri koşarak çıktı ve sığınacak bir yer aradı.

Belki de büyük sunağın altında. Tapınağın derinliklerine açılan bir oda vardı, kurbanların sunulduğu yer.

sunuldu. İlerideki sunağı gördü. Geniş masanın üzerindeki ebedi alev hâlâ yanıyordu. Ama ne zamana kadar?

Çıplak ayakları mozaik zemini tokatlayarak ona doğru koştu. Yaklaştığında, karanlıktan çıkan bir gölge hareket etti ve onu kollarından yakaladı.

Bir adam. Bir asker. Bir düşman, muhtemelen Atinalı.

Ona hiçbir soru sormadı. Sadece demir pençesinde kıvranan ve kendini kurtarmaya çalışan kızın yüzüne baktı. Canavar gibi bir adam, kırılmış köpek gibi bir yüz, çürümüş et gibi bir nefes. Lia kendini ölüme hazırladı, adamın kaçmasını bekliyordu.

belindeki kısa kılıçla onu delip geçti. Bunun yerine onu omzunun üzerinden fırlattı. Adam onunla birlikte yola koyulurken, kız sunakta yanan demir mangalın sapına uzandı. Onu tüm gücüyle çekip tapınağın zeminine indirdi ve içindeki yanan kömürler askerin ayaklarına ve bacaklarına çarptı. Asker çığlık attı ve onu yere düşürdü. Kadın koşarak yere düştü. Hagnes yanılmıştı. Burada güvenlik yoktu. Ölüm dışında hiçbir yerde sığınacak bir yer yoktu.

Lia, dağlara, ağaçlara, saklanabileceği bir yere gitmeyi umarak tapınakta hızla ilerledi. ordu gemilerine döndü. Erkek sesleri bağırıyor, Emirler yağıdırıyor ve daha fazla çığlık onu karanlık gecede takip .

Başka bir adam belirdi, zırhlı ve kılıçlı bir başka asker. Lia kendini yanındaki mermer sütunun arkasına attı ve yaşamak için ona tutundu. Çömeldi, sütun , saklanmaya, kendini görünmez kılmaya çalışıyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış, nefes nefese kalmış ve paniklemiş bir halde etrafına bakınarak daha iyi bir saklanma yeri aradı.

Ayak duydu, sandaletlerin düzlüğü mermer basamaklarda çınılıyordu. Adamlar yaklaşıyordu.

İkisi meşale, diğer üçü kılıç taşıyan beş Yunan hopliti saydı. Tepede duruyorlardı

Tapınağın girişindeki basamaklarda alçak sesle konuşuyordu. Sütunun etrafından dolanmaya çalıştı ama ya beyaz elbisesi ay ışığında çok parlaktı ya da nefes alışını duydular... ama askerlerden biri öne fırladı ve onu bir tavşan kadar hızlı yakaladı. Kadın askerin pençesinde çırpındı ama faydası olmadı. Adamın bıçağıyla ezilmekten kurtulmak için gevşedi.

"Bu da ne?" diye seslendi diğer askerlerden biri onu tutan askere.

"Güzel kız," dedi asker gülerek.

"Buna ben karar vereceğim," dedi gür sesli bir adam.

Hoplit tarafından meşaleleri tutan adamların yanına sürüklendi. Yüzleri ona grotesk geliyordu. Başka koşullar altında yakışıklı olabilirlerdi ya da en azından itici olmayabilirlerdi. Ama babası en yaşlı adam bile ona açgözlü, nefret dolu bir bakışla bakıyordu. Aynı bakışı kocasının gözlerinde, bir geyiğin kalbine mızrak saplamadan ya da her gece odasına çağırdığı zavallı köle kıza daha acımasız bir mızrak saplamadan hemen önce görmüştü.

"Kim ilk olmak ister?" diye sordu onu kollarından arkaya doğru tutmuş olan asker - öyle ki kaçmaya kalkarsa kollarını omuzlarından çekip çıkaracaktı. "Geçen sefer ilk ben gittim."

Gri sakallı ve göğüs çevresi en ağır en yaşlı asker, meşale ışığında onun yüzüne baktı.

"Bu yüzü tanıyorum," dedi. "Tanrılar... Bu küçük kraliçe. Değil mi?"

Onu tutan asker sırtına hafifçe diz çöktü.

"General sana bir soru sordu, hizmetçi kız. Cevap ver ona."

Lia yutkundü. "Briseis," diye fısıldadı.

Yaşlı general gök gürültüsü gibi bir kahkaha attı.

"Briseis..." diye tısladı bir yılan gibi. "Bize bir kraliçe yakaladı." "Onu tutabilir miyim?" diye sordu onu tutan asker.

"Senin gibi bir pislik bir kraliçeyle ne yapar?" diye sordu general. "Köle bile olsa, senden üstündür."

Bu diğer üç askerin gülmesine neden oldu.

Bir başka asker, "O zaman onunla ne yapacağız?" diye sordu.

General gözlerini kısmış, parmaklarıyla köhne gri sakalını sıvazlarken bu konu üzerinde kafa yoruyor gibiydi.

"Biliyorum," dedi sonunda. Döndü ve tapınak merdivenlerinin kenarında durdu. İki parmağını ağzına götürdü ve bir av borusunun ötüşü kadar yüksek bir ısıklık çaldı.

Lia onu esir alan kişinin pençesinde bir heykel gibi hareketsiz kaldı. Ama bedeni dehşetten donmuş olsa da, zihni çılgına dönmüştü.

Aptal değildi. Kaderinin belirlendiğini biliyordu. Kraliçe olarak değerli olabilirdi. Eğer askerleri yüksek rütbeli Atinalı ya da İthakalı tutsakları ele geçirmişse onlar için fidye. Kralları Agamemnon'a verilebilirdi. Herhangi bir isyanı bastırmak için kalan vatandaşların önünde alenen idam edilebilirdi.

Hera, Lia dua etti. Ben de sadakatsiz bir kocanın karısıyım. Çocuğunu koru. Beni zarardan koru. Beni kim esir alırsa alsın, bu iğrenç ayaktakımından daha iyi olsun. Ve ölü kocamdan daha iyi bir adam olsun. Bu konuda çok az şey istediğimi biliyorsun.

General tapınağa birini çağırmıştı ve o da şimdi yaklaşıyordu. saran askerlerdeki değişimi hissetti. Sırtları dikleşti. Çeneleri yükseldi. Yüzleri taş gibi sertleşti. Saygıdan dolayı hazır olda durmuyorlardı.

Korkuyorlardı.

Tapınağa bir adam girdi.

General onun yanına doğru yürüdü. Adam uzun , general de dahil olmak üzere diğer askerlerin hepsinden daha uzundu. Göğsü de daha genişti, güçlü kolları ve bir kralın duruşu vardı. Muhteşem bir zırh giymişti; parıldayan metalin üzerine baykuş işlenmiş bronz bir göğüs zırhı ve menekşe rengi tüyleri olan bronz bir miğfer.

Onlar yaklaşıırken Lia kendini toparladı. Bu adamın, generalden çok daha fazla, onun kaderini elinde tuttuğunu hissetti.

geldiklerinde general, "İşte burada," dedi.

Lia yüzünü yeni askere doğru kaldırdı. Miğferini çıkardı ve bir adım öne çıktı.

August'un gri gözleriyle karşılaştı. Yüzünü inceledi ve August'un güçlü çenesini, burnunu, zeytin tenini gördü ama saçları kısaydı, asker saçı kesilmişti. Bu dünyada o Akhilleus'tu, August değil ve August onu tanıyor olsa da, o kendisini tanımıyor gibiydi.

Lia gerçek bir korku hissetti.

"Achilles," dedi general. "Bugün yaptığın dullardan biriyle tanışmak istersin diye düşündüm. Briseis, Akhilleus'la tanış, efendini ve kocanı öldüren adamla."

Beş asker güldü. Akhilleus gülmedi. Ve onun gülmediğini görünce kestiler. "Kocanız onurlu bir şekilde öldü," dedi

Aşil. Bu

August'un sesi, yeni bir sertlikle de olsa.

"O zaman kocam olduğundan emin misin?" Briseis'e dönüştü Lia sordu.

Beş asker aptal aptal ona bakıyor, sorusunun anlamını kavrayamıyorlardı. Ama Akhilleus anladı ve bu kez güldü.

Achilles'i iyi tanıyordu. Onun gelmiş geçmiş en büyük savaşçı olduğunu söylerlerdi. Tanrıların gözdesi olduğunu söylediler. Ölümsüz olduğunu söylediler. Acımasız olduğunu söylediler. Kendi onuru ve kalkan taşıyıcısı Patroklos'tan başka kimseye sadık olmadığını söylediler.

Büyük Aşil hakkında birçok şey söylediler.

Yakışıklı olduğunu hiç söylememişlerdi.

Achilles generale baktı.

"O benim," dedi. Sonra başka bir şey söylemeden onu kalçalarından yakaladı ve omzuna kaldırdı. Lia çığlık atamayacak, konuşamayacak ya da savaşılamayacak kadar korkmuş bir halde onun sırtına yaslandı. Adımları hafif ve kolaydı.

mermer merdivenlerden aşağı iniyordu. Kadının omzundaki ağırlığı onu hiç yavaşlatmadı.

Akhilleus onu şehrin kenarındaki taş bir kulübenin yanında ayağa kaldırmadan önce bir mil kadar taşıdı. Bir emir verdi ve bir çamaşırcının yün giysilerini giymiş yaşlı bir kadın öne çıkarıldı.

"Efendim?" diye sordu yaşlı kadın.

"Yıkanmasını ve çadırıma getirilmesini istiyorum," dedi Akhilleus. "Peki efendim."

Akhilleus uzaklaştı ve Lia çamaşırcı kadınla yüzleşti.

Kadın yaşlı ve kambur olmasına rağmen aptal değildi. Lia'nın bileklerine bir ip bağladı ve onu

beline ve sonra ayak bileklerine. Lia kısa kesmek zorunda kaldı. yoksa ayağı takılırdı. Bu yürüyüşüyle kare şeklindeki ahşap bir kulübeye kadar eşlik edildi.

Kadın demir mandallı kapıyı açtı ve kapıyı itti. Lia yavaşça içeri girdi. Odada üç kadın gördü, hepsi de işle meşguldü; büyük taş ocaktaki ateşle ilgileniyorlar ya da ve yeni yıkanmış ve kurutulmuş kumaşı yuvarlıyorlardı. Kelimeler sessizce değiş tokuş edildi, talimatlar verildi ve alındı.

Gri bir peçenin altında beyaz saçları olan en yaşlı kadın Lia'nın yanına geldi ve onu aşağı yukarı süzdü. Ayakta kalmıştı, aptal aptal bakarken, üçlü ipi çözdü. Şeyler Her şey kadar çabuk oldu ki, Lia'nın savaşıma ya da kaçma şansı kalmadı. Kulübeden çıkarılıp arka tarafta, yüksek duvarlarla çevrili bir avluya götürüldü. Gri saçlı çamaşırcı kadın onu bir tür büyük tahta kova ya da küvetin içinde durmaya itti. Başka bir kadın kanlı önlüğünü Lia'nın üzerinden çekti. Lia çığlık atmaya başladı ama üçüncü kadın Büyük bir toprak kaptan başının ve omuzlarının üzerine dökerek onu hemen suyla ıslattılar. İlk ıslatmanın etkisinden kurtulamadan ikinci kez ıslatıldı.

Sonra kaba ellerle tutulan sert bir havluyla kurulandı. Lia'nın omuzlarına bol bir elbise geçirildi ve kulübeye geri götürüldü. Üç kadın, vücudunu çiçek kokulu bir tür yağla yağlarken ateşin yanında durmaya zorladılar ve hiçbir parçasını ayırmadılar. İşlerinde ustalaşmışlardı ve saniyeler içinde bitmişti. görünüyordu. Sonra Lia'nın ıslak saçları geriye tarandı, örüldü ve sağ omzunun üzerine yatırıldı.

Lia'nın kendi meme uçlarını kumaşın arasından görebileceği kadar şeffaf, tüllü keten bir elbise çıplak vücudunun üzerine iğnelenmişti

-Onu eskisi kadar açıkta bıraktı. Üç kadın ona bir aşağı bir yukarı bakıyor ve el çabukluğuyla yaptıkları işi hayranlıkla izliyor gibiydiler. Lia kusmak istedi.

Kadınların en büyüğü Lia'nın bileklerini tekrar birbirine bağladı, her iki ayak bileğinin etrafına da ip doladı ve onu topallattı.

Kulübenin dışında başka bir asker onları bekliyordu. Lia onu kendisini yakalayan beş askerin arasında görmemişti. Otuzlu yaşlarının sonlarında görünüyordu, Akhilleus'tan yaklaşık on yaş büyüktü. Yaklaştığında başını ona doğru eğdi.

Başını mı eğdi?

"Sen Briseis misin?" Ses tonu saygılı ve ölçülüydü. "Ben Kraliçe Briseis'im, evet."

Kadın unvanını ilan ederken gözleri parladı ama ona gülmedi ya da gülümsemedi.

"Ben Patroklos. Akhilleus'un çadırına kadar sana eşlik etmeye geldim. Hazır mısınız?"

İleri doğru bir adım attı ve iple bağlı olduğunu unutarak neredeyse tökezliyordu.

"Alabilir miyim?" Patroklos sordu.

Adamın onu çözmeyi kastettiğini düşünerek hemen "Evet" diye cevap verdi.

Ama onu çözmedi. Onu kollarına alıp askerlerin kampına doğru götürdü.

Patroklos'un kucağındaki kıza ne yapması gerektiğine dair şakalar ve öneriler sıraladılar, ta ki Patroklos "O Akhilleus için" diye bağırana kadar.

Herkes sessizdi.

"Aptallar ve dinsizler," dedi Patroklos ona, yuvarlak ahşap kulübeler ve daha küçük deri çadırlardan oluşan uçsuz bucaksız bir denizin içinden geçerlerken. "Akhilleus'a iyi hizmet edersen, savaş bittiğinde senin için doğru olanı yapacak ve seninle evlenecektir. O iliklerine ve kemiklerine kadar asildir."

"Kalkan taşıyıcısının ondan bu kadar bahsetmesi çok şey anlatıyor," dedi Lia, tıpkı geçen sefer olduğu gibi Söylemesi gerekenler sanki bir senaryoyu ezberlemiş gibi kolayca aklına .

"Biz kardeş gibiyiz," dedi. "Bazı daha da öyleyiz."

Küçük taş kulübelere birinin önünden geçerlerken, Lia perdedeki bir aralıktan içeriyi görebildi. Esmer, genç, dolgun bir kadın sırtüstü yatıyordu, çıplaktı, göğüsleri

Yaşlı bir adam üstüne çıkarken zıplıyordu. Kadın adamın altında kıvranarak nefes nefese kaldı.

Lia gözlerini kaçırmak istedi ama yapamadı. Kadın adamla birlikte gülüyordu ve Lia onun kendisi gibi bir tutsak değil de bir kamp fahişesi olması için dua etti. Kendini Patroklos'un boynuna daha sıkı sarılırken buldu.

"Bağışlayın beni," dedi. "Bazı manzaralar genç bir hanımın gözlerine uygun değildir."

"Ben hizmetçi değilim," dedi ona. "Peki beni nereye götürdüğünü unuttun mu? Ve neden?"

"Sanırım öyle," dedi ve usulca güldü. Bir babanın çocuğuna sarılması gibi ona sarıldı. O da asil görünüyordu, iliklerine kadar asil, kemiklerine kadar asil.

Kendini onun profiline yakaladı, zarif bir profil. Şakaklarında gri saçlar, düzgünce kesilmiş kahverengi-gri bir sakal ve aynı şekilde gri benekli kahverengi gözler.

"Neredeyse ," dedi.

"Onu nasıl memnun edebilirim?" diye sordu. "Bu kampta yeterince düşmanım var. Bir tane daha edinmek istemem."

"Onu memnun edeceksiniz," diye güvence verdi. "Nasıl bu kadar eminsiniz efendim?"

"Beni memnun ediyorsun," dedi. "Ve o ve ben aramızda aynı ruhu paylaşıyoruz."

"Onun çadırını paylaşıyor musun?"

Durdu, ona baktı ve hafifçe gülümsedi. "Neredeyse keşke yapsaydım diyeceğim."

Varacakları yere, savaş cephesine en yakın çadıra ulaştılar. Bir ordugâhtaki en savunmasız yerdi; Akhilleus'un bu yeri seçmiş olması kendine olan güvenini gösteriyordu. Askerlerin çadırlarının en büyüğünün önünde bir adam nöbet tutuyordu. Çadırdan çok bir kulübe. Gerçekten de zengin bir askerin kamarası.

Patroklos kapının deri kanadını açtı ve onu kulübenin içine taşıyıp yavaşça ayaklarının üzerine yatırdı. Lia hemen en yakın yastığın üzerine yığıldı. Gördü ki Kulübenin bir köşesine yığılmış bronz kalkanlar ve kılıçlar, bir yay

ve ok sadakları, gümüş ve altın paralarla dolup taşan kutular, zengin boyalı amforalar ve metrelerce ipek ve diğer ince kumaşlar. Savaş ganimetlerinden bir servet.

Patroklos onun önünde diz çöktü ve bileklerindeki ipi çözdü. Ayak bileklerindeki ipi çözerken de yavaşça hareket etti ve ipi vücudundan çekerken parmak uçları küçük, çıplak ayaklarının üst kısmına değdi. Bu dokunuş kasıtlıydı. Kız bunu biliyordu. Adam da biliyordu. Onun gözleriyle karşılaştı; onunkiyile karşılaştı. Hemen ayağa kalktı ve aralarına mesafe koydu.

"Senden ayrılmadan önce bir şeye ihtiyacın var mı? Yemek? Su mu? Şarap?"

"Hayır, teşekkür ," dedi. "Bir askere göre mükemmel bir terbiyeniz var."

"Asker, evet," dedi. "Vahşi değil."

"Doğduğumdan beri bana bakan altmış , kambur ve hasta bir kadın olan hizmetkarnına bugün bir kılıç saplandı. Onu ateş ızgarasındaki külleri serperek gömdüm."

"Ölümü için üzgünüm ama savaşların bu kadar aşağılık olması iyi ve doğru bir şey," dedi. "Aksi takdirde daha fazlası olurdu."

"Bir askerden garip sözler."

"Dünya için, benim hizmetlerime ihtiyaç duymayacağı zamanın gelmesinden başka bir şey istemiyorum. Size söz veriyorum, günlerim ve gecelerimle yapacak daha iyi şeyler bulabilirim.

savaş yürütmek." Ona doğru baktı. "Kendinize iyi bakın leydim. Ben hemen dışarıda nöbet tutuyor olacağım."

"Beni götürdüğünde dinleyecek misin?" diye sordu ona. "Dinlemeyeceğim," dedi adam. "Ama duyabilirim."

"O zaman umarım bana zevk verir," dedi, "siz de duyduklarınızdan zevk alırsınız."

Adam ona baktı ve kadın onun gözlerindeki bakışı anlayamadı. Uzun bir bakıştı bu, uzun ve özlem dolu. Sonra döndü ve onu yalnız bıraktı. Lia elbisesinin kumaşını topladı.

Elinden geldiğince etrafını sardı ve bir kez daha kendini küçük ve görünmez kılmaya çalıştı.

Kulübenin dışında usulca konuşan erkek sesleri duydu. Kulaklarını zorladı ama kelimeleri seçemedi.

Kulübenin kapısı açıldı. Achilles içeri girdi.

Zırhını çıkarmıştı ve şimdi sadece hoplitlerin soyulmuş deri pteruglarını ve bol bir tunik giyyordu. Saçları nemli görünüyordu ve yanında tuzlu su kokusu taşıyordu. Denizde yıkanmıştı.

Kırmızı ipek yastığın üzerinde hareketsiz ve küçük bir şekilde oturan kadına baktı. Sarayın kadınlar de buna benzer bir yastığı vardı. Bu onun yastığı mıydı? Saray yağmalanmıştı. Çadırının köşesindeki ganimetin ne kadarı kocasının? Babasının mı? Onun muydu?

"Sana dokunan oldu mu?" diye sordu.

"Beni yıkayan kadınlar," dedi. "Ve beni buraya taşıyan Patroklos."

"Seni götürdü mü?"

"Hayır. O seni onurlandırıyor. O... o ayağıma dokundu. Hepsi bu." Achilles memnun bir şekilde başını salladı.

"Bütün gün dövüşüyorum," dedi. "Kendi çadırımda dövüşmek gibi bir niyetim yok."

"Sizinle dövüşmeyeceğim, efendim."

"Hayır," dedi. "."

Tuniğini yere bırakırken Lia ona baktı. Parmaklarını küçük bir deri kravata götürdü.

Kalçasındaki düğümü çözdü ve savaş eteğini de yere bıraktı. Koyu zeytin rengi tenindeki yağ parıltısı dışında çıplak bir halde ona doğru adım attı.

"Arkana yaslan," diye emretti ve Lia söyleneni yaptı. Lia'nın kalbi boğazında çarpıyordu. Kendine bunun bir fantezi olduğunu söylemeye çalıştı -bu adamın August Bowman, kendisinin de Lia Godwick olduğunu- ama zihni ne derse desin, bedeni bunun çok ama çok gerçek olduğunu biliyordu. Bu gerçektir ve o da

Briseis, bir savaş kölesiydi ve artık onun bedenine sahip olan Akhilleus'tu.

Sırt üstü yatarken neredeyse nefes nefese kalmıştı. Aşıl onun üzerinde belirdi. "Bana amını göster," dedi.

İtaatsizliğin ona hızlı bir ölümden başka bir şey kazandırmayacağını biliyordu ama itaat etmesinin nedeni bu değildi. Transparan elbisesini karnına kadar kaldırdı ve kalçalarını iyice açtı. Kulübenin çatısındaki küçük karenin içinden parlayan yüksek beyaz aya baktı.

Ateşin kaçması gerekiyordu. Aşıl'e itaat etti çünkü bu onun için yeni bir şey değildi. Üç yıl boyunca

Kocası kral için bir cariyeden biraz daha fazlasıydı. Hayatta kalmak için boyun eğme sanatında ustaydı. Bu zalim çağda hangi kadın öyle değildi ki?

Ve en azından Aşıl'in onu itmeyecek kadar yakışıklı bir yüzü ve şekli vardı.

Ellerini açık kalçalarının arasına sokup vücudunun kıvrımlarını ona açarken, adam organını eline aldı ve okşadı. Ay çok yüksek ve beyaz olduğu için oda yeterince aydınlıktı, görmek istediği her şeyi görebileceğini biliyordu. Dudaklarına hafif bir gülümseme yayıldı. Ancak zalim bir gülümseme değildi bu.

"Çok güzel," dedi.

Hiçbir şey söylemedi. Kocasıyla birlikte Sessizlik onun kurtuluşuydu. göğüslerini ve deliklerini istiyordu -hiçbir yerini esirgemiyordu- ama bir kadının ağzını Onun görüşüne göre, konuşmak için değil, sik almak içindi. Kocasının aklını çelmek yeterince kolaydı. uzaklara. Akhilleus onun bedenini ele geçirdiğinde, zihni yemyeşil ormanlarda özgürce dolaşıyor, su perileriyle saklambaç oynuyor ve yaralı kadınların ellerinden korkmayan nazik gözlü kadınlarla oynuyordu. Ama zihnini tekrar tekrar erkeklerden saklandığı kutsal ormana götürmeye çalışsa da, Akhilleus'un tepesinde durup açıkta duran cinsel organına baktığı o ana geri dönüyordu.

Kalçalarının arasına diz çökmüş, hâlâ kendini okşuyordu. Elinde olmadan adamın organına baktı ama hemen pişman oldu. Adam kocasından açık ara daha iriydi, organı o kadar kalındı ki parmakları onu zar zor kavrayabiliyordu ve eli onunkinden çok daha büyüktü. Bunun vücudu için ne anlama geldiğini merak etmek istemiyordu.

"Ağlamıyorsun," dedi. "Bunun nedenini merak ediyorum."

Hâlâ konuşmuyordu. Bazı erkekler kendi seslerini severlerdi ve kendi sözlerini daha tatlı bir müzik olarak görürlerdi. Arptan ya da lirden çalınan herhangi bir şey. En iyisi bölmemek.

Onu kalçalarından tuttu ve kendine doğru çekti. O iki parmağıyla vücudunun girişini buldu ve elinin eklemlerine kadar içine itti. Lia irkildi ve inledi ama dilini tuttu.

"Çok gençsin," dedi. "Ve küçük. Ben ikisi de değilim."

Parmaklarını içinden çıkardı ve ağzına soktu, tekrar içine itmeden önce ıslattı. İlk iki parmağına katılmak için başparmağını onun içine itti, ve Lia onu almak için bacaklarını daha geniş açmak zorunda kaldı. Akhilleus parmaklarını ayırarak onu içeriden açtı. Lia Adam kadının açıklığını genişletirken zevk ve acıyla nefesi kesildi, sonra onu daha da ayırdı. Boğazından alçak bir hırıltı kaçtı.

"daha iyi," dedi, "seni sikimle parçalamaktansa."

Elini çekti ve parmaklarını tekrar ağzında ıslattı. Bu kez vücudu bu saldırıya daha kolay boyun eğdi. Parmakları kızın içinde hareket etti, kız yeterince açılana kadar onu yokladı ve itti.

İki parmağının ucu içinde bir düğüm buldu, hassas bir kasları gerdi ve yoğurdu. Lia'nın gözleri yuvalarından fırladı.

"Güzel," dedi Aşil.

Adam onu sikine hazırlarken nefes almaya çalıştı. Ön duvar boyunca ovuşturdu, ön duvar boyunca ovuşturdu.

Geri. Kız belli bir ses çıkardığında, küçük bir soluk aldığında ya da hızlı bir nefes verdiğiinde, sanki daha fazla dayanamayacakmış gibi duruyordu. Akhilleus'un kendi kendine, "Yeter," dediğini duydu. Aniden Parmaklarını kızıdan çekti ve yerine organının ucunu koydu. İri elleriyle onu belinden kavradı, kaldırdı ve sonra bir hamleyle içine girdi.

Bu kaba ahşap ve deri kulübede çok uyumsuz olan ipek yatağında, Akhilleus uzun ve sert hamlelerle içine girerken kıpırdamadan . Hareket etmemeyi, hiçbir şey vermezken onun her şeyi almasına izin vermeyi diledi.

İlk başta stratejisi işe yaradı. Onu bölen devasa fallus, ona boyun eğmesinden başka bir şey talep etmiyordu. Ve Aşil tüm ağırlığını kızın üzerine verip onu ezmeye dikkat ediyordu. Onun üzerine çömeldi, elleri ve dirsekleri başının iki yanında, dizleri bacaklarını birbirinden ayırırken içine pompalandı. Sert, düzensiz nefesler veriyor, nefesler kadının omzunu ve boynunu gıcıklıyordu.

Sadece dudaklarını boğazının tendonuna bastırduğında vücudu tepki verdi. Onu öptüğünde şok oldu, nefesini kesecek kadar şok oldu. Ve onu tekrar öptüğünde, boğazında ve kulağında oyalanan daha uzun bir öpücük, seksinin beklenmedik bir şekilde şişmeye başladığını hissetti.

O zamana kadar onun itişlerine katlanmıştı ve şimdi... aniden ve garip bir şekilde... neredeyse onları memnuniyetle karşıladı. Kayganlaştı. Parmakları altındaki ipeği daha sıkı kavradı ve ayak parmakları Achilles'in demir kalçalarına doğru kıvrıldı.

"Bana bak," dedi adam ve kadın hiç düşünmeden itaat etti. Başını çevirir çevirmez, adam dudaklarını bir öpücükle yakaladı. İçindeki sik zonklarken dili çaresiz ağzını yağmaladı. Kadın inledi ama adam ne öpücükleriyle ne de morartıcı hamleleriyle karşılık verdi.

Hemen dizlerinin üzerine çöktü ve şeffaf keten elbiseyi parşömenden yapılmış gibi yırttı. Kadının göğüslerini arasına aldı ve dolgun olmalarına rağmen avuçlarının içinde küçük görünüyordular. Onları sertçe tuttu ve sıktı, meme uçlarını çimdikledi ve çekiştirdi

Acı ve ağırlık hissedene kadar. Başparmaklarının uçlarını meme uçlarının üzerinde acı verici bir şekilde büyüyene kadar ovuşturdu.

lezzetli bir şekilde yumuşak.

"Güzel," diye nefes aldı adam, kadın içine girdiğinden beri ilk kez onun altında hareket etmeye başladığında. Bunu yapmak istememişti, istememişti ama bedeni iradesini ele geçirmişti. Çünkü

meme uçlarını yuvarladı, göğüsleri şişti ve seksi daha da ıslandı. Kalçaları birbirinden daha da ayrılıyor gibiydi. Aletin ucu rahmini öpene kadar daha da derine inerek içinde yer değiştirdi ve kadın zevk ve utanç içinde titredi.

"Sikimi iyi alıyorsun," dedi. Adamın ses tonunda zevk ama aynı zamanda alay da duymuştu.

"Ben bakire değilim. Bana daha önce almadığım hiçbir şey vermiyorsun."

ve beklemediği bu arzu dilini çözmüştü. Yarı yarıya, söylediği sözler yüzünden onu tokatlamasını bekliyordu. Onun yerine alçak ve baş döndürücü bir sesle güldü.

"Altındaki ipek sırlıslık ve ben henüz içine dökülmedim. Bundan nefret ediyormuş gibi davranma. Vücudun bana aksini söylüyor," dedi göğüslerini acı verecek kadar sıkarken. Göğsündeki ikiz kalpler gibiydiler ve onun acımasız ilgisinden dolayı zonkluyorlardı.

İtiraz etmek için ağzını açtı ama adam kocaman bir eliyle dudaklarını kapattı. Sağ eliyle. Adamın tenindeki denizden gelen tuzlu suyun ve içine giren parmaklardaki kendi bedeninin daha hafif kokusunu alabiliyordu.

"Bu benim kılıç elim," dedi ilk parmağını kızın ağzına bastırırken. "Bugün kocanı ve kralını bu elimle öldürdüm."

Bu sataşmayla onu incitmeyi ya da onu ısırmaya düşündüyse, kocasını tanımıyordu. Konuşabilseydi ona teşekkür ederdi. Konuşamadığı için gözlerini kapadı ve parmağı ağzının içinde daha derinlere çekti. Achilles zevkle inledi ve bu sesle kadının ham iç kasları sikinin etrafında sıkıştı.

Aşil parmağını ağzından çekti ve iki eliyle kalçalarını kavradı. Onu şaftının üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi. Yakında bitecekti. Biteceğini biliyordu. Ve o Sonuna kadar dayanmaya karar verdi. Ama orada başarısız oldu, ölümcül bir hata yaptı. Ona tekrar baktı, Başını zevkle geriye atmış, çıplak boğazının uzun çizgisine, dibinde zonklayan nabzına baktı. Göğsü, onu koruyabilecek herhangi bir bronz göğüs zırhından daha sert ve daha güçlüydü. Karnı o kadar sert ve düzdü ki, pürüzsüz kahverengi etinin altındaki kaslarının çıkıntılarını sayabiliyordu. Ve erkekliği, kalın ve kızın sularıyla kaygan, Vücuduna girip çıkıyor, acil itişleriyle neredeyse kalçalarını yastıktan kaldırıyordu.

"Lütfen." Başı yastığa düşerken bu kelimeyi söyledi. Görünüşe göre Achilles onun Ona teslim oldu ve o da bunu beyaz bayrak sallamak olarak algıladı. Arzuyla kaplanmış ve ağırlaşmış gözleriyle, onun parmak uçlarını yalamasını ve vücudunun girişindeki ağırlı ve şişmiş et düğümüne bastırmasını izledi. Adam o düğümü okşarken kalçalarını hızlıca yere vuruyordu. Bunu yapacağını nereden biliyordu? Gecenin sessizliğinde, etrafındaki herkes uyurken sadece o kendine dokunmuştu. Adam onu okşadı ve kız daha da şişti.

ve parmaklarına karşı nabız gibi atıyordu. Keskin zevk cinsel organına, karnına ve sırtına yayıldı. İçinden akan sıvı kalçalarını ıslatırken, delip geçen siki üzerinde aşağı yukarı hareket ediyordu. Achilles ne kadar büyük olursa olsun, o anda onun iki katı büyüklüğünde bir siki bile kaldırabilirdi. Ona doyamıyordu. Doruk noktası onu zorla ele geçirdiğinde ve en iç kısımlarında titremesini bıraktığında haykırdı.

Gözlerini kocaman açarak eğildiğinde, çadırın duvarlarında hareket eden iki başlı, iki sırtlı bir canavarın gölgesini gördü. Lia onun altında gevşedi, adamın siki hâlâ bir bıçak gibi derinlerine gömülüydü.

Kadın yarı ölü, yarı uykulu, gevşek bir şekilde yatıyor olsa da adam onunla işini bitirmemişti. Ellerini başının iki yanına koydu ve yükseldikçe yükseldi, sırtı kavislendi ve leğen kemiği onunkiyle aynı hizaya geldi - ve ondan çıkan iç çekiş, en saf, en erotik erkek zevkinin sesiydi. Ellerini adamın karnından boynuna ve oradan da aşağıya doğru gezdirdi. Lia kendini ona yapışmış hissediyordu, yumuşaktan sert, ıslaktan ıslağa. Adam onun içinde yavaşça hareket ederken seksi küçük spazmlar vermeye devam etti, itmedi ama kalçalarını onun kalçalarına doğru yuvarladı. Onun Henüz içine boşalmamış olmasına rağmen uylukları ve altındaki yastık . Bu onun zevkiydi.

Odanın kokusu, Akhilleus'un vücudunun teri ve yağla birleşen uyarılmışlığı, ilkel bir kokuydu.

Başını eğdi ve göbeğinden göğüslerine ve boğazına kadar vücudundaki teri yaladı. Sonra tekrar ayağa , kalçalarını onunkilere bastırarak onları tekrar birbirine yapıştırdı.

Üç kez itti, sert, daha sert, daha sert, sonra içinde serbest kalırken haykırdı, tohumunu rahminin ağzına doğru içine fıskırttı.

İşi bittiğinde, boğazının arkasından derin bir iniltiyle nefesini verdi. Dirseklerini onun üzerine dayadı, siki hâlâ onun içindeydi. Yavaşça, neredeyse isteksizce ondan çekildi. Adam yan dönüp başını yumruğuna yaslayıp ona bakarken kadın bacaklarını kapattı.

"Su mu?" Akhilleus sordu. "Şarap mı?"

"Şarap, lütfen," dedi. Ayağa kalkmadan önce bir kez yanağını okşadı. Toprak bir testi buldu ve kaba bir toprak bardağa şarap doldurup kadına uzattı. Kadın tatlı şarabı yudumladı, sonra kadehi adama geri uzattı. Adam kadehi ondan aldı ve ayakta kaldı.

"Teşekkür ederim efendim," dedi.

"Sarayda doğup büyüdüm," dedi kadehi tekrar doldururken. "Bugün kocanı öldürdüm, seni cariyem yaptım ve sen bana bir yudum şarap için teşekkür ediyorsun."

"Bana bir iyilik yaptın," dedi.

"Kocanızı sevmiyor muydunuz?"

"Hayır." Adam kızın tepesinde dikiliyordu ama kız cevap verirken başını kaldırıp ona bakmadı.

"Sana karşı zalim miydi?"

"O öldü. Artık onun hakkında kötü

konuşmayacağım." "Sana karşı acımasızdı. Seni öldürdüğümü bilmelisin.

kardeşleri de. Üçü de. Ve baban. Bana hala 'lütfen' ve 'teşekkür ederim' diyecek misin?"

"Babam beni evlenmeye zorladı. Kardeşlerim kocamın kucak köpekleri olarak hizmet ettiler. Onlar için gözyaşı dökmemi istiyorsanız, keskin bir bıçağa ve taze bir soğana ihtiyacım var."

Güldü.

"Sizi eğlendiriyor gibiyim, efendim," dedi kadın. "Beni memnun ediyorsunuz," dedi adam. "Briseis."

Adam onun adını söylerken ürperdi. Yunan dili heceleri müziğe dönüştürdü-Briss-eee-uss...

"Achilles," diye yanıtladı.

Başını salladı. "Kim olduğumu biliyor musun?" "Dünya senin kim olduğunu biliyor."

Adam memnun bir şekilde gülümsedi. Kadının önünde çömeldi, yüzüne uzun uzun bakarken güçlü kalçaları onu bir heykel gibi hareketsiz tutuyordu.

"Çok güzelsin," dedi adam kızın örgüsünden ipi alırken. "Ama gençsin."

"Bu benim yirminci yazım," dedi.

Parmaklarını saç örgüsünün kıvrımlarında gezdirdi ve yumuşak dalgalar halinde gevşetti.

"Dul olmak için çok genç," dedi. "Ama cariyeye olmak için uygun yaş?"

"Sanırım öyle olabilirsin. Yine de seni isteğin dışında benimle kalmaya zorlamayacağım."

"Beni özgür bırakacak mısın?" diye sordu, kalbi umutla çarpıyordu.

"Hayır, ama ilgimi küçümsüyorsanız sizi çamaşırcılara gönderebilirim. Gerçi yün yatak örtülerini Sparta tohumuyla ovmaktansa benim çadırımı tercih edeceğini

düşünüyorum."

"Sparta Atina tohumundan daha mı kötü?" diye sordu.

"Çok daha fazla mücadele ediyor."

Bir şaka. Büyük savaşçı Aşil bir şaka yapmıştı. Gülümsedi, neredeyse gülecekti.

"Çadırımı sen seçtin o zaman?" diye sordu. "Evet, efendim," dedi kadın.

"Benimle çiftleşmekten hoşlanıyor gibiydin." Yatağın üzerine uzandı ve şarap kadehinden derin bir yudum aldı. "İstesen de istemesen de."

Yalan düşündü, sonra vazgeçti. Saçlarını parmaklarının arasında döndürdü, onu konuşturmak için hafifçe çekti.

"Bu doğru," diye itiraf etti.

"Karşı koyamayacağın kadar yakışıklı mıyım?"

"Sen Patroklos'muşsun gibi davrandım."

Akhilleus'un kibriyle alay etmek için bir şaka. Hünerlerinden o kadar emin bir adam gibi güldü ki, böyle bir söz karşısında gülmekten başka yapacak bir şey yoktu. Gülün ve Patroklos'u çağırın.

"Patroclus!"

Hayır. Kesinlikle yapmaz.

Lia dehşet içinde etrafına bakındı, Akhilleus'un kırmızı pelerinini gördü ve aceleyle çıplak vücuduna sardı.

Patroklos çadıra girdi ve ona bakmamak için asilce elinden geleni yaptı, yine de Akhilleus'un gözlerinin bir kez ona doğru kaydığını ve sonra tekrar başka tarafa baktığını gördü. Akhilleus örtünmek için hiçbir harekette bulunmadı ve Patroklos da arkadaşının çıplaklığı karşısında şok olmuş gibi görünmedi.

"Bana ihtiyacınız mı var?"

"Senin iyi arkadaşlığına ihtiyacım var," dedi

Aşil. "Senin zaten bir arkadaşın var."

"Ki bundan da sonuna kadar keyif aldım."

"Biliyorum," dedi Patroklos. "Kampın yarısı biliyor."

Akhilleus ona baktı. "Çok gürültü yaptınız leydim," dedi.

"Seni kastetmiştim, genç aptal," dedi Patroklos Akhilleus'a.

Şarap kadehini selamlamak için kaldırdı. "Benimle bu şekilde konuşmasına izin verdiğimde bu adamın benim diğer yarım biliyorsun," dedi.

Patroklos'u işaret ederken ona şöyle dedi.

"Daha iyi olan yarısı." Patroklos'un gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Daha büyük bir gerçek hiç dile getirilmedi," dedi Akhilleus. "Ne peygamberler ne de rahipler tarafından. Briseis de aynı fikirde.

Değil mi?"

Lia hiçbir şey söylemedi. Ayağa kalktı ve Patroklos için yeni şarap doldurdu.

"Çekingen davranma küçük kraliçe," diye ısrar etti Akhilleus. "Bana anlattıklarını Patroklos'a da anlat."

"Sana ne söyledi?" Patroklos sordu.

"Bu," dedi Achilles, elinde şarap kadehiyle onu göstererek, "onu götürürken senmişim gibi davrandığını söyledi."

Patroklos kahkahalarla kükredi. "Bunu sadece seni küçük düşürmek için söyledi, seni kibirli çocuk."

"İşe yaramadı," dedi Akhilleus. Lia, sözlerinin Patroklos'a tekrarlanmasından dolayı kızardı. "Ama ben bile yenildiğimde boyun eğebiliyorum. Anlaşılan senin daha yakışıklı olduğunu düşünüyor. Sakalından olmalı." Akhilleus, Patroklos'un çenesindeki kılları çekti.

"Sana bir tane büyütmene söylemiştim," dedi Akhilleus'un elini tokatlayarak.

"Denedim," diye yanıtladı Aşil.

"Daha çok çalış," dedi Patroklos. "Yaşlı adamların seni oğlum sanmasından bıktım."

"Kardeşim." İki adam da Lia'ya baktı. "Sen onun ağabeyine benziyorsun. Daha bilge, daha nazik, daha büyük ağabeyi."

"Gördün mü?" Achilles dedi ki. "Seni daha çok sevdiğini söylemiştim. Ama önemli değil. bir kalp ve bir ruh paylaşıyoruz. Bir ödülü de paylaşabiliriz."

"O senin ödülün," dedi Patroklos. "Benim değil. O sana verildi."

"Ve o benim olduğu için, paylaşmak da bana düşer. Şimdi ben-" Achilles göğsünü işaret etti "-onu seninle paylaş. Gel,

küçük kraliçe. Gündüzleri herkese yetecek kadar savaş var. Geceleri barış yapalım."

Akhilleus ona el sallayarak ayağa kalkmasını işaret etti. Yavaşça ayağa kalktı ve kalkarken Akhilleus pelerinini bedeninden çekerek onu Patroklos'a gösterdi.

Patroklos elini yüzüne götürüp okşarken, "Bu nasıl oluyor?" diye düşündü.

"Onu şimdi korkuttun, evlat," dedi.

"Gececek," diye güvence verdi Akhilleus. "Zırhını giymesine yardım et, küçük kraliçe. Ekmeğini kazan."

Aşıl dirseklerinin üzerinde yükselmiş, uzun ve kaslı bacaklarını bileklerinden çaprazlamıştı. Önündeki eğlenceyi izlemekten oldukça mutlu görünüyordu. Erkek zırhı hakkında çok az şey biliyordu, bu yüzden Patroklos ona talimatları fısıldamak zorunda kaldı.

"Omuzların arkasında bir kravat var," dedi çok yumuşak bir sesle, kadın onun önüne geçerken. Kızın yanından geçerken ona baktı.

göğüs zırhının deri kayışlarını çözmek için ellerini kaldırdı. Kollarını omuz askısına doğru kaldırırken adamın keskin bir nefes aldığını duydu.

Başı onunkine yaklaştığında, ağzını kulağına götürdü ve "Beni affet" diye fısıldadı. Ellerini kızın sırtına götürdü ve orasını okşadı. "Seni almamalıydım ama o bunu istiyor. Onu ilk doğan oğlum gibi şımartıyorum."

"Bunu istiyor musun?" fısıldadı. "Bundan şüphe edebilir misin?" diye sordu.

Bundan şüphesi yoktu. Patroklos onu arzuluyordu. Bunu, onu bağlayan ipi çıkardığında ayağına dokunduğu andan beri biliyordu.

Ama August nereden biliyordu?

Lia ona bunun Akhilleus'la ilgili fantezisinin bir parçası olduğunu söylememişti. Ona Akhilleus'a cariye olma arzusundan bahsetmişti ama fantezinin diğer yarısından, yani Akhilleus'un onu ruh eşi ve kalkan taşıyıcısı Patroklos'la paylaşmasından bahsetmemişti. Ve eğer August'a bunu söylemediyse... bunu gerçekleştireceğini nereden biliyordu?

"Devam edin leydim," dedi Akhilleus. "Onu sen istedin. Şimdi ona sahipsin."

Lia alayları duymazdan geldi ve işine yoğunlaştı. Sonunda göğüs zırhının kayışlarını çözmeyi başardı. Zırhı çıkardı ve kulübenin duvarına yaslanmış olan Akhilleus'un zırhının yanına koydu.

Patroklos tuniğini çıkardı ve kadının önünde çıplak göğüsle durdu. Ortasında geniş, koyu renkli bir tutam saç -kimi kahverengi, kimi gri- ve bolca kas. Sert, düz, geniş bir karın.

"Dokun ona, küçük kraliçe," diye emretti Akhilleus.

Ellerini kaldırdı ve avuçlarını hafifçe Patroklos'un karnının sert ve düz yüzeyine bastırdı. Patroklos onun vücudundaki küçük ellerine baktı ve zor bir nefes aldı. Bir kadın eli değmeyeli ne kadar zaman olduğunu merak etti. Dokunması bir zevk olduğu için çok yazıktı. Yanlarını okşadı, derisinin altındaki sert göğüs kafesini hissetti. Kadın göğsüne, boğazının ve yakasının kemiklerine dokundu... ve sonra kamp boyunca ağırlığını kolayca taşıyan omuzlarına.

Patroklos başını eğdi ve onu dudaklarından öptü. Ellerini sırtında gezdirerek kalçalarından kavradı ve kendine doğru çekti. Kız, onun arzusunun kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu hissetti. Görünüşe göre Akhilleus da bunu hissetmişti.

"Briseis." Akhilleus kalçasını işaret etti, sanki ona bir şey anlatmaya çalışıyormuş gibi parmağını salladı. Kadın gözlerini ona dikti.

"Ne, efendim?" diye sordu. Aşıl dramatik bir şekilde iç çekti.

"Sana bunu yapmanı söylemeye çalışıyor." Patroklos pterugların deri kayışlarını çözmek için geri çekildi. Kadın itaat etmek için hamle yaptı ama Patroklos o yardım edemedi işini bitirdi. Kıyafetleri yere düştü ve onları tekmeleyerek uzaklaştırdı.

Onun tüm vücuduna baktı. Akhilleus'un daha büyük bir savaşçı olduğu söylenirdi. Bir kobra gibi kıvrak ve , ama Patroklos iki adamdan daha iriydi.

Daha ağırdı. Kocaman kalçaları, kocaman bir göğsü, geniş sırtı ve güçlü kalçaları vardı. Ama gözlerini alamadığı şey onun uyarılmışlığıydı; kırmızı, kalın, gergin organı.

"Ona hizmet etmek bana hizmet etmektir," dedi Akhilleus.

"Nasıl hizmet etmemi istersiniz?" Lia cevabı zaten bildiği sordu. Biliyordu çünkü buraya daha önce gelmişti, zihninde. Akhilleus'un ne yapacağını biliyordu.

Söyle...

"Bir kölenin hizmet etmesi gerektiği gibi. Dizlerinin üzerinde tabii ki." Patroklos'un ne diyeceğini biliyordu.

"Aşil." Patroklos'un sesi azarlayıcıydı. "O bir kraliçe, senin fahişelerinden biri değil."

Ve ne söyleyeceğini biliyordu. "Ben artık bir kraliçe değilim."

Akhilleus zevkle gülerken Lia dizlerinin üzerine çöktü. Aleti eline alıp ağzına götürmeden önce bir kez başını kaldırıp Patroklos'a baktı. Etrafını sarıp içine çekerken, Patroklos ürperdi. Başının arkasını hafifçe kavradı. Lia onun ellerinin saçlarını okşadığını hissetti ve bakışlarını yukarı çevirdi. Onu emerken başının zevkle geriye düştüğünü görmek için. Sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi, ona baktı ve saçlarını hafifçe kaldırdı, onu daha derine çekerken elinde tuttu ağzına.

Lia kollarını adamın beline doladı ve onu sertçe, açlıkla emdi, ağzını hızlı nefes alış verişleriyle aynı ritimde hareket ettirdi. Parmaklarını adamın belinin etine geçirdi ve sikinin şişmiş ucu boğazının tam arkasına dayanana kadar emdi.

Başını hafifçe çevirdi ve Achilles-August'u gördü.

-Yan yatmış, onları izlerken kendini okşuyordu, vücudu ateşin titrek ışıyla yıkanıyor. Tekrar sertleşmeye başlamıştı bile.

"Çok güzel," dedi Patroklos kısık bir iniltiyle. Ellerini kızın saçlarına indirdi ve başının arkasını kavradı. Onun üzerinde

Bileklerinde hâlâ deri kelepçeler vardı ve küçük ellerini onların etrafına .

Lia onunla ilgili fantezilerinde bunları hayal etmişti, ama parmaklarının altındaki sert deriyi ve onları bağlayıp yerinde tutan kayışların zikzak desenini ilk kez gerçekten hissediyordu. Birden Achilles'in yanında durduğunu fark etti. Patroklos'a dokunmanın ve onu emmenin hazzında o kadar kaybolmuştu ki, başında üçüncü bir el hissedene kadar onun orada olduğunu fark etmemişti.

"Güzel kraliçe..." Akhilleus usulca fısıldadı. Patroklos Aletini nazikçe geri çekti ve Aşil onun ağzındaki yerini aldı.

Onu derinlemesine emdi, Akhilleus ağzını sikerken kendini sabitlemek için hâlâ Patroklos'un bileğine tutunuyordu. Lia biliyordu ki

Kendinden utanması gerektiğini biliyordu -ve utanıyordu- ve bu iki ölümcül adam tarafından kullanıldığı için dehşete düşmesi gerektiğini biliyordu -ve düşüyordu. Ama utanç ve korku, arzusunun okyanusuna düşen iki küçük yağmur damlasıydı.

Akhilleus'un organını dibinden ucuna kadar yalarken Patroklos onun arkasında diz çöktü. Güçlü kollarıyla onu sardı ve dudakları boynunu öperken göğüslerini avuçlarının içine aldı.

Ellerini sıkıyor, kaldırıyor ve sertçe tutuyordu. Adamın sikinin vücudunun girişini aradığını hissetti. Bastırdı ve ıslak kıvrımlarına doğru itti. Sahip olduğunu bilmediği ilkel bir içgüdü onu sırtını kamburlaştırmaya ve kalçalarını açmaya yöneltti. Adamın sikinin başı deliğini buldu ve adam yukarı ve içine doğru iterken kadın onun üzerine çöktü.

bir horoz, rahmine dayanmış bir horoz olduğu için zorlukla hareket edebiliyordu. Adamlar onu olduğu yerde sabit tutuyordu. Akhilleus boğazına doğru iterken başını tuttu. Patroklos onu diz çökmüş halde göğsüne yasladı.

Fantezilerindeki hiçbir şey onu aynı anda iki erkek tarafından ele geçirilme hissine hazırlamamıştı. Vücutlarının kokusu -tuz ve ter- ve tenlerinin inanılmaz sıcaklığı, ağzında erkek etinin tadı ve kulaklarında sert nefes alış verişlerinin sesi. Ve Patroklos'un elleri

ağız boynunu ve omuzlarını yalayıp ısırırken göğüslerini okşuyor, meme uçlarını çektiyordu.

Saçlarındaki tutuş sıkılaştı. Achilles kadının ağızına daha hızlı girdi. Doruk noktasına doğru ilerlerken yumuşakça ve hızla homurdandı. Patroklos bir elini yavaşça boğazına doladı ve başını omzuna yaslayarak onu yerinde tuttu.

Achilles'i kullanmak için. Çenesi ağrıyordu ve cinsel organı içindeki siki etrafında sıkıştı. Patroklos fısıldadı, "Benim Sırada tohum var."

Achilles yüksek sesle homurdandı, yetişkin erkeklerin çözüldüğünde yaptığı gibi inledi. Tohumu, sıcak ve yoğun, kadının ağızını doldurdu.

Gırtlığı Patroklos'un güçlü avuçlarına hareket ederken, her damlayı olduğu gibi yuttu.

Aşil kendini ağızına boşalttıktan sonra çekildi ve dramatik bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü.

Yastıkların üzerine yan yatarken iç , "emdi," dedi.

Patroklos, Lia'yı tekrar kendine doğru çekip göğsüne sıkıca bastırırken usulca güldü. Kendi bedenine baktı ve onu hapseden inanılmaz kalınlıktaki güçlü kollarını, bileklerindeki kelepçeleri, göğüslerini sıkan ellerindeki damarları ve içindeki siki gördü,

Onu arkadan mızraklıyor.

"Onun ölümsüz olduğunu söylüyorlar," dedi Patroklos, Akhilleus'un duyabileceği kadar yüksek bir sesle kulağına. "Ama sen ve ben onun ölümcül zayıflığını biliyoruz. Sikini emerse işi biter."

"Bunun izin verme," dedi Akhilleus, dirseğine dayanarak yeniden. "Her Truva askerinin kalbimi hedef alması yeterince kötü zaten. Pterugelerimin altına girmeye çalışmalarına da ihtiyacım yok."

"Bir tanesini denemek için bir aylık maaşımı verirdim," dedi Patroklos. "İlk görüşte benden kaçmayacak birini bulabilirsem, yarın bir Truvalı'ya rüşvet verebilirim."

"Benimle alay mı edeceksin yoksa onu becerecek misin?"

Achilles sordu. "İkisini de yapamaz mıyım?"

Aşil yanındaki yastığı . "Buraya gel." "Ben mi, o mu?"

Patroklos sordu.

"İkisi de, ihtiyar."

Patroklos onu hafifçe ellerinin üzerine doğru itti. Ondan çıktı ve çıkar çıkmaz vücudu içindeki ani boşluğu sıktı.

Lia yastığa doğru süründü ve Akhilleus onu çenesinden tutup öptü. Patroklos onun arkasında yan yattı, Akhilleus göğüs uçlarını sıkarken sırtını okşuyordu.

"Patroklos'u seviyor musun?" Akhilleus ona bakarken sordu göğsünü elinde tutuyordu.

"Evet, efendim," dedi.

"Güzel. Adamı seviyorum," dedi. "Onu memnun etmek beni memnun ediyor. Ve sen de onu memnun etmek için çok iyi bir iş çıkarıyorsun. Ama bence daha iyisini yapabiliriz."

"Değerli bir amaç." Patroklos onun omzunu öptü ve okşadı. Lia ürperdi. Tanrım, tıpkı fantezilerindeki gibiydi. Her bir dokunuşa, söyledikleri her bir kelimeye kadar tıpkı onlar gibiydi.

Achilles onu nazikçe sırt üstü yatırdı ve meme ucunu ağzına aldı. Patroklos'un onun diğer meme ucunu da içine almak için zorlanmasına gerek yoktu. Onlar yatarken kadın da onların altında yatıyordu.

erkek açlığıyla dolup taşan hassas göğüslerini emdiler. Ellerinden gelse onu yiyip bitireceklermiş gibi görünüyordu.

"Patroklos, sırt üstü yat," dedi Akhilleus.

"Yapmak zorunda mıyım? Bundan zevk alıyorum." Bunu, ıslak kıvrımlarını okşarken ve iki, üç, dört parmağını içine sokarken söyledi...

"Bunu daha çok seveceksin," diye güvence verdi Aşil. "Sırt üstü yat." Patroklos çok üzgün bir iç çekişle sırt üstü yuvarlandı.

Zarif mavi bir yastık aldı ve başının altına koydu.

"Üstüne çık," diye emretti Akhilleus Lia'ya.

Döndü ve Patroklos'a sarıldı. Onu kendine çekti ve kalçalarından kavradığı gibi kabaca öptü ve onu sikinin üzerine yerleştirdi. Üzerine çöktü ve

her santimini. Güçlü elleriyle kızın dar belini kavrayarak ona binmesini sağladı. Onu kaldırdı ve sikinin üzerine indirdi, kaldırdı ve tekrar indirdi. Aşil

İlk başta izledi, ama uzun süre sadece izlemekle yetinmedi.

Patroklos'un girdiği yerde Lia'ya dokundu, onun yumuşak, geniş dudaklarına dokundu, zonklayan düğümüne dokundu.

Ama Aşil sadece dokunmakla yetinmedi. Başını eğdi ve onun klitorisini yaladı. Adam ağzını onun üzerine indirdiğinde kadın zevkten nefesi .

Ve Akhilleus onu yalamakla yetinmedi. Başını daha da eğdi ve Patroklos'u da yaladı.

"Tanrılar," dedi Patroklos. Elleri göğüslerini öyle sert kavradı ki, kız çürükler içinde kalacağını biliyordu. Akhilleus ikisini birden yaladı, vücuduna girip çıkan siki yaladı, açık etini yaladı. Kız zevk içinde kıvranıyordu ve Patroklos onu sikerken sabit tutmak için bir kez daha belinden tuttu. Bu sırada Akhilleus onu, her ikisini de yalıyordu. Patroklos onun altında nefes nefese kalmıştı, Akhilleus dudakları ve diliyle ikisini de okşarken göğsü hızla inip kalkıyordu. Lia'nın iç kasları düğümler halinde yukarı doğru kıvrıldı ve içindeki şaftın etrafında sıkılaştı. Patroklos

Akhilleus diliyle klitorisini okşuyordu. Bir şimşek çakması kadar kısa bir süre içinde Akhilleus'un karanlık gözleriyle karşılaştı... ve artık karanlık değil, fırtına bulutlarının vahşi grisiydiler. Patroklos, kalçaları yerden kalkarken homurdandı ve onu spermleriyle doldurdu.

Achilles onu Patroclus'un üzerinden kaldırdı ve tekrar sırt üstü yatırdı. Ona bindi, içine girdi ve unutulana kadar dövdü. Kadın hareket bile edemeyecek kadar bitkin düşmüştü. Adam onu kendi zevki için kullanırken, kadın onun altında bir bez bebek gibi gevşek yatıyordu. Patroklos'un kalkıp giyinmeden ve onu Akhilleus'la tekrar yalnız bırakmadan önce bir kez daha kalçasını okşaması dışında hiçbir şey hissetmedi.

Akhilleus alçak bir sesle kendini onun içine bıraktı.

hafızasına kazınan bir çığlık attı. Sonra, onun üstünde kaldı

Aleti hâlâ içindeydi, bu onu tekrar kullanmadan önce geçici bir mola olacaktı.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

Ah, aşk gerçekten de savaştan çok daha iyi bir oyundu.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lia sanki suya batmış ve sonunda su yüzeyine çıkmış gibi bir solukla geldi.

çevirdiğinde August'u yanında, gözleri kapalı buldu.

Adını seslendi ama cevap alamadı. Adam mışıl mışıl uyuyordu.

"Tipik," dedi başını sallayarak.

Onun uzun bir süre daha uyuyacağını umuyordu. Henüz onunla yüzleşmeye hiç niyeti yoktu. Uyanır uyanmaz onunla seks yapmak ya da daha kötüsü konuşmak isteyecekti. Dışarı çıkıp eve gitme ihtiyacı çok baskındı. Lia karanlıkta çabucak giyindi ve onun evinden kaçtı.

Arabasına bindiğinde telefonunu kontrol etti. On buçuk. August'la bir saattir birlikteydi ama zihninde sanki gecenin yarısını onunla geçirmiş gibi hissediyordu. Ne kadar tuhaf...

Sokağa çıkmadan önce dikiz aynasını kontrol ettiğinde boynunda bir iz gördü. Ayağa kalktı.

ve ize dokundu. Kırmızı ve yumuşaktı, bir ısırık izi gibiydi. Bir aşk ısırığı. Bu izi görünce zihninde anılar canlandı...

Akhilleus'un önünde diz çöktüğü, Patroklos arkasında diz çökmüş, elleri göğüslerini tutarken, ağzı boynunda, şimdi bir santim genişliğinde kırmızı bir ısırık izi olan noktayı öpüp emerken, sikinin ağzında olduğu anılar.

"Patroklos..." diye nefes aldı. Onu hâlâ içinde hissedebiliyordu. Akhilleus'un tadını hâlâ ağzında hissedebiliyordu.

Lia yeni bir arzu dalgasının üzerine ürperdi. dağıtması gerekiyordu. Arabayı vitesine taktı ve serin havayı içeri almak için camı açtı. Bu onu rahatlattı.

yanan et. Hafif bir yağmur başladı, nazik bir bahar sonu

Kaldırımları puslu lamba ışığında parıldatan çiseleyen yağmur.
Kırmızı ışıktaki kıkırdadı.

Lia o kadar çok kıkırdıyordu ki ışık değiştiğinde yoluna devam etmeyi unuttu. Arkasından bir araba korna çaldı ve o da el salladı.

özür diledi ve geceye doğru hızla uzaklaştı. Kylix yine garip güçlerini onun üzerinde kullanmıştı ve kendini uçurtma gibi yüksek hissediyordu.

Daha yüksek. Bir keresinde bazı arkadaşlarıyla esrar ve bu onu uykulu ve paranoyak yapmaktan başka bir işe yaramamıştı. Ancak bu cennetti. Mutluluktü. Bu, binlerce ağacın etrafında dans eden binlerce elfti ve hepsi - elfler, ağaçlar ve jigler - hepsi onun dans eden kafasının içinde yaşıyordu.

Hiçbir şey ona zarar veremezdi. Hiçbir şey ona dokunamazdı. Onu Londra Köprüsü'nün tepesinden aşağı at ve uçmasını izle.

Lia'nın beyninin mantıklı kısmı onu bunun Rose Kylix'in yan etkisinden başka bir şey değildi. Gerçekten kurşun geçirmez değildi. Gerçekten uçamıyordu.

Ama belki de... belki de dokunulmazdı. Kendini kesinlikle dünyaya meydan okuyacak kadar güçlü hissediyordu. Ayak parmakları karıncalanıyor, kalbi yerinden fırlıyor ve Mini'sinin eski radyosunu açmamış olmasına rağmen koltuğunda dans ediyordu.

Sevincini test etmek, hissettiği kadar sağlam olup olmadığını anlamak istiyordu.

Bir sonraki ışıktaki çantasından telefonunu çıkardı ve Google'da bir adres aradı. Kısa bir dolambaçlı ve işine yarayacaksa buna değerdı.

Tavan Arası Galerisi'ne kazasız belasız ulaştı ve arabasını yakındaki bir ara sokağa park etti. Sadece arabayla geçip bir göz atamazdı. Yakından ve kişisel olarak bakması gerekiyordu. Lia genellikle geceleri Londra'nın bilmediği semtlerinde, hatta lüks semtlerinde bile yürümekten kaçınırdı. Ama gece başını dik tutarak yürüdü, omurgası çelik gibi sağlamdı. kaldırımda yürüyor, kendinden emin her adımında topuklu ayakkabıları kaldırıma çarpıyordu. Bırak bir soyguncu denesin onunla bir şey. Achilles tarafından daha yeni sikilmişti.

Patroklos da öyle ve hikayeyi anlatacak kadar yaşadı. Bunu başka kim söyleyebilir?

Lia galerinin ön pencerelerine geldiğinde kendini sıkıca tuttu. Tıpkı şüphelendiği gibi, onlar çoktan David'in Rare Bones adlı yeni gösterisinin reklamını yapıyor: David Bell'in İç Mekan Çalışmalarını Keşfetmek. Nadir kemikler mi? Çıplak kemikler yerine mi? Lia gözlerini devirdi. Kelime oyunu mu? David sanat sergisi için bir kelime oyunundan daha iyisini yapamaz mıydı?

Utanç verici.

Attic, David'in gösterisi için elinden geleni yapıyordu. İki metre yüksekliğindeki posterler her pencereyi dolduruyordu. Dört posterden üçü sanatının sanatsal şekillerde kırılmış görüntülerinden oluşuyordu: New York sokaklarında koşan gerçeküstü iskelet atlardan oluşan bir duvar resmi - saf mastürbasyon; iskeletli ters bir Hamlet Bir insan kafası tutan -bir tema olmalı; ve bir kadının leğen kemiğinden erotik bir şekilde açan devasa pembe bir gül - August gül/vajina bağlantısı konusunda haklıydı.

Dördüncü ve son posterde David'in yüzü -o kadar ciddi, ağırbaşlı ve yakışıklıydı ki- camın arkasından ona bakıyordu.

Galeri David'in reklamını yaparak ne yaptığını biliyordu sanatıyla birlikte. Sadece yakışıklı değil, dikkat çekiciydi de; afişin ima ettiği gibi, kendisi de bir sanat eseri idi. Lia onunla tanıştı

fotoğrafik David'in gözleri. Kız ona baktı, o da . Sevgilisine. Düşmanına. Kaderini boya sıçramış ellerinde tutan adam.

Ona V işareti yaptı ve uzaklaştı. Cuma gecesi David'e borcunu ödedikten sonra tam olarak bunu yapacaktı.

Hâlâ o güne kadar maruz kaldığı en ağır sarhoşluk haliyle uçan Lia, Wingthorn'daki evine doğru yola çıktı ve gece yarısı oraya vardı. Arabayı park etti ve mutfak girişinden içeri girdi. Işıklar açıldı ve annesini sabahlığıyla, babasını da yarım takım elbiseyle -pantolon ve gömlek vardı ama ceket, kravat ya da ayakkabı yoktu- bir şişe şarap için kavga ederken buldu.

"Mantarı kırmışsın," dedi annesi. "Nasıl oldu da Tirbuşon bile kullanamazken üç çocuk sahibi nasıl başardınız?"

"Tüm penetrasyon biçimlerini aynı ölçekte değerlendirmedığınız sürece mantığınızı anlamıyorum, eşim. Sadece kırık mantarı şişenin içine it."

"O zaman şarabımızda mantar parçaları olacak," dedi Lia'nın annesi. "Kabul edilemez."

Lia başını salladı, içini çekti ve gölgelerden çıkıp mutfığa girdi.

"Lia," dedi babası. "Bütün akşam neredeydin?" "Kaçırıldım ve biriyle üçlü seks yapmaya zorlandım. Yunan askerleri."

"Umarım iyi vakit geçirmişsinizdir," dedi annesi.

Lia şarap şişesini aldı ve tabanına iki kez sertçe vurdu. Mantar dışarı fırladı.

"Bunu nasıl yaptın?" Babasının gözleri fal taşı gibi açıldı.

Lia mutfaktan çıktı. "O benim şaplak atan elimdi."

Koridora adımını attığında duyduğu son şey annesinin "Son zamanlarda garip davranıyor mu? Yoksa bana mı öyle geliyor?"

Lia babasının cevabını duymak için beklemedi.

Merdivenleri hızla çıktı, uzun bir banyoya ihtiyacı vardı. Yarın zihni normale döndüğünde ve tavanda taklalar atmadığında, Lia August'u arayacak ve ona bu gece neler olduğunu soracaktı. Ancak şu an için, yüksek sesle konuşmanın tadını çıkarmaktan başka bir şey yapmayacaktı. uçma hissini olabildiğince uzun süre yaşayacaktı. Çalışmayacak, dokumayacak ya da kimseyle konuşmayacaktı. Bunun yerine yatağına uzanacak ve Akhilleus'un teninin deniz suyu kokusunu, Patroklos'un içindeki hissini ve muhtemelen vücudunda kalıcı hasarlar bırakan orgazmların yoğunluğunu hatırlayacaktı.

beyinciğinin hayati önem taşıyan bir bölgesi.

Lia süitinin kapısını açtı ve August'u şöminenin yanında oturmuş, Gogo ile halat çekme oyunu oynarken buldu.

"August mu?" dedi Lia, aptalca bir şaşkınlıkla. Başını kaldırıp ona baktı ve gülümsedi. "Beni özledin mi?"

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Eros & Psyche

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

"Burada ne halt ediyorsun?" Lia talep etti. "İçeri nasıl girdin?"

"Ön kapıyı çaldım. Bayan Banks beni içeri aldı."

"Seni içeri mi aldı? Kapıyı açtı ve seni içeri mi aldı?
Yarın onunla konuşacağım."

"Kadınlar beni sever. Ve görünüşe göre geyik köpekleri de."
Bunu tam da Gogo'nun yanağını yalamaya başladığı anda söyledi.

"Bu iğrenç bir şey." August yüzünü buruşturdu. "Ama garip bir şekilde hoş."

"Sakin ereksiyon olma," dedi Lia. "Gogo, yatağa."

Gogo mızızlandı ama o uslu durdu ve yatak odasının kapısından süzüldü.

"Bana neden burada olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu August. "Seni ben davet etmedim."

"Ben vampir değilim," dedi. "İstediğim yere gidebilirim, davete gerek yok. Ayrıca, hizmetçinize beni beklediğinizi söyledim."

"Seni evde serbest bırakmaları, istediğin zaman odama girebileceğin anlamına gelmiyor."

"Haklısın. Ben hatalıyım. Yarın gül göndereceğim. Bekle. Gül bahçesi olan bir evde yaşıyorsun. Boş ver. Bu arada odalarınız çok Viktoryen. Çaydanlıkta oturuyormuşum gibi hissediyorum."
"Pembe-beyaz basma mobilyalarına şüpheyile ve olası bir baş dönmesiyle baktı.

"Büyükannem de büyük büyükannem de bu süitte yaşıyordu. Ve sen de daha önce buraya gelmiştin," diye hatırlattı Lia ona. August'un olduğunu kabul etmeyi reddetti. Süiti biraz telaşlıydı. . Kimse bir madamın bu kadar ince bir süitte yaşamasını beklemiyordu.

"Karanlıkta," dedi. Sonra daha sessiz, "Sanırım karanlıkta daha sevdim."

Lia ayakkabılarını tekmeledi ve gül rengi basma koltuğuna doğru yürüdü, onu August'la arasında bir güvenlik bariyeri gibi tuttu. August yerde oturmaya devam etti.

Gogo ile oynuyordum.

"Bir an için süitimi ve senin oraya girmeni unutalım. Bilmek istediğim ... kafamın içine bu şekilde nasıl girdiğin?"

"Aklına girmek mi?" August sordu. "Oh, üçlüden mi bahsediyorsun, seni arsız sürtük, seni kurnaz fingirdek, seni lezzetli fahişe?"

Lia ona ters ters baktı. "Evet," dedi. "Bu."

"Utanmana gerek yok. Gerçekten bir kadın hakkında fantezi kuran ilk kişi olduğunu mu düşünüyorsun? Üçlü mü?"

"Sana bunların hiçbirini söylemedim," dedi kadın, yürüyüp aşk koltuğuna çökerken. "Bilmek istediğim şey bunun nasıl olduğu."

"Sana bir çizelge çizmeme gerek var mı?" Lia'nın bakışları daha da parladı. "Bu senin fantezindi."

"Evet, ama fantezileri sen yönlendiriyorsun."

"Öyle olduğumu düşünüyorsun," diye düzeltti. "Bunların hepsinin güdümlü hipnoz olduğuna inanmak ya da aklına gelen diğer mantıklı saçmalıklara. Ama sana daha önce de söyledim, kupa Eros'a ait ve ondan içtiğinde fantezilerini yaşamana izin veriyor. Akhilleus ve Patroklos ile üçlü yapmak istedin, Rose Kylix sana Akhilleus ve Patroklos ile üçlü yaptı."

"Sen de hâlâ Noel Baba'ya inanıyor musun?" diye sordu ona.

"Bana her şeyi dış perisinin yaptığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Ağacımın altındaki o hediyeler? Saçmalık." August koltuğa yaslanıp yüzünü ona döndü.

"Sandalyeye oturabilirsin." İşaret etti. "Sandalyeye karşı oturmak yerine."

"Sandalyeleri sevmem," dedi. "Onlara sadece kaldığımda otururum. Yunan kanepelerini geri getirmeliyiz. Sindirim için daha iyi. Ve sevişmek için. IKEA için kaçırılmış bir fırsat."

"Aşk koltuğumu senin koltuğunla takas edeceğim," dedi.

"Tamamdır."

Yerlerini değiştirdiler. Kadın koltuğa oturdu ve da karşısındaki aşk koltuğuna . Ve tabii ki adam koltuğa oturmadı. Yan tarafına uzandı ve Caravaggio'nun Uyuyan Aşk Tanrısı tablosu gibi kendini geriye yasladı.

"Çok daha iyi." Sırıttı. "Oh, bu arada, ben yaptım Çok kızacağın başka bir şey daha var." "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Notunu buldum." Kot pantolonunun cebinden zarfı çıkardı ve açtı.

"David'den gelen notu okudun mu?" diye sordu.

"Ben yaptım." Burnunu kırıştırdı. Neden bu kadar kanlıydı Sevimli mi? Onun gözlerini oyması gerekirdi, kıyafetlerini parçalamayı düşünmesi değil.

"Harika," dedi.

"Ama notunu okuduğum için bana kızmamalısın. Yan masanızdaki bir kitabın altında, göz önündeydi. Ve bir not gördüğümde onu okumak zorundayım. Bu dini bir kural," diye ısrar etti. "Katolikler perhiz sırasında Cuma günü balık yerler. Müslümanlar fakirlere sadaka vermelidir. Erotik tarikatçılar buldukları gizli notları açmak zorundadır."

"Bu bilgiyi senin 'bulutla seks' dosyanla aynı zihinsel klasöre koyuyorum. yorum yapın."

August sırt üstü yattı ve çıplak ayaklarını kadının koltuğunun koluna dayadı.

"Düşündüm de," dedi, önce tavanı sonra da onu işaret ederek. "Buluttan çok yoğun bir sis gibiydi." O başını çevirdi ve ona baktı. "Demek sana şantaj yapan David Bell."

August sanki ne yazdığını bilmiyormuş gibi notu ona uzattı. Lia ayağa kalktı ve kartı

Onu.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu.

"Duvar ressamı mı? Bir sonraki Rex Whistler mı?" Lia başını salladı. "Onu şahsen tanımıyorum. Bir duvar ressamına ne yapmış olabilirsin ki bir milyon pound için peşine düşsün? Fırçasını mı kırdın?"

Lia sandalyeye geri oturdu ve bacaklarını kaldırmaya başladı, lotus tarzı oturmaya planlıyordu. Bacaklarını hızla tekrar yere koydu ve uyluklarını birbirine kenetledi.

"Külotumu ofisinizin zemininde , değil mi?" "Onları geri getirdim," dedi August.

"?"

"Gogo onları benden aldı. Onlar, ah... yerde."

Lia sandalyesinin arkasına ve halının üzerinde köpek salyasıyla ıslanmış ve diş izleriyle dolu külotunu buldu.

"Çok güzel," dedi. "Çok hoş. Evime zorla giriyorsun. Mektuplarımı okudun. Köpeğimin donumu yemesine izin verdin. Çekici olman gerçekten iyi bir şey, yoksa seni kovardım."

"Bana David Bell'den bahsetmeyecek misin?" August sordu. "Beni kovmadan önce mi?"

Lia kendini örtmek için eteğini biraz çekti. "Onun hakkında bilmen gereken her şeyi sana anlattım."

"Sanmıyorum," dedi. "Senden daha yaşlı olduğunu söylemiştin, değil mi? Ne kadar büyük?"

"Yirmi yaş büyük." August'un göz kırpmasını ya da kaşını kaldırmasını bekledi. Hiçbir şey olmadı. Adamı şaşırtmak zordu.

"Peki onunla ne zaman yattın?" "Dört yıl önce."

"Sen on yedi, o otuz yedi yaşında mıydı?" August sordu.

"Rakamları doğru hesaplamışsınız," dedi. "Aferin."

"Ben sadece güzel bir yüz değilim," dedi. "Gerçi ben de öyleyim."

Lia gülümsedi, bırakacağını . Ama bırakmadı.

"Devam et, Lia. Bana her şeyi anlat."

Lia ona söylemek istiyordu. Hayatında hiç kimseye David'le olan ilişkisinden söz etmemiş olmasına rağmen, ona anlatmayı bu kadar çok istemesi onu şaşırtmıştı. Tek bir kişiye bile.

August gelip onun ayaklarının dibine oturdu ve çıplak kalçasını öptü.

"Bu ne içindi?"

"Senin için." Ona gülümsedi. "Gerçeği bilmem gerek ve bunu dile getirmelisin. Terapi , Lia- hikayemizi dinleyecek ve anlayacak birine anlatmak. Bana hikayeni anlat. Sana yardım etmeme izin ver."

Ayaklarının dibinde oturan güzel bir adama hayır demek zordu. Belki de sonunda bulduğunu düşünürken hayır demek zordu.

Belki, muhtemelen, güvenebileceği biri.

"Anlaşılan David New York'ta yapamamış. Duyduğuma göre orada sanat cinayetmiş. Annem onunla bir sergide tanışmış.

ve İngiltere'ye sürgün edilmiş bir New Yorklu'ya acımış.

Babamla birlikte onu bir gece yemeğe davet ettiler" dedi, Cesaretini kaybetmeden devam etti. "Annem onun çalışmalarını çok severdi, bu yüzden... babam ona sürpriz yapmak için David'i işe aldı.

Annemin yatak odasına bir duvar resmi çizdi. On yedi yaşında olduğum yaz haftalarca çalışmıştı. Bir duvar resmi sonsuza kadar sürer,

Özellikle de büyük bir tanesini. Onu eve taşıdılar. Çalışmaları için gösterimler ayarladılar, seyahat masraflarını ödediler, potansiyel müşterilerle bağlantı kurmasını sağladılar. Her sanatçının sahip olmayı hayal ettiği türden mükemmel hamilerdi. Hatta babam Prens Charles'tan bir duvar resmi siparişi bile aldı.

hayır kurumları."

"Peki ya sen?" August sordu.

"Bana bazı çizim teknikleri öğretti," dedi. "Her akşam. İyi olduğumu söylerdi."

"Ah, resim öğretmeni. O eski hikâye." August bilgece başını salladı.

"O çok..." Nefes almak için durdu. "Tanrım, yakışıklıydı. Bana Ophelia derdi. Söyleyiş tarzı kulağa çok hoş . Onunla

evlenmek istedim," dedi. "Bu ne kadar çılgınca?"

David Bell mükemmel görünümlü bir adamdı. Onun idealiydi. En azından on yedi yaşındayken öyleydi ve dar bir tişörtün içinde iyi pazuları, asi kızıl saçları ve yoğun kahverengi gözleri vardı başını çevirebiliyordu. Giysileri her zaman boya lekeli olurdu. Her zaman. Kot pantolonlar ve beyaz tişörtler gökkuşağı boyasıyla kaplıydı. Bir zamanlar bunu seksi bulmuştu. Ancak birkaç yıl sonra Lia, adamın giysilerindeki boya lekelerinin, bir erkeğin boyalı giysiler giymesi kadar saçma bir gösteriş olduğunu fark etti.

Her zaman smokin giymek - Bana bakın, Bay Çok Ciddi Sanatçı, Tesco'ya uğrayıp temiz bir gömlek alamayacak kadar resim yapmakla meşgul.

"Bir gün sanat dersimiz sırasında," diye devam etti, "ben ona aşık olduğumu itiraf ettim. Hiçbir şey beklemeden öylece söyledim. Şaka yapmaya çalıştım ve ona şöyle dedim: 'David, sana deliler gibi aşık olduğumu fark etmiş olabilirsiniz ama umarım bu işleri garipleştirmez. Ne zaman Seni baştan çıkarıyorum, beni görmezden gelmekten ve hayatına devam etmekten çekinme.'"

"Çok yumuşak. Bu bende işe yarardı."

"Onun üzerinde de işe yaradı," dedi Lia. "O gece yarısı odama geldi."

"Seks nasıldı?" August sordu. August'un tüm bu olayla ilgili olarak onu yargılamadan sorular soran gerçekçi tavrını takdir ediyordu.

"Acı verici," diye itiraf etti. "Ve ben gelmedim. Yine de bu konuda iyiydi. Pratik yaptıkça daha iyi olacağına söz verdi. Sonra bana sarıldı. Bu çok hoştu." August'a solgun bir gülümseme verdi. "Yine de fazla kalmadı. Birlikte yakalanmadan önce odasına dönmesi gerektiğini söyledi. Annem ve babam seks konusunda oldukça açık fikirliler ama on yedi yaşındaki kızları otuz yedi yaşında biriyle Adam mı? Babam onu öldürürdü. Sonra da annem onu tekrar öldürmek için diriltirdi."

"Yirmi yıllık yaş farkı," dedi August. "Modern ebeveynler için kabullenmesi zor."

"Antik Yunan'da her oluyordu. Değil mi?"

"İstenmeyen kız bebekleri doğaya maruz bırakmak da öyle." Doğru bir nokta.

"Yakalandın mı?" August sordu.

"Keşke. Keşke hepsi bu kadar . Olanlar bu olsaydı bugün iyi olurdu." Gözyaşlarını geri kırıptı.

August onun elini avucunun içine aldı. Avuç içini yukarı çevirdi ve elindeki çizgileri okşadı, parmak uçlarıyla onları yol yol gezdi.

"Bir kez yeterli değildi elbette," dedi. "Ona aşık olmuştum. Ertesi sabah ona saçımdan bir tutam bile verdim."

"Artemis Kültünde geleneksel bakire sunusu." "Öyle miydi?" Lia sordu.

Başını salladı. "Kızların bekâretlerini kaybettiklerinde Artemis'ten özür dilemeleri gerekirdi. Artemis her zaman böyle bir engel olmuştur."

"Onu dinlemeliydim," dedi. "David'le aranızda ne oldu?"

Lia titreyerek uzun bir nefes aldı. "Odamdan çıktım ertesi gece, gece yarısı civarı. Onun yatak odasına gidiyordum. Onunla tekrar birlikte olmak istiyordum. Biri beni , gece yarısı atıştırmaları istediğimi söyleyecektim. Düşündüm ki

David'i odasında buldum ama orada değildi. Sesini evin dışında duydum. Annemin ve babamın da. Onlar da Gül bahçesinin yanındaki verandada konuşuyorduk. Kapıdan geçtim.

müzik odası. İçerideki tüm ışıklar ve kapı aralıktı. Müzik odasının ışıkları kapalıysa, bahçeden içeriye göremezsiniz. Onlar beni görmedi ama ben onları gördüm. Ve onları duydum."

August şimdi bileğini, atan damarlarını okşuyordu ve onun dokunduğu her yerde karıncalanıyordu. Bu, Gül İksiri'nden içmenin bir yan etkisi miydi? Eğer öyleyse, o zaten O lanet kupayı ona sattığım için pişmanım.

"Beni neyin engellediğini bilmiyorum," dedi Lia. "Neden öylece çıkıp merhaba demedim? Bir şekilde

gölmeleri beni tedirgin etti. Bu yüzden kapıda saklandım ve onları gözetledim."

Onların kahkahalarının kulaklarında çınladığını hâlâ duyabiliyordu.

Annesinin gülüşü, sanki hassas bir noktasından çimdiklenmiş gibiydi.

Babasının kahkahası, sanki pokerde bir el kazanmış ve fişleri topluyormuş .

David'in gülüşü, sanki cinayetden paçayı kurtarmış gibiydi. "Annem kırmızı-siyah bir sabahlık giyiyordu. Babam onu Noel için almıştı. Her zamanki gibi çok güzel görünüyordu. Babam da oradaydı, bir sandalyede oturuyordu, annem de onun kucağındaydı. David elinde bahçeden kopardığı bir gülle anneme doğru yürüdü ve bir şövalyenin leydisine yaptığı gibi onu anneme sundu.

Annem ondan aldı ve teşekkür etti. Sonra David eğildi ve onu dudaklarından öptü. Derin bir öpücük. Ve babam dedi ki..."

Lia'nın bir şey saplandı, kaburgalarının arasına ve akciğerine saplanmış bir gül dikenini gibi bir acı.

"Babam dedi ki, 'Uslu dur oğlum. Zaten bu gece onu fazlasıyla yaşadın."

"Tanrım, Lia..." August nefes aldı. Sesi midesine yumruk yemiş gibi geliyordu. Onun nasıl hissettiğini biliyordu. Lia parmaklarını koltuğun pürüzsüz derisine geçirdi. Yan tarafındaki ağrı giderek keskinleşiyordu, sanki hayatı için koşmak zorunda kalmış ve şiddetli bir dikiş yemiş gibiydi. Rahat edemiyordu, tam nefes alamıyordu, hareket edemiyordu.

"Annemle babamın başkalarıyla oynadığını zaten biliyordum - yeterince büyüdüğümde dedikoduları duyarsam diye beni uyarmışlardı. Bundan hoşlanmadım ama bu onların evliliği, benim değil. Üçlü, dörtlü ya da tensom yapmak istiyorlarsa, bu onlarla her kimse onun arasındaydı. Ama bu benimle ilgiliydi. Bu...um..." Acı içinde hızlı bir nefes aldı. "Öleceğimi sandım August. Gerçekten ölebileceğimi düşündüm."

"Lia, Lia..." August onun elinin tersini öperek söyledi. İki sıcak gözyaşı yanaklarından aşağı yuvarlandı.

David'-küçük parmağını bile ona doğru uzatsa Gretna Green'e birlikte gideceği David'in- ona bekaretini verdikten sonraki gece öz annesiyle yattığını öğrenmek Lia'yı iliklerine kadar değiştirmişti. Daha önce insanları sevmiş, onlara güvenmiş, dünyanın bir oyun alanı olduğunu düşünmüştü. Salıncaklarda sallanmak, kaydıraklardan kaymak, bisküvi yemek, yavru köpekleri sevmek ve çay içmek dışında bir işi yoktu.

O zamana kadarki hayatı buydu. Ancak oyun alanının zehirli atıkların üzerine inşa edildiği ortaya çıktı ve bu öpücüğü görmek onu yararak topraktaki zehrin kan dolaşımına sızmasına neden oldu.

Lia artık erkeklere güvenmiyordu. Yalnızca babası bu kuralın istisnasıydı, ama onunla bile, her ne kadar onu sever ve ona tapardı. Kız arkadaşlarını onunla asla yalnız bırakmazdı. Onlarla flört edeceğini düşündüğü için değil, çünkü... Ya ederse? Bir ebeveyn tarafından kazara ihanete uğramıştı. Bir daha olursa kalbinin bunu kaldırabileceğini sanmıyordu.

"Ne yaptın sen?" August sordu. Sesi yumuşak ve ihtiyatlıydı.

"Odama koştum ve birkaç kez kustum. Bununla başa çıkmanın en iyi yolu bu değildi. Patlayıp 'Ne yaptığını sanıyorsun sen' diye bağırmalıyım. Ama bunu yapamadım. Korkağın tekiydim." Lia boğazında bir yumruk hissetti. Yutkunmaya çalışma zahmetine . Hiçbir yere gitmiyordu.

"Hayır, korkak değil. Sen değilsin."

"Yine de öyleydin," dedi. "Onunla yüzleşemedim. Kapısının altından bir not attım, eğer gitmez ve ailemle ilişkisini sonsuza dek kesmezse onlara bizden bahsedeceğimi yazdım. Annem ve babam sanat dünyasında önemli olan herkesi tanıyor. Londra, Glasgow, Dublin, New York ve Los Angeles'ta en az yirmi galerinin tamamına ya da bir kısmına sahipler. Onlar

isteselerdi onu kara listeye alabilirlerdi. Babamın İçişleri nda arkadaşları var. David'in vizesini alabilirdi.

iptal edildi. David'in hayatını kolayca mahvedebilirdi. Bu gerçek bir tehditti."

"Ona söylediğin gibi gitti mi?"

"O gün," dedi Lia, " babam kardeşlerimi bir futbol maçı için Londra'ya götürmüşlerdi. David odama geldi ve yatak odamın kapısına vurarak yüzleşmem için bana bağırdı."

"Peki sen mi?" August sordu.

Yavaşça başını salladı. "Beni hayal et. On yedi yaşında, yerde kıvrılmış, top gibi sıkıca sarılmış, ağlıyorum. Kapıyı kırıp beni öldüreceğinden çok korkuyordum."

"Seni öldürmek mi?"

"Onu duymalıydınız," dedi. "Bana bağırdı, bağırdı, bağırdı... Bana taktığı isimleri, söylediği şeyleri asla unutmayacağım. 'Ben gidiyorum, seni kıskanç aptal sürtük, seni çirkin sıkıcı hiçbir şey. Tabii ki anneni becerdim. Kim yapmaz ki? O bir tanrıça ve sen onun yanında bir hiçsin ve hep bir hiç kalacaksın, seni küçük fahişe. Ellerimi kulaklarıma götürüp yerde oturdum, ileri geri sallandım ve Keşke oradan başka bir yerde olsaydım. Sonra gitti. Ta ki geçen Cumartesi gecesi onu annemle birlikte müzik odasında görene kadar. Bana gülümsüyordu."

August ağzını açtı, şüphesiz rahatlatıcı bir şeyler söylemeyi planlıyordu. Kadın onu susturmak için elini kaldırdı.

" değil. Annem kadar güzel olmadığımı biliyorum. Sorun değil."

"Annen çok hoş bir kadın ama bir tanrıça değil."

"Annemle babamın nasıl tanıştığını biliyor musun?" Lia sordu. "Babam ondan bir resim almak için New York'taki küçük sanat galerisine gitmiş - bir şekilde büyük büyükbabam Malcolm'un bir resmini ele geçirmiş. Kadın tabloyu babama satmayınca, babam onu kucağına almış, omzuna atmış ve arabasına kadar taşımış. Öylece kaçıp gittiler." Lia tersledi

parmakları. "Bir gün galeri işleten bir New Yorkluydu. Ertesi gün bir İngiliz kontesiydi. Fakat Annem o kadar güzel ki, erkekler ona bir kez onu götürmek istiyorlar. Beni kimse alıp ."

"Aşil ve Briseis," dedi August. "Şimdi görüyorum itiraz ediyorum." Onun parmak eklemlerini öptü. "Lia, bin yıl boyunca her gece, her seferinde seni annene tercih ederim. Ve benim zevkim kusursuzdur."

"Teşekkür ," dedi küçük bir sesle. Bunu duyduğuna sevinmemesi ama sevinmişti.

"David şeyi seni incitmek için söyledi, inandığı için değil."

"Bana sıkıcı derdi," dedi Lia acı bir yarım gülümsemeyle. "Belki on yedi yaşındayken öyleydim. Ama artık sıkıcı değilim." Sesindeki gururu tam olarak gizleyemiyordu.

"Hiç sıkıcı bir madamla karşılaşmadım," diye onayladı August. "Bu yüzden mi madam oldun? David Bell'in yanıldığını kanıtlamak için mi?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Belki mi? Olabilir mi? Diyelim ki bana o çok ilginç kariyere sahip olma şansı verildi, ben de kabul ettim."

"Zengin bir kontun kızı nasıl olur da kendi bahçe ve tenis kulübünü kurar?"

"Georgy, tabii ki." Lia sırtıttı. "Küçüklüğümüzden beri başımız belaya giriyor. Bir film çekimi için şehre gelen Hollywood kodamanlarından birinin partisini duymuş. Partiye mümkün olduğunca çok sayıda yasal yaşta güzel kız getirmeye çalışıyorlarmış. Ve parti Pearl Otel'deydi.

Gitmek zorundaydım, değil mi?"

Ne de olsa Pearl, 30'lu yıllarda büyük büyükbabası Malcolm'un en sevdiği genelevdi. O bir dayanamadı Eski On Üç Numara'nın eski oyun alanını görmek için bir şans.

"Güzel parti mi?" August cevabı zaten biliyormuş gibi gülümsedi.

"Güzel parti," dedi. "Biriyle tanıştım. Ama amaç da , değil mi? Partiyi güzel kızlarla ve azgın

ve büyük ihtimalle birileri başka birileriyle birlikte olacak."

"Seks nasıldı?" August sordu.

"David'le olduğumdan daha iyiydi, gerçi bu pek bir şey ifade etmiyor. Otel odasından ayrılmak üzereyken bana kartını verdi ve ertesi gece beni tekrar görmek istediğini söyledi.

Meşgul olduğumu söyledim. Beni meşgul etmemek beş yüz poundu olduğunu söyledi. söyledi. Paraya ihtiyacım yoktu ama gururumu okşadı. Büyük büyükbabam fahişeleri severdi.

"Fahişe" dediğinde bir iltifattı. O

Sadece kendi değerini bilen kadınlara saygı duyulurdu; akli başında hiçbir kadın yüz sterlinden daha az bir paraya bir erkeğin elini sıkmasına izin vermezdi."

"Kimdi o?" August sordu. "Beyefendi arkadaşın mı?" "Bir aktör," dedi Lia. "Harika saçları vardı. Muhteşem elmacık kemikleri.

Şu cana yakın sapıklardan biri. Çıkmak için çok meşgul. Çıkmayacak kadar azgın. Bilirsin işte."

"Kimden bahsettiğinizi çok iyi biliyorum. Geçen yaz Malta'da onunla vücut çekimi yapmıştım. Tabii farklı bir fantastik elmacık kemiği setinden bahsetmiyorsanız..."

Lia asla söylemezdi. Bu anıyı hatırlayınca kendi kendine biraz gülümsedi.

"Georgy çok kıskançtı. Ona teklifinden bahsettiğimde, bunu bir daha yapmak istemediğimi söylediğinde, gözünü kırpmadan yapacağını söyledi, özellikle de beş yüz dolar için."

"Onu kendi yerine mi önerdin?"

"Çok meşgul olduğumu ama bir arkadaşımın ilgilenebileceğini söyledim. Ona bir resim gönderdim. O da onaylayan bir mesaj attı. Ona, her yerde bağlantıları olan çok zengin bir kontun kızı olduğumu ve yüzünün yanlış nedenlerle gazetelerin ön sayfalarında yer almasını istemiyorsa, ona iyi bakacağını söyledim. Bakacağına yemin etmişti. Ve yaptı da. Randevuyu ayarladıktan sonra fark ettim ki istemeden de olsa..."

"En iyi arkadaşını neredeyse yabancı birine mi pazarladın?"

"Evet, o." Lia yüzünü buruşturdu. "Bu beni tekrar yapmaktan alıkoymadı. Bir hafta sonra beni aradı ve şehirde bulunan bazı sevimli arkadaşları için başka sevimli arkadaşlarım olup olmadığını sordu - eğer güzellerse ve bir sır olarak sakladım. Ondan sonra iş büyüdü ve büyüdü... ta ki benim için çalışan beş kadın ve düzenli müşterilerim olan elli ya da daha fazla erkek olana kadar."

"Fena değil. Hiç de fena değil."

Lia gergin bir şekilde yüzüğünü çevirdi. "Kendime her zaman bunu kadınları korumak için yaptığımı söylerdim. Eğer bu işi ben yapıyor olsaydım

para, randevular ve erkeklerin incelenmesi -ailem sayesinde ülkedeki neredeyse her züppeyi tanıyorum- yabancılarla tanışmaktan çok daha güvende olurlardı. Daha güvendediler, daha çok para kazanıyorlardı ve kimse zarar görmüyordu. Ama dürüst olmak gerekirse, bunu yapıyorum çünkü eğlenceli, kendimi önemli hissettiriyor... ve kesinlikle sıkıcı değil." Lia buna gülümsedi. İyi bir dönem geçirdiği kesindi.

"Ve şimdi David Bell biliyor mu?" August sordu.

"Biliyor," dedi Lia. "Tahminimce bir arkadaşından bir söylenti duydu ve bunu doğrulatmak için bir dedektif falan tuttu. Bunu ona hiç yakıştıramadım. Muhtemelen bir süredir Dört yıl boyunca beni elinde tutacak bir şey. Ben de bunu ona gümüş bir tepside sundum."

"O kadar ileri gider mi? Gerçekten mi?"

"Onu gönderdiğimde bir sürü komisyonu iptal etmek zorunda kaldı. Bir milyon pound değerinde. O notu bıraktıktan sonra onu aradım ve parayı Cuma gününe kadar ödemem gerektiğini yoksa polisi ve gazeteleri arayacağını söyledi. Yani evet, o kadar ileri gidebilirdi."

"Ben olsam polis için endişelenmezdim. Sizi en fazla vergi kaçırmaktan yakalarlar."

"Ben kaçakçı değilim. Asla vergi kaçırmam," dedi gururla.

"Gerçekten mi? Gelir kaynağınız olarak neyi gösteriyorsunuz?"

Lia dokuma tezgâhını gösterdi. "Duvar halısı satıyorum."

"Ah... Penelope kadar kurnaz." Alkışladı.

"Penelope kadar kurnaz olsaydım, David'e yakalanmazdım," dedi. "Babam Karun kadar unvanlı ve zengin. Hatta kraliçeyle bile akraba - uzaktan ama yine de... Bunun dünyanın duyacağı bir skandal olmamasına imkân yok. Jane'in ailesi onu öldürebilir. Georgy'nin ailesi beni öldürebilir. Rani avukat olmak istiyor. Bu onların hayatını mahvedebilir, Ben de. Sadece benim değil. Ailem zengin. Uçup gidebilir ve bir yerlerde yeniden başlayabilirim. Onlar yapamaz. Tanrım, August, bu bir kabus olacak. Çok aptalım."

"Sen aptal değilsin." August kararlı bir şekilde konuştu, sesi bu fikre neredeyse kızgın geliyordu. "Ve o göt suratın kimsenin hayatını mahvetmesine izin vermeyeceğim. Eğer ciğerine bir ok saplamam gerekirse, saplarım. İki ok."

"Bir tane bana, bir tane de anneme."

"Biri senin için. Bir tane de senin için."

Bir ok atıyormuş gibi yaptı. Lia boğazında ani bir düğüm hissetti. August ona söyleyeceği en doğru şeyi her zaman nasıl biliyordu?

"Şimdi ," dedi, tekrar gözleriyle buluşarak. "Neyi?"

"Andromeda... yanlışlıkla annesi tarafından ihanete uğradı."

"Bu annemin suçu değil," dedi Lia, gerçi bir zamanlar - küçük düşürücü bir zaman- annesini suçlamıştı. Ama şimdi daha iyi biliyordu. "Kadınlar her zaman -her zaman August- erkekler piç gibi davrandığında bedelini öderler. David onu da beni kullandığı gibi kullandı ve Öğrenmesine izin vermektense ölmeyi tercih ederim."

"Sen çok asil bir ruhsun, Lia. Hâlâ ailene söylemen gerektiğini düşünüyorum ama onu korumak istediğin için seni takdir ediyorum." "Anneme ve babama söylesem bile ne yapabilirler ki? Diğer

David'i vurup cesedini mahzene saklamaktan daha iyi ne ki? Ben on yedi yaşındayken benimle seks yaptı. Ne olmuş yani? Burada yasadışı değil. Sonra ona şantaj yaptım ve bu da yasadışı. 'Ülkeyi terk et yoksa babam sanat kariyerini yok eder' mi? Bu kötü bir şey."

"Kalbi kırık bir gençtin, daha iyisini bilemeyecek kadar incinmiştin."

"Ben bir korkaktım," dedi Lia. "Onu ülkeden kovmuyordum çünkü bunun işlediği suç için adil bir ceza olduğunu düşünüyordum. Onu ülkeden kovuyordum çünkü Onu bir daha görme düşüncesinden bile. Ve eğer onu kovmazsam, çatımız altında yaşayarak neşeli yoluna devam edecekti, yemeğimizi yiyerek-"

"Annenle sevişmek."

"Evet, bu kadar nazikçe ifade ettiğin için teşekkür ederim." August onun elini tuttu ve öptü. "Hadi," dedi. "Hadi yatağa gidelim."

"Yatak mı? Benim yatağım mı?"

"Senin yatağın. Biz. .

Şimdi." "Hayır."

"Neden olmasın?"

"Birçok iyi neden var," dedi. " başta... hayır."

Bu gece ona kendinden çok fazla şey vermişti. Eğer o Bir dakika daha kalsaydı, kollarında ağlıyor olacaktı. Hiç şansı yok.

"İyi bir sebep." August yerden ve onun önünde belinden eğildi. "Yarın dokuzda görüşür müyüz?"

"Yapacaksın," dedi. "Eğer önce ben kendime gelmezsem." Onun kapısına doğru yürüdü.

"August?"

Topuklarının üzerinde döndü, bir köpek yavrusu kadar hevesliydi.

"Neden bu gece buraya geldin?" diye sordu. "Arayabilirdin."

"Donunu geri vermek zorundaydım."

"Onları yarın gece alabilirdim." "Olanlar hakkında konuşmamız gerekiyordu."

"Yine telefonda yapılabilecek bir şeydi."

Ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve omuz silkti. "Bu gece tuhaf bir şey oldu," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Hayır, yani... uyandığımda sen çoktan gitmiştin." "Gitmeye iznim var, değil mi? Buna karşı bir kural yok mu?"

"Buna karşı bir kural yok. Sadece... Seni orada istedim. Kendime geldiğimde gitmiştin. Seni burada istemedim," dedi, yeri göstererek. "Seni orada istedim." Londra'nın genel yönünü işaret . "Ama gelmedin, o yüzden şimdi buradayım."

"Beni çok az tanıyorsun." Gülümsedi.

"Doğru, ama gittiğini görür görmez seni tekrar görmek için buraya geldim."

Lia sandalyesinden kalktı ve ona doğru yürüdü.

"Gidiyorum. Gidiyorum," diye güvence verdi.

"Örtüleri , değil mi?" diye sordu. "Battaniye hırsızı gibi görünüyorsun."

Kocaman sırttı. "Daha önce hiç yastık kılıfı çalmamıştım. Sadece bir kez çarşaf ve o da bir toga partisi içindi. Ya da Antik Yunan'da denildiği gibi bir parti."

"İyi o zaman." Elini yatak odasının kapısına doğru salladı.

"Gece kalabilir miyim?" diye sordu.

"Eğer horlayan bir geyik tazısıyla aynı yatak odasını paylaşmayı sorun etmezseniz."

"Birlikte uyuduğum buluttan sonra, bir geyik tazısı hiçbir şeydir." "Sis olduğunu söylemiştin." Onu elinden tuttu ve onu yatak odasına götürdü.

"Biraz daha düşününce," dedi, "sert bir esinti olabilir."

ON ALTINCI BÖLÜM

Lia, Augustu yatak odasına götürdü. İçinden bir ses yatıya kalmasına izin verdiğine pişman olacaktı ama gerçek şu ki -bunu ona söylemedi- geceyi onunla geçirmesini istiyordu.

"Nereye gittin?" diye sordu. "Beni terk ettikten sonra. Doğruca eve gitmediğimi biliyorum. Senden yarım saat önce buradaydım. geri döndü."

"Kendimi sınıyorum," dedi. "Attic Gallery'ye gittim. Nedenini bilmiyorum. Sanırım David'le tekrar karşılaşacağım Cuma günü için bir alıştırmaya yapmam gerekiyordu."

"Nasıl geçti?"

"Pencerede kocaman bir poster var." Lia ona döndü başucu lambası. "Ona V harfini çevirdim ve . Ağlamadım. Buna ilerleme diyebiliriz."

Gogo örtüsünün üzerinde çaprazlama uzanıyordu. Başını kaldırdı ve mutlu bir selamlama havladı.

Lia uzanıp köpeğinin kulağını nazikçe çekerken, "Kendi yatağına gir, aptal çocuk, benimkine değil," dedi. Gogo August tişörtünü çıkarırken isteksizce kendi yatağına döndü. O kadar uzun, zayıf ve güzel bir vücudu vardı ki, kollarındaki kaslar onun krallığın yarısını düzmekle meşgul olmadığı zamanlarda ne yaptığını merak etmesine neden oluyordu.

Onu kendisine bakarken yakaladı ve doğru uzandı. Bir kez Elbisesinin kumaşında onun vücudunun sıcaklığını hissetti ve daha fazlasını istediğini anladı. Onun göğsüne yaslandı ve kollarını sırtına doladı. August onu kendine çekti ve sıkıca sarıldı. Başı August'un çıplak omzuna o kadar mükemmel oturuyordu ki, sanki omzuna yaslanmak için yaratılmış gibi hissediyordu.

Birdenbire Lia ağlamaya başladı.

Önce sessizce ağlamaya çalıştı ama bir inilti onu ele verdi. August onu duymuş olmalıydı, çünkü başının üstünü öptü ve ona daha da sıkı sarıldı.

"Anlat bana," diye fısıldadı.

"Bana bunu yaptığında kalbim öldü. Sadece...öldü. Onu sevmiştim. Tanrım, onu çok aptalca sevmiştim. Ne kadar aptal olduğuma inanamıyorum."

"Aptal değilsin. Yakışıklıydı, yaşlıydı ve kendini iyi hissetmeni sağlıyordu. Bu koşullar altında aşık olmamak için taştan bir kalbe sahip olman gerekirdi."

"Beni gördüğünde burnumu çimdiklerdi. Bu duyduğun en aptalca şey değil mi? Zengin bir kontun kızı ve o da on yedi doları olan önemsiz bir Amerikalı ressam ve burnumu çimdikliyor ve ben de sanki bana büyü yapmış gibi buna kanıyorum. Neyim var benim böyle?"

"Aşık olmak cesur ve tehlikelidir," dedi August. "Bir dağa tırmanmak ya da savaşa gitmek gibi. Tıpkı bir dağa tırmanmak ya da savaşa gitmek gibi aptalca. Yapmamalısın Cesur ve tehlikeli bir şey yaptığın için kendinden nefret ediyorsun." "Bana çirkin ve aptal olduğumu, yatakta bok gibi olduğumu söyledi.

annemi benden daha çok istiyordu."

August onun saçlarını okşadı. "Bir kız bir erkeğe tapınma hakkı olduğunu düşündüğü şekilde tapmadığında, bu onun içindeki canavarı serbest bırakır. Canavarlar en tehlikeli hallerini yaralandıklarında ve köşeye sıkıştıklarında gösterirler. Onu yaraladınız ve köşeye sıkıştırdınız. Bu yüzden böyle acımasızca saldırdı. Söylediğinde ciddi değildi. Sen çirkin değilsin-

Belli ki. Şaşırtıcı derecede güzelsin. Aptal değilsin. King's'ten onur derecesiyle mezun oldun. Yeteneklisin, sanatçısın. Amin bir gül goncası kadar sıkı ve hayatımın geri kalanını taşaklarına kadar içinde geçirmekten mutluluk duyarım."

"Teşekkürler mi? Sanırım?" "

ederim," dedi.

"Benden hoşlanman için kesinlikle hiçbir neden yok," dedi, ancak sözleriyle onu uzaklaştırmaya çalışırken bile kollarıyla ona sıkıca sarıldı.

"Neden olmasın?"

"Somurtkanım."

"Büyüleyici bir şekilde somurtkansın." "Ben acımasızım."

"Acı değil. Sadece ekşi." "Buzdan bir kalbim var."

"Bir kalp dondurma," dedi. "Sustalı bir kedi yavrusu gibisin."

" bir kedi yavrusu mu?"

"Yavru bir kediye bir sustalı verin ve yavru kedi bir şekilde daha sevimli olsun, hatta sustalı bile sevimli olsun. Bu sensin."

Sustalı bıçağı olmadığı için kaburgasına sapladı. kafesini parmağıyla yokladı. Güldüğünde August'un göğsü başının altında hareket ediyordu. Onun kahkahasını duymak kadar hissetmek de hoşuna gidiyordu. Başını ona doğru çevirdi ve göğsünün ortasını öptü. Biraz nefes aldı. Başını eğdi ve ağzını öptü.

Bütün gece onu öpmesine izin verebilirdi ama yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı ve kaşınıyordu. Geri çekildi ve başladı Yüzünü kurulamak istedi ama adam onu durdurdu, tişörtünü aldı ve gözyaşlarını silmek için kullandı.

Sonra burnuna tuttu ve "Üfle" dedi.

Lia tişörtü kaptı, kışına vurdu ve Gogo'ya fırlattı, o da hemen dişlerini geçirdi ve köpek yatağına doğru koştu.

"Bunu hak ettim," dedi August kot pantolonunun düğmelerini açarken. "Çıplak uyumayı mı planlıyorsun?" diye sordu.

"Başka ne seçeneğimiz var?"

Lia iç çekti. Kot pantolonunu indirdi ve tekmeleyerek çıkardı.

"Bugün penisini o kadar çok gördüm ki," dedi. "Çok fazla."

"Duş almalıyım. Her yerim köpek öpücüğü oldu." "Banyo şurada."

"Yıkanmamı ve çadırınıza getirilmemi emretmeyecek misiniz?"

Ona ters ters baktı.

"Bana ihtiyacın olursa duşta olacağım," dedi.

Suyun açıldığını duyunca Lia işe koyuldu. İlk iş olarak yataktaki örtüleri sıyırdı ve Yerlerine yeni pembe çarşaflar, temiz beyaz yorganlar koydum. Köpek tüyü yoktu. Çekmecelerini karıştırdı, hem sevimli hem de her yerini örten bir gecelik aradı ve iş göreceк pembe pamuklu bir gecelik buldu.

August duştan döndüğünde, yatağına yatmış, yastıklarının üzerine uzanmış ve eskiz defterindeki bir çizim üzerinde harıl harıl çalışıyordu. Artık çıplak ve nemli olan August, yatak odasının kapısında durmuş, sudan siyaha dönmüş kahverengi saçlarını havluyla kuruluyordu.

"Ne çiziyorsun?" diye sordu.

Lia gülümseyerek resmi ona doğru çevirdi; bir pençesinde bıçak tutan minik bir kedi.

" kedi yavrusu," dedi sırtarak. "Çok iyisin."

"En azından David'le olan resim derslerimden bir şeyler öğrendim.

Kırık bir kalp dışında." Hızlıca ok geçen bir kalp çizdi. Birkaç damla kan ekledi. Sonra daha fazla kan. Sonra daha fazla. Tam bir kan banyosu.

August onun yanındaki yatağına sürünerek girdi.

" miyim?" diye sordu, elini kızın eskiz defterine uzatarak.

"ilginç bir şey yok," dedi kitabı uzatırken. "Sadece duvar halıları için taslaklar var."

August kitabı ondan aldı ve her bir sayfayı yavaşça çevirerek her bir çizimi bir eksper gözüyle inceledi. Efsaneleri saymak dışında pek bir şey söylemedi. olası yeni konularla oynuyordu.

Bir çizimde, tavandan kalın yağmur damlaları düşerken bir kız yatakta çıplak bir şekilde yatıyordu.

"Zeus ve Danaë," dedi August. "Orijinal altın duş."

Bir sonraki resimde, bir kadın gece vakti bir tapınakta diz çökmüş, insan olamayacak kadar iri bir adam arkasından ona doğru yaklaşıyordu.

"Poseidon," dedi. "Ve bu da... Aethra mı?"

"Doğru," dedi. "Theseus'un Annesi." O efsanede, Aethra düğün gecesi tapınağa çağırılmış ve burada Poseidon tarafından hamile bırakılmıştır.

"Penelope ve Odysseus," dedi, bir sayfayı çevirerek yatak direğine tutunmuş bir kadın elinin resmini gösterdi. Yatak direği bir yatak direği değil, bir ağacın ince gövdesiydi. "Athena şafağı geciktirdiğinde, yatakta yeniden tanışmak için birlikte daha fazla zaman geçirebildiler."

August usulca güldü.

"Ne?" Lia talep etti. "Onları sevmiyor musun?"

"Onlara bayılıyorum. Bütün konularınız erotik."

Lia pembe kızardı.

"Hepsi değil," dedi. "Bir var." Bir sayfayı çevirerek başka bir çizime geçti.

İçinde bir kız ormanlık bir açıklıkta yan yatmış uyuyordu. Üzerine bir gölge düşmüş, bir adamın gölgesi. Yoksa bir adam mıydı?

"Ariadne," diye açıkladı Lia. "Theseus onu Naxos adasında terk ettikten sonra."

"Ah," dedi August. "Tüm Yunan mitolojisindeki en ünlü açıklanamayan ayrılık."

"Theseus onu öylece terk etti," dedi Lia. "Attı onu Tamamen. Ve bu, ona ipliği verdikten ve labirentte ona yardım ettikten, hayatını kurtardıktan sonraydı. Minotaur'u öldürdü. Neden onu evinden ve ailesinden koparıp rastgele bir adada yalnız bıraktılar? Ve ondan düzgün bir şekilde ayrılma nezaketini bile göstermedi. O uyurken yelken açtı."

"O sensin."

"Öyle değil," dedi Lia.

"Hepsi . Briseis, o kadar güzel ki esir alındı. Andromeda, annesi tarafından ihanete uğradı. Ariadne, annesi tarafından ihanete uğradı.

sevgilisi. Kalp acını ve özlemini dokuma tezgahında örüyorsun."

"Annem bana ihanet etmedi," diye ısrar etti. "Benim ve onun hakkında hiçbir fikri yoktu."

"Ama ihanet gibi hissettirdi, değil mi?"

"Bunu aştım." Lia eskiz defterini kapatıp komodinin çekmecesine geri koydu.

Lambayı kapattı ve çarşafların içine yerleşti. August onu kendine çekti, sırtını göğsüne yasladı. August saçlarını kaldırıp boynuna ve omuzlarına yüzlerce öpücük kondururken Lia içini çekti.

"Benimle sevişmeye mi çalışıyorsun?" Lia sordu. "Öpüşüyorum. Sadece öpüşüyorum."

"Ereksiyon olmuşsun ve bunu hissedebiliyorum. Beni dürtüyor." "Biri kapını çaldı diye yani cevap vermek zorundasın."

August onu dudaklarından nazikçe öptü.

"Akhilleus gibi seni önce uyu, seni kötü kedi yavrusu. Ve sonra Patroclus. Ve sonra tekrar Achilles. Ve sonra tekrar Patroclus. Ve sonra Achilles o..."

"Evet, hatırlıyorum August. Bana ne kadar büyük bir fahişe olduğumu hatırlattığın için teşekkür ederim."

"Çok eğlenceli değil miydi?" diye sordu, karanlıkta öyle bir sırıtiyordu ki sanki karanlığın kendisi ona gülümsüyordu.

Lia yan döndü ve sırtışına karşılık verdi.

"Gerçekten de öyleydi," dedi. "En eğlencelisiydi. Şimdiye kadarki."

"Ah..." August parmak ucunu dudaklarının üzerinde gezdirdi. "İşte ." "Ne?"

"O gülümseme, işte bu yüzden bu işi yapıyorum. Bu..." Kızın yanağına dokundu. "Bu mutlu bir kız."

Lia da onun gülümsemesine karşılık verdi. "İşinizde çok iyisiniz."

"Ama seninle sevişmemi istemiyorsun, değil mi?" diye sordu. "Neden hep öyle diyorsun?"

"Ne? Sikişmek, sevişmek, düzüşmek, vuruşmak gibi mi?"

"Doğru. Bu çok... eski moda. Sen eski moda görünüyorsun."

"Yunancada 'aşk' için birden fazla kelime vardır. Philia arkadaşlar arasındaki sevgidir, bilmen gerektiği gibi, O-phelia. Agape ise koşulsuz sevgidir, tıpkı bir ebeveynin çocuğuna duyduğu sevgi ya da

Tanrı'ya tapmaktır. Ve eros cinsel aşktır." "Şehvet mi?"

"Aynı şey değil. Şehvet yıkıcı bir güçtür. Aldatma, saplantı, sağlıksız karasevda gibi. İngilizce'de 'eros'un karşılığı yok. İngilizce konuşanlar aşkı seksten ayırmayı seviyor. Ben ayırmıyorum. Bu yüzden sevişmek" gibi şiddet içeren bir şey yerine "sevişmek" diyorum. İyi bir yatak başı vuruşunda yanlış bir şey yok."

"Ama yattığın herkese aşık olman mümkün değil," dedi Lia.

"Aşık değilim. Romantik olarak aşık değilim. Ama onları seviyorum" dedi August. "Birine orgazm, güzel bir gece ya da hoş bir anı yaşatmak bir sevgi eylemidir. Bu bir nefret eylemi değildir, değil mi? Ya da kayıtsızlık?"

"Bu bencilce ama. Aşkın özverili olması gerekir ve seks yapmak değildir. Her iki kişi de zevk alır. Yani, ideal olarak, sanırım."

"Seni ağız yoluyla orgazm etsem ama kendim orgazm olmasam buna 'özverili' der miydin?" August sordu.

"Birazcık."

"Yanlış," dedi ve kızın burnunun ucunu dürttü. "Yapmak Seni ağızımla sevmek benim tamamen bencilce bir hareket olur. Yüzümü o güzel amına gömmek mi? Ah, bütün hafta boyunca yapabileceğim en bencilce şey..."

Kendinden geçmiş gibi sırt üstü yuvarlandı.

"Bana oral seks yapmana izin verirsem sana iyilik olacağımı mı söylüyorsun?"

"Benim için yapabileceğin en nazik hareket," dedi. "Nazik, sevgi dolu, şefkatli, merhametli... Bu gerçek bir kahramanlık eylemi olurdu

senin açından. Eros'un davası için bir şehit olacaksın. Aziz olursun." August onun çenesini avucunun içine aldı, başparmağıyla alt dudağını okşadı. "Lütfen sana orgazm yaşatmama izin verir misin?" diye sordu. "Lütfen mi?"

Onun göğsünü dürttü. "Hatırladın mı?"

"Perseus Andromeda'yı orgazm yaptı. Achilles ve Patroclus Briseis'i orgazm etti. Ama seni ve beni değil."

"Ya yapamazsam?" diye sordu.

"Ben çok iyiyim."

"David bana yatakta berbat olduğumu söylemişti," diye hatırlattı. "Sen bakireydin," dedi August. "Ve o yirmi yaşındaydı

daha yaşlı. Bu kadar tecrübeli bir adam, hormonlardan aklını , deliler gibi aşık ve onunla yatmak için can atan bir kızı orgazm edemiyorsa, o zaman yatakta değersiz olan odur." Başını tiksinti ve küçümsemeyle salladı.

"Keşke buna inansaydım."

"Lia, seni öyle bir boşaltabilirim ki bedeninin çarşafının üç metre üzerinde süzülür ve karnından şimşekler çakar. Kokuları görecek ve renkleri duyacaksın. Seni getirdiğimde gökler yarılacak ve Tanrı'nın yüzüne dokunacaksın. Ve bunu ellerim arkadan bağlarken de yapabilirim.

geri."

Lia ona baktı.

"Renkleri duyuyor musun?" diye tekrarladı.

"Renkleri duyacak ve sesleri koklayacaksın" dedi.

"Ellerin arkadan bağlı mı?"

"Halatını nerede saklıyorsun?"

Onun kendine güvenine hayran kalmıştı. Elleri arkadan bağlarken yapabileceği hiçbir şey yoktu. En azından övünebileceği bir şey.

"Hiç ipim yok," dedi. "Bornoz kravatına ne dersin?"

ON YEDİNCİ BÖLÜM

August bir anda yataktan kalktı. Yatağın başucundaki küçük lambayı yaktı. Sonra onun koltuğunu alıp yatağın yanına taşıdı.

Oturmaya başladı. "Sakin cüret etme!" dedi

Lia. "Ne?" diye sordu.

". Taşaklarımızı ölmüş büyükannemin en sevdiği sandalyenin üzerine koymayız."

August kendi kendine, "Tarihteki en iffetli hanımefendi," dedi. Kot pantolonunu bulup hızla giydi, sonra da bornozunun ipini çekti.

Lia inanmadı, çünkü ona fırlattı, arkasını döndü ve "Bağla beni," dedi.

"Gerçekten ciddi misin?"

Geri döndü ve yatağın kenarına oturdu. Parmağını kıza doğru uzattı ve kız doğrulup ona baktı.

"David sana yalan söyledi." August onun çenesini eline aldı. "Eğer ellerim arkadan bağlıyken seni boşaltabilirsem, bu senin biriyle orgazm olabilme yeteneğine sahip olduğunu ve sorunun sen değil David olduğunu kanıtlayacak. Bunu yapmama izin verecek misin? Lütfen?"

Lia onun bu küçük konuşmasından garip bir şekilde etkilendi. Söylediği yeterliydi - ve bunu söylediğine inanamıyordu

- "Kabloyu bana ver."

Derme çatma ipi ona verdi. Tekrar ona sırtını döndü ve bileklerini arkasına getirdi.

Lia daha önce hiç bir erkeği ve itiraf etmek zorundaydı -yüksek sesle değil- bu süreçten oldukça hoşlanıyordu. August ayağa kalktı

Lia, bornozunun beyaz ipek kordonunu alıp bileklerinin etrafına doladığında, elleri dibinde mükemmel bir şekilde hareketsiz kaldı ve hiçbir şekilde karşı koymadı. Lia kendini beklenmedik bir şekilde nefessiz kalmış buldu. Ağustos

pozda inanılmaz erotik görünüyordu.

Kalçalarının etrafında gevşek, gömleksiz ve . Mükemmel bir kontrapposto pozunda duruyordu, rahat ve gevşekti sanki Bir kız tarafından bağlanmak onun için dünyadaki en doğal şeydi.

Kordonla zaman geçirdi, manzaranın tadını çıkardı, adamın teniyle yakın temasın tadını çıkardı.

"Çok mu sıkı?" diye sordu parmağını ipin altında gezdirip kıpırdayacak yer olup olmadığından emin olmak için.

"Mükemmel," dedi. "Bitti mi?"

"Um...neredeysel."

Lia kordonu tekrar kontrol etti, yine de mükemmel bir şekilde yerindeydi, ne çok sıkı ne de çok gevşekti. Sadece şekilde onun yanında olmak istiyordu... sanki ona aitmiş gibi, sanki bir yayla bağladığı kendi malıymış gibi.

"Bana dokunabilirsin," dedi.

"Dokunabilirim, değil mi?"

Omzunun üzerinden ona baktı.

"Yapmanı istiyorum," dedi. "Buna ihtiyacım var."

Onun sözlerinin altında duyduğu yumuşak yakarış karşısında ürperdi. Ona böyle şeyler söylediğinde, "Buna ihtiyacım var" gibi şeyler, inanıyordu. Aptal oğlanlar her zaman

Ama bu bir şey değildi. August buna ihtiyacı olduğunu söylerken, bir koşucunun kaldırırma, bir yüzücünün suya ya da bir rahibin duaya ihtiyacı varmış gibi konuşuyordu.

Parmak uçları sırtına, göğüs kafesinin hemen altındaki o savunmasız yere dokunduğunda, sessiz bir nefes aldı. Kadın dudaklarını adamın sırtının ortasına, omurganın boyunla birleştiği yere bastırdı.

August ruhunun derinliklerinden nefes verdi. Onunla yüzleşti ve ağzını onunkine yaklaştırdı. Ellerini August'un boynunun iki yanına koyup onu öperken hiç utangaçlık hissetmedi. Ağzı hemen ona açıldı ve dilinin içeri girmesine izin verdi. Kendinden hiçbir şey saklamadı. Korku yoktu. Tamamen özgürlük. Kalbi hiç kırılmamış bir adam gibi öptü onu.

Kırılmış. Sanki kendisine karşılık verilmeyeceğinden korkmuyormuş gibi öptü.

"August..." dedi onun dudaklarına karşı.

Alnını onunkine bastırdı. "Hazır mısın?"

Başını salladı, gözleri kapalı, korkmuş ama heyecanlıydı.

"Sanırım öyle." Yavaşça gözlerini açtı.

August ona dikkatle baktı, bir öğretmenin öğrencisine baktığı gibi. "Sana söylediğim her şeyi yapacak mısın?" diye sordu.

Tekrar başını salladı.

"Güzel." Sandalyeye oturdu. "Sırt üstü yat, kalçaların yatağın kenarında olsun, külotunu çıkar, ayaklarını sandalyenin kollarına koy. Ve inan bana, ölmüş büyükannen onaylayın."

Yatağın kenarına dik bir şekilde, çarşafın üzerine sırtüstü uzanarak kendini onun için düzenlerken garip hissetti. Yerleşirken dizlerini kapalı tutmaya çalıştı ama bu uzun sürmedi.

August, "Bacaklarını aç," dedi.

Kendini toparlamak için bir süre durakladıktan sonra, Lia bacaklarının bir kelebeğin kanatları gibi açılmasına izin verdi.

"Çok güzel," dedi. "Şimdi benim için kendini aç."

"Açmak zorunda mıyım?"

"Evet."

Yapmak zorundaysa, yapmak zorundaydı.

Ellerini bacaklarının arasına kaydırıp ve kendine dokundu. Yavaşça ve büyük bir utançla vulvasının dudaklarını ayırdı ve adamın labia ve vajinasının ıslak kırmızı etini görmesine izin verdi.

August yumuşak bir ses çıkardı, biraz nefes aldı, hemen ardından biraz nefes verdi. Şaşırtıcı derecede müstehcen bir sestti; bunu tekrar duymak için adam öldürebilirdi.

"Bana daha fazlasını göster," diye emretti. "Ağustos, lütfen."

"Briseis bunu Achilles için yaptı. Sen de benim için yapabilirsin. Daha fazlasını."

Lia kalçalarını öne itti, olabildiğince sert bir şekilde yatırdı. Bir arzu dalgası ona çarptı, onu yıkadı.

"Klitorisini görmek istiyorum," dedi.

Parmaklarını yukarı doğru hareket ettirdi, bacaklarını daha geniş açtı, kalçalarını daha sert itti. Başlığının hassas etini çekti ve kaldırdı.

Dilinin ucu dışarı fırladı ve ona dokundu, sadece dokundu, hafifçe, o kadar hafifti ki yalamak bile denemezdi. Elektrikliydi.

"August," diye nefes nefese kaldı.

"İşte bir adam adının böyle söylenmesini ister. yattığı kız tarafından," dedi gülerek. "Konuşacağın bir sonraki kelime benim adım olacak ve sen konuşmayacaksın, çığlık atacaksın. O zamana kadar inle ve inle ve nefes nefese kal ve istediğin kadar soluğunu tut ama onun dışında kapa çeneni Lia.

Ben çalışıyorum."

Lia başına inanamıyordu bile. August'un dilinin ucu klitorisinin etrafındaki hassas eti yoğuruyor, hafifçe ovuyor ve bastırıyor, içine kan çekiyor, böylece düğüm, o hassas, ağrıyan düğüm, içinde ayrı bir kalp atıyormuş gibi şişiyor ve zonkluyordu. O düğümü meme uçlarını emdiğinden bin kat daha nazikçe emdi. Yani hafifçe çıldırtıcıydı. Ellerini adamın saçlarının arkasına soktu ve kalçalarını adamın ağzına doğru itti.

Bir yalama. Şimdiye kadarki en küçük, en mükemmel yalama.

Bir sinirin titreyen ucu. Lia'nın içindeki kas yay gibi gerildi. Nefes nefese kaldı, başı geriye düştü, parmakları August'un saçlarını daha sıkı kavradı.

Bir yalama daha. Daha sert bir yalama. Dilinin tüm kıvrımları Kenarın etrafında. Sonra üzerine. Bir öpücük. Uzun, yumuşak ve ıslak bir öpücük, tıpkı ağzını öptüğü gibi onu da öptü.

Başını eğdi ve vücudunun girişini yaladı. Dilini deliğe doğru itti ve ucu deliğin içine girene kadar tekrar itti. Lia'nın nefesi kesildi, aldığı zevk ve

Yakınlık o kadar yoğundu ki neredeyse bir ihlal gibi hissediliyordu. Başını hafifçe yana çevirdi ve şişmiş dudaklarını tekrar öptü. Diğer tarafa geçti ve onu tekrar öptü. Bundan sonra ağzını onun dudaklarına bastırmaktan başka bir şey istemiyor gibiydi.

içine soktu. Dilini tekrar vajinasına soktu ve Lia içgüdü ve ihtiyaçla kalçalarını kaldırdı.

"Daha geniş," diye emretti ve bacaklarını mı yoksa labialarını mı daha geniş açması gerektiğini kastettiğini bilmiyordu. İkisini de yaptı. Bacaklarını ve ellerini açtı ve August

öyle bir kararlılıkla üzerine geldi ki, sandalyenin ayaklarının altında kaydığını hissetti. Vücudunun girişini tekrar, yüzlerce kez yaladı. Adam ona saldırırken Lia'nın parmakları çarşafı kavradı. Dudaklarından daha önce hiç duymadığı sesler çıktı, ne bu dünyada ne de başka bir yerde. Boğazının derinliklerinden gelen hayvani homurtular, iniltili yakarışlar. Ona işkence ediyor, dikkatini klitorisi yerine labiasına ve vajinasına odaklıyordu. Lia, vücudunun ihtiyaç duyduğu şeyi ona vermesi umuduyla kalçalarını aşağı yukarı ve küçük spiraller çizerek hareket ettirdi. Vücudunu yataktan her kaldırdığında yeni bir arzu dalgası hissediyordu. O değildi ona işkence ediyor ama ağzını sikmesi için onu kandırıyor.

Numara işe yaradı.

Sonunda August vajinasının tabanından klitorisine kadar olan yolu yaladı. Düğümü tekrar dudaklarının arasına aldı ve emdi; kadın yumuşak ve minnettar bir inilti çıkardı. Tanrı adamı kutsa. Şövalye ilan edilmeli. Kadın tekrar inledi, o da tekrar yaptı. Ve tekrar. Klitorisi adamın sıcak ağzına karşı titreşti ve içindeki bobin bükülebilene kadar sıkılaştı. ve daha fazla sıkmayın. Her sinir açığa çıkmış gibiydi ve her siniri buldu ve dilinin ucuyla dokundu, kız titreyip sarsılırken dokundu ve dokundu.

İç kasları o kadar sert sıkılmıştı ki canı yanıyordu ve serbest kalmaktan başka çaresi kalmamıştı. Lia'nın vücudu yukarı, yukarı, yukarı bastırdı ve ağzına doğru patladı. Bu his o kadar güçlüydü ki, karnında bir bombaydı, neredeyse iki büküm oldu, omuzları yataktan kalktı, kolları adamın başının etrafındaydı.

O kadar sert boşaldı ki sesleri kokladı ve renkleri duydu.

August ayağa kalkıp görüş alanına girene kadar Lia yatakta nefes nefese, neredeyse koma halinde yatıyordu. Adam gülümsüyordu.

Tabii ki öyleydi.

Sonra yatağının başucundaki saate baktı. "Dört dakika, elli iki saniye," dedi. "İhtiyacın vardı Bu."

Lia konuşmadı. Konuşabildiğinden tam olarak emin değildi. "Lia?"

Bir parmağını kaldırarak kendini toparlamak için bir dakika istedi.

"Acele etme," dedi. "Bana ihtiyacın olursa ötüyor olacağım."

"Karga mı?"

"Birincisi, sana söylemiştim. İkincisi, senin hiçbir sorunun yok ve hiçbir zaman da olmadı. Üçüncüsü, o orgazm o kadar güçlüydü ki neredeyse dişimi kırıyordun ve eğer kırmış olsaydın, onu asla tamir ettiremezdim."

Midesi hâlâ çırpınıyordu, ağzı kuru, vajinası ıslaktı.

", senin David bir otuzbirci. Yatakta da bok gibi. Muhtemelen yavru köpekleri de tekmeliyordur ve o piçlerden biridir. ünlülere hakaret etmek için anonim Twitter hesapları açan biri. Benimki daha büyük, değil mi?"

Lia yorgun bedeninin izin kadar sert bir şekilde başını salladı. "Biliyordum."

Lia bilincinin arka planında August'un yeniden soyunduğunu gördü, yanına sürünürken yatağın kaydığını hissetti. Onu kollarının arasına aldı ve tekrar yastıklara yasladı, yorganı üzerine çekti

Titreyen vücudu. Lia nefes nefese bir "Teşekkür " diyebilirdi.

"Ee," dedi adam. "Karar?"

"Kırmızı trompet sesi gibi," dedi. "Mavi, teneke bir çatıdaki yağmur gibi."

"Güzel. Vücudun yataktan yaklaşık bir metre uzağa geldi. Ölçtüm. Karnına yıldırım mı düştü?"

"Hayatta olduğum için şanslıyım."

"Peki ya Tanrı'nın yüzü?" August sordu. "Ona dokundun mu?"

Lia yorgun elini yüzüne götürdü ve yanağını okşadı.

"Yeterince yakın," dedi. August başını çevirdi ve onun avucunu öptü.

Sonra Lia onu yakaladı. Bu dürtünün neden ya da nereden geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bir yerden gelmişti ve onu August'un tepesine çıkarmıştı. Kendini tüm vücuduyla Onu yatağa çivilemek, hiç karşı koymadığı için yeterince kolaydı.

tuttu -ne zaman çözmüştü ki? - ve başının iki yanındaki yastığa sabitledi.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu. "Neyi?

Seni boşaltmayı mı?"

"Evet."

"Dilimi klitorisine koydum ve ovaladım, ta ki-" "Nasıl çözdün?"

"Sana asla söylemeyeceğim. Beni zorlayamazsın. Devam et. Daha fazla soru. Güzel ve kızgın bir casus tarafından sorgulanmak fantezilerimden biri. Beni tokatlamak istiyorsan, yapabilirsin. Yapmalısın."

"Kimsin sen, August Bowman?" diye sordu hafifçe. bileklerini yatağa çarparak. "Eğer bu senin gerçek adınsa."

"Bu benim gerçek adım değil."

"Ne?" Lia donakaldı, afallamıştı. "Bu benim gerçek adım değil."

"Gerçek adın ne?" diye sordu. "Sana söyleyemem. Keşke söyleyebilseydim."

"Neden ?" Lia bileklerini bıraktı ve yatakta yanına oturdu. "Profesyonel olduğun için mi?"

Gerçek isimlerini gizli tutan bir sürü seks profesyoneli tanıyordu ve bunun nedenini kesinlikle anlıyordu. Ama bu August'un tarzı gibi görünmüyordu.

"Uzun ," dedi. "Sıkıcı bir hikâye."

"Herhangi birinin nasıl Eros'un kutsal bir fahişesi haline geldiğinin hikayesinin sıkıcı bir hikaye olmasına imkan yok.

"Tüm o vampir kurtları aktif volkan patlamasından nasıl kurtardınız?" "Ah, sıkıcı bir hikaye. 'Bütün o insan kavanozları neredeydi?

Mutfağınızdaki gözbebekleri geliyor?' 'Tamamen esneme hikayesi. Bilmek istemezsin.'"

"Benimle alay ediliyor." "Öyle mi düşünüyorsun?" Lia söyledi.

"Peki. Bilmen gerekiyorsa..." "Bilmek zorundayım."

"Ailem beni evlenmeye zorlayacaktı. Ben reddettim."

"Seni evlenmeye zorlamak mı?" Lia şaşkınlıkla sordu. "Yani görücü usulü mü yoksa evlenip yuva kurduğun sürece herhangi biri mi?"

"Annem benim için birini seçecekti. Ben reddettim ve . Annem beni yakaladı ve ya kendime gelmemi ya da... veda etmemi söyledi. Ben de elveda dedim. Ve evim, mirasım ve adım gitti. Eğer onları geri istiyorsam, annemin beni evlendirmesine izin vermeliyim. aşağı."

"mısın?" Lia sordu.

"Asla," dedi. "Onlara boyun eğmeden önce öleceğim."

Sesi şaşırtıcı derecede ciddiye.

"Ölmek mi? Gerçekten mi?"

"Bunu yapamam. Özgürlüğümünden vazgeçmem. Ben buyum. Annemin beni evlendirip yuva kurmasına izin ölmeyi tercih ederim dediğimde, demek istediğim... kendim için yarattığım bu hayattan vazgeçmek mi? Bu beni öldürür."

Lia, August'un evlendiğini hayal bile edemiyordu. "Yerleşik düzene" geçtiğinde nasıl biri olacağını anlayamıyordu. O, evlenmeden önce

Bir koleksiyoncu tarafından yakalanan ve bir gölge kutusunun kadifesine iğneyle tutturulan o enfes mavi kanatlı kelebekler - güzel bir trajedi.

"Yani evinizden sonra fahişe mi oldunuz?"

"Ben zaten Eros Tarikatı'ndaydım," dedi. "İsterseniz buna benim 'kilisem' diyebilirsiniz. Ama ihtiyacım olduğunda profesyonel oldum.

Hayatımda ilk defa para kazanıyorum. Bu benim hayalimdeki iş, gerçekten. Bedavaya yapıyordum. Bari bunun için para alayım."

"Ama... aileni özlemiyor musun?" Lia sordu. "Biraz mı? Evi özledin mi?"

Yatak odasının karanlığında bile adamın yakışıklı yüzünün hatlarını -güçlü çenesini, Yunan burnunu- ve gri gözlerinde oluşan ve kaynaşan bulutları görebiliyordu.

"O kadar da kötü değil. Ve annem hala benimle konuşuyor. Ya da... Ben buna konuşmak . Daha çok azarlıyor. En sevdiği iki kelime nankör ve çocuk."

"Babamla tanışmalı. Konuşacak çok şeyleri olur.

"dedi Lia. "Annen artık soyadını bile izin vermiyor mu?"

"Cezanın bir parçası," dedi August. "Soyadım biraz, ah... tanınabilir. Avantajlarla birlikte geliyor artık erişimine izin verilir."

Gözlerini ona dikti. "Ailen ünlü mü?"

"Ben öyle demezdim. Kötü şöhretli, belki."

"Kimsin sen?" diye tekrar sordu. Bu sefer şaka değildi. Bilmek istiyordu. Hayır, gerekiyordu.

"Keşke sana söyleyebilseydim," dedi. "Ama söylemesem daha iyi olur."

"Tek bir soru: Gerçekte kim olduğunu bilseydim seni daha çok mu yoksa daha az mı severdim?"

"Deneyimlerime dayanarak... daha az," dedi.

"," dedi Lia. "O zaman bana söyleme. Senden hoşlanmaya başlıyorum."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Lia ertesi sabah dokuzda uyandığında August hâlâ oradaydı. Onu orada, yanındaki yastığın üzerinde bulmayı beklemiyordu ama oradaydı. Gözleri kapalıydı. Huzurlu yanaklarında ağır siyah kirpikler. Onun uyumasını izledi ve bunu oldukça iyi bir gösteri olarak gördü. Onu evden gizlice çıkarma zahmetine değmişti.

bir soru kalıyordu... Bunu nasıl yapacaktı?

Ailesi ayaktaydı. Dokuza kadar hep ayaktaydılar. Sıkı çalışırlardı. Sıkı seviş. Babasının hayattaki sloganı buydu ve ona asla ama asla kendi yanında tekrar etmemesini söylemişti. Dinlediğinden değil. Lia basitçe Umarım ailesi kahvaltıda meşguldür ve August'un önce arka kapıdan sonra da ön kapıdan gizlice çıktığını fark ettim.

"August..." Lia onun saçlarını okşarken söyledi. August bir ses çıkardı, tam olarak bir iç çekiş sayılmazdı.

"August? ." Lia onun omzuna dokundu. Adamın kara gözleri fal taşı gibi açıldı ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Sabah oldu," dedi.

"Yine mi? Neden bu sürekli benim başıma geliyor?" Gözlerini ovuşturdu.

"İyi misin?" Yatağındaki bu güzel ve tuhaf adama gülmemeye çalıştı.

"Tapınak fahişeleri kural olarak sabah insanı değildir."

"Zor," dedi. "Seni evden çıkarmam gerek.

"Kimse senin hâlâ burada olduğunu fark etmeden önce." Gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Yirmi bir yaşındasın. Sakın bana ailenin yatıya kalmana izin vermeyeceğini söyleme."

"Erkek arkadaşın olsa, mideleri . Sen benim erkek arkadaşım değilsin, unuttun mu? Sen benim kiracımsın."

Babası o adamı öldürecek ve August'u öldürecek biri varsa o da kendisiydi.

Gözlerini ona dikti. "Benden utanıyor musun?" "Derinden," dedi.

"Bunu atlatacaksın," dedi, . "Kıyafetlerime ihtiyacım var."

"Yerdeler. Senin tişörtün hariç. O da Gogo'nun ağzında."

Odasının köşesinde Gogo, August'un koyu gri tişörtünü mutlulukla kemiriyordu.

"Zaten o tişörtü sevmemiştim."

Neyse ki Lia'nın elinde, çamaşırhanedeki bir hata sonucu giysilerinin arasına karışmış olan babasının tişörtlerinden biri vardı. Yumuşak, siyah, pamuklu bir tişörttü ve sağ üst cebinde kibar harflerle sanat vakfının adı (Godwick Trust) yazılıydı.

August'un omuzlarına ve karnına en güzel şekilde yapışmıştı.

Saçları uyku yüzünden ustaca karıştırılmıştı,

Adam esneyip gerindiğinde gömleği yukarı sıyrıldı, kot pantolonu kalçalarına indi ve kadın adamın tenindeki gül damgasını tekrar gördü. Bir arzu acısı hissetti, derin bir arzu. Neredeyse kesilecekti. Neden onu tekrar evden kovuyordu?

Anne. Baba. Kiracı çocuk. Rezil.

İşte bu yüzden.

August yine şömine şöminesinin yanında durmuş, Afrodite heykeline bakıyordu.

onu büyülüyor.

"Ağustos mu? Gitme zamanı," diye hatırlattı Lia.

"Bu heykel," dedi. "Hep yatak odanızda mı dururdu?"

"Sanırım. Ama ben doğmadan önce müzik odasındaki şöminenin üzerinde olduğu eski fotoğraflar gördüm. Yine de ben müzik odasında doğmuşum, uzun hikaye."

"Afrodite heykelinin altında mı doğdun?"

"Büyük fırtına," diye açıkladı Lia. "Elektrikler kesildi. Yolları sel bastı. Babam beni kendisi teslim etmek zorunda kaldı. Müzik odasında gazlı bir şömine vardı. Babamın ışığa ihtiyacı vardı." Durakladı. Bu garip bir konuşma konusuydu. "Neden sordunuz?"

"Baban sana Rose Kylix'i aldı-" "Çünkü mitolojiyi seviyorum," dedi.

"Piyasada yüzlerce kylik var. Bunu satın aldı çünkü ona Afrodite'in bir parçası olduğu söylendi. kült."

"Sanırım..."

"Babana birkaç soru sormam gerekiyor." "Onları yaz ve senin için ona sorayım."

Lia kot pantolonunu ve kırmızı örgü kazağını çabucak giydi. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaptı ve ikisi de makul bir şekilde hazır olduklarında kafasını süitinin kapısından dışarı uzattı.

Sola baktı, sağa baktı.

"Etraf temiz," dedi August'a. "Koridorun sonuna git. Bir dizi eski hizmetçi merdiveni göreceksin. Oradan in ve arka avluya açılan kapıdan çık."

"Nereye gidiyorsun?"

"Kahvaltıya."

"Doğru," dedi August.

"Bu akşam dokuzda görüşürüz," dedi.

"Eğer daha erken değilse." Kız ona ne demek istediğini sormadan, adam onu dudaklarından öptü ve koridorda ilerlemeye başladı.

Lia Gogo'yu çağırdı. Gogo ona doğru koştu ve August'un gömleğini bırakması için onunla bir iki dakika boğuşmak zorunda . Kendisi ailenin kahvaltı salonuna giderken, sabah anayasası için onu dışarı bıraktı.

Kahvaltı salonuna girdi ve kapı eşiğinde. August büfenin durmuş, elinde bir tabakla sunulan çeşitli yiyecekleri inceliyordu.

"August," diye tısladı Lia.

"Acıkmıştım," dedi. "Sen aç değil misin?"

Tabağı adamın elinden aldı ve kapıyı işaret etti.

"Git," dedi öfkeli bir , oysa yapmak istediği şey çılgılık atmaktı.

"Babanla konuşmam gerek, unuttun mu?"

"Sana onunla konuşacağımı söyledim. Git hadi. Git hadi."

"Bana gitmemi mi söylüyorsun yoksa köpeğini mi çağırıyorsun?" "Sana söylüyorum-"

"Günaydın, sevgilim."

Annesi kahvaltı salonuna girdiğinde Lia donakaldı, kırmızı pantolon ve boynunda fiyonk bulunan siyah bir bluzdan oluşan sade ama zarif bir takım elbise giymiştir.

"Oh, ... günaydın anne," dedi Lia. "Hatırlarsınız-"

"Günaydın Leydi Godwick," dedi August. Elini uzattı Elini sıkması için ona uzattı.

"Bay Bowman." Annem gülümsedi. "Sizi buraya bu kadar erken getiren nedir?"

"kaldım," dedi August. "August," diye tısladı Lia yine.

"Elbette," dedi annesi. "Kahvaltıda bize katılabildiğine sevindim."

"Teşekkür . Açlıktan ölüyorum." Tabağını yemekle doldurdu ve Lia'nın her zamanki sandalyesinin yanındaki masaya oturdu.

Lia hiç içmek istemediği bir fincan kahve doldurdu. Annesi Lia'nın hoşuna gitmeyen bir gülümsemeye büfeye doğru yürüdü.

"Biliyordum," diye fısıldadı annesi.

"Anne, yemin ederim," dedi Lia.

"Ne hakkında küfür ediyoruz?" En sevdiği gri takım elbisesi ve mavi kravatıyla kahvaltı salonuna girerken bu soruyu soran babamdı. Kimse cevap vermedi.

"Günaydın Lord Godwick." August sandalyesinde arkasına yaslandı ve kahve fincanını selamlamak için kaldırdı.

"Bowman?" Lia'nın babası söyledi. "Burada ne işin var?"

August cevap vermeden önce o cevap verdi.

"Bana aldığın kylix hakkında sana bazı sorular sormak istedi. Ben de onu kahvaltıya davet ettim."

"Geceyi burada geçirdi, Spencer," dedi annesi. "Kahve?" Babası sessizliğe gömüldü. Lia zihinsel olarak anne katili olmuştu. "Neydi o?" diye sordu babası sonunda.

"Geceyi burada geçirdim," dedi August. "Kahvaltı için teşekkürler."

Harika bir yayılma."

Buna "yayılma" demek zorunda mıydı?

"Geceyi burada mı geçirdin?" Babası masaya doğru yürüdü ve August'un oturduğu yerin karşısında durdu.

"Lia ile birlikte," dedi August. "Ve Gogo. O da oradaydı."

"Baba, yapma-"

"Yaşını anlayamadım Bowman," dedi babası. "Yirmi bir yaşındaki kızım ile çıkmak için biraz yaşlı değil misin? kızım?"

"Yirmi bir yaşındaki kızınızla çıkmak için çok yaşıyım."

"İşte bu kadar." Babam masayı tokatladı.

"Spencer," dedi annesi. "Otur ve kahvaltını yap."

"Ama-"

"Ama hiçbir şey. Ya kızının kendi hayatını yaşamasına izin verirsin ya da bu geceden Noel'e kadar yalnız uyursun."

"Mona, burada öylece durup buna izin vermeyeceğim-"

"Ayakta durmayacaksın," dedi annem. "Oturacaksın. Oturup kahvaltı edeceksin ve bu senin kefaretin ve bunu bir erkek gibi kabul edeceksin. On dört yaşından beri annelerin, babaların, erkek kardeşlerin ve erkek arkadaşların başına bela oldun, seni ikiyüzlü fahişe."

"Anne, lütfen babama benim yanımda fahişe deme," dedi Lia. "Ağzımı iğrenç hissettiriyor. parfüm."

"Üzgünüm, hayatım." Annesi onu yanağından öptü.

"Kahvaltını getir. Otur ve ye. Burada hepimiz arkadaşız."

"Kendinizi kötü hissetmeyin Lord Godwick," dedi August.

"Ben de bir fahişeyim."

"August, her konuşmayı bırakabilirsin," dedi Lia. "Konuşabilir canım," dedi annem.

"Teşekkür ederim, Leydi Godwick."

" ederim, Bay Bowman." Annesi Lia'nın babasının oturdu ve kahvaltısına başladı.

"Lütfen bana August deyin," dedi.

"Bize ne gibi soruların vardı August?" Annem sordu. Lia kabul etmek zorundaydı, yaşlı kız bunu iyi karşılıyordu. Babası kıpkırmızı kesilmişti ve kargaşaya hazırды, ama annesi kızının sevgilisini kahvaltı masasına oturtmayı büyük bir ustalıkla başarmıştı.

"Bu konuşmayı yapmayacağım," dedi babası. "O zaman ben ," dedi annesi. "Devam et August." "Benim gömleğimi mi giyiyor?" Babası sordu.

"Lia gömleğimi köpeğe yedirdi," dedi August. "Bu hiç hoş değildi, Lia," diye azarladı annesi.

"Köpeğin onu yemesine izin vermek benim hatamdı-"

"Çoraplar," diye bitirdi Lia.

"Köpekleri ve çorapları bilirsin." August, sanki bu hayatının en aşağılayıcı ikinci anı değilmiş gibi tostunu yağlamaya devam etti.

"Sorular lütfen," dedi babası. Lia babasının bu kadar sağlıklı olmasına minnettardı. Elli sekiz yaşında olmasına rağmen, yarı yaşındaki erkeklerle başa baş koşabiliyordu. Aksi takdirde masada kalp krizi geçirip yere yığılabilirdi.

"Lia'ya mezuniyeti için verdiğin kylix," dedi August.

"Nereden aldın onu?"

"Çok iyi biliyorsun. Christie's'de açık artırmaya çıktı."

"Ama siz onu bir ön satıştan aldınız. Satıcının kimliği bilinmiyordu."

Babam omuz silkti. "Menajerime Lia için özel bir şey istediğimi söyledim, Yunan mitolojisiyle bağlantısı olan bir şey, fiyatı önemli değil. Etrafı aradı ve birkaç gün içinde bana bazı seçenekler sundu. Resimler gönderdi. Ben de bunu seçtim."

"Başkaları da mı vardı?" August sordu. Babası başıyla onayladı. "Neden özellikle bunu seçtin?"

"Biri bana bu adamın sorularına neden cevap verdiğimi söyleyebilir mi?" Babam çatalını bir takırtıyla masaya bıraktı.

"Çünkü sana söyledim," dedi annesi ve onun elini okşadı.

"Kızım mitolojiyi seviyor. Başka neden olsun ki?"

"Ama diğerlerinin de efsanelerle boyanmış olduğu kesin, değil mi?" August sordu. "Neden özellikle bu?"

"En güzeliydi," dedi babası, her kelimeyi ısırarak. "Satıcının adını hatırlıyor musunuz?" August tostunu yiyip bitirdi. Aç olduğu konusunda şaka yapmıyordu.

"Hiç isim bulamadım."

"Özellikle bunu Afrodite Tarikatı'na ait olduğu söylendiği için mi satın aldınız?" August sordu. Babası kaşlarını öyle kaldırdı ki, Lia kaşlarını kaldırmakta zorlandı. nerede bittiğini ve saç çizgisinin nerede başladığını söyleyerek. "Lia'nın odasındaki heykeli fark ettim. Bu yüzden sordum."

"Bununla neden ilgileniyorsun?" diye sordu babası.

"Alışılmadık, değil mi? Yunan tanrıçasının bir heykeli. bir çocuğun odasında romantik aşk?"

"Bir şey mi ima ediyorsun Bowman?"

"Baba, hayır!" Lia, babası masanın üzerine eğilip August'un güzel yüzünü bir güzel önce ağladı.

"Kylix'im hakkında bir şeyler bulmaya çalışıyoruz. Hepsi bu kadar. Lütfen, baba?"

Ondan gelen gerçek bir "lütfen "e asla karşı koyamazdı.

"Lia ailede üç yüz yıldır doğan ilk kız çocuğuydu," dedi sonunda.

August, "Müzik odasında," diye sordu. " mi? Fırtına yüzünden mi?"

"Onu ben doğurttum," dedi babası. Lia'ya baktı. "Fırtına bir anda ortaya çıktı, tıpkı mezuniyet partinin gece gibi, sevgilim. Annenin doğum zamanı gelmemiştir.

Başka bir ay. Senfoni için biletlerimiz vardı. Sonra fırtına çıktı ve annen erken doğum yaptı. Köy doktorunu aradım ama onun yolu da bizimki gibi sular altında kalmıştı.

Dışarı çıkamadım. Kimseyi içeri sokamadım. Kendim yapmaktan başka yapacak bir şey yok."

"Hiç bu kadar korkmamıştım," dedi annesi. "Ve o çok sakindi."

"Dışarıdan." Babam yüzünü buruşturdu. "İçim kan ağlıyordu. Ama doğa kendi yolunu çizdi ve sonra sen vardı." August'a bakmadan önce Lia'ya gülümsedi. "Onu gördüğüm anda değişmiş bir adam oldum. Değişen gerçekten hayatımın en mutlu anıydı. Bu küçük kızım... tüm hayatım iki elimin arasında. Mükemmeldi ama... Lia nefes almıyordu."

"Ne?" Lia şok olmuş bir halde sordu.

"Nefes almıyordun," diye tekrarladı babası, onun gözlerine bakarak. "Elimden gelen her şeyi yaptım. Göğsüne bastırdım, filmlerdeki gibi minik kışına şaplak attım, ağzından ve burnundan nefes aldım. Hayatımda hiç bu kadar çaresiz ve korkmuş olmamıştım. Eğer seni kaybetseydim. Tanrım, kendimi kaybetmeyi tercih ederdim."

Annesi elini babasınınkinin üzerine koydu ve sıkıca tuttu.

"Mona'nın bilinci gidip geliyordu," dedi babası.

Ağustos'ta. "Çok kanaması vardı, neredeyse sayıklıyordu. Ne yapacağımı bilemedim. Ben eski bir dinsizim ama o gece aklıma gelen her tanrıya içimden gelen her şeyle dua ettim. Hatırlıyorum.

başımı kaldırıp müzik odasındaki şöminenin üzerinde küçük Afrodit heykelini gördüm. Ben de ona dua ettim."

"Onun adını mı söyledin?" August sordu. "Söylemiş olabilirim."

"Onun adını söylediğinizde ne oldu?"

"Bunu açıklayamıyorum," dedi babası. "Yıllarca düşündüm ve hiçbir zaman mantıklı gelmedi. Ama... bir mucize gibiydi. Bir rüzgâr Fransız kapılarını açtı. Oda bahçeden gelen binlerce gül yaprağıyla doldu.

Lia iki elimin arasındaydı..." Ellerini uzatarak küçük bir bebeği kucağına alıyormuş gibi yaptı. "Soğuyordu."

Annem gözlerindeki yaşları kırıştırdı.

"Sanki biri Lia'yı çimdiklemiş gibiydi," dedi babam. "Ya da kulağına . Ellerimde sarsıldı. Ve sonra, Tanrım, Lia gözlerini ve küçük ağzını açtı ve çığlık attı kanlı kafasını uçurdu." Babası elini kalbinin üzerine koydu. "Dünyadaki bütün senfonileri ve sonatları o çığlığın sesine değişmem."

"Sence Afrodite duana cevap verdi mi?" August sordu.

"Buna inanmak için kendimi zor tutuyorum," dedi babası. "Ama şunu söyleyebilirim ki... o rüzgâr kapıları uçuracak ve bahçedeki her bir gülün yapraklarını koparacak kadar güçlüydü. Müzik odasındaki sandalyeleri ve şömine rafında duran her bir mumu, saati ve bibloyu devirdi. Her şey bittiğinde, ayakta kalan tek şey Afrodite heykeliydi." Babası Lia'ya zayıf bir gülümseme verdi. "I

"Sanırım tüm bunlar kulağa çılgınca geliyor."

"Hayır, öyle değil," dedi. Bu ona dehşete düşmüş bir babanın ateşli anıları gibi gelmişti. "Ama... bunu bana neden hiç söylemedin?"

"İlk başta Mona'ya bile söylemedim," dedi babası, annesine bakarak. "Ancak hayatının ilk üç ayını çocuk odasında bir karyolada uyuyarak geçirdikten sonra bunu benden zorla öğrendi."

"Ne yaptın?" Lia'nın çenesi düştü. August'un kolu onu rahatlatmak için sırtına dolandı.

"Mona ile yatakta uyumaya çalıştım ve seninle ilgili bir kabus gördüm. Senin yatağında olmadığım sürece uyuyamazdım.

Kreşte ya da yatak odamızda bizimle birlikte beşikte olsaydın." "Asla çocuk yapma, Lia," dedi annem göz kırparak. "Hepiniz

iyi bir gece uykusu için cehennemdir."

Babası başıyla onayladı. "Geceleri beşiğinin başında durur ve her yeni babanın duasını ederdim-'Ne olursa olsun

Tanrı beni dinliyor, lütfen bebeğimi ölümsüz yap." Sonunda onun gözleriyle karşılaştı. "Gerçekleşti mi?"

"Evet," dedi Lia, gözyaşlarının arasından ona gülümseyerek. "Ben ölümsüzüm."

"Güzel," dedi iç çekerek. "İçim rahatladı."

Lia göz ucuyla August'un kendisine baktığını gördü. Onun şefkatli bakışlarıyla karşılaşırca korkarak bakışlarını görmezden geldi.

"Baban ve ben, sen doğduğunda seni nasıl kaybetmiş olabileceğimiz hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorduk," dedi annesi. "Hayatının ilk üç ayında ona kâbuslar gördürmesi yeterince kötüydü. Birlikte karar verdik ki sana da kâbus gördürmek için bir neden yok."

"Bu fikre nereden kapıldığımı bilmiyorum..." Babam, "ama bir gün Afrodite heykelini çocuk odasına koydum, böylece o beşiğinin üzerinden bakabilirdim. Ve bunu yaptığımda, kabuslar kayboldu. Plasebo etkisi elbette, ama sonunda karımla uyuyabildiğim için bu küçük merhamet için minnettardım tekrar."

"Ve sen o heykeli hep sevdin," dedi annem Lia'ya. "Sen küçük kızken onunla Barbie bebek gibi oynardın. Onu yüzlerce kez Ken'le evlendirdin. en azından."

August buna çok ama çok güldü.

"Ah, bu beni çok mutlu ," dedi gözünden bir damla yaş silerek. Bu sırada Lia aşağılanmış bir halde kıvranıyordu.

"Düğünler, bu doğru." Babam gülümseyerek anneme baktı. "Mona bayıldıktan sonra kendine geldiğinde odadaki tüm gül yapraklarını gördü. Ne yaptığını hatırlıyor musun? dedi?"

Annesi gülümsedi. "Dedim ki, 'Kim evleniyor?'"

Lia babasının annesinin elini dudaklarına götürüp öpmesini izledi. Lia, yaşlı evli insanların birbirlerine hâlâ aşık olmalarında gerçekten çok hoş bir şey var, diye düşündü. diğer. Ebeveynleri olsalar ve bunu diğer her düzeyde çoğunlukla iğrenç bulsa bile.

"Bu tüm sorularına cevap oldu mu?" diye sordu babası August'a.

"Evet," dedi August. "Teşekkür , Lord Godwick."

"Güzel," dedi babası. "Artık evimden ayrılabilirsin."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

August gitmedi ama ailesi . Londra'ya günöbirlik gezi.
Lia müzik odasının penceresinde durmuş, babasının Bentley'inin onu ve annesini taşıyışını izliyordu.
ana kapı. August arkasından yaklaştı ve omzunun üzerinden baktı.

"Kahvaltı iyi geçti," dedi.

Lia dirseğini adamın ciğerine saplama isteğine karşı koydu. Arkasını döndü ve ona baktı.

"Babama neredeyse seviştığımızı söyleyecektin. Kahvaltıda."

"Bu konuşmayı öğle yemeğine saklamalı mıydım?" August sordu. Kadın ona ters ters baktı. "Baban sadece kibarca rica ederek karanlık aile sırlarından vazgeçecek türden bir adam değil. I

onu savunmasız hissettirdi. 'Günaydın eski dostum, dün gece senin çatının altında kızının amını yedim ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok' demek bir erkeği oyundan düşürmeye meyillidir. Ve işe yaradı."

"İşe yaradı." Babası gülmekten, şaka yapmaktan ve barda arkadaşlarının sırtını sıvazlamaktan ya da televizyondaki politikacılara veya rugby sahasındaki oyunculara kükremekten mutlu olan eski kafalı biriydi. Ama korkuları? Onun sırrı

Acılar mı? Bunları karısıyla paylaşıyordu, başka kimseyle değil, çocuklarıyla bile. "Peki odamdaki Afrodit heykelini neden bu kadar önemsiyorsun?"

"Rose Kylix'in senin eline nasıl geçtiğini anlamaya çalışıyorum." August'un gözlerinde uzaklara dalan bir bakış vardı.

"Ve siz bunun o heykelle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Omuz silkti ve ona geri döndü. "Bir bağlantı olabilir. Kylix'e inanmak istemediğini biliyorum.

Aslında gerçek bir tanrıya ait ama ben inanıyorum. Ve tanrıların oyuncakları sahiplerini seçme eğilimindedir. Afrodit'in adı

Doğumunda çağırıldı. Hayatın boyunca yatak odanda onun için bir tapınak yapmışsın. Kylix'in seni seçmesinin bir sebebi olabilir."

"Bir tanrının oyuncaklarından birine sahip olmamı istemesinin olası nedeni ne olabilir?" diye sordu, baştan aşağı şüpheyle.

"Bunu bilmiyorum," dedi. "Ama niyetliyim. Bu arada heykeli yatağının yanında tut. Afrodit'i aşağılamak istemeyiz.

Yaşlandıkça huysuzlaşıyor.

yaş."

O sıırttı ama Lia sıırtamadı, henüz değil.

"Doğduğumda neredeyse öleceğimi hiç bilmiyordum. Babamın müzik odasındaki şöminenin üzerindeki tanrıçaya dua edecek kadar çaresiz olduğunu düşünmeden edemiyorum. Kendi isteğiyle kaç kez bir kiliseye adım attığını iki elinizle sayabilirsiniz. Ve bu on seferin üçü ben ve Art'ın ve Charlie vaftiz edildi."

"Seni seviyor," dedi August. "Buna imreniyorum. Kendi babam beni görmeye dayanamıyor."

"Oh, August, çok üzgünüm."

"Kişisel bir şey değil. Kimseyi görmeye dayanamıyor. Kimse de onu görmeye dayanamıyor. Mucize o Bırakın annemi, herhangi bir kadını bile onunla yatmaya ikna etmeyi başardı."

Lia gülümsedi ama gerçek bir gülümseme değildi ve uzun sürmedi.

Ne yaptığını anlamadan önce başını August'un göğsüne bastırdı. Geri çekilmeye başladı ama August buna izin vermedi. Kollarını ona doladı ve kendine yakın tuttu.

"Her şey yoluna girecek."

"Bana şantaj yapıyor," dedi. "Çünkü David ailemi bana yaptıklarını anlatamayacak kadar çok sevdiğimi biliyor. Bu , değil mi? Bir kızın ailesine olan sevgisini ona karşı kullanmak?"

"Öyle. Ona ödediğimiz için midem bulanıyor. Onu bir uçurumdan aşağı atmalıyız. Böyle zamanlarda keşke bu işi yapmasaydım diyorum.

kendimi ailemden attırdım. David'i bir telefonla ."

"bakmak mı? Mafya tarzı gibi mi?"

"Onu öldürmekten bahsetmiyorum," dedi August. "Yine de cazip geliyor."

"Çok cazip. Eğer bu kadar iyi bir ressam olmasaydı, onu iki katlı bir arabanın altına ben atardım."

"O kadar iyi mi?"

"Maalesef." Sonunda kendini August'un kollarından kurtarmayı başardı. "Annemin odasındaki duvar resmini bitiremedi bile ama yine de inanılmaz."

"Görebilir miyim?" August sordu. "Yoksa annen için sakıncası olur mu?"

"Aldırmaz." Lia'nın annesi burayı daha önce de misafirlerine göstermişti. August'u üst kata, Lia'nın eski dul dairesinde yaşadığı batı kanadından çok daha yakın zamanda yenilenmiş olan doğu kanadına götürdü. Renkler sessiz mavilerdi ve Lia'nın kanadındaki Viktorya döneminden kalma ağır koyu ahşap paneller yerine burada duvarlar boyunca çoğunlukla beyaz lambri, hiçbir şey koridorda asılı tablo ve portrelerin dikkatini dağıtacaktır.

Büyük büyükbabası Yaşlı On Üç Numara Malcolm'un portresinin önünden geçerken dilini ona uzattı. August onu yakaladı ve kaşlarını kaldırdı.

"Özür dilerim," dedi. "Yaşlı çocuğu seviyorum ama fazla yakışıklı olduğu için tüm bunlar onun suçu."

"Çok mu yakışıklı?" August söyledi. "Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

"Bu portre annemin yatak odasındaki şöminenin üzerinde asılıydı. Annem, babamın onu Eski On Üç Numara'ya bakarken yakaladığını söyledi... bilirsiniz."

"Oh, biliyorum."

"Babam Büyük Büyük Baba'yı koridora sürgün etti ve David'i özür amacıyla annemin yatak odasına bir duvar resmi çizmesi için tuttu."

Ama iyi bir takastı, On Üç Numara alınmasın. Gördün mü?"

Lia annesinin yatak odasının kapısını açtı ve önce August'u içeri aldı. Odaya girdiğinde herkesin yaptığı şeyi yaptı. Başını geriye düştü, gözlerini tavana dikti ve ağzı hafifçe aralandı.

Genellikle tavandaki duvar resmini gören kişi şöyle der "vay canına" ya da "aman Tanrım" ya da hatta "Vay anasını." Ama August öyle değildi. Hiçbir şey söylemedi ama onun şeyi diğerlerinin sözlerinden çok daha fazla şey anlatıyordu.

"Aşk Tanrısı ve Psyche," dedi Lia.

"Eros," dedi August. "Cupid isminden nefret eder."

"Neden?" diye sordu.

"İnsanlar Aşk Tanrısı'nın minik bir ok ve yay taşıyan şişman bir bebek olduğunu düşünüyor. Bu size şişman bir bebek gibi görünüyor mu?" Duvar resmini işaret . Eros, Lia kadar uzun boylu, yaylı, yetişkin bir adamdı.

Lia, Eros ve Psyche'nin garip hikâyesinden her zaman etkilenmişti. Psyche, geri kalmış bir krallıktan gelen geri kalmış bir prensesi.

Afrodit'in güzelliğine rakipti. Eros onunla gizlice evlenmişti. Her gece karanlıkta sevişirlerken bir tanrıyla evlendiğini bile bilmiyordu.

"Annen neden bu efsaneyi seçti?" August sordu. "Yoksa David'in fikri miydi?"

"Ben önerdim," dedi Lia. "Ve annem bu fikri beğendi. Ona babamla kendisini hatırlattığını söyledi. Tanıştıktan hemen sonra kaçmışlardı. Babamla evli olmanın yatağında bir yabancıyla olmak gibi olduğunu söyledi, tıpkı Eros ile Psyche gibi. Ama sonunda onun gerçekte kim olduğunu gördü ve onu sevdi."

"Neden bunu önerdin?"

"Bu efsane beni her zaman büyülemiştir," diye itiraf etti. "Güçlü bir yabancıнын sizi evine çağırması fantezisi onun karısı olmak. Sonra her gece karanlıkta o yabancıyla seks yapmak, böylece kim olduğunu göremezsiniz. Ve Sonunda onca zamandır seviştiğinizi fark edersiniz."

seks tanrısı mı?" Lia güldü. "Olanlardan daha iyi benim için. Bir tanrıyla yattığımı sanıyordum. Meğer canavarmış."

"Özür dilerim Lia," dedi August. Onun yanağına dokundu. Kız ona gülümsedi.

"Cupid neden-" diye başladı. August ters ters baktı. "Eros, pardon. Eros neden en başından beri ona kim olduğunu söylemedi?"

"Birkaç nedeni var," dedi. "Yeni başlayanlar için sağduyu. Tanrılar arasında sağduyu olarak geçen şey. Eğer bir ölümlüyü seviyorsan, ona ne olduğunu söyleyemezsin.

çok korkarlar ve kaçarlar. Ya da seni gücün için severler, kendin için değil. Eros onun kendisine aşık olmasını istiyordu, gücüne ya da heybetine değil. Birbirlerine yabancı olarak tanışmaları gerekiyordu ve bunu yapmanın tek bir yolu vardı: Psyche'yi karanlıkta tutmak. Kelimenin tam anlamıyla."

İkisi de tavana bakarak sessizce durdular. David harika bir iş çıkarmıştı. Duvar resmi tavanın tam ortasını kaplıyordu. Koyu renk kıvrırcık saçlı, kanatlı, güzel bir genç olan Eros, muhteşem bir

Kestane rengi saçları olan bir kızın beyaz bir elbise içinde oturduğu, gözlerinin üzerine gümüş hilal ve altın yıldızlarla işlenmiş lacivert bir kuşak bağlanmış, üstü örtülü bir yatak. İma edilen şey çok açıktı. Eros sevişmek üzereydi.

Düğün gecelerinde kızın gözlerini gizlemişti, böylece kız yatağındakinin ölümlü bir prens değil de bir tanrı olduğunu göremeyecekti. Tabii ki Psyche hile yaptı ve uyuyan kocasını dikizledi. Kuralları çiğnediği için kovuldu.

ve aşkını geri kazanmaya çalışırken neredeyse ölüyordu. Zavallı Psyche. Lia onun için hep çok üzülmüştü. Hangi kız her gece kendisiyle kimin seviştiğini bilmek istemezdi ki?

"Psyche'nin gözleri neden bağlı?" August sordu. "Gözleri bağlı değildi. Gece karanlıkta seviştiler."

"David, duvar resminin tamamının tek bir siyah kare olmasını istemediğimiz sürece -gece- doğaçlama yapmak zorunda kalacağını söyledi. Anne göz bağı önerdi. Gece yarısı yapmak benim fikrimdi.

mavi ve geceyi sembolize etmek için kumaşın üzerine küçük yıldızlar ve aylar koyduk."

"Ah," dedi August. "Çok zekisin, Lia." Kızardı.

"David ana paneli bitirdi ama ben onu önce hepsi bu kadardı." Lia, Psyche'nin gözleri bağlı bir şekilde yatakta yattığı ve Eros'un yaklaştığı sahneyi işaret etti. "Tavanın geri kalanı Psyche'nin Eros'un aşkını geri kazanma macerasından sahneler olacaktı. Çerçevenin de kelebeklerle dolu olması gerekiyordu. Gördünüz mü?" Şömine şöminisinin üzerinde duran, tamamlanmış duvar resmini, kelebekleri ve her şeyi gösteren çerçeveli bir karakalem çizimi gösterdi.

August çizime bakarak, "Onun sevgisini hiç kaybetmedi," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Yazar Apuleius bir romancıydı, tarihçi değil. O Eros ve Psyche efsanesinin çoğunu icat etti. Ama içinde gerçek payı da vardı. Eros ölümlü prensesi gördü ve ona aşık oldu. Onunla evlenmek istedi ama annesinin ölümlü bir kızla evlenmesini onaylamayacağını biliyordu. İnsanlar Afrodite'ten daha güzel olduğunu söylüyordu. Onun arkasından gizlice yaklaşmak zorunda kaldı."

"O ne yaptı?"

"Tanrı Apollon'un Psyche'nin babasına bir kehanet vermesini sağladı, Psyche'nin bir tepeye gitmesi gerektiğini ve orada yeni kocasıyla yaşayacağı sarayı göreceğini söyledi. Bir ölümlüyle evlendiği için annesiyle başının derde girmesini istemiyordu, bu yüzden Psyche'ye kimliğini söylemedi. Eğer ona adını söylerse, o da kız kardeşlerine söyleyebilirdi... sonunda

Aphrodite'ye geri dönecekti. Ama Psyche öğrendi ve ona yalan söylediği için çok öfkelenildi. Eros onu kovmadı çünkü uykusunda onu gözetliyordu. Gerçek adını bile söyleyemeyecek kadar korkak olan kocasının kendisine yalan söylediğini öğrenince ondan kaçtı."

"Zavallı Eros'a çok sert davranıyorsun," dedi Lia gülümseyerek.

"Bu onun en iyi anı değildi," dedi August. "Sevdiğiniz insandan kendinizle ilgili sırlar saklayamazsınız. Sizi gerçekten tanımıyorlarsa, sizi gerçekten sevemezler. Eros Psyche onu geri kazanmaya çalıştı ve onu affetti, ama Psyche kendisi yaşlanıp ölürken yaşlanmayan ve ölümsüz kalan bir varlıkla evlenmek istemedi. Annesine karısına ölümsüzlük armağanını vermesi için yalvardı ama Afrodite bunu reddetti."

"Ona ne oldu peki?"

"Eros karısının gitmesine izin vermek zorundaydı. Yeniden evlendi, çocukları oldu, yaşadı, sevdi ve öldü." August bir nefes aldı, gülümsedi.

"Bir hafta evli kaldılar ama o bir hafta boyunca hiçbir varlık birbirini bu sevmemişti. Ve Eros, Psyche'nin ölmesine izin verdiği için annesini asla affetmedi. Belki de haklıydı."

"Tanrılar ve ölümlüler birbirine karışmaz mı?"

"İyi değil," dedi. "Olimpiyat tanrılarını bilge, kadim varlıklar olarak düşünmeyin. Onlar daha çok ebedi çok fazla güce sahip çocuklar. Bir insan karısına bir düzine kez ihanet eder, karısı da onu boşar ve adam çocuklarını bir daha asla göremez. Zeus binlerce ölümlü kadını baştan çıkardı, hayatlarını, evliliklerini mahvetti, onları bazen canavarlar doğurmaya zorladı. Zeus devam etti, Hera'nın bir iki kötü bakışı dışında hiçbir sonuç almadı." August ona baktı. "Ölüm bir bakıma bir armağandır. Ve zayıflık, kırılganlık da, hepsi bir armağandır. İnsan eylemlerinin bir anlamı, sonuçları vardır. Tanrılar için her şey bir oyundur. Herkes bir oyuncaktır. Hiçbir şeyin önemi yoktur. Asla öğrenmezler. Ölümlü bir insan olduğun için minnettar ol, Lia. Bazen acı verse bile."

Lia odanın ortasına döndü, Psyche'nin yeni kocasının yatağa gelmesini beklediği ve Eros'un, güzel, uzun bacaklı Eros'un yaklaştığı sahneye .

"David gibi bir serserinin bu kadar iyi olması hiç adil değil. Ressam," dedi Lia. "Neden bu kadar çok büyük sanatçı bu kadar kötü insanlar?"

"Çünkü onlar insan."

"David'i çalışırken izlemeyi çok severdim. Ona su getirirdim. ve o burada maraton resim seanslarından birini yaparken atıştırmalıklar." August'a baktı ve kızardı. "I Psyche için modellenmiştir."

"mı?" Sesi çok , sanki resmin içine çekilmiş gibiydi. Onun nasıl hissettiğini biliyordu.

"David, başında göz bağı olan bir kadının saçını nasıl boyayacağını bulmakta zorlanıyordu. Ben gönüllü oldum. İyi ki annem ve babam o gün gitmişlerdi."

Lia, David onu yatağın kenarına oturtup siyah kuşağı gözlerinin üzerine bağladığında nasıl titrediğini, heyecandan neredeyse çıldırarak gibi olduğunu hatırladı. David onu her açıdan incelerken, Psyche'yi yatakta en iyi nasıl pozlayacağına karar vermeye çalışırken Lia kıpırdamadan oturmak ve hiçbir şey söylememek zorunda kalmıştı. Profilden mi?

Tam yüz? Arkadan mı? Saçlarını koyu kestane rengine boyamayı tercih etmişti. Aksi takdirde, demişti, Psyche'ye zencefilli çörek rengine salar yaparsa herkes Lia'yı model olarak kullandığını anlayacaktı. "Sırrımız," demişti David ve sonra ona göz kırpmıştı.

"O gün onunla evlenmeye karar verdiğim gündü," dedi Lia. Sesindeki üzüntüyü, pişmanlığı duydu. "Tam bir aptalmışım."

"İnsan, Lia. Ve hepimiz insan olduk," dedi. "Ben bile."

Lia onun sesinde gerçek bir pişmanlık duydu. Bu duyguyu çok iyi biliyordu. Çok fazla pişmanlık... August'a bunun bir pişmanlık olduğunu söylememişti.

David'le arasının açılmasından bu yana duvar resmine ilk kez bakıyordu. Zaten anne ve babasının yatak odalarına pek girmezdi ama bir de annesinin odasında David'in parmak izlerini görmenin canını çok acıtacağını düşünmüştü. Ama acımadı. Duvar resmi muhteşemdi. Gerçekten. Renkler canlı ve sahne o kadar canlıydı ki Lia bir merdivene tırmanıp tavana çıkabileceğini düşündü ve Eros'un altın sarayında yaşamak.

David, duvar resmindeki amacının da bu olduğunu söyledi. Yatakta yatan herkes yukarı bakar ve uabilmeyi diler.

ve tablosunun içinde yaşamak istediğini söylemişti. Bunu istediğini söylemişti. Kendi resimlerinden birine adım atmak için her şeyini verebilirdi ve Lia onun ne demek istediğini çok iyi anlıyordu. Söğütlerdeki Rüzgâr'da Pan'ın Adası'nı okuduğunda da aynı şeyleri hissetmişti. Tek istediği sayfaların arasına dalmak ve o sözcükleri hava gibi soluyup yaşamaktı.

Ne kadar yazık. David aralarındaki savaşı yeniden , sırf yeteneği yüzünden onu affedebilirdi. El sıkışabilir, her ikisi de ne kadar kötü davrandıkları için özür dileyebilir -bu arada her biri gizlice çok daha kötü davrandığını düşünebilir- ve hayatlarına devam edebilirlerdi. Bir yandan da bunu düşünmek ona zevk veriyordu.

David, Eros'un altın sarayını ve Psyche ile düğün gecesini resmedebilir, Lia bunu yaşayabilirdi.

August onunla oynamayı kabul ederse.

Yukarı doğru işaret etti. "Bu oyunu oynayabilir miyiz?"

"Eros ve Psyche mi?" diye sordu ve ilk kez onu şok etmeyi başarmış gibiydi.

"musun?" "İstememeyi tercih ederim."

"Vay canına," dedi. "Senin sınırlarını bulabileceğimi düşünmemiştim. Karanlıkta seks senin için çok mu tuhaf? Bir bulutla sevişen adam mı?"

"Bulut başlattı."

"Ne ?" diye sordu. "Sinirime mi dokundu?"

August ellerini ceplerine soktu ve omuz silkti.

"Evliydim," dedi.

"Evli miydin?" Lia buna gülmemesi gerektiğini biliyordu, ama elinde değildi. Ona değil, August gibi özgür bir ruhun herhangi biriyle evli olması fikrine gülüyordu.

"Uzun, uzun, uzun zaman önce... Kısa bir evlilik. Gençlik aşkı." "Gençken mi?"

Başını salladı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Bunun gibi," dedi başını tavana doğru sallayarak. "Ona kendimle ilgili çok önemli bazı şeyleri söylemedim. Bazı insanlardan büyük sırlar saklamanıza izin verilmez. -Örneğin eşler. Ama ben yaptım. Öğrendi ve beni terk etti. Onu geri almak istediğimde annem beni vazgeçirdi. Tüm bunlar -" parmağıyla yataktaki Psyche'yi işaret etti "- eve biraz fazla yakın."

"Özür dilerim," dedi Lia.

"Bencil küçük bir ," dedi. "Asıl üzgün olması gereken benim. Ama oyunu oynamak istiyorsan, oynarız. Bu benim için iyi olur."

"Biliyor musun, ben Eros'u oynayabilirim," dedi Lia. "Sen de Psyche'yi prenses yerine genç bir prens olarak oynayabilirsin. Seni gözlerin bağlı görmekten rahatsız olmazdım."

Ayak parmaklarının ayakkabılarının içinde sıkışmasına neden olan o muzip gülümsedi.

"İşte bu," dedi, "beni baştan çıkarıyor."

YİRMİNCİ BÖLÜM

August bir öpücük ve o gece onu göreceğine dair bir söz vererek onu bugünlük terk etti. Bu arada... Lia bunu daha fazla erteleyemezdi. Öğleden sonra saat üçte Lia, Wingthorn Hall Genç Bayanlar Bahçe ve Tenis Kulübü'nün bir başka toplantısını başlattı.

Güzel bir Mayıs sonu öğleden sonrası olduğu için YLG&T Kulübü'nün genç hanımları çoğunlukla çiçek desenli tüller giymişlerdi. yazlık elbiseler. Georgy gümüş kovboy çizmeleri elbette. Rani ise beyaz eteği ve uçuk pembe polo tişörtüyle bir istisnaydı.

Yanında bir de tenis raketi vardı.

"Annem buldu," diye açıkladı Rani. "Tenise başlamak zorunda kaldım."

"İki saat sonra bir randevum var," dedi Georgy, bir bacağını diğerinin üzerine atmış, gümüş çizmeleri parlıyordu. "Ne oldu patron?"

Lia şömine şöminesine yaslandı ve derin bir nefes aldı. Bir çalım sopası bile bu konuşmayı daha kolay hale getiremezdi.

"Çabucak halledeceğim. Bir sorunumuz var."

"daha mı?" Rani tenis racketini beyaz spor ayakkabısının üzerinde zıplatırken sordu.

"Bir daha," dedi Lia. "Daha kötüsü. Bir güvenlik ihlaliniz var."

"Ne?" Jane'in gözleri gözlüklerinin ardında irileşmiş ve korkmuştu. Sürekli kambur duran Georgy, Lia'nın koltuğunda dik oturdu ve Rani raketiyle raket yapmayı bıraktı.

"Her şey ." Lia hepsini sakinleştirmek için ellerini kaldırdı.

"Her şey kontrolüm altında. Sanırım. Birisi uzun zaman önce karıştığı bir olaydan dolayı

Ben. Bir şekilde bahçe ve tenis kulübümüzün... olmadığını anladı. Ona ödeme yapmazsam polise ve gazetelere gitmekle tehdit etti."

"Pi kurusu," dedi Rani. "Kim o? Bağırsaklarını deşeceğız."

"Kimse kimsenin bağırsaklarını deşmiyor," dedi Lia. "Para bende. Son. Bunu sana sadece şimdilik çekmemen için söylüyorum."

"Bu ne anlama geliyor?" Georgy sordu.

"Yani kışını kaldırıp bahçeye çık," dedi Rani. "Ya da benimle biraz tenis oyna."

"Kuşkusuz," dedi Lia, "hiçbirimizin tenis oynamadığını ya da bahçe işleriyle uğraşmadığını düşünürsek, şirket için daha iyi bir isim seçebilirdik. Ama mesele bu değil. Mesele şu ki Her şey kontrol altında. Sadece dikkatli ol ve eğer her şey olur. Ve bu hafta yabancılara kartvizitlerimizi vermek yok, lütfen ve teşekkür , DTFMEL gibi görünse bile..."

Georgy'ye baktı. "Eski dostum için çalışan ve hakkımızda daha fazla bilgi edinmeye çalışan biri olabilirler."

"Pislik gibi..." Jane, "Patronumuz Londra'nın en seksi erkek eskortu August Bowman ile mi yatıyor?" diye başladı.

Rani raketinin tellerinin arkasından güldü. Georgy ona şok, dehşet, kıskançlık ve neşe içinde , bu da oldukça iyi bir ifade oluşturdu.

"Bu doğru mu patron?" Georgy sordu. "Benimle tenis oynaması ."

Lia kızardı, boğazını temizledi ve gülümsedi.

"Wingthorn Hall Genç Bayanlar Bahçe ve Tenis Kulübü'nün bu toplantısı sona ermiştir."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Tenis kulübünü David hakkında uyardıktan sonra Lia kendini daha iyi hissetti. Yakında her şey bitecek ve hayatına devam edebilecekti. O zamana kadar bir randevusu vardı.

Lia tam dokuzda August'un evine vardı. August onu içeri aldı ve ofisine/yatak odasına çağırdı. Ofisinde tuhaf bir manzarayla karşılaştı. August neredeyse tamamen giyinikti.

-En azından onun için. Üzerinde kot pantolonu vardı ve başka bir şey yoktu. Ama garip olan bu değildi. Görünüşe göre garip uzay çağı yatağının siyah demir direklerinin etrafına çelik zincirler kilitler yerleştiriyor.

"Bilmek istiyor muyum?" diye sordu kapı aralığından.

"Bugün eve dönerken bir beyin fırtınası yaptım," dedi ve birkaç metrelik zinciri yatağının üzerine bıraktı. Kadına el salladı ve kadın beyin fırtınasının ne olduğunu sormadan onu öptü.

"Bu ne içindi?" diye sordu adam öpücükten geri çekildiğinde.

"Benim için," dedi. "Seni öpmeyi seviyorum."

"Hmm. Memnun olduk. Peki ya zincirler?" "Size Gül

Kylix'in gerçek olduğunu kanıtlamak istiyorum. doğaüstü güçler."

"Öyle, değil mi?"

"Öyle mi? Var."

Kadın ona baktı.

"Devam et."

"Fikir şu: Beni yatağa zincirleyeceksin," dedi. "Bu, binmeye hazır olduğum bir düşünce treni." "O zaman evin bu odası dışındaki herhangi bir odasına gideceksin.

Bu odadan mümkün olduğunca uzağa. Orada kylix'ten içeceksin. Birbirimizle hayal dünyasında buluşacağız. Sonra bir noktada, eğer bunu yapmayı hatırlarsan.

Bana bir şey söyle. Bir şiir dizesi. Bir ile trilyon arasında bir sayı. Ve sonra ikimiz de kendimize geldiğimizde, sana ne olduğunu söyleyeceğim. Yapamayacağım bir şey. Sen söylemediğin sürece bilmem mümkün değil. Ne düşünüyorsun? Zekice bir plan, değil mi?"

Lia sanki bu fikri düşünüyormuş gibi başını öne arkaya salladı.

"Hmm...hayır."

Gözleri büyüdü. "Ama bu zekice bir plan. Zekice kısmını kaçırdın mı?"

"Bu berbat bir plan. Ben sıralarken sessizce orada durun." Lia tek parmağını kaldırdı. "Birincisi, seni kesinlikle bir yatağa zincirleyip sonra da çekip gitmeyeceğim ve seni orada bırakmayacağım. Ya evde yangın çıksaydı ve sen Ben Narnia'da Bay Tumnus'la sevişirken burada kapana mı kısıldın?" "Bu gece Narnia'yı mı yapıyoruz? Bu gece Narnia'da

Eros ve Psyche?"

"İki." İki parmağını havaya kaldırdı. "Dün gece bornoz kelepçelerimi gözünü bile kırpmadan çözdün. Kendini başka bir şekilde de zincirlerinden kurtarabilirsin Houdini."

"Bunu ben düşündüm. Telefonunu beni videoya çekecek şekilde ayarla.

her zaman. Ve..." Durakladı, döndü ve komodinin üstünden beyaz bir zarf aldı. İçi beyaz tozla dolu olduğunu göstermek için açtı.

"Bu şarbon değil, değil mi?"

Eğer bu şarbon ise ona karşı çok mutsuz olacaktı.

"Talk pudrası."

"Neden talk pudran var?" "Deri pantolonum var."

"Doğru, tabii ki."

"Kilidin anahtarını talk dolu zarfın içine koyacağım ve bu şekilde dışarı çıkmam gerekirse, anahtar orada olacak ve içine girip girmediğimi anlayacaksınız çünkü Bir düzine beignet yemeyi yeni bitirdim."

Fikrin dahiyane olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama bunu yüksek sesle itiraf etmek zorunda değildi.

"Üç," diye devam etti. "İşe yaramayacak. Eğer buradaysan ve ben başka bir odadayım ve sen bana neler olduğunu anlatmıyorsun-"

"Ben bunu hiç yapmadım," dedi. "Bir kez bile. Bu fincanın gerçek güçleri var. Bu işe yarayacak."

"Neden kylix'in büyüğü olduğuna inanmamı istiyorsun?" sordu ona. "Senin için neden bu kadar önemli?"

"Sihre inanmanı istiyorum," dedi August. "İnanmanı istiyorum..."

"Neye? Tanrılara mı?"

"Eros'ta," dedi onun gözlerine bakarak. "Benim bir yalancı, düzenbaz ya da sahtekâr olduğumu düşünmeni istemiyorum. Ya da sadece hayalperest.

David ile Eros'un gücünü bir kez tattın ve bu senin kalbini kırdı."

"Korkarım tamir durumda."

Başını iki yana salladı. "Buna inanmayı reddediyorum.

Usulüne uygun olarak

Cinsel aşkın tanrısı Eros'un atanmış temsilcisi olarak, erotizmin neden olduğu yaralarınızı iyileştirmek benim yeminli görevimdir."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu senin görev tanımının bir parçası mı?"

Sanki bu fikri ciddi ciddi düşünüyormuş gibi kaşlarını çatı.

"Bir görev tanımımız olmalı. Bunun üzerinde çalışacağım. İyi karar."

"August, aptal kalbimi iyileştirmeye çalışman çok hoş. Ama işe yaramayacak. Beni bunun gerçek olduğuna ikna etmek için hangi numaraları yaparsan yap, bunu açıklamanın mantıklı bir yolunu bulacağım. Bunun gerçek bir sihir, gerçek bir mucize ya da tanrıların bizimle oynadığı bir oyun olduğuna inandığını biliyorum. Buna saygı duyuyorum. Katolik rahibelere, Budist rahiplere ve Yahudi hahamlara... hepsine saygı duyuyorum, her ne kadar onların inandıklarına inanmasam da. Siz benim inançlarıma saygı duyabilir misiniz?"

"İnanmadığınız bir şeye saygı duymak mı?"

"Doğru. Afrodit'in yatak odamda güllerden bir taç giymiş

olarak görünmesi ve iki ayak üstünde yüzmesi gerekirdi.

Beni tekrar aşka inandırmak için her şeyi yapardı ve o zaman bile tellerle bağlı olduğunu düşünürdüm. Benim romantik ateistliğimi kabul etmek zorundasınız," dedi.

"En azından bana inanabilir misin?" Adam burnunu kırıştırmaya başladı ve kadın parmağını burnunun ucuna koyarak onu durdurdu.

"Buradayım," dedi burnunun ucuna dokunarak. "Seninleyim. Senden hoşlanıyorum. Sana birazcık bile güveniyorum ve öz babam olmayan hiçbir erkeğe güvenmiyorum, hatta ona bile. O yüzden birileri-sen-bir şey yapmadan önce zincirleri ve şarbonu bir kenara bırakalım.

-Kazara yaralanır. Lütfen?"

"Bana tapıyorsun," dedi sırtarak. "Öyle değil ?"

" de değil. Sadece kazara bir erkek fahişeyi öldürdüğüm için gazetelere çıkmak istemiyorum. Kibar toplum nedense bunu hoş karşılamıyor."

"Utanç verici. Bu karyolayı özellikle üst düzey esaret için yaptırdım."

"Cirque du Soleil'i hayal ediyordum."

"O da var. Gördün mü?"

Lia, August'un tam boyuna uzanmasını izledi, Karyolanın yüksek demirini yakaladı, normal bir yatakta gölgelik olması gereken yeri. Tek bir yumuşak, atletik hareketle bacaklarını çubuğun üstünden geçirdi ve sonra Bir yarasa gibi baş aşağı asılı

duruyordu. "Bana ne olduğumu sor," dedi.

"Hayır. Çünkü 'Ben Batman'im' diyeceksiniz ve bu hiç komik değil. Filmde bunu söylerken baş aşağı bile değildi. Gülmeyeceğim. Seni zahmetten kurtarayım ve hepimizi utançtan kurtarayım."

"Etkilenmediğine inanamıyorum. Kendi yatağымda dizlerimden asılı duruyorum."

"Seks sırasında bunu neden yaptığınızı sorabilir miyim?"

"Ağzının sikime göre konumuna dikkat et."

Lia onun önünde durdu. "Ah," dedi onaylayarak. "Sekme A ve Yuva B güzelce sıralanıyor."

"İstersen sikimi ağzına alabilirsin. Ama sadece sen istersen. Baskı yok."

Aslında istiyordu, ama başka bir şeyi biraz daha fazla istiyordu. Lia ağzını adamın karnında, kalçasının üstündeki üç yapraklı gül damgasına bastırdı ve onu öptü. İlk başta sadece şefkatle, dilinin ucunu gülün kabarık kenarlarında gezdirdi. August inledi ve Lia damgalanmış eti ağzına soktu.

Sonra ısırdı. Sertçe.

August nefesini tutarak karyola iskeletinden aşağıya, bir yığın halinde yatağın üzerine kaydı. Lia güldü. Adamın karnındaki damgayı emerek kıpkırmızı yapmıştı.

"O iniş utanç verici bir şekilde gerçekleştirildi," dedi. "Bu teknikle asla altın madalya kazanamazsın. Profesyoneller arasına girdiğine inanmak zor."

Adam onu öyle aniden yakaladı ki, kendini buna hazırlayacak zamanı olmadı. Adam onu yatağa fırlatıp üzerine bindiğinde, bir eliyle bileklerini tuttuğunda ve onu aşağıda tuttuğunda çığlık attı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Parmaklarımı amına sokuyorum." Adam elini kızın elbisesinin altına soktu. Lia onu bir kelimeyle durdurabileceğini biliyordu ama o zaman... bu onu durdururdu. Külotunun kumaşını kenara çekti.

"Sırf beni kızdırmak için böyle deyip duruyorsun," dedi.

"Eğer şu anda amcık kelimesini söylersen seni rahat bırakırım," dedi.

"Yapmayacağım. Beni zorlayamazsın. Ve dürüst olalım, bu pek de teşvik edici bir şey değil."

Güldü. "Çok ıslaksın," dedi. Tabii ki Kendinden memnun görünüyordu. Işıktan titredi gıdıklayıcı bir dokunuş. Parmağını o ıslak dikişte aşağı yukarı gezdirdi. Parmaklarıyla onu araladı ve Lia bir iniltiyi bastırdı. O bunu yaparken tek bir ses bile çıkarmak istemiyordu. Her yerde inleyerek kendini aptal durumuna düşürmeden de yeterince utanıyordu zaten. Parmağının sert ucu vajinasının girişini, o küçük hassas deliği buldu. Hafifçe okşadı, alay etti.

August bir parmağını içine sokarken ayak parmakları botlarının içinde sıkıştı. Baş döndürücüydü. Ne kadar ıslak olursa olsun, direnmeden içeri kaydı ve bir saniye içinde vücudunun içindeydi. Gerçekten bayılacağını düşündü, her şey çok ani ve şehvetliydi. Şakalaşıyorlardı, alay ediyorlardı, oynuyorlardı, gülüyorlardı ve şimdi her şey çok ama çok ciddiye. Adam ikinci bir parmağını içine soktu ve Lia inledi, parmaklarını açıp onu daha da açtığında yine inledi... daha da... ta ki Lia kalçalarını arşıftan kaldırıp adamın eline sokmak için topuklu ayakkabılarını yatağı sokana kadar.

"Artık o kadar da titiz değiliz, değil mi?" dedi alaycı bir ses tonuyla. "Bacaklarını benim için açtın, amciğın elimin her tarafına damlıyor, için o kadar sıcak ki, amciğın daha küçük bir adama ikinci derece yanık verebilir..."

August dokunuşunu daha aşağıya, kadının hemen içindeki yumuşak çukura doğru kaydırıldı. İki parmağının ucuyla o çukura hafifçe, çok hafifçe bastırdı ama kadının vücudu güçlü bir tepki verdi... çok güçlü bir şekilde... içindeki bir kas adamın parmaklarının etrafında sıkıştı. Bir sinir silah sesi gibi ateşlendi.

"August..." Adını bir yalvarış haline getirdi.

Tekniğimin ne kadar kötü olduğunu bir daha söyle," dedi ona bakarak.

"Özür dilerim," dedi nefes nefese.

"Özrün kabul edildi." Parmaklarını yavaşça Lia'nın bedeninden çıkardı ve dizlerinin üzerine oturdu. Lia onu izledi, bacakları hâlâ iki açılmıştı, ciğerleri yanıyordu, vajinası kasılıyordu, adam iki parmağını ağzına götürdü ve parmaklarındaki ıslaklığı yaladı.

"Tanrım," dedi. Gülümsedi, ayağı kalktı ve çırılçıplak uzanıp yatağı uzanmadan önce soyundu.

"Kylix'i getir," dedi.

Lia uyarılmanın etkisiyle öylesine titriyordu ki, şarabı doldururken neredeyse . Ama şarabı August'a taşıyacak kadar kendini kontrol etmeyi başardı.

Felaket arpıcıydı. August içkiyi derin derin içti ve mutlu bir i çekişle gözlerini kapadı. Lia soyundu ve derin bir yudum aldı

kylix'ten. Sürünerek yatağa girdi ve kolunu August'un göğsüne koyarak yanına uzandı.

"Adil bir uyarı," dedi uykulu bir sesle. "Sevişmek kanat takmak garip olabilir. Ezilmemeleri için üstte kalmak isteyeceksiniz."

"Nereden biliyorsun?"

"Süslü elbiseli bir partide kötü bir deneyim. Hızla soluyorum. Rüyanda görüşürüz."

"Önce seni görmezsem olmaz, Psyche," dedi.

Lia yine o sersemlik hissinin üzerine çöktüğünü hissetti. Gözlerini kapadı ve August'un gözleri bağlı olduğunu düşündü. Gülümseyerek uykuya daldı.

Gözlerini tekrar açtığında cennetteydi.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Lia bir tepenin yamacındaki çayırdaki duruyordu, çıplak ayakları en yumuşak yeşil çimenlerin derinliklerinde. Güneş gökyüzünde alçak ve kırmızı bir şekilde asılı duruyordu. Bu yeni dünyaya uyum sağlamak için arkasını döndü ve tepenin zirvesinde, altın sütunları ve gümüş merdivenleriyle cilalanmış fildişi gibi parlayan bir saray gördü. Solmakta olan güneş ışığında kır çiçeklerinden oluşan bir halının içinden yürüdü. Bir derede durdu ve suya baktı. İşte oradaydı... Eros. Tutkulu aşkın tanrıçası. Saçları yüzünün etrafına çikolata kahverengisi halkalar halinde dökülüyordu ve alnının üzerinde incilerden bir diadem duruyordu. Giydiği elbise en iyi satendi. Ve sırtından ipeksi beyaz tüylerden iki kanat çıkıyordu.

"Aman Tanrım," dedi Lia yansımasına. "Ben çok değerliyim."

Profilden saçlarına bakmak için başını çevirdi ve tüylerle dolu bir yüzle karşılaştı.

"Doğru, kanatlar," dedi, kanadı tekrar aşağı itip yerine oturarak. "Beni uyarmışlardı. Kanatlara dikkat et. Bekle. Kanatlar. Uçabilirim."

Tıpkı şimdiye kadar gördüğü tüm berrak rüyalar gibiydi. Lia bir fantezi dünyasında olduğunu ve kanatlar taktığını fark ettiğinde, yeryüzünü itti ve havaya uçtu. Yerçekiminin sınırlarından kurtulmuş bir halde, güneşin okyanusa batışını izlemek için yükseldikçe yükseldi.

Gece olmak üzereydi. Dügün gecesi.

Lia'nın ölümsüz kulakları sarayında dolaşan ayak seslerini duydu.

Hiç kimsenin Eros'un özel odalarına girmesine izin verilmeyecekti, bu nedenle sadece Psyche olabilirdi. İlk bakışta sevdiği ve evine çağırdığı genç prens.

Sarayına uçu tu ama kendini fildişi bir sütünun arkasına sakladı ve prensin koridorda görünmesini bekledi. Nefesini tuttu ve iki güzel ayağın yaklaşmasını dinledi.

Sarayı beğenecek miydi? Sadece onun için yapmıştı. Prens hakkında öğrenebileceğı her şeyi öğrenmek için haftalarca onun krallığındaki insanları gizlice dinlemişti. Onun ata binmeyi sevdiğini biliyordu, yüzden ahırlarını gri kısıraklar ve kahverengi aygırlarla doldurmuştu. Prensın gezici bir sirke ve köpekler gibi tasmalarıyla yürüyen panter ve kaplanlara bir çocuk sevinciyle güldüğünü duymuştu, bu yüzden Saraydaki her oda filler, aslanlar, tek boynuzlu atlar gibi egzotik hayvanlarla boyanmıştı. Bir söylentiye göre büyükannesi ona yatması için yün bir battaniye yapmış ve nadir bulunan menekşe rengine boyatmış, o da bunu o kadar çok sevmiş ki -solmuş ve dövölmüş olmasına rağmen- ata bindiğinde battaniye olarak kullanmak üzere saklamış. Yatağının üzerine en nadir bulunan mor renge boyanmış en iyi ipekten bir battaniye koyması şaşırtıcı değildi. İpek örtü, Mısır'dan gelen pamuklu çarşaf lar, en yumuşak tüylerle dolu bir düzine yastık... Onu memnun etmek için yaşıyordu. Ama eder miydi?

Küçük tanrıça, ölümsüz hayatında ilk kez kanadının köşesini parmaklarının arasına alarak endişelendi.

Gergindi.

Gölgesi ondan önce köşeyi döndü ve tanrıça tekrar nefesini tutup kendini olabildiğince küçölterek bir duvar halısının arkasına geçti.

Oh. İşte !

Sırıttı ve kanadının ucunu ısırdı.

Onu ilk gördüğünde neredeyse gülecekti. Beyninin kendisinin Lia, onun da August olduğunu hatırlayan kısmı güldü. August kendini genç bir oğlana dönüştürmüştü; genç bir güzellik, uzun uzuvlar ve garip bir enerji. O kadar sevimliydi ki onu sinirlendiriyordu. Ve bir tanrıçanın on sekiz kış ve on yedi yaz yaşamış ölümlü bir çocuğı görünce bu kadar gergin olması ne kadar aptalcaydı.

Ama o dünyadaki bütün çocukların en sevimlisiydi. Gece vakti okyanus gibi dalgalanan siyah saçları ve sonbaharda öğle güneşi kadar parlak bir gülümsemesi vardı. Nadiren konuşurdu, büyüklerinin yanında dilini tutmayı öğrenmişti ama konuştuğunda da güzel ve bilgece konuşurdu. Yoluna çıkan köpekleri sevmek için her zaman zaman ayırırdı. Çocukken bile, evindeki fare yakalayan kedilerin kuyruklarını hiç çekmemişti. Güzel hizmetkâr kızların yanında kızarır ama onlarla asla sırası gelmeden konuşmazdı. En çok bir atın sırtında, gün doğumu ve gün batımında sahilde at sürerken mutlu olurdu.

Eğer onunla evlenmeye karar vermeseydi, o da orduya katılacaktı. Bu yüzden onu sarayına çağırırdı. tatlı prensini o acı hayattan kurtardı. Dizinde en ufak bir çizik bile izin vermeyecekti.

"Merhaba?" diye seslendi prens uzun koridorda yavaşça ilerlerken. Başını kaldırıp etrafına baktı ve bazen yerdeki mozaik araba yarışını ya da duvarlardaki dans eden leoparları görünce gülümsedi. Sanki bir düğün için giyinmişti, mavi deri kuşaklı ince keten bir chiton ve saçında sade bir altın halka vardı.

Ona seslenmemek için kanadını tekrar ısırdı. Henüz değil. Daha çok erken. Ama neredeyse zamanı gelmişti.

"Beni buraya Apollon'un kahini gönderdi," dedi. "gelinimle buluşacağım söylendi. Tanrıların isteğine itaat ediyorum. Orada kimse var mı? Tanrıların isteğine itaat etmek istiyorum."

Tanrım, diye düşündü. Tanrım, tüylerini diken diken etmişti. Tanrılara itaat etmek istiyordu. Ve o bir tanrıydı, bu yüzden ona itaat etmek istiyordu.

Ne kadar kibar.

Hevesli tanrıça kanadından bir tüy kopardı ve koridora doğru üfledi. Goblenin kenarından baktı ve tüyün akşamın karanlığında dans edişini izledi. Prens Psyche'ye doğru esiyordu. Adam daha dik durdu ve kadın onun ne kadar uzun ve düzgün olduğunu görünce çok sevindi. O saçlarındaki kızıl gün batımı gölgelerinden ve

Gözleri başının etrafında dans eden tüyü takip etti. Ve ah, tüy yanağına değdiğinde güldüğünde, o da bundan zevk aldı.

Elini uzatıp onu havadan yakalamaya çalıştı ama elinin altından fırladı. Elbette onun işiydi.

Tüy tekrar yüzünün önünde dans etti ve aşık tanrıça bir nefes üfleyerek tüyü küçük beyaz bir sinek kuşuna dönüştürdü. Gözlerinin önünde gerçekleşen sihir karşısında nefesi kesildi. Kuş omzuna kondu ve saçlarını ısırıldı. Şanslı kuş. Sonra havalandı ve onu takip etmesi gerektiğini anlamış gibiydi -ah, zeki Prens Psyche-.

Sinek kuşu bir o yana bir bu yana savruldu ama genç prens onu takip ederek sarmal merdivenlerden yukarı çıktı. Eros doğruca en yakın pencereden uçtu ve yatak odasına çıktı. onlar için en üst katta sevgiyle hazırlamıştı. Oraya prensten önce varmış ve kendini gölgelere saklamış. Ah, onlar için hazırladığı odaya hayran kalması için dua etti. Duvarlar vahşi ormanların, gümüş göllerin ve güzel perilerin yıkandığı duvar resimleriyle boyanmıştı.

dolambaçlı dereler, kendilerini ağlayan söğütlerin dans eden dallarının arkasına saklıyorlardı. Yatak bir yelkenli kadar büyüktü.

sarmaşık gibi oyulmuş meşe direkleri olan bir gemi. Tavanda, gökyüzünde koşan atlar resmedilmişti.

Çok mu fazla? Muhtemelen çok fazla. Aşık olduğunda aşırıya kaçardı.

Nefes nefese kaldı. İşte .

Yatak odalarının kapısında durmuş içeri bakıyordu, gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmıştı, duruşu korkuluydu.

Ve sonra konuşması gerektiğini anladı.

"Korkma," dedi, sesi bir fısıltıdan öteye geçmiyordu.

Sağa baktı. Sola baktı. Onu bulamadı. Su perilerinin olduğu duvar resmine girmiş ve en geniş kalçalı olanın arkasına saklanmıştı. Onu orada asla göremeyecekti.

"Kim söyledi bunu?"

", " dedi tanrıçası. "Yani... gelinin yaptı. O benim. Senin gelinin."

"Neredesin gelinim?" diye sordu. "Seninle tanışmak istiyorum."

"Kendimi sana gösteremem," dedi tanrıça.

"Utangaç mısın?" diye sordu.

Utangaç mı? O mu? Tutkulu aşkın tanrıçası mı? Tanrılarla, satirlerle ve hatta bir zamanlar utangaç bir bulutla çiftleşen o mu?

Saçmalık.

"Ben utangaç değilim. Hem de hiç." Kız gibi bir kıkırdamaya başlamadan önce sesini boğucu bir hale getirdi.

"O zaman neden kendini benden saklıyorsun? Seni görmeme izin verilmezse nasıl senin kocan olabilirim?" Konuşurken odanın içinde dolaşüyor, köşelere, sütunların arkasına, hatta yatağın altına bile bakıyordu.

"Kocam olmak ister misin?" diye sordu yine kanadının ucunu çiğneyerek. Bunu gerçekten bırakması gerekiyordu. Kötü bir alışkanlık.

"Tanrılara itaat etmek istiyorum. Eğer tanrılar evliliğimize izin verirse, evet, senin kocan olmak istiyorum. Gerçi tanrılar seçtikleri biri için neden benim gibileri istesin, hayal bile edemiyorum."

Yakışıklı ve alçakgönüllü mü? O mükemmeldi. Oh, kocalar konusunda çok iyi bir zevki vardı.

"Senin neyin var ki tanrıların seni kayırdığını düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ben küçük bir krallığın küçük bir prensiyim," dedi. "Ve hala beni bulmayı bekleyen ağabeylerim varken neden ben? gelinler?"

"Kardeşlerinden daha güzelsin," dedi. "Kontrol ettim."

"Gelinim, hoş bir kızdan etkilenecek kadar sığ mı? yüz ifadesi?"

"Evet."

"Oh," dedi. "Sanırım tanrılar ne yaptıklarını biliyorlar."

"Pek sayılmaz. Sadece kanat ."

Ha! Bu iyiydi. Gülmedi. Oh, onun kanatları olduğunu bilmiyordu. Bu yüzden gülmedi.

"Lütfen dışarı çıkar mısın?" diye sordu. "Lütfen mi?" "Çıkabilirim ama bana bakamazsın."

"Neden olmasın?" diye sordu. "Eğer... biçimsiz ya da başka bir şeysen, bilmelisin ki ben gelinimin görüldüğü kadar sığ biri değilim. Eğer tanrılar bizi birlikte istiyorsa, o zaman

onları ve birbirimizi onurlandırırız iyi ve mutlu olacağız."

Elini kalbinin üzerine koydu ve iç çekti. Onu seviyordu. Oh, onu seviyordu. Bu genç prens çok tatlıydı. Neden hâlâ çıplak değildi?

"Çok sevimliyim, haberin olsun," dedi. "Çok sevimliyim. Yavru köpekler beni görünce bayılır, kedi yavruları kıskançlıktan ağlar. Afrodite'in kendisi benim bir düğme kadar sevimli olduğumu söyledi ve biliyorsunuz o kurak mevsimde bir su birikintisi kadar sığdır. Ben çok Beni görürsen ilk görüşte bana delicesine aşık olacağın için çok ve sana yüzümü göstermeden önce beni kişiliğim için sevmeni tercih ederim."

"O zaman dışarı çıkıp kişiliğinle tanışmama izin verir misin?" diye sordu.

,"" dedi. "Ama kuşağı gözlerinin üzerine koymalısın."

"Sash?"

Geniş saçlarından beyaz kurdeleyi çözdü. arkasında durduğu kalçalı su perisi. Sonra kurdeleyi aldı ve karanlık gökyüzüne daldırdı, kumaşı gece yarısının koyu mavisine boyadı ve gümüş hilal ayları ve altın yıldızlarla süsledi. Tek bir nefesle kumaşı kuruttu. gece ıslak ipek ve prene doğru uçtu. Prens onu havada yakaladı.

"Bütün bunlar çok gizemli," dedi, kaba olmayan bir sesle, neredeyse büyülenmiş gibi.

"Kendimce sebeplerim var. Giy şunu." Kadın onu acele ettirmek için elini salladı ama adam onun hareketlerini göremiyordu.

Kuşağı başının etrafına, gözlerinin üzerine sardı ve düzgünce arkadan bağladı ve böylece geceyi onun etrafına bağladı.

Gözler.

"Dışarı çıkıyorum," dedi. "Korkmayın. Ben çok iyiyim."

"Cesur olmaya çalışacağım," dedi, ağzının kenarlarında gizlenen gülümsemeyle.

Küçük tanrıça duvar resminden sıyrıldı ve yatak odasının karo zeminine yalınayak bastı.

Prens, ayağının yere değdiği ilk sesle ona doğru döndü, dudakları korkuyla hafifçe aralanmıştı. Ölümsüz kalbi neredeyse ölümsüz göğsünde duracaktı. Uzun, çok uzun yaşamı boyunca hiç kimseyi bu kadar sevmemişti.

"Söz vermelisin," dedi, "gizlice bakmaya çalışmayacaksın."

"Gizlice bakmak mı?"

"Gizlice bakmak yok, dikizlemek yok."

"Söz ne gizlice bakacağım ne de gözetleyeceğim," dedi. "Güzel, güzel, güzel."

"Sesinizden oldukça genç olduğunuzu söyleyebilirim," dedi. "Benim yaşımda mısınız?"

"Ben senden daha ," dedi. "Bir ya da iki yıl..." Ya da birkaç bin.

"Kraliyet mısınız?"

"Oh, evet. Ben bir kraliçenin kızıyım."

"Sen..." Durakladı, doğru kelimeleri aradı. "Size nasıl hitap edeyim leydim?"

"Güzel soru," dedi. Onun etrafında daireler çizerken çenesine vurdu. Ona gerçek adını -Eros- söyleyemezdi. Bu bütün oyunu açığa çıkarırdı. Ama ona "hey sen" demekten başka bir şey demeliydi.

"Bana... Ophelia diyebilirsin," dedi.

"Philia?" diye tekrarlardı. "Adın 'aşk' anlamına geliyor."

Gülümsedi. Bunu hiç düşünmemiştir. "Evet, öyle. İyi bir işaret. Ama bana kısaca 'Lia' diyebilirsin."

"Bunu sevdim... Lia..."

"Bu olur," dedi. "Bana dokunmak ister misin?"

Evet dese iyi olacaktı.

"Evet, Lia."

Güzel cevap.

Sakinleştirici derin bir nefes aldı. Sonunda ona, günlerdir hayalini kurduğu bu güzel prenze dokunabilecekti ve günler ve günler. Adamın bileklerini nazikçe avuçlarının arasına aldı; teni çok genç, pürüzsüz ve sıcaktı ve sinirsel nabzının hızla attığını hissedebiliyordu.

Ellerini yüzüne götürdü.

"Uygun sayıda gözüm ve burnum olduğunu göreceksiniz."

Yüzünün çizgilerini takip ederken parmak uçları tenini gıdıkladı. Alnına, yanaklarına, burnuna ve hatta kirpiklerine dokundu. Sonra dudaklarına geldi ve şefkatle dokundu. Saçının bir kıvrımını parmaklarının arasına aldı ve burnuna götürdü.

"Çok güzelsiniz," dedi. "Yüz hatlarınızın ne kadar ince ve zarif olduğunu söyleyebilirim ve saçlarınız cennet gibi kokuyor."

"Sana söylemiştim."

"Bir göre oldukça ukalasın." "Öyle miyim? Daha iyisini yapmaya çalışacağım."

"Hayır, hoşuma gitti," dedi. "Kendinden bu kadar emin olman beni daha az korkutuyor. Hizmetçi misin? Yoksa dul musun?"

Adamın yüzünün kızardığını gördü.

"Üçüncü bir seçenek var mı?" diye sordu.

Gülümsedi.

"Ben..." diye başladı. "Ben hiç..."

"Hiç mi?"

Başını iki yana salladı.

"Asla," dedi. "Bir öpücük bile."

"Bir öpücük bile mi?" diye sordu. Daha iyi ve daha iyi.

"Tanıdığım kızların hepsi evimde hizmetçidir. Babam, bir prensin hizmetçi bir kızın peşinden koşmasının yanlış ve alçakça olduğunu söylerdi. Flört ettiklerinde bile, bunun evdeki yerlerini kaybetmekten korktukları ve bunu korumak için her şeyi yapmaya hazır oldukları için olduğunu söyledi. Bu doğru ya da adil olmaz,

Babam, korkmuş bir kıza bir öpücük için bile kendimi zorlamam gerektiğini söyledi. Ama korkarım size ne yapacağımı ya da nasıl yapacağımı bilmeden geldim."

Onun sözleriyle ısındı. Kalbi dans etti. Ne kadar düşünceli ve nazik bir prensti. Neden daha düşünceli ve nazik prensler yoktu? Belki de onlar

Bu gece bir tanesine hamile kalacaktı. Ve belki de zaman içinde dünyayı fethedecek düşünceli ve nazik prenslerden oluşan bir ordu doğuracaktı - ama düşünceli ve büyük bir nezaketle.

" değil," dedi, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar memnun bir şekilde. "Bilmen gereken her şeyi sana öğreteceğim."

"Güzel," dedi. "Teşekkür ederim."

Teşekkür mü etti? Ona teşekkür mü etti? Oh, onu sonsuza dek her gün ve her şekilde sevecekti.

"Şimdi sana öğretmemi ister misin?"

"Evet, Lia'm."

Onu elinden tuttu ve yatağa götürdü.

"Otur," dedi onu yavaşça çevirirken, böylece uyluklarının arkası yatağa deyecekti.

Oturdu ve ellerini yumuşak örtülere gömdü. "Çok güzel," dedi.

"Her şeyi senin için yaptım. Her şeyi senin için yaptım. Ahırlarda sizin için atlar, her gün sizinle birlikte yürümeyi bekleyen bir tazi ve yemeyi sevdiğiniz yiyecekler var ve içmek istediğin kadar şarap." "Beni şımartacaksın."

"Her gün," dedi ellerini onun yüzüne koyarken.

Onu yukarı kaldırdı ve dudaklarından bir öpücük çaldı, bu hırsızlığı bir düzine kez tekrarladı. Öpüşmeye başladıklarında ilk başta adam, dudaklarını ayırıp onun kendisini öpmesine izin vermekten başka bir şey yapmadı. Ama öpücükler derinleştikçe, sıcaklaştıkça ve nefes nefese kalmaya başladı ve elleri yüzünü tutan ellere uzandı. Bileklerini, kollarını buldu ve onları okşadı.

"Tenin ipek gibi," dedi adam. Biliyorum demek istedi ama diyemedi. Öğreniyordu.

"Teşekkür prensim," diye fısıldadı ve bir ya da on öpücük daha çaldı.

Öpüşmeler ona daha da yaklaştı ve bacaklarını onunkilere bastırmaya cesaret etti. Ellerini adamın saçlarında gezdirdi ve altın halkasını çıkarıp karyolanın tepesine fırlattı.

Boynunu, boğazını, omuzlarını, keten gömleğinin her yerini okşadı.

Kumaşı çekiştirirken, "Gömleğin gitmesi gerekiyor," dedi.

"Elbette leydim," dedi ve üç kez boynundaki düğümü çözmeye çalıştı. Kadın adamın ellerini savuşturdu.

"Bana bırak."

"Bu kadar gergin olmak istememiştim."

"Gergin olman hoşuma gidiyor," dedi. "Alçakgönüllülüğün bana çok hoş geliyor. Bakire kızlarla kaplı bir oğlan görmek büyük bir keyif. Daha çok ressam bakire damatların resmini yapmalı, ama tek önemsedikleri bakire gelinler ve açıkçası, ben bundan biraz bıktım. onları."

"Ben Herkül değilim," dedi. "Korkarım sizi etkileyemeyeceğim." "Herkül'ü isteseydim, Herkül'le evlenirdim. I seni istedim."

Kadın adamın kaldırdı ve adam da kollarını kaldırarak kadının gömleği çıkarmasına izin verdi. Elbette zayıftı ama hasta ya da zayıf değildi, sadece gençti. Ancak kolları yeni kaslarla doluydu.

Erkekliğe yaklaştıkça göğsü genişlemeye başlamıştı.

"Beni memnun ediyorsun," dedi. Adam gülümsedi. "Ama bu nedir?"

Karnındaki bir ize dokundu.

"Bir doğum lekesi," dedi. "Kelebeğe benzediğini söylüyorlar. Bu yüzden bana Psyche deniyor. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Ona bir kelebek gibi görünmüyordu. Yanan dudakların bıraktığı bir öpücük izine benziyordu. Bu onu rahatsız mı etmişti?

Bu soruya, önünde dizlerinin üzerine çöküp dudaklarını işarete bastırarak cevap verdi. O da Ağzını tenine değdirdiğinde keskin bir nefes aldı ve uzun parmaklarının yatağın derinliklerine gömüldüğünü gördü.

"Leydim," dedi adam, sesi acı doluydu. Kendi iradesine ve daha iyi bir muhakeme yeteneğine rağmen ondan uzaklaştı ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Evet?"

"Neredeyse... Neredeyse çözüliyordum. Beni affedin."

"Gelininizin sizinle sevişmesinden zevk almaya hakkınız var," dedi.

"Kendimi aptal durumuna düşürmek istemiyorum."

"Öpücüklerimden biriyle tohumunu dökersen, bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

"Yapacak mısın?" diye sordu, sesi rahatlamış gibiydi.

"Sen daha gençsin. Zamanla kendini kontrol etmeyi öğreneceksin.

Ama bu gece sana dokunmama, seni öpmeme ve seni memnun etmeme izin vermekten başka bir şey yapmana gerek yok. Ve bil ki

"Bütün gece orada tatlı ve güzel bir şekilde yattığın sürece beni memnun edemezsin."

Sırıttı. "Elimden geleni yapacağım," diye söz verdi.

"Ve elimden gelenin en kötüsünü yapacağım. Şimdi sana biraz daha

rahat," dedi sandaletlerinin kayışlarını çözüp bir kenara atarken. Cildinde çapraz izler vardı baldırlarını ovup izleri cildinden masaj yaparak temizlemek ona büyük bir zevk veriyordu.

Kadın onu okşarken sertçe nefes aldı. Onun dokunuşundan hoşlanıyordu, bu çok açıktı. Prensini memnun etmek ne kadar güzeldi. Ve sevmesi ya da arzulaması için oklarından birini ona saplamasına gerek olmadığını düşündü. Şimdi bile, onun güçlü baldırlarının derisini yatıştırırken, kalbini hissetti Bir sabah çiçeğinin güneşin ilk ışınlarına bakan yüzü gibi ona doğru dönüyordu. Tek ihtiyacı olan onun kendisini sevmesiydi,

Onu gerçekten seviyordu ve o zaman gerçek benliğini ona göstermesi güvenli olacaktı. Onun tepesine uzun bir öpücük kondurdu

Uyluk ve o kadar keskin bir şekilde tekrar nefes aldı kız onu incittiğini düşündü.

"Çok mu fazla?" diye sordu.

"Ben... bilmiyorum. Her şey çok yeni. Saçların beni gıdıkladı." "Hoşuna gitti mi?" diye sordu, buklelerinin uçlarının tekrar dizlerine ve kalçalarına değmesine izin vererek. Güldü.

Onu istemiyordu gülmesini. Onun inlemesini, kıvranmasını ve adını haykırmasını istiyordu.

Elini onun chitonunun altına soktu.

Gülmeyi bıraktı. Kadın elini uzun uyluğunun iç kısmına doğru kaydırıp organına dokunduğunda tüm vücudu gerildi. İlk başta onu kavramadı. Prensi ormanda ürkmüş bir geyik yavrusu gibi sessiz ve hareketsiz kalırken, parmak uçlarını hafifçe, dikkatlice organın üzerinde gezdirdi.

Göz ucuyla adamın yatağın üzerindeki elini izledi, onu hafifçe okşarken parmaklarının çarşafın içinde sıkışmasını izledi. Aleti sert, kalın ve dokunulduğunda sıcaktı.

Parmaklarının ne hissettiğini görmek için can atıyordu. Chiton'unu kalçalarına kadar itti.

Prensi utancından ya da içgüdüsel olarak onu tekrar aşağı çekmeye çalıştı.

"Yapma bunu," diyerek adamın elini . "Ben kendimi senden saklamaya iznim yok. Senin kendini benden saklamana izin yok."

"Özür dilerim leydim," dedi.

"Utangaçsın. Utangaç prensleri severim." Parmak uçlarıyla ona tekrar dokundu. İki uzun, kaslı kalçanın tepesinde oturan güzel bir penis. Uyarılmaktan kararmıştı ve o kadar hassastı ki en küçük dokunuşunda bile irkiliyordu. Dokundu Şaftın tabanını ve geniş ucun altında zonklayan bir damarı okşadı - ve uca ekstra dikkat gösterdi, Özellikle de tohumlarının birikmeye başladığı ıslak yarığı.

"Sen... hoşuna gitti mi?" diye sordu, sesi neredeyse gerginlik içinde kırılıyor. "Bu mükemmel."

"Öyle mi? Yani, bilemezdim. Daha önce hiçbir kıza göstermedim ve zaman olması gerektiği gibi olup olmadığını merak ediyorsun ve-"

Ağzını onun üzerine koydu ve bu onun gergin gevezeliğine bir son verdi.

O zaman tek söylediği "Uh." oldu. Genç bir prensin düğün gecesinde fısıldadığı en güzel sestti. Uh...

Parmaklarını şaftın etrafına sardı ve diliyle ucuna dikkatini verirken onu hareketsiz tuttu. Adam usulca nefes aldı, tekrar nefes aldı ve her bir küçük nefes alışında sevinçten öleceğini düşündü.

Ve onun tadı... tuzlu ve tatlı. Ve kokusu, sanki yüksek bir dağ deresinin berrak ve soğuk sularında yeni yıkanmış gibi. Ve onu ağzının derinliklerinde hissetmek. Ve dilinin her yalayışında ve fiskesinde alçakgönüllülüğüne karşı savaştığını görmek.

Ağzını ondan çekti, ama onu hâlâ elinde tutuyordu.

"Beğendin mi?" diye sordu.

"Bunu... bunu yapmamıza izin var mı?"

"Biz evliyiz. Birlikte istediğimiz her şeyi yapmaya izniniz var."

"Buna izin verilmemeli gibi geliyor."

"Yani hoşuna gitmiyor mu?"

"Hayır, bunu çok seviyorum. Babam, kral, zevk peşinde koşmanın insanı kötü yollara sürüklediğini söyler."

"Kraliyet baban çoğunlukla haklı," dedi Lia. "Ama aylıklıktan ve sarhoşluktan, kumardan ve hizmet eden kızları kovalamak. Bir erkeğin görevi karısını memnun etmektir. Bunu biliyorsun."

"Bu seni memnun ediyor mu?" diye sordu. "Benim... beni ağzına almak?"

"Beni memnun etmeseydi bunu yapmazdım," dedi. "Devam etmeme izin verirsen en iyi koca sen ."

"Peki ya en kötüsü, sanırım seni durdurursam?"

"Sen çok bilge bir prensisin," dedi ve gözleri bağlı olduğu için ona güldüğünü göremediğine sevindi. Güldüğünü duymasını da istemediği için... onu tekrar ağzına soktu.

Onu daha derine, ucunu geçip şaftına doğru çekti ve onu istediği yere getirdikten sonra, horozunun altını, testislerini ve arkalarındaki hassas et parçasını okşarken hafifçe emdi. Eğer bir ressam olsaydı, burası tam bir duvar resmi olurdu. Bir ölümlünün önünde diz çökmüş kanatlı bir tanrıça Prens geceyi gözlerine bağlamıştı. Ve onun güzel, kalın organı ağzında, parmakları çarşafın içinde kıvrılıyor, düz karnının kasları seğiriyor ve inlerken başı geriye düşüyordu...

Önemli değil. Düğün gecesini anmak için bir duvar resmine ihtiyacı yoktu. O bir tanrıçaydı. İnsanlar dünya sona erene kadar Prens Psyche ile evliliğinin hikayesini anlatacaklardı.

Olması gerektiği gibi...

"Durmalısın," dedi utangaç prensi. Sesi acı dolu geliyordu, zevkten acı çekiyordu. "Yoksa döküleceğim."

Başını kaldırdı ve gülümsedi, ama adam göremedi.

o.

"Yapmanı istiyorum.

Yapmalısın." "Zorunda mıyım?"

"Kesinlikle yapmalısın."

"Oh, şey... eğer zorundaysam."

Tamamen teslim olmuş bir halde sırt üstü yere yığıldı. gelinin erotik bakımları. Kısa bir süre sonra, ağzının onun üzerindeki coşkusunda kayboldu. Onu ağzının derinliklerine almak için dizlerinin üzerinde daha da yükseldi. Sırtını bir kez yatağa yasladı ve sonra tekrar boğazının arkasını dürtünceye kadar şaftı daha sert çekti. Utangaç prensi doruğa yaklaşırken artık o kadar da utangaç değildi. Ağır ağır nefes aldı ve sertti ve her nefeste inliyordu. Çığlıkları odayı kirlilere kadar ve kadın tüm dünyanın

uzaklardan gelen sevişme seslerini duyabiliyordu. Bu ses onlara ne gibi gelirdi? Bir güvercinin üzerine çullanan bir şahinin çığlığı mı? Yaklaşan bir yağmur fırtınası mı? Savaşa yürüyen bir ordu mu?

Yoksa gerçeği duyup bilecekler miydi - Eros' sonunda kendi okuyla vurulduğunu ve bunun Aşkın Kendisinin aşka düşme sesi olduğunu?

Son bir , neredeyse bir çığlık olacak kadar yüksek bir sesle Genç prens çarşafı kavrı ve kadının boğazına boşaldı. Vücudundaki tüm kaslar kasılırken başı yataktan kalktı. onun gelişle daraldı.

son damlasını yuttu ve eğer verecek olsaydı daha fazlasını da alabilirdi. Bittiğinde, o

Adam yatakta nefes nefese yatarken dizlerinin üzerinde, adamın kalçalarının arasında kaldı. Onun çırpınan düz karnını nazikçe öptü ve keşek doğum lekesi kendi başına binlerce şefkatli öpücük aldı.

"Prens nasıl?" diye sordu yanağını onun kalçasına yaslayarak.

"Mutlu bir evliliğim var," dedi kıkırdarak.

Kadın keyifle güldü ve onun gülüşünden keyif aldı. Yerden kalktı, hâlâ keyifliydi, hâlâ gülüyordu. "Yastıkların üzerine uzanmalısın," dedi gülümseyen kızına Psyche. "Ve dinlen."

"Benimle yatar mısın?" diye sordu, dikkatle yatağın başına doğru ilerledi, yastıklara uzanıp gerinene kadar dokunarak yolunu buldu, güneş ışığına yakalanmış kara bir kedi gibi mutluydu.

"Leydim?" diye fısıldadı.

"Oh," dedi. "Özür dilerim. Sana bakıyordum ve konuşmam gerektiğini unuttum."

"Sen benden bu kadar zevk alırken benim sana dokunamamış olmam hiç adil değil."

"Haklısın," dedi. "Ben bencil bir canavarım. Sadece yatakta sana katılmam ve bana dokunmana izin vermem gerekecek. Bunun yardımcı olur mu?"

"Zararı olmaz."

Ah, zeki çocuk. Sevimli çocuk.

Ona sarıldı. Bu onu memnun etmiş görünüyordu. Kadın poposunu adamın karnının alt kısmına dayadığında derin bir nefes aldı.

Elbisesinin korsajını çözdü ve aşağı indirdi, Denedim. Kanlı kanatlarına takıldı. Lia kumaşla boğuştu ve sonunda korsesini beline kadar indirmeyi başardı.

Psyche'ye, "Ellerini bana ver," dedi ve onları alıp boğazına koydu.

Teni onunkine tekrar dokunduğunda gülümsedi. Gülümsedi ve boynunu ve omuzlarını okşadı. Bu prensin nazik ellerinin vücudunda gezinmesi kadar iyi hissettiren bir şey var mıydı diye düşündü. Parmak uçları tenini gıdıkladı ve kadın ürperdi, titredi ve iç çekti.

"Sevgili mütevazı prensim." Bileklerini kavradı ve ellerini göğüslerine doğru indirdi. Yine keskin bir nefes aldı -ah, hassas bir çocuktuk- ve ellerini onun ellerinin üzerinde tuttu, böylece onun dokunuşunu istediğini, hatta talep ettiğini bilecekti.

"Çok güzel," dedi.

"Göğüslerimi göremezsin. Nereden biliyorsun?"

"Çok güzeller."

"mi?"

Başıyla onayladı. "Çok yumuşaklar," dedi hafifçe sıkarak. "Ve sertler de." Sonra başparmaklarıyla meme uçlarının izini sürdü.

"Onları öpmek ister misin?"

"Evet, leydim."

Kendini onun üzerine bıraktı ve meme ucunu ağzına doğru sarkıttı. Adam onu dudaklarının arasına aldı ve nazikçe emdi, ah... çok nazikçe. Titremesi asla durmayacaktı. Ellerini omuzlarına doğru kaydırды ve bu tehlikeliydi. Onun kanatlarına çok yakındı.

Zeki tanrıça ne yapacağını biliyordu. Saçından bir kurdele çekti ve prensine ellerini saçlarının üzerine koymasını emretti.

Başını. İtaat etti -ne de olsa ona güvenmemesi için hiçbir neden vermemişti- ve bileklerini yatak başlığının demirine bağladı.

"Ellerimin vücudunda olmasını istemiyor musun?" diye sordu.

"" dedi. "Her zaman. Ama tüm oyunlarımızı birlikte oynamak için tüm hayatımız var. Ve seni orada, kurdeleler ve fiyonklarla bağlanmış bir hediye gibi görmek beni mutlu ediyor."

"Sadece senin için bir hediye."

"Evet. Ve bana daha iyi bir hediye verilmemişti..."

Lia eteklerini kaldırdı ve bir kez daha onun üzerine çıktı.

Genç

ve erkeksi, şimdiden sertleşmeye başlamıştı. Kadının ıslak teni sertleşmiş organının üzerine geldiğinde keskin bir nefes aldı. Üzerinde hareket etti ve kıvrımları ayrıldı. Prensi de onun için en az kendisi kadar istekliydi. Kalçalarını yataktan kaldırdı ve kendini onun içine gömme ihtiyacıyla onu da kendisiyle birlikte kaldırdı. Kadın yer değiştirdi ve ucu vücudunun girişini bulana kadar uyluklarını daha geniş açtı.

"Uh..." diye nefes aldı. Güzel bir ses. Cennet gibi bir ses. Bunu tekrar ve sonsuza dek duymak istiyordu. Kadın onu aşağı doğru itti ve adam onun kaygan geçidine kaydı. Erkek içgüdüleriyle,

Kalçalarını tekrar kaldırarak tümüyle içine girdi ve sonra tamamen içine girerken zevkle haykırdı.

Utangaç prensi o anda utangaçlığını kaybetti. Onu altından sertçe kavradı, kalçalarını pompalarken uzun ve yavaş vuruşlarla içine girdi. Adam ona karşı titriyordu ve nefes alış veriş düzeni düzensizdi. Kadın kendini onun göğsünde dengeledi, parmakları

Derisini kadar sert kazıyordu ki, onu morartacağını biliyordu. Nefes nefese kaldı, aniden -şok edici bir şekilde- o kadar tahrik olmuştu ki

sadece isteyerek boşalabilirdi. Kalçalarını onunkilere doğru itti ve o da "Daha fazla" dedi ve tekrar yaptı. Adamın göğsüne uzandı, göğüslerini adamın sıcak tenine bastırırken

"Daha" dedikten sonra sessiz kalarak evliliklerini tamamlamışlardı, ama onun aletinin ıslaklığının içinde hareket ettiğini duyabiliyordu. Onu bir kez ve çabucak öpmek istemişti

ama dudakları buluşur buluşmaz öpücük vahşileşti, açlaştı.
Adam onun dudaklarını ısırđı, dilini emdi.

Tekrar ayağa kalktı ve adamın sikinin üzerinde sallanarak ona bindi,

Ona sertçe biniyordu ve bunu yaparken kanatları kendiliğinden açılmaya başladı. Odayı kapladılar ve yatağın üzerine bir gölge düşürdüler. değildi. kanatlarının içinde tuttu ve kalbi dayanılmaz bir şekilde dolduğunda kanatları yayıldı, içindeki prens için imkansız bir aşk.

Başı geriye düştü. Onun adını sayıkladı. Yumuşak bir hıçkırıkla boşaldı ve boşaldı ve boşaldı.

Altında, yeni kocası kendi boşalmasıyla ürperdi ve içine boşaldığında, onun adını haykırdı.

Ophelia.

Onun üzerine yığıldı. Kalbi vahşi bir atın toynakları gibi göğsüne çarpıyordu. O da bunu hissetmiş olmalı.

"Tanrım," diye nefes aldı. "Evli olmayı seviyorum." "Ben de öyle," dedi kadın. "Ben çok iyi evlendim."

"Keşke kim olduğunu bilseydim."

"Size söyleyemem. Bu kurallara aykırı."

"O zaman bana bir şey söyle," diye yalvardı. "Bana kim olduğunu anlatan bir şey söyle."

"Ben seni seven kadını," dedi yüzüne dokunarak. "Benim prensim."

"Ah," dedi utangaç prensi küstah bir gülümsemeyle. "Bu bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Lia gözlerini açtı. Sırtüstü yatıyordu ve August onun yanındaydı, yüzüne bakıyordu.

Merhaba demeye başladı ama adam öpücükle sözlerini kesti. Eğer hızlı bir öpücük bekliyorsa, yanılmıştı. Öpücük sert, tutkulu ve kirliydi ve o buna doyamıyordu. Birdenbire seks yapma ihtiyacı duydu. İstenmiyordu... İhtiyaç vardı. August da aynen böyle hissetmiş olmalı.

Çünkü öpüşmeye sadece prezervatif takacak kadar ara vermişti. Dizleriyle kadının kalçalarını iyice itti ve tek bir hamleyle kadının içine girdi.

Ama sadece onun içinde olmak onun için yeterli değildi. Kolunu kadının sağ kalçasının altından geçirdi ve omzunun üzerinden yukarı doğru çekti. Kadın onun altında yatıyordu, tamamen açık, yayılmış ve kazığa oturtulmuştu. Aleti içindeki her hassas noktaya sürtünyordu. Olduğu gibi kısıtılmıştı, hareket bile edemiyordu. Her şey Yapabileceği tek şey orada yatmak ve almak, almak ve almaktı. August onun üzerinde yükseliyordu. Omuzları demir gibiydi, kolları çelik gibiydi ve siki kaya gibi sertti ve onu ikiye bölüyordu. İki.

Lia inledi ve nefes nefese kaldı. Fantezilerinin dışında böyle bir şey olabileceğini bilmiyordu. Tutkunun, zevkin, arzusun ve orgazmın var olduğunu biliyordu, ama böyle bir şey olduğunu bilmiyordu.

onun için var oldular.

"Beğendin mi?" August talep etti. "Bana yalan söyleme."

"Evet," dedi zorlukla nefes alarak. Meme uçları o kadar göğsüne sürtündükçe yumuşuyordu. Adam onu ne kadar sert döverse, kadın da o kadar sert istiyordu. Tıpkı şu anda olduğu gibi

Paylaştıkları fanteziyi görünce, "Daha fazla" diye fısıldadı. Ve ona daha fazlasını verdi. Dirsekleri ve dizleri üzerinde onun üzerine çıktı ve sert bir çılgınlıkla sikini içine soktu.

azgın itişler. Lia yatak başlığının demirine tutunmak zorunda

kaldı.

iki eliyle kendini destekliyordu, böylece ona vereceği şeyi alabilecekti. O kadar yakındı ki... midesi düğümlenmiş, vajinası sırlıslıkla olmuş ve kalbi onunla birlikte kaçacakmış gibi dörtlale atıyordu.

"Benim için gel," diye emretti ona vururken. "Bilmiyorum eğer ben..."

"Yapabilirsin. Yaptın. Yapacaksın." Ellerini kızın saçlarına daldırdı ve başını geriye yatırdı. Gözleriyle buluştu ve ona çarparken bakışlarını tuttu.

"Yapacaksın," dedi tekrar. "Benim için."

Bir yanı ondan saklanmak için gözlerini kapatmak istedi. Ama başka bir yanı da onun fırtınalar koparan vahşi gözlerine bakmaya dayanamıyordu. Kalçalarını olabildiğince sert bir şekilde onunkilere doğru pompaladı ve her hamlesini karşıladı. Klitorisi şişmiş ve adamın siki ona sürtündükçe zonkluyordu.

"Boynumu tut," dedi August. "Yatağı tutma. Sarıl bana."

Çubuğu bıraktı ve bir eli ensesinde, diğeri omzunda olmak üzere ona sarıldı. Adam onu kendine çekerken dizleri şimdi kadının altındaydı.

"Ne kadar sürsün yapabilirim," dedi kulağına. Sonra kulağını, boynunu, boğazını öptü, bir yandan da onu zamanın başlangıcından beri hiçbir erkeğin hiçbir kadını sikmediği kadar sert, derin ve kirli bir şekilde sikti. O anda her şey yok oldu, August onun üzerindeydi, merhametsizce ona doğru sürüyordu. Aklını ve utancını, geçmişini ve geleceğini kaybetti. İçindeki aletten ve orada patlamaya hazır bir fırtına gibi esen doruktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Yatak altlarında sallandı. August onu durmaksızın becerirken inledi. Lia başını kaldırdı ve onun göğsüne gömdü.

Geldi. Bir kasırga gibi, bir deprem gibi, dünyanın sonu gibi geldi. İç kasları o kadar keskin bir şekilde kasıldı ki tüm vücudu titredi, o kadar keskin bir şekilde acıdı ki August haykırdı. Kendi doruk noktasını onunkine çarptı ve coşku hiç bitmeyecekmiş gibi geldi, içinde kaybolacaktı.

sonsuza kadar. Korkmuyordu. August'la birlikte kaybolduğu sũrece, yolunu tekrar bulup bulamayacağı umurunda değildi.

Sonunda her Şey sona erdiğinde August tũm ağırlığını Lia'nın ũzerine vererek altına hapsetti. Lia orgazmın ve sonrasının Şaşkınlığı içinde sarhoŐça gũldũ.

"O da ũyle?" diye sordu uykulu bir sesle. "Bakire damat rolũnde falan eğlendin mi?"

"Beni sevdiğini sũylemiŐtin," dedi.

Lia Şok içinde kaskatı kesildi. Buna inanamıyordu, değil mi?

"Bu bir fanteziydi."

Başını kaldırdı ve elinin tersiyle yanağını okşadı.

"Fantezilerimizde en çok kendimiz oluyoruz" dedi.

"Ya da en azından kendimiz," dedi. "Bu yũzden onlara anı değil fantezi deniyor."

Onun gũzlerine baktı. "Seni kendime aşık edeceğim. Nasıl yapacağımı bilmiyorum ama yapacağım. Bu hafta bitmeden, bu dũnyada beni sevdiğini sũyleyeceksin."

"Neden?"

"ũnkũ Eros'a inanacaksın."

Onun yũzũne, dudaklarına, terden ıslanmış saçlarına dokundu. "Sana inanıyorum," dedi. "Bu yeterli değil mi?" "Bu iyi bir başlangıç."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ariadne & Dionysos

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lia o sabah eve döndüğünde gizlice odasına girmeye ve ailesinden kaçmaya çalıştı. Babası geceyi August'la geçirdiğini öğrenirse günün geri kalanında küsecek, annesi de Lia'nın yanıtlamaya hiç niyeti olmadığı uygunsuz sorular soracaktı.

Arka kapıdan, eski hizmetçilerin girişinden içeri süzüldü ve mutfağın önünden geçti. Annesinin sesini duyduğunda odanın merdivenlerini yarılamıştı.

"Saat sabahın altısı," dedi annesi. "Erken kalkmışsın."

Lia merdivenlerde yavaşça arkasını döndü.

"Kendi dairemi almalıyım."

"Koşuya çıkalım mı? Bu yüzden bu kadar erken kalkıyorsun, değil mi?"

"Kendini televizyondaki komik annelerden biri sanıyorsun," dedi Lia. "Değilsin."

Annesi alaycı bir kahkaha attı. Eski moda bir ha-ha-ha-ha-haaaa.

"Kendini beğenmişliği bırak."

"Yorgun görünüyorsun canım," dedi kendini annesi. "Uzun bir gece geçirdim."

"Eminim öyledir." Daha fazla kendini beğenmişlik. "Bay Augustine Bowman nasıl?"

"Güzel. Harika. Şimdi yatmaya gidiyorum."

"Fena fikir değil," dedi annesi. "Ben de yatağıma dönebilirim."

" yap," dedi Lia. "Hepimiz yatacağız. Ve babama dün gece nerede olduğumuzu söylemeyeceğiz."

"Babam dün gece nerede olduğumu biliyor."

"Ah, ona baba deme," dedi Lia yüzünü buruşturarak. "Bunu bana neden yapıyorsun?"

"Çünkü senin kıvranışını izlemek çok eğlenceli," dedi annesi. "Kendi annem de bana işkence ederdi. İşte bu kozmik geri ödeme."

"Utanç yürüyüşümü huzur içinde tamamlamama izin veremez misin anne?"

"Walk of , sevgilim. Şöhret yürüyüşü. Kızların erkekler kadar eğlenmesine izin verilmediği yönündeki cinsiyetçi ve modası geçmiş fikirleri kabul etmiyoruz."

"Teşekkürler, Gloria Steinem. Yatağa kadar ünlü yolumda yürüyeceğim."

"Neden bu kadar erken uyandığımı ve merdivenlerinizin önünde dolaştığımı sormayacak mısınız?"

Lia bir iç çekti. "Neden bu kadar erken uyandın anne?"

"Çünkü August aradı."

"Ne?" Lia aniden uyandı.

"Babanın cep telefonunu aradı. Olmadığını söyledi. Seninkine cevap verirken biraz yağmur yağmıştı ve eve sağ salim vardığından emin olmak istedi."

"Şarjım bitti," dedi Lia. "Şarj edip ona mesaj atacağım. Artık yatabilir miyim?"

"Yapabilirsin."

Lia döndü ve zencefil gibi merdivenleri çıkmaya başladı. O August'un dün gece ona yaptıklarından sonra amina buz torbası koyması gerekiyordu.

"O sana aşık, biliyorsun," diye annesi ona. Artık kendini beğenmişlik yoktu. Şimdi annesi kesinlikle ötüyordu.

"Öyle değil," diye karşılık verdi Lia.

"Eve sağ salim döndüğünden emin olmak için babanın telefonunu aradı. Ya sana aşık ya da ölmek istiyor."

Lia merdivenlerin başına gitti ve annesine ters ters baktı.

"Bugün Çarşamba," dedi. "Onunla Cumartesi günü tanıştım. Bu da beş gün demek."

"Beş mi? Bu bir ömür demek. Babanla tanıştıktan iki gün sonra zaten onunla evliydim ve sana hamileydim."

Annesi . Neden insanlar onun istemediği halde hep iyi şeyler söylüyorlardı?

"Yatmaya gidiyorum anne. Yalnızım ve hamile değilim. Lütfen konuşmayı kes."

"Tamam, . Ama bilmelisin ki, baban onaylamasa bile, erkek arkadaşından hoşlanıyorum."

Lia merdivenlerden geri indi, ellerini annesinin omuzlarına koydu ve gülümsedi.

"Anne, o benim erkek arkadaşım değil. Onu seks için kullanıyorum.

Bir sürü garip seks." Annem kaşlarını kaldırdı.

"Gördün mü?" Lia dedi ki. "Bu oyunu iki kişi de oynayabilir. Artık o kadar da kendini beğenmiş değiliz, değil mi?"

"Sen kesinlikle babanın kızıydın." Lia'nın annesi uzaklaştı. Tanrılara şükürler olsun.

Lia yatak odasına girer girmez, söz verdiği gibi telefonunu fişe taktı, giysilerini çıkardı ve yatağına yığıldı.

İki saniye sonra Gogo yatağa atladı ve onun yanına uzandı.

"Bana aşık değil," dedi Lia Gogo'ya. O da başıyla onaylıyor gibiydi. Ya da belki sadece kolunu yalamaya çalışıyordu. Bunu söylemek zordu.

Ama Lia şunu biliyordu: Annesi bir kaçıkı. August ona, onun August'a aşık olduğundan daha fazla aşık olmuyordu. Rose Kylix'in ya da her ne haltsa onun afrodizyak etkisi vardı. Kendini o ana kaptırmıştı. Hepsi bu kadardı.

Ölü telefonu yeniden canlandığında, Lia August'a hızlı bir mesaj gönderdi.

Psst...eve sağ salım.

Lütfen düzgün bir araba bul da sen gittikten sonra . Bugün Çarşamba, diye cevap verdi. Anlaşmamız Cuma günü bitiyor,

Hatırladın mı?

Cuma'dan sonra görüşemeyecek miyiz? diye yazmış. İsteyeceğini düşünmemiştim.

İstiyorum, diye cevap verdi.

Lia telefonunun ekranına bakıp sırtıttı. Sonra o aptal sırtışı yüzünden sildi.

Bunu daha sonra konuşuruz. İyi geceler/günaydın, diye yazmış. Bu gece ne oynamak istersin? Zeus ve lo?

İneğe dönüştürdüğü o değil miydi? Leda ve Kuğu, o zaman?

August birkaç kuş emoji ekledi. Kuş seslerini unutmamasına asla izin vermeyecekti.

Bir kuğuyla yatmıyorum, diye yazmış Lia. Şaşırt beni. Bundan emin misin?

Güveniyor ? August'un onu şaşırtmasına izin vermek, adama güvendiği anlamına . Güveniyor muydu?

Eminim. Güle güle.

Görünüşe göre ona güvenmiş.

Bu gece görüşürüz, August cevap verdi. Rüyanda. Ben de şimdi benimkinde görüşürüz.

Lia telefonunu komodinin üzerine koydu ve battaniyesine . Uykuya dalacak kadar uzun süre gülümsemeyi bırakamadı.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Lia August'un dairesine dokuzdan hemen önce varmıştı. Aslında tam olarak 8:30, 8:29'da. Onu görmek için azıcık da olsa istekli olabilirdi, ama bunu kendine itiraf etmedi. Bunun yerine kendine devasa bir yalan söyledi. Erken gelmişti çünkü trafiğe takılmaktan korkuyordu. Ya da bir su borusu patlamış olabilirdi. August Camden yakınlarında yaşıyordu. Haydut geçit törenlerinin verme riski çok yüksekti. Lia hevesli değildi. Sadece sağduyusunu kullanıyordu.

Lia zili çalmaya gitti ama zilin üzerine bantlanmış bir not gördü.

İçeri gel, Lia. Diğerleri dışarıda kalsın, lütfen.

İyi ki "lütfen" demişti, yoksa evi hırsızlar ve katiller istila edecekti. Neden erkekler hep ölümsüz olduklarını düşünürler?

Lia notu da yanına alarak kapıdan içeri girdi ve kapıyı arkasından kilitledi.

"August?" diye . Cevap vermedi.

Üst kata koştu ve August'u çoktan yatağa girmiş, kalçalarına kadar inmiş, başını beyaz yastığına koymuş, gözleri kapalı buldu.

"August?" diye fısıldadı.

Cevap vermedi. Elini yüzünün önünde salladı. Hiçbir şey yok.

Elini onun göğsüne koydu.

Sıcak bir ten. Atan bir kalp. Ölmemiş. Haberler iyi.

Gül Kylix'i yatağın başucundaki masanın üzerinde duruyordu. Kylix'e yaslanmış, üzerinde "İç beni lütfen" yazan krem rengi bir not kâğıdı duruyordu.

İlginç. Gece maceralarının, hipnoz ve erotik halüsinasyonların nefis bir kombinasyonu olması gerektiğini bildiği şeyin aksine, gerçekten bir fantezi alemine yolculuklar olduğunu ona tekrar kanıtlamaya çalışıyor olmalı.

Lia, August'un Gül Kylix'in yanındaki komodinin üzerine canlı güller de koyduğunu görünce gülümsedi. Dans eden geyiklerle boyanmış seramik bir vazonun içinde bir düzine nefis pembe gül. Vazonun boynuna beyaz bir kurdele bağlanmıştı ve kurdelenin üzerine "Lia" ismi dikilmişti -aslında işlenmişti-.

"Beni kendine aşık etmeye çalışmaktan vazgeç August," dedi en pembe gülün ipeksi yapraklarını okşayarak. "Bu işe yarayacak."

August sessiz kaldı, uyumaya devam etti, şimdiden bir hayal dünyasında kaybolmuştu.

İç Beni kartını aldı. August kartın arkasına "İstersen kıyafetlerini çıkarıp benimle yatabilirsin, lütfen" yazmıştı.

Tabii ki sonuna bir "lütfen" eklemişti. Lütfen dediğine göre...

Lia soyundu, kot pantolonunu ve tişörtünü August'un giysilerinin yanına, koltuğun arkasına yerleştirdi. Bir önceki sabah ona ödünç verdiği tişörtü güzelce katlamıştı, belli ki Ona geri vermek niyetindeydi. Onu aldı ve yüzüne tuttu. İçine çektiğinde selvi ve ardıç kokusu aldı. Ama bu kolonya değildi, çünkü Pazartesi gecesi banyosunda duş aldıktan sonra adamın teninde kokusunu almıştı.

Lia gömleği giysilerinin yanına koydu ve kendi kendine eve gider gitmez yıkayacağını söyledi.

Ya da belki içinde uyurum. Sonra da yıkardı. Ya da belki hiç yıkamazdı.

Lia çıplak kaldıktan sonra yatağa doğru yürüdü, fincanı dudaklarına götürdü ve sonra durakladı. August genellikle içmeden önce bir tür dua falan ederdi ama bunu hep Yunanca söylerdi. Ne diyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Şerefe mi? mi? Eski bir İrlandalı sláinte mi?

Fincanı avuçlarının arasına alan Lia derin bir nefes aldı.

"Eros," dedi, August'un hoşuna gideceğini düşünerek. tanrısının adını çağırdı. "August ve beni lütuflarına kabul ettiğin için teşekkür ederim." , yastığının üzerindeki eline, çıplak omzuna, hafifçe aralanmış dudaklarına, öpmek istediği dudaklarına baktı. "Ve August'u kutsa, lütfen. Bulutlarla seks yapan bir deli olsa da, çok sevimli bir deli. Lütfen ailesinin gözüne tekrar girmek için ne yapması gerekiyorsa yapmasına yardım et. Ve eğer yapabilirsem ona yardım etmeme izin verin."

Sonra içti.

Kylix'i artık boş olan komodinin üzerine geri koyar koymaz, her zamankinden daha ağır, ani bir uyku hali hissetti. Hemen August'un yanındaki yatağa uzandı. O uyurken ona sarılmanın doğru olmadığını düşünüyordu ama

Onun çok yakınında, ayak parmakları çarşafın altında degecek ve yüzleri birbirine bakacak kadar yakın yatmasına aldırmazdı. Uyandığında onu orada görecekti. Bu sefer o hâlâ uyurken gitmeyecekti. Onu tekrar eve kadar takip edebilirdi. Tanrı korusun.

Yoğun bir sis odayı doldurmuş gibiydi, deniz kokuyordu, fırtına gibi elektrikliydi. Tuzu ve vahşi rüzgârı içine çekti ve uyku onu hoyrat bir aşık gibi ele geçirirken gözlerini kapattı.

Bir kumsalda uyandı.

Kumsal mı?

Evet, tabii ki, bir plaj. Neden şaşırdı ki? Bir gece önce sahilde uyuyakalmıştı. Orada uyanmak neden garip gelsin ki? Henüz gözlerini açmak istemiyordu. Gemi yolculuğu zor geçmişti. Çok zordu. Garip bir şekilde zordu. Dün gece patlayan fırtına daha önce gördüğü hiçbir fırtınaya benzemiyordu. Küçük ama öfkeli bir fırtına, sanki fırtına ona kin besliyormuş gibi gemilerini kuşatmıştı. Yelkenleri, kürekleri, duaları ve tanrılara yakarışlarıyla ne kadar savaşırlarsa savaşsınlar, rüzgârın ve yağmurun öfkesine karşı koyamamışlardı.

Tanrılara şükürler olsun ki fırtına onları yok etmek değil, sadece yönlendirmek istemişti. Onları Theseus'un demir attığı bir kumsala sürüklemişti. Ayakları bu adanın toprağına değdiğinde fırtına dinmişti. Ama geç ve karanlıktı, yorgun ve açtılar. Theseus onlara barınak olarak hizmet edecek küçük, kuru bir mağara bulmuştu. Onların barınağı. Altı adam dışarıda sıcak kumların üzerinde uyuyup nöbet tutarken, o ve Theseus kumsalın kenarındaki mağarada uyuyacaklardı. Zaten mağarada uyumak ve Theseus ile cadı kadınının zaferlerini kutlama uyanık kalmak istemiyorlardı.

Theseus'un onunla işi bittikten sonra bir daha giyinmemişti. Bu sabah gemiye dönmeden önce bir pınarda yıkanmayı umuyordu. Ayağı kalktı, pelerininin sıkıca kavradı. Böylece yüzü ve ayakları dışında vücudundan hiçbir şey görünmüyordu. Mağaradan ayrıldı.

Sabah saf ve aydınlıktı ve mağaradan çıkıp sahile adımını atar atmaz önünde korkunç bir manzara gördü.

Gemi gitmişti.

"Hayır..." diye nefes aldı. "Hayır..."

Bu değil. Bunun dışında her şey. Geride bırakılmak, terk edilmek ve tek kelime edilmemek dışında her şey...

Neden? Çimenli bir tepeye doğru koştu. Belki yüksek bir tepeden gemiyi ya da Theseus'u gözetleyebilirdi. Çıkıntıya ulaştı ve baktığı her yerde boş okyanus gördü.

"Seni labirente kurtardım," diye fısıldadı. "İpliğimle sana rehberlik ettim. Minotaur'u öldürmene ve Girit halkını onun gazabından kurtarmana yardım ettim. Adını senin için ben koydum. O korkunç labirente birlikte yaptıklarımızdan dolayı tüm dünya yüzyıllar boyunca Theseus'un adını bilecek. Ve beni terk mi ediyorsun? Beni kraliçen yapacağını söylemiştin. Senin çocuğunu doğuracaktım. Oğlun olacaktım..."

"Şükret prensesim," alaycı bir erkek sesi geldi arkasından. "Onu öldürebilirdim. Ya da

onu bir yunusa dönüştürdü. Çok cazip..."

Sesle yüzleşmek için döndü.

Bir adam selvi ağacının altında, ondan yirmi adım kadar uzakta duruyordu. Kalçalarına kırmızı bir kuşak bağlamış ve kıvırcık kahverengi saçlarına üzüm yapraklarından bir taç takmıştı; başka hiçbir şey takmamıştı. Vücudu uzun, ince ve zayıftı.

Bir amforayı sapından tutuyordu.

"Kimsin sen?" diye sordu. "Nişanlıma ne yaptın?"

Ağacın gölgesinden ayrıldı ve ona doğru yürüdü. Yavaş yürüyordu, adımlarında hiç acelesi yoktu. Güzel bir erkek vücudu olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Kasları Kalçalarında Hermes, duruşunda Apollon'un güzelliği ve dudaklarında Zeus'un baştan çıkarıcı gülümsemesi.

Kadının önüne geldiğinde amforayı kaldırdı. "Şarap mı?"

Kadın cevap vermeden önce, adam amforayı dudaklarına götürdü

ve uzun bir yudum aldı. Adam ona sürahiyi uzattı ve kadın başını hayır anlamında salladı.

"Yapmalısın," dedi. "Kesinlikle susamışsındır."

"Yapamam..." Pelerini kendi etrafında bir arada tuttu. İçmek için kollarını pelerinin altından çekerse, bu yabancı adama çıplaklığını gösterecekti.

"İzin verin."

Amforayı kızın ağızına doğru kaldırdı. Şarabı dudaklarına götürdüğünde, Theseus onu labirentin sert taş duvarlarına götürdüğünde hissettiği zevkle neredeyse haykıracaktı. Şarap daha önce tattığı hiçbir şeye benzemiyordu. Daha tatlı, daha katranlı, daha parlak. Ağızında şişman, taze bir üzüm gibi patladı. Kan kadar yoğun ve bir kış nehri kadar soğuktu. Bir yudum en güçlü susuzluğunu gidermişti.

"Bu nedir?" diye sordu adam amforayı dudaklarından indirirken.

"Şarap," dedi. "Kutsanmış üzümlerden elde edilen şarap."

"hiç tatmamıştım," dedi nefes nefese, hayretle. "Bu üzümleri kim kutsadı?"

"Yaptım, tabii ki."

"Asmanın üzümlerini eşi benzeri olmayan bir şarap yaratan sen kimsin?"

Ona tekrar gülümsedi, vahşi bir hayvan gülümsemesi. Kadın korkuyla ondan bir adım geri çekildi.

Sadece tanrılar ekinleri kutsayabilir.

Sadece bir tanrı sarmaşıkları
kutsayabilirdi. "Dionysos," diye
nefes aldı.

"Hizmetinizdeyim leydim."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Dionysos bir hamleyle onu ayaklarından kaldırdı ve kollarının arasına .

"Beni nereye götürüyorsun?" Lia şarap ve şenlik tanrısına sordu.

Bir çocuğun istenmeyen ilgisinden kaçmaya çalışan bir ev kedisi gibi kıvranmasına rağmen Dionysos onu kolayca göğsüne bastırdı.

"Seni götürüyorum," dedi, böyle bir şeyin açık olması gerektiği konusunda onu uyaran bir tonda.

"Theseus nerede? Ona ne yaptınız?" "Atina'ya gitti tabii ki."

"Beni geride bırakmazdı," dedi. "Kendi isteğiyle değil."

"Hayır, yapmazdı. Ama ona başka seçenek bırakmadım."

Lia ürperdi. Sözleri tehditkâr olsa da ses tonu hafifti. Bir ev sahibi gibi konuşuyor, konuklarını en iyi ve en iddialı hikâyeleriyle eğlendiriyordu.

her şey komikti. Ondan kaçamayacağını anladığında kollarında kıvranmayı bıraktı. Onun yerine yeni çevresini inceledi.

Lia bu Naxos adası gibi bir yeri daha önce hiç görmemişti. Sollarından geçtikleri ağaçlar, suluboya bir orman gibi puslu görünüyordu. Ve sağlarında takip ettikleri gümüş dere, sanki sığ dibi nehir taşları yerine elmasmış gibi parlıyordu.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu vahşi tanrıya. "Sen, tabii ki," dedi ve güldü. Öyle bir gülüş ki kuşlar kanatlınsın.

"Ben mi? Neden ben?"

Başını salladı, tekrar güldü, bu sefer daha yumuşaktı.

"Seni o aptal çocukla izledim. Ah, hakarete uğradım O kısa prensin sana dokunduğunu görmek. Onda gördüğün şey beni aşıyor." Sonunda onu ayağa kaldırdı.

"O Poseidon'un oğlu," dedi. "Ve boyu kısa değil!" "Asla Poseidon'un oğluyla evlenme. Çocukların kokacak balık."

Lia koluna yumruk attı.

Yüzünde abartılı bir acı ifadesi belirdi ve ona baktı. "Bana vurdun!"

"O balık gibi kokmuyor. Sen şarap gibi kokuyorsun." "Ben şarap tanrısıyım, Tanrı aşkına!"

"Sen beni tanrısısın," dedi Lia. Bir elini ağzının üzerine kapattı.

Sonra güldü.

"Ariadne?" Dionysos onu kısık gözlerle süzerek konuştu.

"Delirdin mi sen? Şimdiden mi?"

Elini kaldırdı ve ağzını tekrar avucunun arkasına koymadan önce "Çok üzgünüm" diye fısıldadı.

"Lia," dedi Dionysos.

Elini tekrar dudaklarının üzerine götürdü.

"Sanırım karakterimi bozdum," dedi.

"Bozdun."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Nasıl olduğunu biliyorum," dedi. "Bana inanacağınızdan değil." "Dur tahmin edeyim, bunun sihirle bir ilgisi var."

"Bana bak, Lia. Gerçekten bu dünyada durup bana bunun bir halüsinasyondan başka bir şey olmadığını mı söyleyeceksin?"

"Bu çok aptalca bir halüsinasyon." Sonra etrafındaki garip adaya . "Ama güzel bir ada." Onun gözleriyle karşılaştı.

"Mahvettiğim için üzgünüm August."

"August mu? Kim? Hayır!" Göğsünü tokatladı. "Ben Dionysos'um, şarap, kadın ve şarkı tanrısı!" Sesi vadide yankılandı.

"Sen August'sun ve sevimlisin," dedi hala gülerek.

Dionysos/August'un omuzları çöktü. Çenesi göğsüne . Başını iki yana salladı.

"İşte , sana güzel bir seks partisi düzenlemeye çalışıyorum ve sen benimle alay ediyorsun."

"Sanırım yeterince içmedim? Dionysos için biraz fazla mı ayıktım?" "Bu benim fantezimdi," dedi August. "Sanırım istediğim

Seninle olmayı Ariadne'yle olmaktan daha çok istiyordum."

Lia onun sözleri karşısında zevkle sırtmasını bastırdı.

"Üzüm yaprağı tacını beğendim."

"Öyle mi?" diye sordu, başını önce sola sonra sağa çevirerek. "Çekici, değil mi?"

"Kıskandım." "Bir tane ister misin?"

"Yapabilir miyim?" diye sordu.

"Elbette." Parmaklarını Lia'nın yüzünün önünde oynattı. Lia elini başına götürdü ve saçlarından taze, serin yaprakların çıktığını hissetti.

"Çok havalı," dedi. "Gardırobunu değiştirebilir misin?"

"Dionysos'a hizmet eden kadınlar koyun postu giyer."

"Prezervatif gibi mi?"

"Bunlar koyun bağırsağı," dedi August. "Koyun derisi. Süet."

"Belki pamuklu bir şey? Süet için biraz sıcak."

"Eğer ısrar ediyorsanız, ama tarihsel olarak çok yanlış davranıyoruz."

Lia pelerini omuzlarından attı ve şimdi üzerinde, Antik Yunan'ın yüzlerce Rönesans resminde gördüklerine tıpatıp benzeyen yumuşak, beyaz, pamuklu bir elbise olduğunu gördü.

"Güzel elbise," dedi. "Teşekkür ." Önündeki manzaraya baktı - çayır, taş kapı, Ege mavisi gökyüzündeki düğün çiçeği güneşi, yanında tacı ve Pre-Raphaelite bukleleriyle August.

"Neden oynamak için burayı seçtin?"

"Theseus'un Ariadne'yi neden gemide bıraktığını merak ettiğini söylemiştin.

Naxos adasında uyurken, aşkını ilan ettikten sonra bile

ve onunla evleneceğine söz verdi. Ariadne'yi gören ve onu kendisi için isteyen Dionysos tarafından buna zorlandı."

"Ariadne'nin bu konuda söz hakkı yok muydu?"

"Öyle dedi," dedi August. "Evet, kısa boylu yarı ölümlü bir zamparayla evlenmektense bir tanrıyla evlenmeyi tercih ederim," dedi. Onun için Psyche'den daha iyi oldu. Dionysos ve Ariadne, Yunan mitolojisindeki nadir mutlu evliliklerden birini yaşadılar. Bu arada Theseus hayatı boyunca çapkınlık yapmaya devam etti ve karısının, metresinin ve oğlunun ölümünden sonra kalbi kırık bir şekilde öldü."

"Ariadne ucuz atlattı," dedi Lia.

"O zamanlar mermi yoktu," diye belirtti August. "Bir oktan kaçtı."

"Ben de öyle." Farkına vararak başını salladı.

"Sen de mi?"

"David ile. Ya onu annemi öperken yakalamasaydım? Haftalarımı onunla yatarak, ona gittikçe daha çok aşık olarak, onun bir suçlu olduğundan tamamen habersiz geçirebilirdim. tam bir piç. O zaman seninle hiç tanışmamış olurdum, değil mi?" Lia sordu. "Hem Ariadne hem de ben kazıklandık. Sonra yine, hem Ariadne hem de ben 'haklı olarak saklı tutulan şeylere ölümlü gözlerle' baktık." August'a gülümsedi. "Söğütlerdeki Rüzgâr'dan alıntı yapıyorum."

Ellerini hafifçe omuzlarına koydu, gözleriyle buluştu. "Bana güveniyor musun?" diye sordu.

"Uzaktan bile değil," dedi.

Adam ona baktı, dudakları şimdi onaylamaz bir şekilde büzülmüştü. "Biraz," dedi kadın. "Neden sordunuz?"

"Çünkü," dedi, "senin için bir şey yapmak istiyorum. Al bakalım.

Şimdi. Bana izin verecek misin?"

"Kafamızda üzüm yapraklarıyla sevişmeyi de içeriyor mu?"

"Sevişmeyi hiç içermiyor."

Lia'nın gözleri şok içinde açıldı. "Neredeyse korkuyorum."

"Öyle olmalısın." Manyakça sırıttı. Lia, bunun bir şapkacı kadar çılgın olduğuna karar verdi. İyi ki çılgın şapkacıları çok seviyordu.

"Lütfen?" dedi. "Hoşuna gidecek."

"Beni korkutacak ve ben bundan hoşlanacağım öyle mi? Bu hiç mantıklı değil."

August onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve bakışlarını tuttu. Gözleri burada, bu yerde daha koyu, daha mavi, daha gerçekçi görünüyordu; sanki gerçek dünyadaki August, bu August'un soluk bir gölgesiydi. Buraya aitmiş gibi görünüyordu ve neredeyse sonsuza kadar burada kalabilmeyi diliyordu. Renkler daha canlı, rüzgârlar daha tatlı ve daha güçlüydü, ve ormanlar hiçbir ölümlünün görmediği ve evcilleştirmedeği gizli canavarlarla doluydu.

"," dedi. "Sana güveniyorum."

"Gözlerini kapat."

Gözlerini kapattı.

"Bakma."

Bakmadı.

"Bana en sevdiğin rengi söyle."

Lia çoğu gün pembe, bazen de gün doğumu gibi sarı olduğunu söyledi.

August, "Gün doğumunun renkleri iyi iş görür," dedi. "İşte. Ben . Gözlerini aç." Lia gözlerini açtı.

August'a baktı. Kıyafetlerini değiştirmişti ve şimdi üzerinde ıslak bir pazar gezintisine çıkmaya hazır, yüzyılın başlarında yaşamış bir taşra beyinin giysileri vardı. Çamurlu kahverengi bir pantolon, ona uygun bir yelek, keten bir gömlek, boyun düğmeleri açık ve kolları bileklerini gösterecek şekilde kıvrılmıştı.

"Onaylıyor musun?" diye sordu.

"Güzel görünüyorsun," dedi. "Bir dükün bekçisi gibi."

Görünüşte asılı duran kırmızı bir perdeyi işaret etti.

Çayırın ortasında hiçbir şey ve hiçbir neden yokken. "Ne?" diye sordu.

"Hadi perdenin arkasını görelim. Sizin için bir sürprizim var..."

Ona bir kaşını kaldırdı ama kolundan tutup kırmızı perdeye doğru götürmesine izin verdi.

Oradan geçer geçmez yeni bir dünyaya girdiler. Lia etrafına baktı. Manzara tamamen değişmişti. Yemyeşil Akdeniz cenneti gitmişti. Nerede onlar İngiltere'nin Göller Bölgesi gibi görünüyordu. Kaynağı bilinmeyen küçük bir nehir, meşe ve söğütlerden oluşan sık ormanın içinden geçerek etraflarını sarıyordu. Bir rüzgâr esmeye başladı, sazlık ağaçların arasından kıvrıla kıvrıla geçen bir rüzgâr. Sonunda kuş sesleri. Saka kuşu, ardıç kuşu ve çalıkuşu.

Gökyüzü... Bu pastoral cennette artık ikindi vakti değildi. Sarı güneş, şafağın pembe yaprakları arasından başını uzatmıştı.

Ve sabahın gümüş sularında onlara doğru yüzen pembe, sarı ve beyaz çizgilerle boyanmış bir sandal vardı.

August kolunu ona uzatarak, "Herkes binsin," dedi. "Bir şeylerin peşindesin," dedi.

"Kesinlikle öyleyim, evet."

Korkuyla -ama korkmaktan çok eğlenerek- August'un koluna girdi ve onu nehrin kenarına kadar götürmesine izin verdi. August suya girip kayığı sabit tutarken, Lia içeri girip pembe ipek minderin üzerine hızla oturdu.

yay. August onları itti ve tek bir yumuşak hareketle kendi minderine oturdu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu, yolculuğun tadını çıkarmak için arkasına yaslanarak.

Kürekleri yerleştirip kürek çekmeye başlarken, "Nehrin aşağısına ve ormana doğru," dedi. İyi kürek çekiyordu ve Küçük tekne nehrin üstünden bir su böceği gibi hızla süzülüyordu. Fantezinin büyüünden olsa gerek, birkaç saniye sonra ormana doğru kayıyorlardı. yola çıkmışlardı.

Ormana girdiklerinde Lia ürperdi. Gölgeler burada kalın ve serindi ve August durdu teknenin zemininden kadife ceketini ona vermek için kürek çekiyordu.

"Teşekkür ," dedi onu giyerken, onun nezaketinden etkilenmişti.

"Daha sıcak yapabilirdim," dedi August. "Ama sana ceketimi ödünç vermeyi tercih ederim."

Lia ceketini etrafına sarıp vücuduna tutarken gülümsedi. Adamın sıcaklığı yükseltmemiş olmasından memnundu ve bunun nedeni sadece onun ceketini giymeyi sevmesi değildi.

Böyle olması gerektiğini düşündü. Ama ne? Ne nasıl olmalıydı? Nerede olduğunu ya da August'un onu nereye götürdüğünü bilmiyordu, ama bir şekilde bunun böyle olması gerektiğini biliyordu -bahçe kuşlarının şarkı söylemek için uyandığı serin, gölgeli bir bahar sabahı. August onları ormanın içinden geçirirken Lia kendini bir tablonun ya da bir masalın sayfalarına adım atmış gibi hissetti.

Her şey mükemmeldi... pembe-sarı şafak teknesi, August'un kolları tam da böyle kıvrılmıştı ve su kenarındaki ağaçlar... bir milyon söğüt olmalıydı. Lia saymıştı ve tam olarak bir milyona ulaşmışlardı.

"Söğütler," dedi Lia. "August?"

"İnan bana, genç dostum," August şöyle dedi kürekleri çekti. "Yapmaya değer hiçbir şey yok - kesinlikle hiçbir şey - yarısı kadar..."

"Teknelerde dolaşmak gibi." Lia, Söğütlerdeki Rüzgâr'dan ünlü alıntıyı tamamlayarak konuştu.

anda tam olarak nerede olduklarını anladı ve ağlamaya başladı.

August ona gülümsedi, hiçbir şey söylemedi ve kürekleri tekrar çekti.

Nehir on iki metrelik bir damladan daha fazla genişlemedi ve neredeyse göl olarak adlandırılacak kadar onurlu bir gölete dönüştü. Güneş parlıyordu ve

Lia'nın August'un ceketini çıkarmasına yetecek kadar ısıtmıştı onları. Neredeyse gölün ortasında neredeyse bir ada vardı.

August adaya doğru kürek çekti ve sığ suda iki botun sıçramasıyla tekneyi kıyıya çekti.

Lia'nın ayağa kalkmasına yardım etti.

Kadın konuğamıyordu ve August ona soru sormayacak kadar nazikti. Kadının ağlamasına izin verdi.

Gözyaşlarının en büyüğünü yanaklarından silmek için gömleğinin kolunu sıyırdı.

"Bir gibi ağlıyor çünkü en sevdiği yerde yatmadan önce masal," dedi başını sallayarak. "Bu kız bana kalbinin öldüğünü söyledi. Tek kelimesine bile inanmıyorum."

Ona ne kadar aptal olduğunu göstermek için yanağından öptü ve sonra elinden tuttu.

"Gel, Lia," dedi. "Bir randevumuz var."

Yavaşça elini çekti ama kız ayaklarını yumuşak toprağı gömdü ve kımıldamadı.

"Lia?"

"Yapamam."

"Yapabilirsin. İzle. Çok kolay." August ayaklarını yukarı ve aşağı kaldırdı. "İşte böyle. Yürü bakalım. O bekliyor."

"Oraya giremem."

"Orada" bir ağaç kümesi vardı, Tabiat Ana'nın kendisi kadar, Zaman Baba kadar yaşlı görünen ağaçlar. Zümrüt rengi yosunlarla kaplıydılar ve sarmaşıklar bir krepon kağıdı gibi sarkıyordu.

Her daldan bir parti. Yaşlı Yeşil Adam'ın yüzünün dalların arasından ona doğru parladığını gördü, sonra da saz bir kahkaha atarak gözden kayboldu. Ve ağaçların çemberinin içinden daha önce hiç duymadığı ama hemen tanıdığı bir ses geldi. Yumuşak ve o kadar iyi çalınan gaydaların sesiydi ki, Lia onları yaratan ve onlara adını veren yaratık tarafından çalındığını duyduğunu biliyordu.

"Bu gerçek değil," dedi.

"Öyle değil mi?" August şaşkınlıkla, "Değil," dedi. "O zaman neden ağlıyorsun?"

Cevap vermedi. August onu kollarına aldı ve alnından öptü. Lia müziğın sesini daha yakından ve daha net duydu. Şarkıya daha fazla karşı koyamayarak öne doğru adım attı. August onun yanında, ona yakın ama dokunmadan yürüyordu. Lia

bu anı seçmesi gerektiğini biliyordu; bu onun için seç. August bunu ona sunabilirdi ama o hediyeği kabul edene kadar gerçekleşmeyecekti.

Güneş şafak vaktine doğru yükselmişti; sarı diski ufkun kenarında parmak uçlarında duruyordu. Bu ilkel koruluktağı gölgeler uzun ve griydi. Esinti çilek çiçekleri gibi tatlı kokuyordu. Lia'nın kalbi vücudunun dışında atıyordu. Hayatında hiç bu kadar çok şey hissetmemişti. Çok fazla, çok fazla, her şeyi aynı anda hissetti. Yapamadı Biri ayak bileklerine demir zincirler bağlasa bile ilerlemeyi durdurabilirdi.

Bir su birikintisinden daha geniş olmayan bir dereye geldiler. August önce üzerinden atladı, sonra geçmesine yardım etti.

İnişini yalpalayarak yaptı ve onun kollarında son buldu. Lia Kendini sabitlemek için omuzlarını kavradı ve bir kez sabitlendiğinde omuzları kavranmış olarak kaldı.

Onu öptü.

Tatlı ve şefkatli bir öpücüktü ve üç nefeste bitmişti, ama Lia o öpücüğün içinde bir şeyleri değiştirdiğini biliyordu. Aslında bir şeyi değiştirmede, ama bir şeyi iyileştirdi. Ve bu Bir şey onun kalbiydi ve öpücük onu iyileştirdi çünkü öpücük yeniden bir kalbi olduğu anlamına geliyordu. Ve o biliyordu ki Çünkü August'u tutkuyla , aşkla öpmüştü.

Öpücükten geri çekildi ve onun gözleriyle buluştu.

"Şimdi bakma." August bir fısıltıyla Kilisede dualarını ellerinin içinde saklayan dindar bir çocuk. "Ama o senin arkanda."

Lia baktı.

Tanrının omzunu gördüğünde usulca, neredeyse sessizce nefesini tuttu. Kahverengi sırtını yeşil bir ağaca dayamış oturuyordu ve ilk başta görebildiği tek şey ağaç, omuz ve belinde hayvan kürküne dönüşen çıplak insan sırtıydı.

"Oh," dedi Lia, parmak uçlarını dudaklarına götürerek. Sadece "oh." August'a baktı, gözyaşları içinde gülümsüyor ya da ağlıyordu.

Gölümsüyor, bilmiyordu.

" et," diye fısıldadı August. "Sana zarar vermeyecek, söz veriyorum."

Başını salladı, karşı çıkmak için değil ama inanmamak için. Ama devam etti. Nasıl inanmazdı ki? Çayının ve tereyağlı tostunun yanında Söğütlerdeki Rüzgar'ı yiyip içen hangi İngiliz kızı bunu yapmaz ki? Böyle bir şey Alice kadar aptalca olurdu. Beyaz Tavşan'ı veya Lucy Pevensies'i takip etmeyi reddetmek ikinci bir bakış atmadan gardırobun önünden geçiyordu.

August onu bıraktı ve o da onu yalnız bıraktı. Şakayıkların, yeşil söğüt bülbüllerinin, şüphe ve korkunun yanından geçti. ve kalp ağrısı o kadar iyileşmişti ki artık incindiğini bile unutmuştu.

Koruluğa doğru yürüdü ve işte oradaydı, hâlâ sırtını ağaca dayamış oturuyordu ve o kadar büyüktü ki, otururken bile yüzünü görebilmek için boynunu eğmesi gerekiyordu. O mu büyümüşü yoksa kadın mı küçülmüşü? Tanrı olan oydu, o değil. Belki de

August onları Sıçan ve Köstebek büyüklüğünde yapmıştı ve yüzden tanrı bu kadar büyük görünüyordu. Ya da belki de kendini çok küçük hissediyordu.

Çünkü yeniden çocuk olmuştu. Bedenen değil ama merak ve neşe içinde.

Yaşlı tanrı Pan durmadan çalar, kavalından tembel ninniler ve dans etmek için değil uyumak için yapılmış tatlı melodiler çıkarırdı. Boynuzları bir deniz kabuğunun spiralleri gibi kıvrımlıydı ve istiridyelerin iç kısımlarıyla aynı maddeden yapılmış gibi parıldıyordu. Dans eden su gibi parlıyorlardı. müziği eşliğinde güneş ışığının altında hafifçe sallanıyordu.

Lia onun önünde, tam önünde durdu, o da bir kez ve asilce başını salladı. Pan'ın ayaklarının dibindeki yavru su samurunu gördü, öyle sıkı sanki bir çay fincanının dibinde uyuyakalmıştı.

August her şeyi hatırlıyordu... nehirdeki tekneyi, birdenbire ortaya çıkan tuhaf sihirli adayı, boruları, Pan'ı ve kurtarmak ve endişeli babasına geri vermek için geldiği yavru su samurunu.

Pan'ın Adası... Sonunda Pan'ın Adası'nı bulmuştu.

Yere diz çöktü ve nazikçe, çok nazikçe, ellerini su samurunun altına soktu ve onu omzuna yaslanmış bir insan bebeği gibi tutarak kendisine doğru kaldırdı. Yeni doğmuş bir köpek yavrusundan daha büyük olmadığı için onu tek eliyle tutabiliyordu. Diğer eliyle Pan'ın toynağına doğru uzandı. Lia titreyerek ona dokundu, bir keçi kadar sertti ama onun on katı büyüklüğündeydi. Pan onun dokunuşunu hissetmiş olmalıydı ve gözleri onunkilerle buluştuğunda donup kaldı.

Pan'ın yüzü, gür sakalının ardında, gülümsediğinde kırışan toprak rengi gözlerinin etrafındaki çizgilerle yakışıklıydı. O hassas kırışıklıkların her birini seviyordu. Lia iki büyükbabasını da hiç tanımamıştı,

O doğmadan önce ölmüştü ama bir dedenin sevgisini ilk kez o nazik ve eskimiş çehreye baktığında tanımıştı. O yaşlı gözleri her şeyi görmüş ve herkesi affetmişti. Ve Lia biliyordu ki, kız yaşadığı sürece dedesi onu sevecek, kız onu sevdiği sürece de dedesi yaşayacaktı.

Ve onu gerçekten seviyordu.

Büyük tanrı Pan bunca zaman kavalını çalmıştı, Tatlı, yumuşak ve iyi çalıyordu. Kucağında yavru su samuruyla alçakgönüllülükle ayaklarının dibinde durduğunda, pipoları dudaklarından çekti. Neden? August kutsal koruya girmişti ve Pan August'u gördüğünde durmuştu. tam bir ölçü çaldı. Müzik tekrar çaldığında daha az güzel değildi, ama Lia bunu kederli buldu, bir ninniden çok bir ağıt gibiydi.

Pan gülmemeye çalışıyormuş gibi iri tüylü başını salladı.

"Gülebilirsin," dedi August ona. "Bunu hak ediyorum."

Pan bir eliyle piposunu tutarken diğer eliyle August'un saçlarını sevecen bir amca gibi karıştırdı, sonra da onu okşadı yanağına bir yumruk attı, sonra da tüm dikkatini tekrar oyununa vermeden önce çenesinin altına bir yumruk attı.

Lia August'a baktı ve onun yanaklarında ikiz gözyaşları olduğunu gördü.

"Ne oldu?" diye sordu, ama biliyordu. Elbette biliyordu.

"Unutmuşum," dedi August, "ne kadar güzel olduğunu." "Unutmamıştım," dedi Lia. "Her zaman biliyordum."

"Korkuyor musun?" diye sordu. Tabii ki kitaptan alıntı yapmak zorundaydı.

Lia "Hayır" diye cevap verdi.

Korkmuyordu. "Ben korkuyorum," dedi August.

"Pan'dan mı?" Pan'dan korkmak imkânsız görünüyordu. "Senden."

Güldü. "Neden?"

Onun yanağını okşadı. "Nedenini biliyorsun." Gülümsedi, hâlâ ağlıyordu.

"Zavallı çocuk," dedi August, yavru su samurunun uyuyan yumuşak başını okşayarak. "Onu eve, babasının yanına götürmeliyiz."

"Elbette," dedi. Kayıp yavru su samurunu eve götürmeliydi. August onu koruluktan çıkarırken Pan'a bir kez baktı ama bir kez bakması yetti. Pan ona göz kırptı ve melodisini tekrar değiştirdi. O ve August uzaklaşıp kıyıdaki tekneye doğru yürürken, borular bir düğün marşı çalıyordu.

August, Lia ve su samurunu kayıklarına bindirirken, "Randy yaşlı keçi," diye mırıldandı.

"Bebeğin önünde olmaz," dedi. August usulca güldü ve nehirde kürek çekmeye başladılar. Çamurlu bir su birikintisinde, yosunlarla kaplı bir meşenin altında, gri-kahverengi büyük bir su samuru kıyıya geldi ve havladı. Lia'nın kucağındaki su samuru kıpırdanarak uyandı ve havlamaya karşılık verdi. Lia yavruyu tuttu ve iri baba su samuru hızla suya dalıp teknelerine kadar yüzdü. Su samurunun küçük tüylü alnına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra Lia onu babasının karnına bıraktı ve su samuru ile oğlu kürek çekerek uzaklaştılar. Lia onların gidişini izlerken gülümsedi.

"Babamla ben küçükken bütün bir yaz boyunca her akşam ormanda dolaşıp Pan'ın Adası'nı aradık. Her gece bana hikayeyi okurdu. Bir keresinde bana Pan Adası'nı satacağını söylemişti.

bana Pan Adası'na bir bilet almak için her şeyi yaptı. Ve sen... sen beni bir göz kırpma ve parmak şıklatmayla buraya getirdin. Hayal etmiştim... küçüklüğümden beri bunu hayal etmiştim... ve işte buradayım. Acaba buraya onunla değil de seninle geldiğimi bilse kalbi kırılır mıydı?

Gerçek olmasa bile... gerçek gibi hissettiriyor."

"Onu senin için bulmak istedi," dedi August. "Kendisi için değil. O iyi bir baba ve iyi babalar çocukları için sadece çocuklarının geçebileceği kapıları açık tutarlar. Önemli olan tek şey senin onu bulmuş olman ve Mutluyum. , değil mi?"

"Hiç bu kadar mutlu olmamıştım," dedi, taze sıcak gözyaşlarıyla

Yüzünden aşağı nehirler akıyordu. Durmaya çalışmadan kendini ağlamaya bıraktı ve bittiği için değil, gerçekleştiği için ağladığını biliyordu.

August gülümsedi ve bu genç bir kızın kalbini çalacak bir gülümsemeydi ve Lia genç bir kız olduğu için bu gülümseme kalbini çaldı. Ve işin çılgınca yanı bu bile değildi. Çılgınca olan, Lia'nın onu geri istememesiydi. Az önce çaldığı kalbi saklayabilirdi. Onu sonsuza dek bir kutuda ya da rafta saklayabilirdi, ama Lia onu göğsünde, kendi göğsünün yanında saklayacağını umuyordu.

"Rose Kylix'in erotik fantezileri gerçeğe sanıyordum," dedi August'a alaycı bir tonda. "Bu yanlış türden bir fantezi."

Tekrar gülümsedi, farklı bir gülümseme. Utangaç, mahcup bir gülümseme. Bu gülümsemeyi seviyordu çünkü neyi önceden haber verdiğini biliyordu. Kürekleri kilitledi ve onu teknenin zeminine çekti. Lia

August tekneyi devirmemeye dikkat ederek yavaşça üzerine çıkarken başını soluk pembe mindere yasladı.

August'un bedeni onunkiyle buluştuğunda zevkle ürperdi, teninin sıcaklığı, August'un üzerindeki ağırlığı... bu, içinde uzun zamandır görmezden geldiği bir açlığı tatmin ediyordu. August'un ağzı onunkiyle buluştu ve sanki onun kırılğanlığını ve o anın kırılğanlığını anlamış gibi neredeyse narin öpücüklerle onu öptü.

Bu onun rüyasıydı, en derin, en tatlı rüyasıydı ve o

yakında uyanması gerekecekti ama henüz değil. Lütfen, diye düşündü,
Henüz değil.

August onun dudaklarını, boynunu ve boğazını öperken ağırlığını dirseklerine vererek kendini destekledi. "Hiçbir şey yapma," dedi kulağına fısıldadı. "Sadece uzan ve seninle sevişmeme izin ver."

Başını salladı, titrek ve gözyaşlarıyla dolu bir gülümseme takındı. Adam gözyaşlarını öptü ve gülümsemesine karşılık verdi. Adam elbisesini beline kadar kaldırıırken, kadın onun yüzünü izledi. Adamın gözleri koyu renk kirpikleriyle kapalıydı ve yüzünde çok zgn bir ifade vardı.

Okunu çentiğe yerleştirmiş ve ipi en gergin noktasına kadar geri çekmiş bir okçu gibi yoğun bir konsantrasyon.

Adam pantolonunu açarken Lia gömleğinin iki düğmesini daha çözdü. Adam tekrar üzerine uzandı ve bu kez adamın kalın, sert boyunun karnına değdiğini, içeri ve aşağı doğru bastırđıęını hissedebiliyordu. Göğüslerini ortaya çıkarmak için elbisesini karnına doğru itti. Bakışları karşısında çıplak kaldıklarında, bir elini sıkmak ya da okşamak için değil, sadece hafifçe okşamak için üzerlerinde gezdirdi. Kadının meme uçları adamın sıcak avuçlarında sertleşti ve adam ağzını kadının sol göğsüne indirdi. Yaladı meme ucunu ağzına götürmeden önce bir kez emdi ve Lia onu emerken gerildi.

Zevk keskin ve yoğundu, tekrar tekrar çektiği hassas uca odaklanmıştı. Yavaş ekiş, çekiş, göğsündeki nemli sıcaklık mutluluk vericiydi ama August'u bunu yaparken izlemenin verdiği mutluluğun soluk kalıyordu. Gözleri kapalıydı ve kirpikleri yanaklarında ağırlaşmıştı. Neredeyse acı çekmiş gibi görünüyordu, sanki onun göğüslerini öpmek için uzun zamandır bekliyormuş ve rahatlama o kadar mutlak ve eksiksizdi ki gözyaşlarını tutmak zorunda kaldı. Bu ham duygu gösterisi onu şaşırtmıştı.

Lia halsizlikten ağırlaşmış elini kaldırdı ve saçlarını alnından itip yanağını okşadı.

"Sorun değil," diye fısıldadı, göğsünü ağzına daha sert bastırmak için sırtını eğdi. Teması kesmedi, ama bir kez ona ve onu emen dudaklara hafifçe dokunurken ona şefkatle

gölümsedi. Ağustos

Meme ucunu tekrar ağzına almadan önce sadece birkaç kelime fısıldayacak kadar durakladı.

Onun altına uzandı, parmaklarını saçlarının kalın yumuşak dalgalarında gezdirdi ve sonra ellerini sırtından aşağı kaydırarak gömleğini omuzlarından beline doğru itti. Teni pürüzsüz ve güneşten ısınmıştı. Durduramadı ona dokunuyordu. Kadının bedeni neredeyse kendi kendine August'un altında yükseldi. August sonunda onun göğsünü bıraktı ama gözleriyle tekrar buluşacak kadar duygularını kontrol edememiş . Bunun yerine onun kalçalarını araladı ve aralarına yerleşti.

August'un siki, sanki açılışına giden yolu bulmaya çalışıyormuş gibi ona karşı zonkluyordu. Lia onun göğsünün altında kaydı ve ıslak kıvrımlarından geçip içine girene kadar ucunu itti. Kollarında titriyordu ve nefes alış veriş i düzensizdi, gözleri hâlâ sımsıkı kapalıydı. Sonra başını kaldırdı ve Lia'ya baktı ve onun kim olduğunu bilmiyordu.

Lia tek bir nefes süresince ondan korktu. Gözleri çılgına dönmüştü. Daha önce hiç böyle bir mavi görmemişti. Ve bir anda, kimsenin ona söylemesine gerek kalmadan, August'un gözlerinin fırtına bulutlarının renginde olduğunu düşündüğünde yanıldığını anladı. Hayır, hayır, hayır.

August'un gözleri fırtına bulutlarının renginde değildi.

Fırtına bulutları onun gözlerinin rengiydi.

Gülümsedi ve bir saniye içinde yeniden Ağustos'a döndü.

"Her zaman burada olmalısın," dedi.

"Sen kalırsan ben de kalırım," dedi yanağına dokunarak.

Onu tekrar öptü, nazikçe ve onu öperken Parmak uçlarıyla klitorisini buldu ve hassas bir şekilde okşadı ki, kadının nefesi boğazına takılacak kadar sert bir şekilde sıkıştı. Tekrar arkasına yaslandı ve kendini bir erkeğin mahvına neden olmanın korkunç tatlılığının tadını çıkarmaya bıraktı. Daha yaşlıydı, onun için bir gizemdi ve çok daha deneyimliydi ve sırtüstü yatarken onu tamamen fethedebilirdi. Bu bir tanrının bile sahip olabileceği bir güçtü. Kıskançlık.

August onun içinde hareket ederken alnını göğsünün ortasına yasladı. İtmek yoktu, bu tekneyi devirebilirdi. Her seferinde bir santim seviştiler, zar zor hareket ettiler ve yine de

Birbirlerini o kadar sert itiyorlardı ki Lia gerginliğe dayanamıyordu.

, orgazmı dün geceki gibi değildi. Daha nazik, daha sessiz ve çok daha şefkatli ve sevecendi. August'un sırtı, içine boşalmadan önce bir kez eğildi. Daha sonra onu kollarının arasına alarak içinde kaldı.

"August?"

"Evet?"

"Teşekkür ."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Gözleri yumuşadı. Elini onun alnına koydu ve şefkatle saçlarını okşadı. Yavaşça tekrar onun içinde hareket etmeye başladı.

"Tatlı öpücükler arasında kulağına, "Gemilerde dolaşmak kadar yapmaya değer bir şey -kesinlikle hiçbir şey- yoktur," dedi.

ALTINCI BÖLÜM

Aethra & Poseidon

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Lia ertesi günü bir halde geçirdi. Kuşluk vaktinden akşama kadar dokuma tezgâhının başında oturup beyaz kanatlı atı, gobleninin karanlık akşam gökyüzüne. Bu iş onu içine çekiyordu, düşüncelerinden, onu neredeyse duyguları kadar ve anılarından daha fazla rahatsız eden düşüncelerinden mükemmel bir şekilde uzaklaştırıyordu.

Herilmek onun tam konsantrasyonunu gerektiriyordu. İğne ve iplikle bir Pegasus resmi yapıyordu, kolay bir iş değildi. Ancak her dikiş arasında düşünmek, hissetmek ve hatırlamak için zamanı vardı.

August. Durup nefesini tutma ihtiyacı duymadan onun adının zihninde bile duyamıyordu.

Dün gece beklemediği, istemediği, August ona verene kadar bu kadar çok istediğini fark etmediği bir şey olmuştu.

August'un yatağında kendine geldiğinde, Rose Kylix'ten içmenin standart bir yan etkisi olarak beklediği o olağan kafayı hissetmemişti. Etrafına bakınıp August'un yatak odasını görmüş ve ağlamaya başlamıştı.

August onu kollarının arasına almış ve göğsüne yaslamıştı.

"Neden ağlıyorsun?" diye sormuştu. Adamın sorma şekli hoşuna gitmişti, sanki durmasını istediği için değil de sadece neden ağladığını öğrenmek istiyordu.

"Geri dönmek istiyorum," demişti. Sonra da "Seninle" demişti.

Ancak adam onu istediği sıklıkta geri götüreceğine söz verdikten sonra uykuya daldı.

Belki de bu yüzden Lia uyanık olduğu saatleri dokuma tezgâhının başında geçiriyor, August'un geceleri onu efsanelere dönüştürdüğü, gündüzleri kendini yeniden bir efsaneye dönüştürüyordu.

İyi ki Rose Kylix'i August'un dairesinde, yatağının yanında bırakmıştı. Yanında olsaydı, ondan cazibesi neredeyse ezici olurdu. İçecek ve Pan'ın Adası'na dönüş yolunu hayal edecekti. Pan'ın ayaklarının dibinde oturup onun kaval sesini dinleyecek, belki de ormanda ağaçların ve çiçeklerin arasında dans edecekti. Ama bu olmayacaktı.

August olmadan da aynı olacak tabii ki.

Dün gece -aslında bu sabah- eve geldiğinden beri gerçek dünyayla arasına bir perde çekilmiş gibi hissediyordu. O ve August perdenin bir tarafında, diğer herkes diğer tarafındaydı. Anne babası da dahil. Kardeşleri. Arkadaşları.

David'i de. August'la birlikte perdenin arkasında kalmayı bu kadar çok istemesi onu korkutuyordu. Ya da... eğer dürüst olmak gerekirse

Kendisi... August'la o perdenin arkasında kalmayı bu kadar çok istemesi onu korkutuyordu.

Lia, oturma odasının kapısının hafifçe vurulduğunu duyduğunda Pegasus'un sol kanadına son dikişi atmak üzereydi.

"İçeri gel." Başını nakıştan kaldırdı ve çoktan akşam olduğunu fark etti. Gün nereye gitmişti?

Lia annesinin kapıda dikildiğini görünce şaşırmadı. Ama kıyafet... Bu onu hazırlıksız yakaladı. Onun Genelde şık olmasa da şık anne, siyah yoga pantolonu ve beyaz bir tişört giyiyordu.

"Ne yapıyorsun anne? Neden böyle giyindin? Bahis mi kaybettin?"

Bunun babasıyla ilgili tuhaf bir seks olayı olduğuna dair endişeleri vardı ama sormayacak kadar da meraklıydı.

"Egzersiz kıyafetleri giyersem kazara biraz egzersiz yapabileceğimi düşündüm."

"Egzersiz mi? Ne oldu? , değil mi?" "Tartıya çıktım."

Annem Lia'nın yanağını okşadı.

"Size bir tavsiye, mümkün olduğunca genç kalın, sonra hemen yaşlan. Orta yaşlı olmanın üzerinden atlayın.

Metabolizma için cehennemdir."

"Melodramatik olma anne. Sen güzelsin ve bunu biliyorsun. Erkekler her zaman sana bakıyor."

Bir kahkaha attı. "Kendilerini babanın banka hesabına atıyorlar ve oraya giderken bana çarpıyorlar." Lia buna bir an bile inanmadı ama bir şey de söylemedi. "Ee... bu gece Yunan tanrımızı mı göreceğiz?"

"Öyleyiz," dedi Lia. "Ama beni onun hakkında sorgulamak için buradaysanız, kapının nerede olduğunu biliyorsunuz."

"Oh, tamam. Sorularımı kendime saklayacağım. Yine de... Senin için ondan hoşlanıyorum."

"Ben de onu kendim için seviyorum," diye itiraf etti. Sırtını gererken gülümsedi. Annesi gelip dikiş taburesinin arkasında durdu ve çenesini Lia'nın omzuna dayadı. Lia'nın goblenine baktı.

"Kızım çok yetenekli," dedi annem. "Bazen senin nasıl benim olduğunu merak ediyorum. Ben bir düğme bile dikemiyorum."

Lia gözlerini devirdi ama kaba bir şekilde değil.

"Pratik yaparsan yapabilirsin," dedi ve sonra sesinin tam olarak tanıdığı biri gibi çıktığını fark etti - kendi sesi Anne. Annesi bu yorumu görmezden geldi ve yan masasındaki kitapları karıştırmaya başladı.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu. "Yeni bir duvar halısı mı planlıyorsun?" "Belki," dedi Lia, gerçi bu doğru değildi. Ama o

Annesine August'la çıkmak istediği başka erotik maceraları düşündüğünü söylemeye pek niyeti yoktu. "Poseidon ve Aethra," dedi annesi, August'a bakarak.

Lia'nın dikiş masasının üzerinde açık bıraktığı sayfa.

"Poseidon'u biliyorum ama Aethra kimdi?"

"Theseus'un annesi," dedi Lia.

"Ah, sen bundan daha iyisini bilirsin," dedi annesi. "Kimdi o? Kimi doğurduğunu ya da kiminle evlendiğini değil. İster inanın ister inanmayın, babanızla tanışmadan ve siz doğmadan önce benim de kendi hayatım ve maceralarım vardı. Bazıları saçlarını beyazlatır."

"Buna gerçekten inanıyorum anne. Artık maceraların var. saçımı beyaza çeviriyor. Bu bir peruk."

"Gurur verici." Annesi Lia'nın bir tutam saçını çekiştirdi.
"Aethra kimdi?"

Tabii ki annem bunun peşini bırakmayacaktı.

"O... bir gizemdi," dedi Lia. "Kocasıyla ve bir tanrıyla aynı gece seks yapması ve her ikisi tarafından da bir şekilde hamile bırakılmasıyla tanınıyor. Okuduğum hikaye buydu."

"Şimdi bir yere varıyoruz. Poseidon'un tanrı olduğunu varsayıyorum? Kocası kimdi?"

"Aegeus adında bir kral. Babası Kral Pittheus'u ziyarete gelmişti. Aethra'nın nişanlısı ülkesinden sürgün edilmişti. Cinayet için ülke. Pittheus onu hemen başkasının üzerine atmak istemiş olmalı. Kral Aegeus'u kızdırdı.

sulandırılmamış şarap ve onu sevişip uyuması için kızının yatak odasına gönderdi."

"O günlerde ebeveynlik çok farklıydı," diyor annesi.

"Anne, on sekizinci yaş günümde bana bir vibratör vermiştin."

"Buna bağlı bir sarhoş kral yoktu."

"Her neyse..." Lia devam etti. "Kral Aegeus ve Aethra birlikte yattılar. Belki de ikisi de çok iyi anlaştığı için Ae ile başlayan isimleri vardı. Her neyse, seviştiler ve sonra uyudular. Yatakta mışıl mışıl uyuyorlardı ki Tanrıça Athena ortaya çıktı ve Aethra'yı uyandırdı. Dedi ki Aethra'nın Sphaeria Tapınağı'na gitmesi gerekiyordu. Neden? Athena belirtmedi. Ama Aethra muhtemelen bacaklarındaki kraliyet spermlerini temizledikten sonra gitti."

"En iyisi ıslak bir fanila," dedi annesi. Lia bu yorumu duymazdan geldi.

"Tapınağa gitti ve bir kurban sundu, Şey...biri. Athena, büyük ihtimalle. Ve o oradayken, Poseidon ortaya çıktı, tamamen ıslak, çıplak ve havasındaydı. Tapınakta sevişmişler. Ya da ona tecavüz etmiş. Efsanenin çeşitli versiyonları bunun tecavüz olduğunu söyler, ancak aynı versiyonlarda, herkese oğlunun

Poseidon'un babası olduğunu söyledi. Bir kadının oğlunun Poseidon'un çocuğu olmasıyla övünmesini nasıl bağdaştıracağımı bilmiyorum. tecavüzcü."

"Tecavüz olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Mümkün," dedi Lia. "Bir yandan, o bir tanrıydı ve o da ölümlüydü. Bu büyük bir güç dengesizliği. Bir ölümsüze düzgün bir şekilde rıza gösterebileceğini hayal etmek zor. Öte yandan... bir tanrıyla yatma şansın olsaydı, kabul etmez miydin? Buna cevap verme anne. Retorik bir soru."

"Kesinlikle öyle yapardım," dedi annesi. "Thor ile başlardım."

İyi kalpli kontesin retorik konusunda bir tazeleme kursuna ihtiyacı olduğu açık.

"Şuna bak. Buna karşı koyabilir misin?" diye sordu annesi. Bernini'nin en ünlü heykeli Proserpina'ya Tecavüz'ün tam renkli bir fotoğrafının yer aldığı kitabın bir sayfasını çevirmişti. Bernini tüm yeteneğini ve dikkatini Yunanlılar için Pluto-Hades'in bedeni. İri yarı, çıplak ve inanılmaz derecede güçlüydü. Proserpina -Yunanlıların deyimiyle Persephone- onu yakalamak için çırpındı ama nafile. Hiçbir kadın -tanrıça ya da ölümlü- böyle bir varlıktan kaçamazdı. Tamamen erkek ama erkekten daha fazlası. İnsan ama insandan da öte.

Güzelliğinde acımasız. Şehvetinde vahşi.

"Hayır." Lia tanrıya ve onun pençesinde çaresiz kalan zavallı kıza baktı. "Ben olsam denemezdim bile."

"Poseidon ve Hades kardeştiler," dedi annesi. "Eğer Poseidon böyle bir şeye benziyorsa, Aethra muhtemelen onun çocuğunu doğurmak için gönüllü olmuştur."

"En çılgınca şey ne biliyor musun?" Lia sordu. "Tapınakta Aethra ve Poseidon'un karşılaşmasını tasvir eden hiçbir sanat eseri yok. Theseus en ünlü Yunan mitolojik kahramanlarından biridir ve annesine göre biri kral diğeri tanrı olmak üzere iki babası vardı. Ama hiç sanat eseri yok mu? Tek bir ünlü tablo, kylix, amfora ya da tapınakta Aethra ve Poseidon'u tasvir eden bir şey var mı? Çok garip."

Kitabı fırlattı ve kitap düzgünce aşk koltuğunun üzerine düştü. Annem gülümsedi ve kitabın yanına oturdu.

"Bastırma," dedi annesi, bacaklarını altına çekip "bastırma" denilebilecek bir pozisyona getirirken. neredeyse-yoga. "Bu en tehlikeli şeklidir. Böyle bir hikaye erkek sanatçılar tarafından görmezden gelindiğinde, bu her zaman şu ya da bu nedenle ondan korktukları anlamına gelir."

Lia taburesinde döndü ve tüm dikkatini annesine verdi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Mary Shelley'nin Mathilda adlı kitabını hiç duydun mu?"

"Hayır," dedi Lia. "Ben sadece Frankenstein'ı biliyorum."

"Bu kitabı daha önce hiç duymamış olmanızın nedeni, babasının kendisine aşık olmasıyla hayatı mahvolan bir genç kızın hikayesi olmasıdır. Mary Shelley'nin babası bir kitap yayıncısıydı. Yeni taslağını okudu, içerdiği anlamlar karşısında dehşete düştü - muhtemelen vicdan azabından - ve taslağa el koydu. Yayımlanmasına izin vermedi ve yüz yılı aşkın bir süredir. Eğer bir hikaye bastırılmış ya da gizlenmişse, bunun nedeni bir yerlerde korkutulmuş olmasıdır.

bir erkeğin canına okur. Ve Aethra'nın hikâyesi erkekler tarafından bastırılmak için en iyi aday gibi görünüyor. Bir ,"
dedi annesi sağ elini kaldırarak, "oğlunun babasının tanrı Poseidon olduğunu dinleyen herkese anlatmaya çalışan bir kadın var. Diğer tarafta ise
ölümlü bir adamın, genç gelininin düğün gecesi evlilik yatağını terk edip

başka biri. Buna tecavüz demek kimin işine yarar?"

"Kocası," dedi Lia. "Eğer Poseidon'la kendi isteğiyle seks yaptıysa, o zaman boynuzludur. Tecavüze uğradıysa, şey... bir tanrıya zina davası açamazsınız."

"Daha da önemlisi," dedi annesi, ellerini kucağında kavuşturarak, "Kral Aegeus, karısının kendisini yatakta uyurken bırakıp başka biriyle seks yapmaya gittiğini tüm dünyaya anlatmasından utanç duyardı. Tecavüz dediyse, itibarını kurtarmıştır. Ve kimsenin tecavüz hikayesine inanmadığının en iyi kanıtı

bu konuda sanat eseri olmamasıdır. Eski ustalar Resim tecavüzleri. Rönesans resimlerinden oluşan herhangi bir sanat galerisine girdiğinizde duvarlarda tecavüzün tarihini görürsünüz. Kadınların avlandığı, kovalandığı, kaçırıldığı, tecavüze uğradığı konulara bayılıyorlardı. Sanatçılar kadınlar üzerindeki erkek gücünü yüceltmek istediler. Kendilerince değerli buldukları mitleri seçtiler -Sabine kadınlarına tecavüz, Apollo ve Daphne, Medusa-

"Hades ve Persephone," dedi Lia. "Leda'nın Zeus tarafından bir kuğu şeklinde tecavüze uğraması. Europa. Truvalı Helen." Lia bu konularla ilgili düzinelerce resim görmüştü.

"Eski erkek ustalar, kocasından daha fazla eğlenen bir kadının hikayesini asla korumayı tercih etmezlerdi. Sadece bu da değil, kadın bunun için cezalandırılmıyor. Bir ağaca, sazlığa ya da ineğe dönüştürülmez. Hatta, zinası için Yunan mitolojisindeki en ünlü kahramanı doğurarak ödüllendirilir."

"Ben hiç düşünmemiştim," dedi Lia. "Muhtemelen haklısın."

"Onu dokumalısın," dedi annesi. "kadar yetenekli olursan ol, çalışmak için orijinal bir kaynağa ihtiyacın yok. Hepsini tek başına yapabilirsin. Ve Aethra ve tüm kötü Tarihteki en iyi eşler size teşekkür edecek."

Lia annesine karşı bir sevgi dalgası hissetti. Bazen onunla sanat, hayat, aşk ve saçmalıklar hakkında konuşmanın ne kadar güzel olduğunu unutuyordu. Bir sanat eserinin özünden çok değeriyle ilgilenen babasından çok farklı bir bakış açısı vardı.

"Bütün bunları söylediğini babama söyleyeceğim."

"Yap ," dedi annem gülerek. "Beni çok kötü davrandığım için seviyor, buna rağmen değil. İyi bir kocanın yapması gerektiği gibi. Ya da benimki gibi kötü kalpli bir kocanın yapması gerektiği gibi."

"Anne."

"Özür dilerim."

"Değilsin."

"Pek sayılmaz. Baban yakışıklı bir fahişe olabilir ama aynı zamanda hayatımın aşkı, çocuklarımla babası, en iyi arkadaşım ve tüm klişeler. Ama istersen senin iyiliğin için ona normal, aziz bir kocaymış gibi davranabilirim."

"değil," dedi Lia. "Numara yapmanı istemiyorum." "İki kötü ebeveynin olması senin için sorun değil mi?"

"Alışmaya başlıyorum."

"Güzel, çünkü yakın zamanda değişmeyeceğiz," dedi annesi. Ayağa kalktı ve Lia'yı yanağından öptü. "Birbirlerine katlanamayan iki ebeveyn yerine yirmi iki yıl sonra ellerini birbirlerinden çekemeyen iki ebeveyn daha iyi, değil mi?"

"Çok daha iyi," dedi Lia. "Benim genel çevremde ellerinizi birbirinizden uzak tuttuğunuz sürece." Tüm evin genel çevresini işaret etmek için elini daire şeklinde salladı.

"Söz vermiyorum." Annesi onu tekrar yanağından öptü ve sonra gitmeye başladı. Lia onu durdurup bir şey sormak istedi. Bir hafta içinde aşık olmanın gerçekten mümkün olup olmadığını sormak istiyordu. Bir ilişkide "Sanırım sana aşığım" gibi aptalca şeyleri ilk kimin söylemesi gerektiğini sormak istedi. Hatta aşık olmanın doğru olup olmadığını bile sormak istedi.

Hiç gerçek bir randevuya çıkmadığınız ama harika seks yaptığınız birine aşık olmak... yoksa bu sadece karasevda mıydı?

Annesi tüm bu soruların yanıtlarını biliyordu ama Lia bunları sormaya cesaret edemiyordu. Ya annesi Lia'nın August'a karşı neden kendinden bu kadar emin olmadığını bilmek isterse? Cevap elbette David'di. Lia çenesini kapalı tuttu ve David Bell'den biraz daha nefret etti. Sadece kalbini kırmakla kalmamış, öz annesiyle olan ilişkisini de zedelemişti.

"Gidip üstümü değiştirmeliyim," dedi annem. "Yarın akşamki gösterisinden önce David'le bir şeyler içmeyi unutma."

"Merak etme anne. Unutmadım."

Annesi gitti ve Lia çenesini göğsüne indirdi.

David hayatından sonsuza dek çıktığı anda çok mutlu bir insan olacaktı.

Ama olur muydu? Hiç mi?

Aralarında geçenler konusunda sessiz kaldığı sürece, ailesinin David'le arkadaşlıklarına kaldıkları yerden devam etmemeleri için hiçbir neden yoktu. Hatta babası David'i duvar resmini bitirmesi için ikna edebilirdi. Yine onların çatısı altında olacaktı. Lia taşınacaktı -ailesinin Londra'da bir Şehir evi vardı- ama bu da

David burada, Wingthorn'da ailesiyle yalnızdı. Kalbini topuğunun altında ezen, öfkeyle neredeyse kapısını kıracak , ona korkunç hakaretler yağdıran, eline pislik geçer geçmez ona Şantaj yapan bu adamla ailesinin arkadaş olduğu düŐüncesi onu hasta ediyordu.

Ya da daha kötüsü, ailesinin onunla tekrar arkadaş olmasından daha fazlası.

Ama başka ne yapabilirdi ki? Belki ailesine David hakkında dedikodular duyduğunu, onun bir "arkadaŐına" kazık attığını sessizce ima edebilirdi? Bir yolunu bulmalıydı. Ailesini David Bell gibi Şantajcı, yalancı bir piten korumak için.

Ama bunun beklemesi gerekiyordu. Her Şey sırayla.

Lia bunu yapmaktan nefret ediyordu ama zamanı gelmişti. PerŐembe akşamı. Bunu bir gün daha erteleyemezdi.

Telefonunu buldu ve David'in numarasını aradı.

"Leydi Ophelia," dedi cevap verdiğinde. Merhaba demedi. Sadece alaycı sesi onun adını ve o gln nezaket unvanını haykırıyordu. "Bu zevki neye borçluyum?"

"Paranı yarın alacağım," dedi. "Sanırım nakit isteyeceksiniz?"

"Paran var mı?" "Evet."

"Bir milyon pound mu?"

"İstediğin gibi." August ona söz vermişti. Alacağını biliyordu. Bir erkeēe tekrar güvenebilmek ne güzel.

"Beş gün içinde bir milyon nakit almak için kiminle yatardın?"

"Bir erkek fahişe," dedi.

"Genelde işler bu şekilde yürümez," dedi. "Genellikle fahişeye ödeme yaparsınız, tersi olmaz."

"Ben o kadar iyiyim."

"Kendini geliştirmişsin o zaman." "değil." "Bu acıtıyor, Lia."

"Hayır, değil."

Güldü. gülüşünden nefret ediyordu, sanki çalıntı bir biletle piyango kazanmış gibiydi.

"Dinle, her şeyi çok düşündüm ve parayı istemediğime karar verdim, evlat."

"Bir milyon pound istemiyor musun?" "Hayır. Ben şantajcı değilim."

Lia ona bir an bile inanmadı.

"," dedi ve diğer ayakkabının düşmesini bekledi.

Sessizce bıraktı.

"Gazetelere senden bahsetmeyi tercih ederim. Bu benim için bir servetten daha değerli. İyi geceler, Ophelia. Yarın görüşürüz."

Lia son sözünü söyleyemeden telefonu kapattı.

Lia elindeki telefona baktı.

Piç kurusu.

Bunu bilmeliydi. Onun kendisiyle bu şekilde oynayacağını kesinlikle bilmeliydi. Muhtemelen ondan para bile istememiştir. Sadece onu

O arkasına yaslanıp kahkahalarla gülerken, panik içinde çırpınıyor, yalvarıyor, borç alıyor ve para çalıyordu.

Lia bayılabileceğini düşündü. Ciğerleri yanıyordu. Başı dönüyordu. Oturdu, hâlâ telefonunu tutuyordu. Kendinden geçmeden önce hemen August'u aradı.

İki kez çaldıktan sonra telefonu açtı ve David'in ona söylediklerini anlattı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi Lia, gözleri yaşlarla dolmuştu. Sanki bir el boğazına sarılmış, onu boğuyormuş gibi hissediyordu. "Ne yapmalıyım? Ne yapmalıyım-"

"Lia," dedi August, sesi olağanüstü derecede sakindi. "Beni dinle. Panik yapmayı bırak."

"Yapamam. Yapamam. Gazeteleri ararsa, tüm ülkede, muhtemelen tüm dünyada manşet olur. Kardeşlerim okulda işkence görür. Ailem dışlanır. Georgy'nin ailesi onunla bir daha asla konuşmayacak. I-"

"Bir bulacağım," dedi. "Sıkı dur. Ben . Ve lütfen panik yapma."

"Bunun yerine ne yapmalıyım?" diye sordu. Panik yapmamayı mı? Köprüden atlayan birine çığlık atmamasını söylemek gibi.

"Odanızdaki Afrodite heykeli?" diye önerdi. "Ona dua et."

"Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Hayatımda hiç bu kadar ciddi olmamıştım." "Ne... ne için dua etmem gerekiyor?" "Ondan sana yardım etmesini iste."

"Neden? Bunun ne yararı olacak?"

"Beni dinlemez," dedi August. "Seni dinleyebilir. Bunu yapacak mısın?"

Ona nasıl hayır diyebilirdi? August için her şeyi yapardı ve bunu ona söylemişti.

"Teşekkür ," dedi.

"August, korkuyorum."

"Biliyorum. Ama seni elimden geldiğince koruyacağım."

"Doğru," dedi. "Bimize saldırırsa, hepimize saldırır."

August bunu Pazartesi gecesi şantaj yapıldığını söylediğinde söylemişti.

"Sana bu yüzden yardım etmiyorum," dedi. "O zaman neden yardım ediyorsun?"

"Bilmiyor musun?"

"Hayır."

"Seni bir daha gördüğümde söyleyeceğim. Git dua et. Lütfen."

"geldiğince çok dua edeceğim."

Lia telefonu kapattı ve hemen yatak odasına gitti.

Gogo köpek yatağında doğrulup ona meraklı ve endişeli bir bakış attı. Onu rahatlatabilmeyi diledi ama yapamadı.

Manşetler gözünün önünden geçti. Tüm o korkunç şakalar.

Kelime oyunları. On sekiz yaşında yasadışı bir eskort ajansı

kuran bir akranının kızının müstehcen ayrıntıları. Müşteriler

ifşa edilecekti. İnsanlar evliliklerini, işlerini kaybedecekti.

Arkadaşları rezil olacak, aşağılanacak, evlerinden atılacaktı.

Okuldan uzakta olan kardeşlerinin ne yapacağını düşünmek

bile istemiyordu. Babası bir daha asla onun gözlerinin içine

bakamayacaktı. Annesi onu

Bunun neden olduğunu bilmek istiyordu ve Lia bunu ona

söyleyemeyecekti. Lia'nın orada sessizce durması ve David

izlerken dünyasının etrafında parçalanmasına izin vermesi

gerekecekti.

güldü ve sırtını sıvazladı.

Mide bulantısı onu ele geçirdi. Kusmak istedi. Kusması

gerekiyordu. Ama yapmayacaktı. Söz vermişti.

August, çılgınca bir nedenle, Afrodit'e dua edeceğini söyledi.

Ve eğer bunu August için yapıyorsa.

Doğru yap.

Lia mumları topladı. Bir şeyler sunması gerektiğini biliyordu.

Gelenekler falan. David'in bekâretini aldıktan sonra kesip ona

verdiği saç hâlâ durduğu notu buldu. Efsaneye göre, Artemis

ve Aphrodite kardeş ve rakiptiler. Belki de Afrodit, Artemis'e

ait olan bir sununun kendisine sunulmasından memnun

olurdu.

Lia mumları yakıp Afrodit heykelinin etrafına dizerken kendi

kendine, "Bu delilik," dedi. Şüphesiz bu August'un ona verdiği,

onu sakinleştirmek, daha iyi hissetmesini sağlamak ya da ona

nasıl yardım edeceğini bulabilmesi için birkaç dakikalığına

susturmak için yapacağı bir işti. Yine de saç aldı ve aleve

daldırırken içinden dua etti.

"Afrodit, aşk tanrıçası," diye başladı Lia, "lütfen bana yardım et."

Bundan sonra Lia başka ne söyleyeceğinden emin değildi.

"David ona olan sevgimi bana karşı kullandı. Kadınları incitmekten hoşlanan bir adamın kazanmasına izin verilmemeli, değil mi? Şimdi susacağım. Ne yaptığımı ya da neden yaptığımı bilmiyorum zaten.

Bu doğru değil. Bunu neden yaptığımı çok iyi biliyorum. Çünkü August istedi. Ve ben ona aşığım. O yüzden lütfen August'u da kutsa ve onu güvende ve mutlu tut. Amin."

Lia, zencefilli kurabiye rengineki saç kıvrımlarının yanarak yok olmasına izin verdi.

İşte bu kadar.

Ama bu o değildi. Hiç de öyle değildi. Bir rüzgâr çıktı.

Bir rüzgâr Lia'nın eski pencerelerini takırdattı, salladı ve sonunda açılana kadar onlara vurdu.

Rüzgâr odaya hızla girdi ve dört mumu da aynı anda söndürdü. Fotoğraflar şömineden düştü. Telefonu komodinin üzerinden uçup yere düştü. Lambası devrildi. Kitaplar açıldı. Gogo bile rzgârda savrulmuş görünüyordu. Havladı ama bu korkmuş bir ses değildi. Bir sincap yakaladığında çıkardığı gibi havlıyordu. Bir sevinç havlaması. Lia pencerelere koşup onları kapatmaya ve kilitlemeye çalıştı ama rüzgâr çok güçlüydü, August'un ona verdiği buketteki güllerin yapraklarını uçuracak kadar güçlüydü. Pembe yapraklar karanlık yatak odasının etrafında dönüyordu.

Sonra durdu. Aynen böyle.

Tamam.

Rüzgâr dindi ve Lia pencereleri kapatmayı başardı.

Lambasını dik konuma getirdi ve her yeri yakmadan önce mumların gerçekten söndüğünden emin olmak için kontrol etti.

Her şeyi yoluna koyduktan sonra nihayet büyükannesinin koltuğuna oturdu. Gogo başını

ve inledi.

"Evet, bunun ne olduğunu ben de bilmiyorum evlat." Her neyse, dehşet vericiydi ve Lia Gogo'ya sarılıp onu sevmekten ve kendini rahatlatmaktan başka bir şey yapamadı.

Onu rahatlatmak için.

Yaklaşık bir saat sonra telefonu çaldı.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Arayan August'tu. Lia hemen cevap verdi. "August mu?"

"buraya gelebilir misin? Sana iyi haberlerim var."

"İyi haber mi?"

"Haberler çok iyi. Artık David için endişelenmene gerek kalmayacak."

Lia o kadar şaşırmıştı ki önce konuşamadı. "Ne diyorsun sen August?"

"Duanın işe yaradığını söylüyorum."

Telefonu kapattı ve rekor bir sürede Londra'ya doğru yola çıktı.

August'un haklı olduğunu ummaya cesaret edebilir miydi? Halledildiğini söylediğinde ne demek istemişti?

Ehliyetini aldığından beri ilk kez, Lia

Babasının ona Jag, Audi ya da 1980 model bir Metro'dan daha hızlı giden herhangi bir şey almasına izin verecekti. Ama sonunda August'un sokağına saptı. Kapıya koştu ve kapıyı çalmaya zahmet etmedi. Ne de olsa August onu bekliyordu. İçeri girdi, girerken de adını seslendi.

"Oturma odasında," dedi August.

Lia giriş holünden aşağı koştu ve oturma odasına daldı. -August'un misafiri olduğunu görünce hızlıca durdu.

Şöminenin yanında bir kadın duruyordu, yüzü şömineye dönüktü, sırtı Lia'ya dönüktü. Uzun boylu, zarif ve kıskanılacak kıvrımlara sahipti.

Kalın siyah saçları gevşek bir şekilde düğümlenmişti ve dalları omzunun üzerinden sarkıyordu. Bahar pembesi bir etek takım giymişti. Bir omzuna ve bir koluna sahte ermin bir örtü örtülmüştü. Kürkler içindeki Venüs... Lia'nın kadına bakarken aklına gelen ilk şey buydu.

Bu cümlelerin nereden geldiğini hatırlıyor musunuz - bir kitap mıydı yoksa bir şarkı mı?

August da ceketi çıkarılmış ve kolları üç parçalı gri bir takım elbise giymişti. Takım elbise mi? Kadın da mı böyle şık giyinmişti? Lia ne olduğunu merak etti.

"Çok üzgünüm," dedi. "Kapı açıktı. Bölmek istememiştim."

"Sen ," dedi August.

Kapının eşiğinde bekledi, oturma odasına girmekten ve oradan ayrılmaktan korkuyordu. Kadının arkasını dönüp kendisini selamlamasını bekledi, ama selamlamadı. Lia kadının yüzünü çok az görebiliyordu, ama çok güzel bir kadın olduğu belliydi.

Kadın alçak ve boğucu bir sesle bir şeyler söyledi, August da ona cevap verdi. Lia'nın tanıdığı ama anlamadığı Yunanca konuşuyorlardı. Harika bir güzellik. Yunanca.

Ve August'u sinirlendirecek kadar güçlü.

"Siz August'un annesisiniz," dedi Lia. "Nasılsınız?"

Kadın cevap vermedi. Belki de konuşmuyordu.

İngilizce. Lia yardım için August'a baktı. August gülümsedi, ama bu mutlu bir gülümseme değildi.

"Lia," dedi. "Annemle konuştum. David'le olan durumunuzla ilgilenmeyi kabul etti."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bilmemeniz en iyisi. Yasa dışı bir şey yok, söz veriyorum.

Ama annemin bağlantıları var. Bay'a ödeme yapacak.

Sabah Bell'i ziyaret et. Tutuklanmayacaksın. Gazetelere çıkmayacaksın. Yarın akşama kadar her şey bitmiş olacak. Rahatlayabilirsin."

Lia rahatlamamıştı, hem de

hiç. "Ama nasıl?"

"Bunu nasıl yapacaklar?" August sordu. "Dediğim gibi, yasadışı bir şey değil. Bilmeniz gereken tek şey bu."

"Hayır." Sesini alçalttı. "Ailenle bana yardım etmeleri için nasıl ?"

August ailesinde hiç istenmeyen kişi olmuştu. Annesinin ayarladığı evliliğı reddettiğinden beri. Onun için bir şey yapmaları mümkün değildi, böyle bir şey değil... patronlarından birine yardım etmek değil. Ona o kadar kızmışlardı ki adını değıştirmek zorunda kalmıştı. Ona yardım etmeleri için onları nasıl ikna etmişti?

O zaman Lia biliyordu.

August'un ne yaptığını çok iyi biliyordu.

"Evleniyorsun," dedi Lia ona.

Ellerini teslimiyetle kaldırdı, gülümsüyormuş gibi yaptı. "Sanırım öyleyim."

"Hayır, hayır." Başını iki yana salladı. "Yapamazsın... benim için yapamazsın. Ciddi olamazsın. O bunu kastetmiyor." Lia bunu, hâlâ yüzünü ona dönmemiş olan sessiz annesine söyledi. "August..." Lia nefes aldı. "Hayır."

"Gidip beni yukarıda bekleyebilir misin? Birkaç dakika içinde konuşabiliriz. Konuşabiliriz, değil mi?" Bunu annesine sordu.

Kadın ters bir şekilde başını salladı ve bir parmağını kaldırdı. Tek parmak bir dakika demekti. Lia'ya izin vereceğı süre buydu.

ve August' yalnız kalmak için. Vedalaşmak için bir dakika.

Lia kadını öldürmek istedi. Onu durduğı yerde kendi ermin sargısıyla boğmak istiyordu.

Lia'yı kurtaracak olan bu kadın.

"Buna değmez," dedi August'a. "Ben-" "Öylesin," dedi

August usulca. Ve sonra sanki daha yüksek sesle annesinin duyduğundan ve anladığından emin olmak istedi. "Öylesin."

Dudakları titredi, gözyaşları gözlerini yaktı. Konuşamadı, sadece her şeyi inkâr edercesine başını sallayabildi.

"Lütfen, Lia," diye fısıldadı. "Lütfen yukarı çık ve beni bekle."

Ona nasıl hayır diyebilirdi? Onun için bu korkunç ve güzel şeyi yaptıktan sonra nasıl olur da ondan istediğı her şeyi yapmazdı?

Üst kattaki ofisine/yatak odasına çıktı. Yatağın yanında ve hareket etmedi. Uzun bir süre, seviştikleri çarşaflara, uyudukları yastıklara, içtikleri Rose Kylix'e baktı...

"Onu bir daha asla göremeyeceğim."

Bunu biliyordu. August merdivenlerden çıkıp odaya girer ve aynı sandalyelere otururlardı.

anlaşma yaptıkları gün oturmuşlardı ve o onu incittiği için üzgün olduğunu söylerdi. Ona yardım ettiği için teşekkür ederdi ve o da ona anlayış gösterdiği için teşekkür ederdi.

Sonra oradan ayrılır, eve gider, yatar ve yarın uyandığında aklındaki ilk düşünce "Onu bir daha asla göremeyeceğim" olur.

Biraz daha güçlü, biraz daha az görgülü olsaydı, göğsüne vurur, yüzüne bağırır ve ona bir aptal olduğunu söylerdi. Onun için bunu yapmasına izin vermektense hayatının geri kalanını saklanarak ya da hapiste geçirmeyi tercih ederdi. Özgürlüğünden vazgeçmektense ölmeyi tercih edeceğini söylememiş miydi?

Hepsi onun suçuydu. Ona çok şey anlatmıştı. Ona David'in kendisini ne kadar incittiğini, arkadaşları, kardeşleri ve ailesi için ne kadar korktuğunu anlatmıştı. Şimdi onun için kendini sorumlu mu hissediyordu?

Lia sessiz bir hıçkırık tutturdu. Suçluluk duygusu onu tüketmişti. Zamanda geriye gitmek, Pan'ın Adası'na, August'un yanına dönmek ve asla ayrılmamak için her şeyini - kalbini, ruhunu, hayatını- verebilirdi.

Lia hiç düşünmeden August'un komodinine doğru yürüdü ve şarap şişesinin mantarını çekti. Rose Kylix'in içine bir yudum değil, bir yudum değil, tam bir bardak Syrah döktü, kaldırdı ve içti.

Neden mi? Çünkü o ana daha fazla dayanamadı. Suçluluk duygusuna ve August'a olan aşkına dayanamıyordu. Uzaklara gitmeli, ortadan kaybolmalı, başka biri, herhangi biri olmalıydı. Pan'ın Adası'na bir kez daha geri dönmek zorundaydı. Orada olmak

Dün gece kalbini iyileştirmişti. Belki sihrini onun üzerinde tekrar kullanabilirdi.

Kıyafetlerini çıkarmadı ya da yatağa uzanmadı. Onun yerine August'un aptal akvaryum şöminesinin önündeki koltuğa oturdu ve camın arkasındaki mavi alevlerin dansını izledi. Bu alevler gerçekten de suya benziyordu, tıpkı bir akşam fırtınası eşliğinde dans eden okyanus dalgaları gibi. Lia baktı o dalgalara, o dalgalara, o sonsuz dans eden . Şimdi onları duyabiliyordu, yükselen ve çarpan dalgaları, eski bir krallığın taşlı kıyılarına vuruyor. O mavi dalgaları görebiliyor, yükselişlerini ve çarpışmalarını duyabiliyordu ve şimdi... şimdi onların kokusunu alabiliyordu, tuz ve bakır.

Lia'ya yıldırım çarptı.

Nefes nefese kaldı ve gözlerini açtı.

Burası Pan'ın Adası değildi.

Uyandığında Lia'nın aklına gelen ilk şey buydu. Ama neredeydi? Gözlerinin karanlığa alışması bir an aldı. O kadar derin bir karanlıktı ki geçmişte, sadece ayın, yıldızların ve meşale ateşlerinin aydınlattığı bir dünyada olduğunu biliyordu. Neyse ki Aydınlık bir gece ve dolunay vardı ve Lia çok geçmeden çevresini seçebildi.

Yatak odasında, üzerinde tül gibi bir cebinlik bulunan yumuşak kuş tüyü bir yatakta uzanıyordu. Duvarlar soluk taştandı, tavanlar ve büyük alçak pencerenin dışında okyanusu görüyordu.

Lia bir ses duydu. Yumuşak ve anlaşılmaz bir erkek sesi. Yanı başına baktı ve uyuyan bir adam gördü. Yatakta çıplak olmasına rağmen uyuyan adamdan korkmuyordu. Kendisi de öyleydi. Her nasılsa, adamın oraya kendisinden daha çok ait olduğunu biliyordu. Adam yakışsız değildi, sadece bir kocada isteyebileceğinden daha yaşlıydı.

Kocasını mı? Evet...o oydu. Kocasıydı. Ay ışığında parıldadığını görebileceği kadar gümüş rengi kahverengi saçları vardı. Sık kesilmiş bir sakal. Geniş bir sırt ve omuzlar, güçlü kollar, bir adamın sert elleri.

Her gün bir at takımının dizginleri ve bir krallığın dizginleri.

Lia ellerini bacaklarının arasına bastırđı ve kendine dokundu. Vücudundan keten  ar aflara taze meni damladığını hissetti.

Onun burada ne işi vardı?

Ve kimdi o?

Bilmesi gerekiyormuş gibi görünüyordu ama ... Dilinin ucundaydı ama August'un rehberliği olmadan kaybolmuştu.

Sadece gözlerini kapatır ve sabahı beklerdi.

Uykuya dalarsa, uyandığında ait olduğu yere, her neresiyse oraya geri döneceğini düşündü. Neredeydi ? Hatırlayamıyordu.  nemli değıldi. Her nereden geldiyse, terk ettiğine göre orayı pek sevmemiş olmalıydı. Tekrar yatağa, uyuyan kocasının yanına yerleşti ve gözlerini kapattı.

Thunder.

Lia nefesini tuttu ve yatakta doğruldu. Fırtına mı vardı? Kocasını uyandırmak için uzandı ama sonra bir şey gördü.

Bir kadın pencerenin yanında durmuş, büyük kare taş pencereden okyanusa bakıyordu. Uzun boylu ve olağanüstü güzeldi.  zerinde kalın deri bir göğüs zırhı ve kalçasında kınında bir kılıç bulunan beyaz elbisesi içinde asil, buyurgan, neredeyse askeri bir duruşu vardı.

O her kimse, hizmetkâr değıldi. Her kim olsun, Lia onu karşılamalıydı. Bu krallıktaki tüm yabancılar, kılık değıştirmiş tanrılar gibi karşılanmalıydı.

Lia yataktan kaydı ve çıplak vücuduna bir  ar af sararak bekleyen kadına yaklaştı.

"," dedi. "Kimsin ve seni odama getiren nedir? Söyle ki seni en iyi şekilde

Hoş geldiniz."

"İçinde bir oğul " dedi kadın, Lia'nın gözlerine

"Bir oğul mu?" diye tekrarladı. Bu kadar çabuk mu? Evleneli sadece birkaç saat olmuştu.

"Memnun değil misin?"

"Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar memnunum," dedi Lia. "Ama sen nereden biliyorsun?" "Bilmek ve söylemek bana düşer, duymak ve söylemek de sana inan."

"Duyuyorum. İnanıyorum. Ama... sen kimsin?"

Kadın sonunda yüzünü okyanustan çevirip Lia'ya baktı. Gözleri güvercin kanatlarının grisiydi.

"Pallas Athena," diye fısıldadı kadın.

Lia'nın nefesi kesildi ve dizlerinin üzerine çöktü.

Kadın yaklaştı ve Lia başını mermer kadar güçlü bir kalçaya

"Dindarlığın beni memnun ediyor," dedi Athena. parmak uçlarını Lia'nın saçlarına dokundurdu. "Taşıdığın çocuğu kutsayacağım."

"Teşekkür , büyük hanımefendi," dedi Lia.

"Oğlunuz okyanusa bir taş atımı mesafede dünyaya geldi. Büyük bir denizci olmalı. Damarlarında tuzlu su akacak. Adı gelgit gibi yükselecek ama asla geri çekilmeyecek."

Lia başını kaldırıp tanrıçaya baktı. "Tanrı sizi korusun leydim."

"Git," dedi Athena. "Çocuğun için bu kutsamayı talep etmek istiyorsan şimdi tapınağa git. Şimdi git ve bir kurban sun, oğlunun adı boyunca Atina'nın tüm kahramanlarının en büyüğü olarak anılacak."

Sonra Athena gitti.

Lia itaat etmekte tereddüt etmedi. Dizlerinin üzerinde doğruldu ve yatağın yanında, yeni kocasının yere fırlatıp attığı elbisesini buldu.

Çabucak giyindi. Yalınayak - sandaletlerini bağlayacak vakti yoktu - gelin odasından çıktı. Koşarken çıplak ayakları taş zeminde hiç ses çıkarmadı. uzun karanlık koridorlardan aşağı indi. Ahır avlusuna kapıyı buldu ve oradan dışarı süzüldü. Durdurulamazdı. Babası ya da kocası onu şimdi bulsa bile,

onlardan kaçacaktı. Bir kralın emri bile bir tanrınınkinden üstün olamazdı.

Saray arazisinden kurtulduktan sonra tapınağa giden arnavut kaldırımli patikayı etmesi gerekiyordu. Tapınağı yarım mil ötede, ay ışığında bir güvercin kadar beyaz bir halde gördü. Lia patikada ilerlerken Athena'nın onu koruduğunu hissetti. Ayakları hiçbir kayaya çarpmadı. Hiçbir haydutla ya da eşkiyayla karşılaşmadı. Bir fırtınanın yaklaşmakta olduğu açık olsa da, yükselen rüzgârlar onu tam yol ilerleyen bir gemi gibi itiyordu. O

Tapınağa kadar hızlı ulaştı ki, yolun bir kısmının Hermes'in kanatlı ayakları tarafından taşınıp taşınmadığını merak etti.

Bilinen dünyadaki her tapınak gibi giriş de doğan güneşe bakıyordu ama şafağa saatler vardı. Gecenin örtüsüyle çevrelenmiş olan Lia, serin mermer merdivenleri tırmandı. O gece yanması için bırakılmış bir mangal buldu ve bir meşale yaktı.

ateşin kalıntıları. Küçük ateşiyle sunağa giden yolu buldu. Sunağın kiremitlerinin arasından ılık hava yükseliyordu. Tapınak zemini ayaklarını gıdıklıyor ve tenini titretiyordu.

Athena heykelinin ayaklarının dibinde bir ateş yaktı ve dua etmek için önünde diz çöktü.

Senin emrinle, Athena, tapınağına geldim.
Oğlumu iyi dileklerinle kutsa.

Bu duaları düşünürken bile Lia nedenini merak ediyordu... Neden buradaydı? Neden dua ediyordu? Bu neden oluyordu?

Evli değildi. Hamile değildi. O Lia Godwick'ti ve burada olmamalıydı. Gidip tapınağın en batı ucunda .

Su.

Suyun ait olduğu kayalıkların aşağısında değil. Hayır. Su on, yirmi, elli metre yükselmişti.

Gelgit daha önce hiç görmediği kadar yükseliyordu ve yükselmeye devam ederse yakında tapınağı bir ada haline ve sonra da onu silip süpürecekti.

Dehşet içinde dizlerinin üzerine çöktü, Athena'ya ve onu duyacak herhangi bir tanrıya binlerce sözsüz dua etti

onu. Kara gökyüzünde Zeus, ardı ardına çakan sivri şimşeklerle kendini gösterdi. Tapınak yavaşça sallanmaya başladı, sanki yerin derinliklerindeki Hades, dünyayı sabit tutan sütunlara sıkıca tutunmuş ve onları sallıyormuş gibi.

Ve hala su yükseliyordu.

Tapınağın kuzey kenarına doğru koştu. Su.

Güney tarafına doğru koştu. Su.

Suyun henüz yükselmemiş olduğundan emin olduğu doğu girişinden kaçmak için koştu.

Su. Su.

Su.

Athena, sessizce dua etti. Bana sunduğun lütuf bu mu? Ölümün kutsaması mı? Poseidon'la konuş, merhametli olması için benim adıma ona yalvar. Ona, eğer bu gece onun ellerinde ölmemize izin verirse, hizmetine adayacağım bir çocuk taşıdığımı söyle.

Panik içinde, çaresiz ve umutsuz bir şekilde kendi etrafında döndü. Tapınak tekrar titredi.

Ilık hava çatlaklardan sızmadan ve August'un öpücüklerinin yumuşak sıcak nefesi gibi onu gıdıklamadan önce.

Şimdi fayanslar arasındaki çatlaklar buharlaştı.

Ve orada, Lia'nın dua etmek için diz çöktüğü Athena sunağının yanındaki kemerde bir adam duruyordu.

Ama bir erkek değil, çünkü daha önce gördüğü hiçbir erkek bu adama ben.

Lia'nın gözleri, kemerin hem genişliğini hem de yüksekliğini dolduran adamı görünce büyüdü, gerçi bu adamın en az bir metre boyunda olması gerektiği anlamına geliyordu.

Tapınağa adım attı.

Su ayaklarının etrafında kabardı ve buharlaştı.

Lia buharı gördü, buharın yükselişini gördü, ayak bileklerinden güçlü kalçalarına, iri kaslarının yanından

Karnı, kocaman geniş göğsü ve kafasına kadar uzanan saçları. Omuzlarına kadar inen demir rengi saçlar. Kalın gri bir sakal.

Dipsiz deniz gibi gözler.

Olduğu yerde donup kalmış, çıgık atamıyor, konuşamıyor ya da hareket edemiyordu. Gözlerini kırpamadı. Dudakları titriyordu. Her an bayılabilirdi.

Ona doğru bir adım attı, çıplak vücudundan göğsüne, karnına ve inanılmaz uzunluktaki kalçalarına su damlaları akıyordu.

Onun üzerinde yükselmiş, ona tepeden bakıyordu.

"Beni adımla çağırdın," dedi, sesi okyanus dalgalarının alçak gürültüsü gibiydi.

"Poseidon," diye fısıldadı.

Elini uzattı, o kocaman kudretli elini ve kadının yanağına dokundu.

O kadar iriydi ki, bu kadar büyük olması imkansız görünüyordu.

Canlanmış bir heykelden başka bir şey değildi ama yanağına dokunduğunda sıcaktı, etten yapılmıştı, insan değilse bile insandan daha fazlasıydı.

Teni adamın dokunduğu yeri yakıyordu. Etrafındaki tapınak zemini ıslak bir sıcaklıkla buharlaşıyor ve nefes alıyordu. Lia kaçması, herhangi bir yere kaçması, hiçbir yere kaçmaması gerektiğini biliyordu, ama kaçtı. Yine de ayakları olduğu yerde sabit kaldı. Uzaktan, yatağında bir kocası olduğunu ve ona dönmesi gerektiğini hatırladı. Ama hareket edemiyordu. O Poseidon'un kölesiydi. Ama korkudan ya da güçten değil, arzudan.

Muhteşemdi. O yüzden kaldı.

Ve ona daha çok dokundu.

iki eli de yüzüne geldi, parmak uçları boynundan kulaklarının altına, dudaklarına ve tekrar okşadı. Dokunuşu şimşek gibi çakıyordu. Kadın ürperdi ve kollarındaki tüyler diken diken oldu. Onun karşısında dururken kendini o kadar önemsiz hissediyordu ki, onun büyüklüğüne kıyasla o kadar küçüktü ki, bir çocuk bile olabilirdi. Ama bir çocuğun korkusunu hissetmiyordu,

Önünde çıplak bir erkek bedeni gören bir çocuğun dehşeti, ama bir kadının açlığı.

Yüzüne dokunduğunda, kendi kendine bunun sadece bir rüya dünyasında başka bir dans olduğunu, bu yüzden korkması için bir neden olmadığını söyledi. Bu imkânsız rüyadan uyanana kadar sürdüğü sürece tadını çıkarabilirdi.

Kocaman ellerinin kalın ve uzun parmakları kadının ayrık dudaklarını hafifçe okşadı. Bir parmağının ucunu, sadece bir parmağını, kızın ağzına bastırdı ve dilinin ucuna dokundu. Kadın

izin verdi. Ona her şeye izin verirdi. Bir damla su kulak memesinden kayarak göğsüne düştü. Suyun iri göğüs kaslarının üzerinden geçerek karnındaki çıkıntılara doğru süzülüşünü izledi. Her şeye, evet. Ona her şeyi verebilirdi. Nasıl izin vermezdi ki?

O bir ölümlü ve o bir tanrı mı?

Lia başını kaldırdı ve onun gözleriyle buluştu. Yüzünü bir kuyumcunun bir elması incelediği gibi inceledi, kusurlarını aradı, ama

hiçbir şey bulamadı. Parmaklarını saçlarında gezdirdi, nazikçe kavradı ve boğazını ona açmak için çekti. Onun ellerinde bir bez bebek gibiydi, küçük, çaresiz ve gevşek. En hafif dokunuşu bile onu boğuyordu. Onu tek eliyle kaldırabilirdi.

Kızın boğazı açıkken eğildi ve burnunu kızın tenine dayayarak kokusunu içine çekti. Tapınağın buharlı sıcaklığında, dehşeti ve arzusuyla terlemeye başlamıştı. Tuzlu su teninde parlıyordu. Koku

bir parfüm gibi onu memnun ediyor gibiydi. Ona daha da yaklaştı, kokusunu tekrar içine çekti. Ama ona yaptığı tek şey bu değildi. O daha ne olduğunu anlamadan, adam düğümlü kemeri beline ve çözdü. Omuzlarındaki bağlarla . Sadece çekti ve elbise vücudundan çıkarak ayak bileklerinde birikti.

Onunla konuşmasını diledi ve da minnettar oldu. Çarpan kalbini sakinleştirmek için ne söyleyebilirdi? Bu karşılaşmayı daha az tuhaf ya da korkunç kılacak ne duyabilirdi?

Hiçbir şey.

Ellerini kadının omuzlarına koydu ve onu dizlerinin itti.

Elbette onun önünde diz çökmeliydi, o bir tanrı, kendisi ise bir ölümlüydü.

Ve tabii ki devasa organının başını kadının ağzına sokmalıydı. Ağzının alabileceği tek şey başıydı. İki eliyle mermer gibi sert olan penisin etrafına sarıldı ve onu tutup sıktı. Onu emerken adamın kocaman, ciddi gözlerinin kendisini izlediğinin farkındaydı. Yaptığı şeyle onu memnun ediyor muydu acaba? Bu onun için zevkle mi ilgiliydi? Yoksa onun itaatini mi istiyordu?

Yoksa ona tapınmasını mı istiyordu? Ya da sevgisini?

Aletin kocaman ucu kadının ağzını zorluyordu. Çenesinin ağrıyordu ama işini durdurmak gibi bir arzusu yoktu. Sadece diz çökmek ve sikinin büyük uzunluğunu ve genişliğini okşamak ilahi bir şeydi. Adam onun üzerinde yükseliyordu. Şimdi duayı anlıyordu, enginliğin önünde diz çökme arzusunu ve diz çökerek yüce varlığı memnun edin.

Bir ürperti ya da iç çekiş olmadan, ağzına boşaldı ve kadın onun salgıladıklarını yuttu, tuzun tadına baktı ve diline tatlı geldi. Bir tanrının spermi tatlı olurdu, değil mi? Ve bittiğinde, o zaten daha fazlasını arzuluyordu.

Ona doğru uzanmak, başını okşamak ve yüzünü okşamak onun için bir şey ifade etmiyordu. Kızın elleri hâlâ onunkilerin etrafındaydı. ve ikisini de bir elinin içine aldı ve onu ayaklarından kaldırdı, sırtı kavisli ve göğüsleri öne doğru itilmiş halde durana kadar kolayca kaldırdı. Güçlü sağ eli vücudunu incelerken, kadın adamın büyük sol elinden sanki bir kancaya asılmış gibi sarkıyordu.

Poseidon her bir göğsü avucunun içine aldı ve bir an tuttu, sıktı ve bıraktı. İri avuçlarını titreyen karnının üzerinde, kavisli sırtında ve poposunda, kalçalarında ve tekrar yukarı doğru gezdirdi. Sonra

Olacağını bildiği an gelmişti. Normal bir ölümlü erkeğin siki kadar büyük, uzun ve kalın parmakları vulvasının dudaklarını araladı ve vajinasına girdi. Bağırmadı ama inledi. Adamın dokunuşu yokluyor, araştırıyordu. Adamın kendisini ve onu alıp alamayacağını görmek için içini ölçüp ölçmediğini merak etti. Parmaklarının dayanak noktasında Vücudunun ıslak iç odasını keşfederken onu bir o yana bir bu yana döndürdü. Kalçalarını öne doğru eğmeye zorlamak elini çevirdi ve vajinası parmaklarının etrafında kasıldı ve ani zevk şokuyla haykırdı.

Onun gördüğünü , ama sadece bir kez ve sonra gülümsediğinden emin olamadan gülümsemesi kayboldu. Ama onu memnun etmiş olmalıydı. Parmaklarını vajinasından çekti ve iki eliyle onu belinden kavradı. Ellерinin açıklığı kadının beli kadar genişti ve onu tekrar zahmetsizce ayaklarının üzerinden kaldırdı. Hemen ellerini adamın omuzlarına koydu ve bacaklarını adamın beline dolayarak onu sikinin üzerine indirdi.

Adam granit organın devasa başını vücuduna bastırırken, tüm krallığın duymuş olması gereken bir sesle haykırdı - sadece ucu, çünkü ilk başta alabileceği tek şey buydu. Ama adam da en az onun kadar tatmin olmamıştı. Onu kaldırdı ve indirdi, kaldırdı ve indirdi, o uzunluğunu içine alacak kadar açılana kadar kalçalarını itti ve titreştirdi.

Adamın kocaman elleri kadının sırtına doğru kayıyordu; bir eli kadını kucaklıyordu. başını ve boynunu, diğer kolu ve eli de sırtını destekliyordu.

Adamın omuzlarındaki çaresiz tutuşunu bıraktı ve Kollarında gevşek bir şekilde asılı kalmış, onu mızraklayan devasa organa saplanmıştı. Koca başını göğüslerine doğru indirdiğinde, kadın parmaklarını adamın ıslak saçlarına geçirdi. Geniş ağzı

göğsünü sardı, sarmaladı, sıcak kaygan mağaranın içine çekti ve kaba dili göğüs ucunu aradı ve Adamın avucunda asılı kalmış, sikinin üzerinde ikiye ayrılmışken durmadan yaladı.

Onun devasa kollarında tutulmak, emilmek ve en derin yerlerine kadar içine girmek mutluluktu, en saf akılsız mutluluktu. Saatler geçmiş gibi görünüyordu. İçindeki organ yavaşça ve derinlemesine girerek onu doldurana kadar adamın pençesinde yerde asılı kaldı. Vücudu dikişlerinden patlamadan doldurulabildiği kadar tamamen.

Lia soluk soluğa kalmaktan başka bir şey yapamıyordu, ve soluk kaldı, zevk dalgaları dalga dalga üzerine ve içine yayılıyordu. Boşalması için hiçbir şey gerekmiyordu, neredeyse hiçbir şey. Sonunda gereken şey, tek bir hamleydi. Aletinin keskin bir hamlesi ve onunla tanrının tatmin edici homurtusu. Kadının vücudu derin ve lezzetli kasılmalarla patladı ve kadın boşalırken, tanrı da tohumlarını kadının içine bıraktı, içine akıttığı sıvının kaynar dalgalarını kadar sert hissediyordu ki, titreyen serviksine karşı her yeni hücumu hissedebiliyordu.

Zirveye ulaştıktan sonra, adamın güçlü ellerinde bir ceset gibi hareketsiz yatıyordu. Ağzını yoğun bir şekilde emdiği için şişmiş olan göğüsleri zonkluyor ve vajinası hâlâ onu dolduran şaftın etrafında nabız gibi atıyordu.

Ama onunla işi bitmiş miydi?

Hayır. Kendini bir tanrıya vermenin ne demek olduğu konusunda onu eğitmeye yeni başlamıştı.

Hâlâ onu tutan adam yavaşça dizlerinin üzerine çöktü ve onu tekrar yere indirdi. Tekrar çiftleştiklerinde lezzetli ılık su onları çevreledi. Artık hareket etmesine izin vardı ve kalçalarını kaldırmak için ayaklarını yere dayadı. Adamın taş gibi yüz ifadesi onlar sevişirken parçalanmaya başladı. sert sevişti. Dudaklarından sesler kaçtı. Arzu onun kara gözlerini kapladı ve cam gibi yaptı. Seksinin tamamı -Vulvası ve vajinası, klitorisi ve serviksi, hepsi organının etrafında tek bir kalp atışıyla zonkluyordu. Bu kadar çok şeyi içine alabildiğine inanamıyordu. Biraz yuvarlandı ve adamın kendisiyle birleştiği hassas ete dokundu ve Ellerini tekrar inanılmaz kalınlıktaki şaftın etrafına sardı. O onu ölçerken, kadın da onu ölçüyordu. Hatta tamamen ve

tamamen içine gömüldüğünde, onun uzunluğunun yarısından biraz alabiliyordu. Her santimini istiyordu ama biliyordu ki rahmini açmak zorunda kaldı ve ondan alabildiğinden memnun görünüyordu.

Adam onu sikiyle sıkıştırırken, kadın hayranlıkla onun vücuduna baktı. Kollarındaki tendonlar, boynundaki damarlar gibi hareket ediyor ve geriliyordu. Vücudu bir dağ gibiydi, göğsü uçurumun yüzü, omuzları zirveler gibiydi ve başı karla kaplı bir zirve. Güzel tanrı... iyiliğinde daha az insan değil ama daha fazla... daha fazla... daha uzun ve daha güçlü, bir erkeğin gözlerine ve bir erkeğin açıklığına sahip ama herhangi bir ölümlü adamdan bin kat daha erkeksi.

"Harika," diye fısıldadı ve adam onun övgüsüne güldü, rahmine yeni bir tohum patlamasıyla ödüllendirdi. Onu hissetti, kalın sıcak sıvı onu doldurdu ve doldurdu. İçinin derinliklerinde bir hızlanma hissetti, karnının içinde bir şimşek gibi. Tanrı tohumu rahmini istila etmiş ve orada hak iddia etmişti.

"Evet," dedi kulağına. "Oğlun benim olacak."

Yani bu Athena'nın kutsamasıydı... oğlu damarlarında tuzlu su taşıyan büyük bir kahraman olacaktı. Athena, Poseidon'u Bu , karnındaki çocuğu almak için.

Peki buna ne diyecekti, ölümlü bir adamın ölümlü tohumunu kutsamaya tenezzül eden bir tanrıya ve onun ölümlü Gelin mi?

"Teşekkür ederim lordum."

"Oğlunu kimin soyunun büyüttiğini kocana söyleyeceksin" dedi.

"Yapacağım."

"Ve sen de ona, benim için ondan iyi bir eş olduğunu söyleyeceksin."

Küstah kahkahası tapınağı doldurdu ve kudretli ve korkunç tanrı tekrar kadının içine girmeye başladı.

Kollarını kadının sırtına ve kalçalarına doladı ve onu yerden kaldırdı. Bacakları adamın bacaklarının üzerine yayılmıştı. devasa uylukları. Tekrar ve tekrar onu kaldırdı ve indirdi,

Onu demir gibi sert organının üzerine yatırdı. Geriye doğru eğildi ve göğüslerini ona sundu, adam da kabaca emdi, yumuşak uçlarını ağızına çekip diliyle yaladı. Zevk dalga dalga kadının üzerine yayıldı. İstese bile doruk noktalarını durduramazdı. Çok güçlüydüler ve çok fazlaydılar.

Adam saatlerdir içine girdiğini hissettiği ıslak yarıktan sikini çektiğinde inledi. Ama adamın onunla işinin bitmediğini, sadece kendi zevki için onu hareket ettirdiğini fark etti. Onu elleri ve dizleri üzerine yatırdı ve

kalçalarını ayırdı. Yumuşak, uzun bir vuruşla onu tekrar mızrakladı. Sırtı eğilmiş ve başı dua eden bir yalvarıcı gibi kalkmıştı. Ellerini sırtında gezdirdi ve Göğüslerini avuçlarının arasına almak için vücudunun etrafında döndü. İçine pompalarken onları avuçlarının içinde tuttu. Bu his hazzın ötesine geçerek, tamamen yok edici bir dönüştü. Her şeyi hissetti ve hepsini aynı anda hissetti - alçalmanın

kullanıldığını, içindeki devasa organın dolgunluğunu ve onun çekirdeğine doğru pompalanıp fışkırdığını hissetti. Tanrı kolunu onun etrafına doladı ve göğsünü sırtına bastırdı. Kadın onu geride bıraktı, adam onu cüceleştirdi; kadının çok daha küçük bedeni adamının altında kayboldu. Sonunda, onu ilk gördüğünden beri içinde biriken çılgılığı serbest bıraktı çıplak ve dik bir şekilde kemerli geçitte belirliyordu.

Onu kazağına oturtan tanrı çılgılık atmadı. Ama hükmettiği okyanus gibi, kendini son bir kez onun içine boşaltırken kükredi.

Kadın adamın kollarında gevşek bir şekilde asılı kaldı. Adam içine gömülü kaldı, burnu kızın ensesindeydi ve çiftleşmelerinin kokusunu derin derin soluyordu.

Bitmişti. Bittiğini biliyordu. O biliyordu ki Onu serbest bırakırsa, yırtık elbisesi içinde tapınaktan saraya kadar tökezlemek zorunda kalacak ve evlilik yatağına hâlâ onun tohumuyla ıslanmış olarak dönecekti.

Ve hayatının geri kalanında Athena tapınağındaki bu çılgın karşılaşmanın taşıyacaktı. Her zaman

Kocası ona dokunduğunda, bir zamanlar bir tanrının ona dokunduğunu hatırlayacaktı. Kocası ona zevk verdiğinde, bu tanrının ona verdiği zevkin yanında sönük kalacaktı. Ölene kadar bu gecenin yasını tutacak ve bu tanrı sayesinde Oğlunun gerçek babasının kim olduğunu herkes öğrenecekti - bu onu utandırır ve kocasının onu ve çocuklarını terk etmesine neden olsa bile.

Hayır.

Buna izin vermezdi.

"Beni de götür," dedi Poseidon'a.

"Benim gittiğim yere sen gelemezsin," dedi adam onun bedeninden çekilirken. İçinde o olmadan çok boştu.

"Beni de götür," dedi tekrar. Arkasını döndü ve onunla yüzleşti. Bacaklarını onun için açtı, içine döktüğü tohumu görmesine izin verdi. "Beni yanına al, bir gelin olarak ya da

cariye ya da köle bile olabilir. Benim için fark etmez. Ama geri dönemem. Bana güneşi göstermişken, hayatımın geri kalanını mum ışığında dünyayı görerek nasıl yaşayabilirim? Bana okyanusu göstermişken, hayatımın geri kalanını nasıl bir yüksükten su içerek geçirebilirim? Beni bir tapınağa nasıl ölümlü bir adamın yatağına geri gönderebilirsin? Hiçbir tanrı bu kadar zalim olamaz."

"Seni bildiğin her şeyden koparmak daha zalimce olurdu."

"Bir ölümlünün aşkındansa bir tanrının zalimliğini tercih ederim." Muhteşem kafa yavaşça başını salladı.

Tanrı Poseidon tek kelime etmeden onu yerden kaldırdı ve göğsüne bastırdı. Tapınağın en batı ucuna doğru kararlı adımlarla yürüdü. Gelgit o kadar yükselmişti ki Athena'nın ayaklarının dibinde su birikmiş ve tüm yakılan sunular sönmüştü. Tapınaktan doğrudan suyun içine adım attı. Deniz bir anda etrafını sardı.

Tutku kaçtı. Panik onun yerini aldı ve Poseidon'un bedenini ele geçirdiği gibi kalbini ele geçirdi.

Ne yapmıştı? Kıyı uzaklara doğru çekildi.
ve dünya siyah sudan başka bir şey değildi. Dehşet içinde
çığlık attı ama su sesi boğdu. Boğulacak mıydı?
Ölecek miydi? Poseidon'un ona sunduğu zulüm bu muydu?
Gözlerini kapatacak ve Hades'in krallığında yeniden uyanacak
mıydı?

Poseidon'un avuçlarında kıvrandı ama Poseidon onu
bırakmadı. Omuzlarına vuruyor, yumruklarını onun ellerine
indiriyordu. Bir tüyle ormanı yerle bir etmeye çalışmak gibiydi.

Ağır bir akıntı onları çevreledi ve yüzeye çıkardı. Bir
dalganın beyaz başlığı Lia'nın başının üzerinde kırıldı ve
havanın tadını aldı. Eğer onu tekrar aşağı indirirse ölecekti.
Kendini kurtarmak için tek bir şansı vardı. Belki de başka bir
tanrı dışında kimse bir tanrıyı alt edemezdi. Hangi tanrıyı
çağıracaktı? Onu tapınağa gönderen Athena'yı mı?
Zeus, kendi adamlarından birini yenmek için her fırsatı
değerlendirirdi.

Kardeşler mi? Afrodite, kız kardeşlerinden birine nispet
yapmak için her fırsatı değerlendiren?

Lia ciğerlerini havayla doldurdu ve dua ederek bir isim
haykırdı. "Eros!"

Eros'a haykırdı, çünkü onu çılgına çeviren arzuyu sadece
Eros . Ağladığını duymuş muydu?
Ona yardım eder miydi?

Bir şey başının yanından geçip suya uçtu.

Uzun, keskin ve acımasız bir şey, ucu keskin taş ve zehirle
kaplı.

Bir ok.

Yukarı baktı ve uçurumun kayalık çıkıntısında bir adam
duruyordu.

Hayır, bir adam değil. Bir tanrı. Beyaz kanatları
omuzlarından fırladı ve yirmi ayak genişliğinde açıldı. Her yeri
kaslıydı.

ve kas ve saf konsantrasyon. Kudretli ellerinde kudretli bir
yay tutuyordu. Bir ok çentikledi ve ipi geri çekti.

Fırlattı ve tam Poseidon'un sırtına etti.

Denizlerin tanrısı haykırdı ve denizin içinde kan fokurdadı.

dalgalar, onları kırmızıya çevirdi. Yaradan ölmeyecekti ama oku omzundan çıkarabilmek için onu bıraktı.

Lia ondan olabildiğince hızlı yüzerek uzaklaştı. Dalgalar yine üzerine çöktü ama gücü tükenene kadar onlarla savaştı. Kolları kurşun gibiydi ve ciğerleri yanıyordu. O ölümlü bir kızdı, bir tanrıça değil. Eros onu Poseidon'dan bir hiç uğruna kurtarmıştı.

Tekrar batmaya başladı, derinlere, soğuk siyah denizin derinliklerine. Son yaşamı da bedeninden ayrılıp kaybolurken, annesini düşündü ve keşke ona veda öpücüğünü verip onu ne kadar çok sevdiğini söyleseydim diye geçirdi içinden.

"Lia, Lia..."

Öldüğünü ya da çoktan öldüğünü biliyordu, çünkü bir melek onun üzerinde geziniyordu. Bir melek olmalıydı. Başka hangi yaratığın şafak ışığında gümüş gibi parıldayan, yirmi ayak açıklığında beyaz kanatları olabilirdi ki?

"Lia? Lia, benim. Konuş, Lia. Nefes al. Nefes almak zorundasın. Eğer bu dünyada ölürsen, diğer dünyada da ölürsün."

Ölmek mi? O zaten ölmemiş miydi? Gözleri yavaşça odaklandı.

Zeytin rengi bir ten, çocuksu bir gülümseme, fırtınalı bir gökyüzü renginde gözler. "August..." diye nefes aldı. "Senin bir melek olduğuna sanıyordum. Çok güzel kanatların vardı." Dünya karardı.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Lia ölmemişti. Bunu kesinlikle biliyordu. Birkaç nefes alıp verdikten, birkaç göz kırptıktan sonra August'un yatak odasında, onun yatağında olduğunu ve August'un onu kollarının arasına aldığını gördü. Onu yavaşça sallıyor ve Yunanca konuşuyordu. Göğsüne dokundu, kalp atışlarını hissetti, yüzünü, alnını, saçlarını binlerce kez öptü.

"August?"

"Lia..." diye nefes aldı. "Seni kaybettiğimi sandım. Seni hiçbir yerde bulamadım. Hiç bu kadar korkmamıştım. Seni kaybetmektense kendimi kaybetmeyi tercih ederim. Bütün dünyayı kaybetmeyi tercih ederim."

"Yapmak zorundayım..." Düzensiz bir nefes aldı. Tüm vücudu Duvara çarpmış gibi ağrıyordu. "Oturmam gerek."

Dikkatlice onu oturur pozisyona getirdi. Bacaklarını yataktan aşağı salladı ve alnını ovuşturdu.

"İyi misin?" August sordu ve o daha cevap vermeden eline bir bardak su tutuşturdu. O kadar sert salladı ki neredeyse döküyordu, ama adam onu sabitledi ve dudaklarına götürdü. Derin derin içti ve bitirdiğinde, daha iyi hissediyordu. İyi değil. Ama daha iyiydi. "Ne oldu?" diye sordu.

"Sen söyle," dedi. "Buraya geldiğimde baygındın ve nereye gittiğin hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sana asla tek başına kylix'ten içmemeni söylemiştim. Ölebilirdin, Lia."

"Öldü mü?"

"Zihin öldüğünde beden de ," dedi August. "Eğer adımı haykırmasaydın, seni asla zamanında bulamazdım."

Elini saçlarında gezdirdi, şakağını öptü. Onun titrediğini hissetti. Kendisi için korktuğundan daha çok için mi korkmuştu?

"Ama ben..." "Ne?"

"Hiçbir şey." August'un adını haykırdığını hatırlamıyordu ama belli ki haykırmıştı.

"?" Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Poseidon neden seni boğmaya çalışıyordu?"

Lia artık kendisine dokunulmasına dayanamıyordu. Adamın ellerini kenara itti ve sendeleyerek kulüp sandalyelerinden birine doğru yürüdü.

"Otur," dedi. "Lütfen?"

sandalyeyi işaret etti. Adam onun ayaklarının dibinde yere oturdu.

Tipik.

"Lia, konuş benimle," dedi.

"Bu akşam annemle Aethra ve Poseidon'un hikâyesi hakkında konuşuyorduk. Sanırım aklımdaydı. Pan's Island'a geri dönmek istemiştim. Sonunda, bir otelde sevişmeye başladım. Poseidon'un tapınağı. Oops."

"Kupanın tehlikeli olduğu konusunda seni uyarmıştım."

"Doğru," dedi. "İzin almadan bir tanrının oyuncağıyla oynama. Bir daha asla. Söz veriyorum."

"Seks nasıldı ?"

" değil." Klasik yetersizlik.

"Aferin kızıma," dedi. "Eğer bu işe bulaşacaksan Kendi erotik fantezilerinizden birini gerçekleştirirken neredeyse , önce birinci sınıf bir sakin tadını çıkarabilirsiniz." August güldü. Kadın onun ağlayacağını düşünene kadar güldü.

Diğer sandalyeden bir kitap aldı ve ona resim gösterdi. "Bu gece bizim için planladığım şey buydu." Zeus'un Danaë'yi sıvı altın yağmuru şeklinde ziyaret ettiği ünlü tabloyu seçmişti.

"İyi seçim," dedi Lia. "Sıvı haldeki değerli bir mineralle seks yapmanın nasıl bir şey olacağını hep merak etmişimdir."

"Sıvı altın tüm o ulaşılması zor yerleri vurabilir." "Kulağa eğlenceli geliyor. Yapamamamız çok kötü..."

Lia gözlerini kırptırdı ve yanağından bir damla yaş süzüldü. Aceleyle sildi.

"Eve gitmeliyim. Artık burada seninle .
Bu doğru değil. Sen nişanlısın."

"Konuşmaya izniniz var," dedi.

"İzin verildi. Konuşmamıza izin var. Benimle konuşmana izin
vermeleri ne kadar hoş," dedi gözlerini adamın gözlerine
dikerek. "Nasıl olur da

Sen mi? Bana ne istediğimi bile sormadın."

Üzgün görünüyordu ama suçlu değildi. "Sana hayır
diyebileceğimi sanmıyordum," dedi, başını bir an için
dizlerinin arasına eğerek. "Bunu yapmamam için bana
yalvarsaydın, sırf seni memnun etmek için kabul ederdim. Ve
senin güvenliğin mutluluğundan daha önemli."

Tekrar ona baktı.

"Beni unut," diye yalvardı Lia. "Ailene boyun ,
özgürlüğünden ve buradaki hayatından vazgeçip tanımadığın,
sevmediğin ya da hoşlanmadığın bir kadınla evlenmektense
ölmeyi tercih edeceğini söylemiştin. Ve şimdi bunu
yapıyorsun."

"Bunu söylediğimde bencil ve aptalca davrandım," dedi.
"Sadece kendimi, duygularımı ve özgürlüğümü
önemsiyordum.

Sonra seni adaya götürdüm ve senin Pan'a bakışını ve bana
bakışını... Seni orada, o kutsal koruda, o beyaz elbisenin
içinde, gözyaşların yüzünden akarken gördüm ve kalbimin
aşktan patlayacağını sandım. Seninle o koruda evlenirdim,
sana altından bir saray ya da nehir taşından bir kulübe inşa
ederdim ve orada yaşar ve günlerin sonuna kadar orada
severdik."

"Benimle evlenir misin? Beni en sevdiğim kitabın içine
koyduğunda ağladığım için mi?"

"Çünkü seni seviyorum, Lia," dedi sanki dünyanın en bariz
şeyiymiş gibi. "Ve bunu sana şimdi ve burada, gerçek
dünyada, karşımda dururken söylemekten korkmuyorum."

"Beni seviyor musun?"

"Evet," dedi, sonra daha yüksek sesle, "evet.

Seni seviyorum." Kadın güldü. "Neden? Ben
somurtkanım."

"Büyüleyici bir şekilde
somurtkan." "Acı
çekiyorum."

"Tart."

"Ben sustalı bir kedi yavrusuyum," dedi, şimdi açıkça ağlıyordu.

"Yavru kedileri severim. Senin sustalı bıçağından korkmuyorum."

Lia yavaşça ayağa kalktı. Çantasını aldı ve omzuna astı. Hâlâ titriyordu ama yürüyecek, görecek ve eve dönecek kadar sağlamdı.

"Gitmeliyim."

August ayağa kalktı ve onu son bir kez daha tutmaya çalışması kaçınılmaz , onu uyarmak için elini kaldırdı.

"Sen nişanlısın," dedi. "Her kimse onun hatırı için lütfen bana dokunma. Bu hafta yeterince kızın kalbi kırıldı. Bu yığına bir yenisini daha eklemeyelim, tamam mı?"

"Onun kim olduğunu bile bilmiyorum. Kız bile olmayabilir. Bir su perisi olabilir. Bir satir. Bir geyik yavrusu."

"Bir bulut mu?"

"Bir bulut olabilir," dedi.

"Her kim olsun, o hâlâ senin nişanlın. Buna saygı duymalısın."

"Gelmiş geçmiş en nazik hanımefendi," dedi. "Eminim bulutum ve ben birlikte çok mutlu olacağız."

"Öyle mi?"

"Hayır," dedi. Kadın onun dürüstlüğünü takdir etti.

"Bana inanacağınızı sanmıyorum ama bu doğru... Umarım çok mutlusundur. Beni çok mutlu ettin, bir daha olabileceğimi hiç düşünmediğim kadar mutlu ettin."

"Beni seviyorsun, değil mi Lia?" diye sordu, sesi neredeyse onun ismiyle kesiliyordu. "Birazcık bile mi?"

Ona baktı ve başını salladı, hayır demek için değil, ona bunu sorarak ne kadar aptalca davrandığını anlaması için.

"Elbette," dedi. "Elbette seni seviyorum August. Elbette seviyorum."

Lia tekrar gitmeye başladı. Kapıya kadar gelebildi ve orada arkasını dönüp ona baktı. Son bir kez

Bak. Son bir gülümseme.

"Seni bir daha asla göremeyeceğim, değil mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi. "Geri döndüğümde, temelli dönmüş olacağım."

Başıyla onayladı. "Gül Kylix'i alabilirsin," dedi. "Sende kalabilir, yani. Onu sana veriyorum, milyon sterlin yok Gerekli. Onu almalısınız. O sizin halkınıza ait." "Kendi iyiliğin için fazla iyisin." Gülmeye çalıştı ama tam olarak doğru çıkmadı. "Lia," dedi. Sadece Lia, onun adı.

"Ben, şey..." diye başladı ama kelimeleri boğazına takılınca durdu. Derin bir nefes aldı. Dağılmayacaktı. Dağılmayacaktı. Söylemesi gereken şey çok önemliydi.

"Pan Adası'na yaptığımız geziyi yaşadığım sürece hatırlayacağım," dedi. "Benim için yaptığın o güzel şeyi hatırlayacağım. Kendi adımları bile hatırlamayacak kadar yaşlandığımda, hatırlayacağım..." Hıçkırıklara boğuldu.

"Ne var, Lia?" August sordu. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu, o çok sevdiği yüzünden.

"Sen," dedi. "Seni hatırlayacağım, August Bowman. Eğer gerçek adın buysa."

"Öyle değil," dedi.

"Çok kötü," dedi. "Çok güzel bir isim." Bir kez daha gülümsedi.

Sonra da gitti.

YEDİNCİ BÖLÜM

Danaë & Zeus

OTUZUNCU BÖLÜM

Lia eve dönerken yol boyunca ağlamadı. Küçük bir mucizeydi ama bunun için minnettardı. Eve ağlayarak gelirse annesi görebilirdi ve annesi görürse nedenini bilmek isterdi. Lia kendini ne kadar kırılgan hissetse de annesine her şeyi anlatacağını biliyordu. Hayır, eve gidip uzun ve sıcak bir banyo yapacak, yatağa girecek ve birkaç gün uyuyacaktı. Uyandığında da hayatına devam edecekti, çünkü yapacak başka ne vardı ki?

Lia eve vardığında saat neredeyse on olmuştu. Aethra ve Poseidon'un hayal dünyasında çok uzun zaman kaybetmiş olmalıydı. Genellikle August'la yaptığı gezintilerden sonra kendini uçurtma gibi uçmuş hissedirdi; mutlu ve kaygısız, korkusuz ve özgür. Bu gece değil. Ne kadar adaletsiz. August'un gidip nişanlanması gerekiyordu. rastgele bir kız. Ne oyunbozanlık.

Gördün mü? Şimdiden bu korkunç durumla ilgili şakalar yapıyordu. Ne kadar iyi bir İngiliz kızı. Sert üst dudak. Asla teslim olma. Sakin ol ve et. Churchill onunla gurur duyardı.

Lia evin önüne park etti ve ön kapıdan içeri girdi, saklanmaya zahmet edemeyecek kadar yorgun, kederli ve üşümüşü

dışarı çıktığını fark etti. Sol tarafındaki müzik odasının önünden geçerken kahkahalar duydu.

Annesinin gülüşü, sanki hassas bir noktasından çimdiklenmiş gibiydi.

Babasının kahkahası, sanki pokerde bir el kazanmış ve fişleri topluyormuş .

Ve bir kahkaha daha, cinayetten paçayı kurtarmış adam gibi.

David.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

O piç buradaydı.

Korkamayacak kadar öfkeli olan Lia, müzik odasına doğru yürüdü.

Annesi kanepenin yanında durmuş, David'e bir kadeh kırmızı şarap doldururken, babası da koltuğunda oturuyordu, buzlu bir viski içiyorum.

Lia içeri girdiğinde annesi başını kaldırdı ve babası sırttı.

"İşte bizim kızımız," dedi babası. "İçeri gel canım. David'e merhaba de. Biz de tam ona ne kadar iyi "Dokumayı öğrenmiştin."

"Lia," dedi David. Koyu renk kot pantolon, siyah bir ceket ve üzerine boya sıçramış bir tişört giymişti. "Seni gördüğüme sevindim, evlat."

"Sekizde iki."

"Ne?" David'in kaşları çatıldı.

"Tesco'da iki tişört sekiz pound," dedi Lia. "Seninkinde boya var."

Çılgın bir kral kıkırdaması attı. "Doğru. Yeni gömlekler almalıyım. Her zaman çok meşgulüm, bunu yapmayı unutuyorum." Annesine sırttı. "Mona, otur. Kendi şarabımı kendim koyabilirim."

Yanındaki koltuğa vurdu ve annem oraya oturdu.

David kolunu kanepenin arkasına, annesinin hemen arkasına koydu. Lia onu kafasına demiryolu çivisi geçirerek zihinsel olarak öldürdü.

"Gogo nerede?" diye sordu. Lia evde olmadığına genellikle annesinin yanına kıvrılırdı.

"Onu dışarı çıkarmak zorunda kaldım," dedi babası. "David'e havlamayı bırakmıyor. Yabancıların onu nasıl gergin."

"August onu hiç tedirgin etmedi," dedi Lia. "August'u ilk kokladığı andan itibaren sevdi."

"August kim?" David şarap kadehinin arkasından sırtarak sordu.

"Lia'nın erkek arkadaşı," dedi annem komplocu bir fısıltıyla.

"August ve ben bu gece ayrıldık." David'in hatası. Lia'ya baktı.

Böylece bunu bilecekti. Böylece bilecek ve ondan korkacaktı. Ve henüz korkmadıysa bile, yakında korkacaktı.

"Ah, tatlım. Çok özür dilerim," dedi annesi. "Sorun değil." İyi değildi.

"Özür dilerim hayatım," dedi babası. Babasının bunu gülümsemeden söylemeyi başarmasını takdir etti.

"Zor bir dönemden geçiyorsun evlat," dedi David. "Ben o yollardan geçtim.

Neden bizimle bir içki içmiyorsun? Kendini daha iyi hissedersin." Sonra kolunu annesinin omuzlarına doladı.

Başka bir adam olsaydı - babasının ya da annesinin arkadaşlarından herhangi biri, hatta lanet olası tesisatçı - Lia . Ama o David'di.

Lia bunun peşini bırakmayacaktı.

"Çek o lanet ellerini annemin üzerinden."

"Lia!" Annem söyledi. David ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. Sadece August'un onunla alay etmesine izin vardı. Ve August gitmişti.

"Zor bir gece," dedi David annesine. "Kötü bir ruh halinde olmasına izin ."

" sanmıyorum." Annesi ona ters ters baktı. "Lia, şu kötü tavrını bir daha düşünelim, olur mu?"

"Bu tavır değil anne. Sana bir şey söylemek zorundayım."

"Yatağa gitmek istemediğine emin misin, Lia?" diye sordu David.

"Zor bir gece ?"

Onu gördü. Bir parıltı. Gözlerinde küçük bir korku kıvılcımı. Annesine yattıklarını söylemeyeceğine güveniyordu. Buna bel bağlamıştı. Lia'nın kendisinden daha asil olduğundan kadar emindi ki...

Yanılıyordu.

"David ve ben on yedi yaşımdayken seks yaptık anne. Bu yüzden İngiltere'den kaçtı. Beni doğurduktan sonraki gece seninle de yattığını öğrendikten sonra ona gitmesini söyledim."

"Ne?" Babası ayağa kalkarken annesi dönüp David'le yüzleşti.

"Bu doğru değil," dedi David, neredeyse öfkeden kekeleyerek. "Doğru olmadığını biliyorsun. Ben asla..." Ayağa kalktı ve

Lia'yı işaret etti. "Bana takıntılıydı. Bana öyle söyledi. Ona ilgilenmediğimi söyledim. Bana ülkeyi terk etmem gerektiğini yoksa hepinize ona tecavüz ettiğimi söyleyeceğini söyledi."

Annesi koltuktan kalktı ve ona bir tokat attı.

Tokatladı. Aynen . Yanağının tam ortasına sert ve güzel bir tokat.

Sanırım annesi David'in hikayesine inanmadı.

Babasının da inanmadığı kesin.

"Kızıma zarar mı verdin?" dedi. Çok fazla bir şey söylemedi. Kükredi. Eski güzel bir İngiliz .

"İkinizin de sakinleşmesi gerekiyor." David ellerini kaldırmıştı, artık sahte bir teslimiyet içinde değildi. "Bunu çirkinleştirmek istemezsiniz."

"Yüzünü kanlı bir hamur haline getirmeyi bitirdiğimde sana çirkinliğini göstereceğim," dedi babam gözlerinde cinayetle David'e yaklaşırken. "Sen ondan yirmi yaş büyüsun. Evimizde misafirdin. Başınızı sokacak bir çatı verdik. Bitirmeye zahmet etmediğin o duvar resmi için sana bir servet ödedik ve sen bize borcunu böyle mi ödüyorsun? Canımızı yakarak. kızım?"

Babası David'i gömleğinden yakaladı.

"Baba, kes şunu!" Lia çığlık attı. Babasının cinayete teşebbüsten hapse gireceği düşüncesine dayanamıyordu. "Hemen kes şunu. O buna değmez."

"Benim için buna değer," dedi, ona o acıyarak bakıyordu ki içi sızladı.

"Odadaki en akıllı başında kişi o," dedi David. "Burada benimle ters düşmek istemezsiniz, tamam mı? Hayatı hepiniz için çok zorlaştırabilirim."

"Neden bu?" diye sordu babası. "Lia mı? Ne diyor bu? Neler oluyor?"

David'in kaçmak istercesine kapıya doğru gördü. Babası onu tekrar gömleğinden yakaladı ve duvara doğru itti, ona vurmadı ama orada tuttu.

"Bunun için seni tutuklatabilirim," dedi David.

"Kapa çeneni," dedi babası. "Lia, konuş. Şimdi."

"Baba, dinle. Anne... Özür dilerim. Yaptığım şey için üzgün değilim ama sana söylemem bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. David'e aşıkım ve onunla flört ettim. Ona aşıkım, bu doğru. O gece odama geldi ve birlikte uyuduk. Ve ertesi gece, onu seninle gördüm, anne."

"Ah, Lia..." Annesinin gözleri yaşlarla doldu.

"Sorun yok anne," güvence verdi. "Bu senin hatan değil. Sen bilmiyordun. O biliyordu." David'i işaret etti. "Yapabildiği için ikimizi de kullanıyordu. Çok kızgındım ve incinmişim. Ona evi terk etmesini ve sizi bir daha görmemesini, yoksa seks yaptığımızı söyleyeceğimi söyledim. Bana tecavüz ettiğini söyleyeceğimi asla söylemedim. Bunu asla yapmayacağımı biliyorsunuz." Böyle bir şey yapmayı hiç düşünmemişti bile.

Annesi, Lia'nın August'a söylediği tonda, "Elbette bunu biliyoruz meleğim," dedi, "Elbette seni seviyorum."

"Melek mi?" David tekrarladı. Babası onu biraz sarstı. Lia onu durdurmaya çalışmadı.

"Ona bir not yazdım ve eğer gider ve bir daha sizinle konuşmazsa, bana yaptıklarını size asla anlatmayacağıma söz ," dedi Lia. "Kendini suçlayacağını biliyordum anne. Biliyordum

Kalbin kırılırdı ve onun yaptıklarının bedelini ödemeni istemedim."

"Tatlım, ben senin annenim. Bana her zaman böyle şeyler söylemek zorundasın. Anlatmak zorundasın. Sen sadece... Sen benim çocuğumsun. Ben seni koruyorum. Sen beni korumuyorsun."

"Ben de ikinizi koruyorum," dedi babası. "Bu piçi kafasının üstüne atacağım ve

bir daha asla bu ülkeye adım atmayacak."

"Bunu yapmak istemezsin," dedi David. "Bunu kesinlikle yapmak istemezsin."

"neden?" Babam sordu.

"       benim hakkımda bir şeyler biliyor," dedi Lia derin bir i  çekerek. "Yasadı ı bir şey yaptığımı biliyor."

"Kim yapmadı ki?" diye sordu babası. "Sen ne yaptın? Bir polis memurunu mu tokatladın? Kraliyet mücevherlerini mi  aldın?"

Lia, "On sekiz ya ımdan beri arkadaşlarımla birlikte tür... eskort servisi i letiyorum," dedi. " ey, sayılmaz. Ben kesinlikle arkadaşlarımla yasadışı bir eskort ajansı . Tüm ayarlamaları ben yapıyorum. Onlar, bilirsiniz, hizmet sağlayıcılar. Arkada larından birkaçı müşteriler."

"Arkadaşlarım mı? Kimler?"

Lia onun gözlerindeki ateşi gördü. Babası bir cinayetten ya da kalp krizinden on saniye uzaktayken tedbirli davranmanın zamanı değildi.

"Um... Xavier Lloyd. Jack Raymond. Derek Jones. Lord Pomeroy. edeyim mi?" Babasının avukatı. Milyarder bir yatırımcı. Bir sanat galerisi sahibi. Babasının Eton'dan eski bir arkadaşı.

"Bence bu kadarı yeter de artar bile," dedi babası.

"David bunu öğrendi ve bana ona bir hediye vermem gerektiğini söyledi.

Benim yüzümden iptal etmek zorunda kaldığı komisyonları telafi etmek için bir milyon pound istedi, yoksa beni i  a edecekti," dedi Lia. "Ama ona ödeme yapmaya hazır oldu umda, parayı istemediğini söyledi. Sadece dünyaya anlatmak istiyordu."

Ailesine gerçeği söylemek  a ırtıcı derecede kolaydı. Her bir anda ortaya  ıkıvermi ti.

"O komisyonları benim sayemde aldın," dedi babası. dedi David'e, sonra onu biraz salladı. "Bana böyle mi teşekkür ediyorsun? Karımı inciterek mi?  ocuğumu inciterek mi?"

"Lia," dedi annesi. "Odana git ve bizi bekle. David ile biraz konuşacağız."

"Bunun bir anlamı yok," dedi David. "Beni öldürmeyeceğini biliyorsun. Ve inan bana, öldürsen bile -ki öldürmeyeceksin- onun hakkındaki gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayacak arkadaşlarım var. Ben aptal değilim. Kendimi garantiye aldım."

"Bunu göreceğiz," dedi babası. "Lia, anneni duydun. Git hadi."

"Lütfen ona zarar verme baba," dedi Lia. "Onun iyiliği için değil, senin ve benim iyiliğimiz için."

"Sana söyleneni yap," dedi babası.

Lia kendisine söyleneni yaptı.

Kapıda kalıp dinleyebilirdi ama bunu yapacak yüreği yoktu. Her şeyi söyledikten sonra, içindeki öfke söndü ve elinde sadece

August'a olanları anlatmak için korkunç bir ihtiyaç.

Yatak odasına gitti ve çantasından telefonunu çıkardı.

Belki... sadece belki, August'a zamanında ulaşırsa, ona artık annesinin yardımına ihtiyacı olmadığını söyleyebilirdi. Ailesine çoktan söylemişti. Onlar her şeyi biliyordu. Şu anda David'le birlikteydiler ve babası ya David'in aklını başına getirecek ya da sessiz kalması için ona rüşvet verecekti. Lia babamın içinde bulunduğu ruh haliyle ikisine de inanmazdı.

Ama ne olursa olsun, en azından şimdi

August'u evlenmek zorunda kalmaktan ve özgürlüğünü hiç tanımadığı bir kıza -ya da geyik yavrusuna ya da buluta- vermekten kurtarabilirdi.

Onun numarasını aradı ve telefonu kulağına götürdü.

Hemen ardından garip bir ses duydu: "Bu numara artık hizmet vermemektedir."

Lia elini uzattı ve telefona baktı. Çok geç kalmıştı.

Ona ailesinin güçlü olduğunu söylemişti. August'un hayatını bu kadar çabuk durdurabildiklerine göre dünyanın en zengin, en güçlü insanlarından bazıları olmalı. Muhtemelen şu anda bir uçaktaydı.

Yunanistan'a, Kıbrıs'a ya da Akdeniz'de bir yata doğru.

Muhtemelen evinde çoktan nakliyeciler vardı.

Böylece yarın sabaha kadar "August Bowman, Eros'un kutsal fahişesi "nin varlığı tamamen silinmiş.

Lia telefonunu bıraktı ve başını şöminenin şöminesine yasladı.

August'un hayatını mahvetmiş, ailesini incitmişti ve bunların hepsi bir hiç uğruna olmuştu. Hem de hiçbir şey için.

Lia kaldırdı ve ilk gördüğü şey, şöminesinin üzerinde çok güzel ve sakin bir şekilde oturan Afrodit heykeli oldu.

Heykeli yakaladı ve dört parçaya ayrıldığı şömine ızgarasına fırlattı.

"Bu hiç hoş değildi." Lia etrafında döndü.

Büyükannesinin koltuğunda bir kadın oturuyordu; pembe giysiler içinde, kollarına bir şal sarmış bir kadın. Elinde bir parfüm şişesini eline almış ve kendine sıkıyordu.

Lia bu parfümü, bu kokuyu biliyordu. Hermès.

Ve o kadını da tanıyordu.

"Sen August'un annesisin. Odama nasıl girdin?" "Oh," dedi kadın ayağa kalkarken ve sonra... yerden iki ayak yukarıda süzölmeye başladı. Muhteşem başının üzerinde güllerden bir taç filizlendi. "Benim kendi yöntemlerim var."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Lia.

"Tanrıçanız demek istiyorsunuz. Afrodit. Seninle resmen tanıştığım çok memnun oldum, canım."

BÖLÜM OTUZ İKİ

Lia bayılmayı dilemesine rağmen bayılmadı.

Kadın, Afrodit, gülümseyerek tekrar ayağa kalktı.

"Beni kablolar için kontrol etmek ister misin?" diye sordu. Sesi bahar esintisindeki rüzgâr çanları gibi tınlıyordu. "Hayır," dedi Lia. "Sorun değil." Geri geri gidiyordu,

Geri... geri... daha fazla geri çekilemeyene kadar. Sırtı kapıya dönüktü.

"Kötü bir gün geçiriyorsun. Özür dilerim hayatım," dedi kadın.

"Sen... Afrodit olduğunu söylemiştin."

"Evet." Akşam yıldızı kadar parlak gülümsedi. "Ve sen... August'un annesisin."

"Belli ki."

"Yani Ağustos..."

"Onun kim olduğunu çok iyi biliyorsun." Tanrıçaya hiç benzemeyen bir kahkaha attı. "August Bowman. Yüce okçu mu? Yüce okçu mu?"

Ve Lia yaptı. Bir anda. Hiçbiri mantıklı olmasa da her anlamlıydı.

"Eros."

Afrodit başını salladı. "Şey, yaklaşık on üç yıldır Eros değil miydi? O zaman büyük bir kriz geçirdi ve işi bıraktı. Kanatlarını ve oklarını emekliye ayırdı, Olimpos'taki ölümsüz yaşamdan vazgeçti ve bir süreliğine insan rolü oynamak için buraya geldi."

"Evlenmeyi kabul etmediği için onu aileden kovduğunuzu söyledi."

"Çay ve keke boyun eğmedi," dedi Afrodit. "Pekala, gerçek şu ki, bana da uykusuz bir gece yaşattı.

Birçoğunu. Her zaman oklarıyla insanları vururdu - kralları halktan insanlara aşık ederdi, yakışıklı kibirli

erkekler zavallı kızlara aşık olur. Zeus'u bir okla vurdu ve onu bir buluta aşık etti. Bir bulut! O zavallı buluta ne olduğunu hala bilmiyorum. Muhtemelen ömür boyu travma geçirmiştir."

"Eminim yine aşkı bulmuştur," dedi Lia.

"Eros gelmiş geçmiş en zalim şeyi yaptıktan sonra babası ve benim tak etti."

"O da neydi?"

"Bizi aşık etti." "Bu kötü bir şey mi?"

"Oğlumun babasıyla tanışmadınız. Bunu tavsiye etmem."

Ares. Mars, Romalılar için. Savaş Tanrısı.

Hayır, Lia'nın August'un babasıyla tanışmak gibi bir arzusu yoktu. "Oğlumuza terbiyeli olmayı öğretmek zorundaydık.

Ölümlü ebeveynler

televizyonu ve video oyunlarını kaldırdık. Onu ölümsüzlüğünden ve güçlerinden mahrum bıraktık. Bir ya da iki gün, en fazla bir ya da iki hafta sonra tövbe edip yola geleceğini düşündük. Fakat

Hayır... ölümlü olmayı sevdiği ortaya çıktı. Suyu seven bir balık gibi . Eros'ken yirmi görünüyordu. Şimdi ne bileyim, seksen yaşında mı görünüyor?"

"Otuz yaşında görünüyor," dedi Lia. " fazla otuz üç."

Tanrıça ürperdi. "O her zaman zor bir çocuk olmuştur. Biz ona Fesatlık Prensi diyoruz. O babasının oğlu. Sevgiden çok savaşı sever. Sorun çıkarmadıkça ve herkesi mutsuz mutlu olmaz. Onun için yaptığımız onca şeyden sonra nankör bir çocuk."

"Bana karşı çok nazikti," dedi Lia. "Onun hakkındaki fikirlerinizi kendinize saklarsanız memnun olurum."

Bunu bir tanrıçaya söylediğine inanamıyordu. Tanrıça aldırıyor gibiydi. Geniş geniş sırttı. "Ne kadar hoş bir kız," dedi.

"Ben bir eskort servisinin madamıyım."

"Bunu sana karşı kullanamam canım. Korint'te bana hizmet eden tapınak fahişelerinden oluşan bir tarikatım vardı. Ah... eski güzel günler." Lia'nın yanağını okşadı.

Lia geri çekildi.

"Hayır, bana dokunma. August'u istemediği biriyle evlendiriyorsun. Onu bu işin dışında bırakmalısın. Zaten aileme her şeyi anlattım. Senin yardımına ihtiyacım yok."

"Parfümümü beğendin mi?"

"Ne?" Lia büyük bir şaşkınlıkla başını sallayarak sordu. Konunun aniden değişmesinden konuşma kırıbaşı geçirmişti.

"Parfümüm mü? Beğendin mi?"

"Çok güzel kokuyor. Hermès. Annem de aynı türden giyer."

"Bunu bana vermeniz çok nazik bir davranış olduğunu düşündüm," dedi Afrodite.

"Sana mı vereyim?" Lia sordu. "Ben ne zaman... Rita'ya. Yemek şirketinden. O sen miydin? Hayır..."

"Evet," dedi ve kendi oyunculuk hünerinin şerefine reverans yaptı. "Sadece bir kılık değiştirme. Kendi oğlum bile beni tanımadı. Efsanelerini okudun. İşlerin nasıl yürüdüğünü bildiğini biliyorum. İhtiyacı olan bir ölümlü kılığına girerek bir tanrı ya da tanrıçaya iyilik yaparsan, tanrı ya da tanrıça seni ödüllendirir. Senden çaldığım için kovulmak üzereydim ve sen hizmetçinin suçlamalarına karşı beni savundun ve hatta bana parfüm verdin. Evinize gelen bir misafire Zeus'un bile alkışlayacağı bir konukseverlik gösterdiğiniz için, size bir lütufta bulunarak sizi onurlandıracağım. Ya oğlumu eve dönme ve evlenme sözünden azat edebilirim ya da son on üç yıldır yaptığı tüm bu ölümcül yaramazlıklardan vazgeçebilirim.

Ya da... Aşağı inip senin küçük dağınıklığınla ilgilenebilirim. Yaptığın. David'in kulağına üflerim ve seninle ilgili her şeyi unutmasını sağlarım, annenin ve babanın kulağına üflerim ve bu gece olan her şeyi unutmalarını sağlarım. Ailenin yatak odasının tavanındaki duvar resminin üzerini bile boyayabilirim ve sanki David bu eve hiç adım atmamış gibi olur. ev ya da hayatın. Ne olacak?"

Lia'nın bunu bir saniye bile düşünmesine gerek yoktu.

"Bırak August gitsin," dedi. "Yani, Eros'u."

"Onu kendin için mi istiyorsun?"

"Elbette onu kendisi için istiyorum. Ama onu bir daha hiç görmesem bile, başka biri olmaya zorlanmasını istemiyorum. olmak istemediği bir şey-özellikle de benim yüzümden."

"Emin misin? Aşağıda kıyamet kopmak üzere. David'in babanı polisi aramakla tehdit ediyor. Belki de çoktan aramıştır. Bu duyduğum bir siren mi?"

Lia da siren sesini duydu. Midesi bulandı. Ama başka seçeneği yoktu.

"August, tanrıların ölümlüleri kışkandığını çünkü eylemlerimizin

sonuçları vardır. Sonuçlar kötü olsa bile," dedi, "yine de iyidirler çünkü ağırlık verirler ve hayatlarımıza ve seçimlerimize anlam katar. Bunu yaptığıma inanmıyorum.

Yanlış olan her şey rızaya dayalıydı, kimse istismar edilmedi, herkes eğlendi. Ama yaptığının yasadışı olduğunu biliyorum. Sonuçlarına katlanacağım, nasıl olursa olsun

. Ve... bu hafta August ve benim aramda olanların da bir anlamı olsun istiyorum. Ben istemiyorum

sihirli bir şekilde ortadan kaldıramaz, acıyı bile. Onu kaybetmenin acısı bile bana bir süreliğine ona sahip olduğumu hatırlatıyor... Duvar resmine gelince, evet, David serserinin teki ama resim muhteşem. Ve sanırım August ve ben. Onu da rahat bırak." Lia omuzlarını dikleştirdi. "Sizi acele ettirdiğim için özür dilerim, ama dediğiniz kadar kötüyse aşağı inip babamın cinayet işlemesine engel olsam iyi olacak."

"Baban seni hayatın kendisinden daha çok seviyor," dedi Afrodite. "Doğduğun anda bunu gördüm ve sana yeniden hayat vermek için adımı andı. Kendi vaftiz kızım gibi oldun. Beni çok gururlandırıyorsun."

"Teşekkür ederim," dedi Lia. "Sanırım."

"Gitmeden önce..." Tanrıça kırılan parçayı almak için eğildi kendi heykeli. Şöminenin üzerine geri koyduğunda artık kırık değildi. "Büyük büyükbaban benim bu küçük heykelimi çok severdi. Ben de senin büyük büyükbabanı severdim.

O da seninle gurur duyardı. Geleneklere karşı gelmek, tüm aptal kurallara burun kıvrırmak

Erkeklere asla empoze edilmeyen kadınlara empoze edilen, müstehcen bir hayat yaşamak... ne diyordunuz? Cana yakın Sapık mı? Tam bana göre bir kız. Seni Psyche'den çok daha fazla seviyorum. Güzel kız ama omurgasız. Sen, çocuğum. omurga." Afrodit ellerini Lia'nın omuzlarına koydu ve Lia bu kez onu başından . Yapamazdı, Afrodit'in ona bakış şekliyle, sevgi dolu kocaman kara gözleriyle yapamazdı

Afrodit eğildi ve Lia'yı alnından öptü.

"Tek istediğim," dedi tanrıça, "birinin oğlumu benim kadar sevmesiydi. Beni çok mutlu bir kadın yaptınız."

Ve o garip son sözlerle Afrodit gitmişti.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Az önce olanlardan, her şeyin göz kamaştırıcı tuhaflığından sersemlemiş olan Lia, odasında öylece durup şaşkınlığın tadını çıkarmaktan başka bir şey yapamadı. Kendini bir anda Bir saattir güneşe bakıyordu ve görüşünün netleşmesi uzun zaman alacaktı. Kapıya yaslandı, elini karnına bastırdı ve nefes alıp verdi.

Biri yatak odasının kapısını çaldığında neredeyse iki metre havaya sıçırıyordu. Döndü ve kapıyı açtı. Annesi eşiğin karşısında duruyordu.

"Anne," dedi Lia. "." Rahatlamak için elini kalbinin üzerine götürdü.

"Az önce çok çılgınca bir şey oldu," dedi annesi. "Ne oldu?" Lia yine panikleyerek sordu.

"Bir polis memuru geldi ve David'i tutukladı."

"David'i tutukladı mı?" Neredeyse bağırarak .

"Biliyorum." Annesi ellerini kadere teslim olarak kaldırdı. "Delinin teki. David'in birkaç yıl önce sattığı bazı tabloların vergisini ödemediğini söyledi."

"Bir polis memuru. Bu gece. David'i tutukladı. Vergi kaçırmaktan." "Bu. Doğru. Doğru."

Tanrım, annesi bir bilgeydi.

"Polisin adını almadın, değil mi?" Lia sordu. "Memur Arren, sanırım. Memur Ariss? gibi bir şey. Neden?"

"Sebebi

yok." Arren?

Ariss? Ares?

"Sanırım yarın akşamki resim sergisine gidemeyeceğiz," dedi annesi.

"Zaten gitmek de istemiyordum. Yeni alışması bir avuç otuz bire ."

Annem güldü, başını salladı. "Gerçekten yle. En iyi dönemini çoktan geçti. Benim duvar resmim onun en iyi eseriydi."

"Ve bu onun fikri bile değildi. Benim fikrimdi."

Lia bunun böyle kalmasını umuyordu, sadece sıradan bir sohbet, derin ve ciddi bir şey değil. Ama bunu daha iyi bilmeliydi.

Annesi aniden ona doğru uzandı ve onu kucakladı.

"Neden bana söylemedin tatlım?" diye sordu Lia'yı neredeyse acıtacak kadar sıkı tutarak. "Bana söyleyebileceğini biliyorsun. herhangi bir şey."

"Seni sevdiğim için mi?" Lia söyledi. "Ve seni tanıyorum. Kendini sulayacağını biliyorum. Biliyorum... Biliyorum ki David'in benim kalbimi kırđını bilmek senin kırdı. Sanırım etrafta yeterince kırık kalp vardı."

"Kalbim kırıldı," dedi annesi. "Eğer bir saniye bile düşünseydim... Yani, baban olacak yaştaydı. Ona karşı bir şeyler hissedebileceğin hiç aklıma gelmemişti. Bilmem gerekirdi. Sana sormalıydım. Sormalıydım-"

"Medyum mu oldun?" Lia yüzünü ona dönmek için geri çekildi. "Gördün mü? Bunu sen yapıyorsun. Hiçbiri senin suçun olmadığı halde kendini suçluyorsun. Sana kızdığım zaman bile kızmamam gerektiğini biliyordum. David'in tek yapması gereken odama gelmemekti. Ya da bana geri ekilmemi söylemesi. Ya da sen ve babam bakmıyorken onunla flört ettiğimi ve hepinizin benimle konuşması gerektiğini söylemesi. Ama sen orada durmuş kendini suçluyorsun ve işte tam da bu yüzden sana söylemedim."

"Ben bir anneyim. Yaptığımız şey bu. Kendimizi sularız. Bu gece tuvalete giderken Gogo'ya takılıp burnunu kırabilirsin ve ben de kendi kendime bunun senin köpek sahibi olmana izin verdiğim için benim hatam olduğunu söylerim."

"Eğer Gogo'ya sahip olamasaydım, evden taşınır ve onunla sokakta yaşardım ve sonra sen

bıçaklı bir kavgada öldürüldüğümde kendini suçla. 'Lanet olsun. Lia'nın köpek sahibi olmasına izin vermediğim için başıma bunlar geldi.'"

Orada. Annesi içten bir kahkaha attı. Nihayet.

"Bana yatakta berbat olduğumu söyledi," dedi Lia. Şimdi biraz itiraf ettiğine göre, hepsini anlatması gerekiyordu. "Ve sen buna kıyasla bir tanrıçaymışsın."

Annesi onu omuzlarından tuttu ve ona baktı. "David beni umursamadı. Beni baban için kullandı. para ve bağlantılar. Bunu bilmek zorundasınız."

"Öyle mi?" Lia küçük, umutlu bir sesle sordu.

"Aşağıda da aynı şeyi söyledi. O zaman da biliyordum, şimdi de biliyorum. Sadece umursamadım." Annesi bir nefes verdi. "Lütfen onun yalanlarına bir saniye bile inanma. Lütfen?"

"Tamam," dedi Lia gözyaşlarının arasından gülümseyerek. "August bir hafta önce sana söylememi istedi. Onu dinlemeliydim."

"Neden ? Sakın beni incitmek istemediğin için olduğunu söyleme. Bundan daha fazlası olduğunu biliyorsun."

"I..." Lia yere baktı. "Kimseye söylemedim. Ağustos'a kadar olmaz. Bu çok aşağılayıcıydı."

"Zavallı bebeğim."

Annesinin kollarına yığıldı ve ağladı.

Annem daha önce milyonlarca kez yaptığı gibi Lia'nın saçlarını okşadı.

Kızı ağlayarak içini döktü, annesi de tüm gücüyle teselli etmeye çalıştı. Her şey korkunç, berbat ve üzücüydü ama Lia neredeyse buna değdiğini düşünüyordu. Annesine tüm sırlarını anlatmıştı ve annesi şimdi "Seni seviyorum hayatım," dediğinde Lia buna inanabiliyordu, çünkü artık annesi onun gerçek yüzünü biliyordu. Ve Lia da annesinin kim olduğunu biliyordu. Tuhaf, yarı vahşi, harika bir kadın.

"Ben de seni seviyorum anne."

"Beni affediyor musun?" diye sordu.

"Sen yanlış bir şey yapmadın," dedi Lia. "Yine de beni affediyor musun?"

"Evet," dedi. "Eğer beni affedersen."

"Ne için? Dört yıl önce bana söylemen gerekirken söylemediğin için mi? Ya da burnumuzun dibinde arkadaşlarınla bir eskort ajansı işlettiğin için mi?"

"Um...ikisi de."

"," dedi annesi yumuşak bir sesle. "Ancak senden tüm yasadışı faaliyetlerini nazikçe durdurmanı ve bırakmanı istemek . Eğer fahişelikten hapse girersen, bir gecede çok hızlı yaşlanacağım ve o zaman seni gerçekten asla affetmeyeceğim."

Lia hıçkırıkları arasında güldü.

"ağlamak yok," dedi annesi. "David buna değmez."

"Yatakta berbattı, değil mi?"

"Tam bir saçmalık. Yoksa bu gözyaşları August için mi?" "Ağustos," diye fısıldadı Lia.

"Ne oldu? Sana kızgın görünüyordu." "O, ah, Yunanistan'a geri dönüyor."

"Uçaklar bunun için var."

"Bu aile meselesi," dedi. "Ben bunun bir parçası olamam. O sonsuza dek gitti."

"Çok üzgünüm hayatım," dedi annem, Lia'nın yüzündeki gözyaşlarını kendi elleriyle silerken.

"İşte görmek istediğim şey bu." Bu sözler Lia'nın süitinin kapısında duran babası tarafından söylenmişti. "Gerçek bir pişmanlık ve gözyaşı dolu bir pişmanlık. Küller ve çullar da takdir edilecektir."

Gogo koşa koşa odasına girdi ve Lia'nın ayaklarının dibine oturdu. Başının belada olması umurunda değildi. Her gün mama kabına kimin mama koyduğunu biliyordu.

"Üzgünüm baba," dedi Lia.

"Özür mü? Özür mü diliyorsun? Son üç yıldır arkadaşlarınla birlikte bir eskort ajansı işletiyorsun ve ben bir 'özür' mü alıyorum?"

"Çok üzgünüm?"

"Beni hayal kırıklığına uğratmak için ölmekten başka yapabileceğin bir şey olmadığını söylediğimde, beni kelimenin tam anlamıyla almak zorunda mıydın?" diye sordu. Üzerinde tenis raketi olan pembe kartvizitini çekti ve

göl logosunu çıkardı ve sehpanın üzerine fırlattı. "Genç Bayanlar Bahçıvanlık ve Tenis Kulübü, kışımın kenarı. Hiç tenis oynamadığımda anlamalıydım."

"Biraz şüpheli, kabul ediyorum," dedi Lia.

"İçki kulübü olduğunu sanıyordum," dedi annesi.

"Ne?" Lia sordu. Annem bu fikre nereden kapılmıştı?

"Bahçecilik ve Tenis? G&T? Cin & Tonik?"

"Yaklaştın," dedi Lia. "Ama puro yok."

Babası yüzünü işaret etti. "Artık bahçeyle uğraşmak yok. Artık tenis yok. Beni anladın mı?"

"Evet," dedi Lia.

Yatak odasını işaret etti.

"Yatak odası, madam. Orada kalın. Sonsuza kadar," dedi.

"En az bir hafta. Yemekler size getirilecek. Aksi takdirde sizinle ne yapacağımıza karar verene kadar odanızdan dışarı adımınızı atmayın. Yetişkin olman umurumda değil. Hâlâ benim çatım altında yaşıyorsun ve istersem seni odana gönderirim."

Bir hafta mı?

"Anne?"

"Bana bakma," dedi annesi. "Başım belada olsun ya da olmasın, beni her zaman odama gönderiyor."

"Anne, şimdi bunun zamanı değil."

"Babanın dediğini yap. Ve endişelenme. Her şey yoluna girecek. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğiz."

"Biliyorum," dedi Lia.

" misin hayatım?" diye sordu babası, öfkeyle bir anlığına . Ona küçük bir gülümseme verdi, başını salladı.

"Evet, baba."

Annem onu alnından öptü ve yanağını okşadı. "Getir biraz uyu." Annesi parmağını babasına doğru uzattı. "Beni yatağa götür, eşim. O pislik ressamla başa çıkma yöntemin beni çok etkiledi."

"Hoşuna gitti, değil mi?" Kaşlarını ona doğru salladı.

"Ebeveynler, gidin lütfen."

"Nankör çocuk," dedi babası. Ama annesi ona bir öpücük kondurdu. Bir kolunu annesinin beline doladı ve onu koridora çıkardı. Onlar çıkarken Lia babasının, "Büyük büyükbabasına çekmiş," dediğini duydu.

Annesi gizleyemediği bir gururla, "Hayır hayatım, o bana çekmiş," diye cevap verdi.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lia uzun bir duş aldı ve pembe pamuklu geceliğini giyip yatağa girdi. Başını yastığa koyduğunda, Afrodit'le yaşadıklarının sadece geçici bir gerçeklik kopuşu olduğuna kendini ikna etmişti.

ezici stres, Rose Kylix'i kaplayan halüsinojenik maddenin kalıcı etkileri veya bir

İkisinin birleşimi. Lia büyük büyükbabasının Afrodit heykelini kesinlikle kırmazdı. Kanıt, işte , her zamanki gibi şöminesinin üzerinde, mükemmel durumda duruyordu.

David'e gelince? Vergi ödemek zorundaydınız. Yine de tutuklama memurunun Wingthorn'a David'i yakalamak için gelmiş olması tuhaftı. David'in burada olduğunu nereden biliyordu? En azından

Görünüşe bakılırsa August'un annesi aralarındaki şeytan pazarlığının gereğini yerine getirmiş ve David'i Lia'nın yakasından için gerekli iyilikleri yapmıştı. Muhtemelen pazartesi sabahına kadar sınır dışı edilirdi. Ya da August'un annesi ona bir anlaşma teklif edecekti; çenesini kapalı tutacağına söz verirse yasal sorunlarını ortadan kaldıracaktı. Her iki durumda da iş bitmişti. Lia kalbinin derinliklerinde David Bell'le olan sorunlarının sonsuza dek bittiğini biliyordu.

O zaman neden mutlu olamadı?

Çünkü August gitmişti, nedeni buydu. O gitmişti ve onu bir daha asla göremeyecekti.

Lia, Gogo'nun da ona katılması için yatağı okşadı ama Gogo nedense köpek yatağından ayrılmak istemedi. Ah, iyi. Öyle olsun, inatçı köpek yavrusu. Yalnız uyuyacaktı. Hayatının çoğunda böyle yapmıştı. O kadar da kötü değildi. Hiç de kötü değildi.

Işığı kapattı ve yorganı çenesine kadar çekti - hala Ağustos gibi, selvi ağaçları gibi kokan yorganı ve tenini. Lia gözlerinden yastığına akan yaşları görmezden geldi ve uyumayı diledi.

Önümüzdeki hafta kendi yatak odasında tutsakken bol bol uyuyacaktı.

Zavallı Danaë gibi, aşık olmasını ve kendisini öldüreceği kehanet edilen oğluna hamile kalmasını önlemek için onu hapseden bir kralın kızı. Kızını kilitlemek işe yaramadı tabii ki. Hiç olmadı. Bir kızı bir kuleye ya da zindana kapatmak tanrılar için bir kedi nanesi gibiydi, Lia biliyordu. Evin üzerine "Getirin Buraya Tanrılar!" yazan bir tabela da asabilirdi.

Bu düşünce Lia'yı gülümsetti. Ya da belki de yorgunluk onu sersemletiyordu.

Ama onda kesinlikle bir sorun vardı. Neden kuş sesleri duyuyordu?

Bu ? Kuş sesleri mi? Kuş ya da karga gaklaması değildi ama kanat çırpışlarını duyduğunu biliyordu. Kanat mı?

Lia kıvrıldı ve lambasını yaktı. August yatağının ayak ucunda duruyordu.

"August!" Kadın ona baktı, dudakları aralandı ve gözleri gökyüzü kadar genişledi. "Sen buradasın. Ve... çıplak."

"Beni özledin mi?"

"Evet," dedi. "Ama burada olamazsın. Ya da çıplak. Evleniyorsun. Git buradan. Giysilerini de giy. Bu sırayla değil."

Güldü ve yatağa tırmandı. Ona doğru süründü ve elleri ve dizleri üzerinde ona doğru yaklaştı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye homurdandı. "Ev hapsindeyim. Beni öldürteceksin. Ve sen... sen Yunanistan'da bir bulutla falan evleniyor olması gerekiyordu."

"Özgürüm," dedi. "Annem gitmeme izin verdi."

"mi? Oh..." Lia o kadar mutluydu ki ona uzanıp sarılmaktan ve asla bırakmamaktan başka bir şey yapamıyordu.

Ama adam onu durdurdu. Bileklerini ellerinin arasına aldı ve başının iki yanındaki yastığa bastırdı.

Buna aldırmış etmedi.

"Bana bir iyilik yap, Lia," dedi. Lia onun altında yatıyordu, kısıtılmıştı ve sevincinin tadını çıkarıyordu. "Çığlık atma."

"Çığlık mı?"

August'un sırtından iki devasa beyaz kanat çıktı ve odayı duvardan duvara doldurdu.

Lia çığlık atmaya başladı. August eliyle ağzını kapattı.

"Talimatlara uyma konusunda çok kötüsün."

Elini kızın ağzından çekti.

Ona baktı, onun garip, değişken gri gözlerine, alnına düşen koyu dalgalı saçlarına ve

Neredeyse onun kadar kötü gülümsüyordu ve onu tanıyordu, kim biliyordu. August Bowman. Onun aşkı ve sevgilisi.

"Kanatların var."

"Onları seviyor musun?"

"Nereden aldın onları?"

"Onlarla doğdum. Tuhaf, değil mi? İki tanrı yeni bir tanrı yaptığında ne olacağını asla bilemezsiniz."

"Sen bir tanrı olamazsın," dedi kanatlarına bakarak. Kesinlikle yeterince gerçek görünüyorlardı, yine de sadece akıllıca bir dekor olabilirlerdi.

"Hâlâ bana inanmıyor musun?" diye sordu.

"Mücadele ediyorum," dedi. "Yine de açık fikirli olmaya çalışıyorum."

"Zihninin açık olup olmaması umurumda değil," dedi insan dizlerini kalçalarının arasına koyup onları birbirinden ayırırken. "Bacakların açık olduğu sürece."

"Hayır, dur. Bunu konuşmamız lazım" dedi. "Başlangıç olarak kanatlar. Onlarla başla."

Onu öptü. Her şey unutulmuştu. Öpücük kalbinin çarpmasına, kalbi de dudaklarının neden oldu. Kadın kollarını adamın güçlü boynuna doladı ve adam da kollarını kadının sırtına dolayarak onu yataktan kaldırıp kendine doğru çekti. Onu da çok öpmek, teni bahardaki bir gül gibi pembeleşene kadar öpmek için.

August onu öpücükten kurtardı ve kadın onun altında nefessiz kaldı.

"Tamam, peki kanatlar ne olacak?" diye sordu.

"Thomas'tan şüphe etme yöntemlerinizden bıktım," dedi. "Sana kim ve ne olduğumu ilk ve son kez kanıtlayacağım. Ve bu hoşuna gidecek, genç bayan."

"Buna ben karar vereceğim," dedi. Ya da bunu söylemeyi planlamıştı. Sözcükler dilinin ucundaydı ki August bir tüy çırpıntısı içinde kayboldu.

Oda boş, korkunç derecede boş görünüyordu ve Lia doğrulup oturdu

ve etrafına bakınıp ondan bir iz aradı. Yatağının üzerinde beyaz bir tüyden başka bir şey bulamadı. Ve bu bile kesin bir kanıt değildi. Kuş tüyü yastıklarda uyurdu.

Tüyün ipekten daha yumuşak olması ve en yüksek dağ deresinden gelen en saf su gibi kokması dışında.

"August?" diye seslendi usulca. Onu kadar çok geri istiyordu ki söylediği her şeye inanabilirdi. Onu geri getirmek ve elinde tutmak için ne gerekiyorsa yapsın, onun bir kral, papa ya da Kanada başbakanı olduğuna inanırdı.

"August?" diye tekrar seslendi, bu sefer biraz daha yüksek sesle.

Sonra pencereden içeri süzülen ve tavana doğru kıvrılan bir şey gördü. Lia gözlerini ona dikti ve altın gibi göründüğünü gördü. Sıvı altın. Tavan boyunca sızıyor, lamba ışığında parılıyordu.

"August?" diye fısıldadı. Elini uzattı ve saf sıvı altından bir damla avucuna düştü.

Hayır...yapmazdı...değil mi? Ama yapacağını zaten biliyordu.

Tavandan bir damla daha düştü. Sonra bir tane daha ve bir tane daha. Lia'nın etrafındaki yatağa düştüler. Düştü. Düştü. Düştü. Cennetten gelen bozuk paralar gibi. Damlalar gelmeye devam etti ve düştükçe birbirlerini buldular ve altın birikintileri oluşturdular, parlayan altın, ışıldayan altın...

Bir su birikintisi çarşafın üzerinden Lia'ya doğru kaydı. Yaklaştıkça göğsü büyülenmiş bir dehşetle kabardı. Elini ona doğru uzattı ve hiç dokunmadığı kadar nazikçe dokundu.

Yazın çimenlerin üzerine üflenmiş bir sabun köpüğüne dokundu. Sıvı altın birikintisi ılıktı ama sıcak değildi ve dokunulduğunda saten gibiydi. Parmaklarını içine daldırdı ve güldü.

Çarşafın üzerine düşmeden önce elinde bir top oluşturdu.

Tavandan yatağın üzerine daha fazla damla düştü ve parıldayan, ışıldayan altın rengi su birikintileri oluşturdu. Bir tanesi parlak bir şekilde kalçasına doğru sızdı ve Lia onun bacağına doğru -eğer fiil buysa- sürünmesine izin verdi. Ağır ve katı bir his veriyordu ama acıtmıyordu.

Ve korkmuyordu. Ya bunu August yapıyordu ona ve onun için harika ve tuhaf bir şey ya da o sadece delirmişti. Geçirdiği günden sonra her ikisi de onun için kabul edilebilirdi.

Kalçasındaki su birikintisi vücudundan yukarı, kalçasına ve karnına doğru kaydı... ve Lia'nın yatağına uzanmasını kadar ağırdı. Göğüslerinin arasındaki vadiye doğru kaydı ve altın bir dal uzun bir parmak gibi uzanarak yanağını okşadı ve sanki bir öpücük gibi dudaklarını fırçaladı. Lia yumuşak bir zevk sesi mırıldandı. Üzerinde çok katı, çok ağır ve çok tuhaf ama bir o kadar da duyusal bir his . Altının dokunduğu her yerde teni karıncalanıyordu.

Üzerinde küçük pembe geceliği vardı ama büyülü altın su birikintisi buna aldırış etmedi. Geceliğinin altından kayarak göğsünü ince bir altın tabakasıyla kapladı. Hafif bir sıcaklık teninin derinliklerine sızarken Lia gözlerini kapadı. Meme uçları sertleşti ve sanki Ağır eller göğüslerini tutuyor, meme uçlarını sıkıyor, çekiyor ve çimdikliyordu.

Elleri çarşafı kavrarken, iki altın şerit daha yatağın üzerinden bacaklarına doğru kaydı. Şimdi sanki Altı büyük el vücudundaydı; ikisi göğüslerinde, ikisi kalçalarında, biri karnında, biri göğsünde. Altın eller teninin her santimini keşfediyordu. Bacaklarının üzerinden, ayaklarının üzerinden, hatta ayak parmaklarının arasından geçip tekrar yukarı çıkarak bileklerini çınılattılar. Boğazının üzerinde süzöldüler ve boynunun etrafında, kulaklarının etrafında ve

Dudaklarını, sonra omuzlarını, kollarını ve on parmağını da gıdıkladıkları ellerini.

Tavandan daha fazla altın damla düştü ve üzerindeki altın eller daha katı, daha büyük, daha ağır ve vücudunun her parçasını keşfetmeye daha da niyetli hale geldi. Lia kelimelerin ve mantığın ötesinde bir zevkle gevşedi. Altın eller onu kaldırarak elbisesini vücudundan çıkardı ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı indirdi. Vücudunda şimdi on altın el vardı, on iki. Çok fazla

say. Onu yatırdılar ve boynundan sırtına, poposuna ve kalçalarına kadar her yerine aktılar.

ve baldırlarını ve ayaklarının altını öptü. Lia

O kıvrımlı altın eller vücudunun üzerinden su gibi akarken nefes nefese kaldı, nefes nefese kaldı.

Lia vücudundaki ellerin dokunuşundan zevk alıyordu. Onların keşiflerine tamamen teslim oldu. Yıldızlı eller tekrar sırt üstü yatırdı ve dizlerinden boğazına kadar örtmelerine izin verdi. Vücudundaki her sinir karıncalandı ve Eller onu okşadıkça ve okşadıkça vücudundaki her kas şarkı söylüyordu. Eller uyluklarının iç kısmına doğru ilerlediğinde, Lia orada, bacaklarını iki yana açmış, en saf tensel hazzın sersemliği içinde yatıyordu.

Altın bir el onu arasından kavradı. Altından bir dal klitorisini bulduğunda sertçe nefes aldı ve çevreledi. Baskı, nazik baskı. Yoğurma. Klitorisi zonkluyordu, çünkü altın rengi parmaklar onu örten etten başlığın altına girip geri itiyordu. Altından bir dil, bir herhangi bir insandan bin kat daha hassas ve dikkatli Dil, açıkta kalan organın üzerinde geziniyor, Lia'nın beli kendinden geçerek yataktan kalkana kadar onunla alay ediyordu.

Altın parçalardan bir diğeri şişmiş dudaklarını itti ve vajinasına döküldü. Lia ürktü çünkü yavaşça ama durmaksızın doldu ve doldu. İçindeki sıvı altın, daha fazlası içine girdikçe hacim olarak büyüdü. İç kıvrımlarda yoğruldu, onları itti, birbirinden ayırdı,

Ta ki Lia'ya içinde dünyanın en büyük dildosu varmış gibi gelene kadar.

Ama bu August için yeterli değildi.

Lia soluk soluğa kaldı, sıvı altının en ince, en hafif filizinin rahim ağzından geçtiğini ve herhangi bir erkeğin yapabileceğinden daha derine indiğini hissettiğinde nefes almayı bıraktı. Acıması gerekirdi, ama acımadı, bunun yerine en hassas samimi penetrasyon..

Ama bu da yeterli değildi. Bir başka altın el, kalçalarının üzerinden vulvasına ve vücudunun diğer, daha sıkı girişine doğru kayd ve çalışmaya başladı onun içinde amansız bir yol. Ve başka bir altın el Göğsünden yukarıya, ağzına doğru dans etti ve orada bile, dilinin üzerinde küt, kalın bir parmak gibi içine girdi ve Lia yardım edemedi ama ağzındaki bir horoz gibi emdi.

Altından iki el göğüslerini kapladı ve onları sıktı, meme uçlarını elmas, pırlanta ve altın gibi sertleşene kadar çekiştirdi ve bükte. Vajinası ağzına kadar dolduruldu, rahmine, kıkına, ağzına girildi. Tarihte hiçbir kadın -belki Danaë'nin kendisi hariç- daha önce bu kadar içine girilmemişti. Her yeri fethedilmiş, her deliği doldurulmuştu. Daha fazla dayanamadı. Klitorisinin üzerindeki altın parmak o şişmiş doku düğümünü yoğurmaktan ve şekillendirmekten asla vazgeçmezken, vajinasının içindeki altın organ nabız gibi atıyor ve zonkluyordu. Üzerindeki imkânsız ağırlıkla hareketsiz kalan Lia, orada öylece yatmaktan ve altın ellerin tüm vücudunu, içini ve dışını çılgınca çalıştırmasına izin vermekten başka bir şey yapamadı. Sıkıştırıldı ve ovuldu, bastırıldı ve zevklendirildi, istila edildi ve kaldırıldı, dolduruldu ve dolduruldu ve .

Boşaldığında, tüm vücudu yataktan kalkmış gibi görünüyordu ve belki de altından altın ellerle kalkmıştı. Kalçaları pompalandı ve klitorisinden hisler fışkırdı ve Her siniri boyunca, omurgasından yukarı, sırtına, kalçalarına ve rahmine doğru. Ve yok edici orgazm onu vurduğunda, tek yapabildiği August'un adını bir kez solumak oldu.

olabilir. Öyle olduğunu düşündü. Kendine geldiğinde yatakta çıplak yatıyordu. Altın damlacıkların hepsi gitmişti. August onun yerine yanında yan yatmış, başını elinin üzerine koymuştu.

Ona ahlaksızca gülümsedi.

"Şimdi bana inanıyor musun?"

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

"Bu tarihteki en kirli seksti," dedi Lia, August'un insan gibi görünen göğsüne uzanırken.

"En azından ilk on."

"gereken yerlere girmişsin" dedi. "Bir jinekoloğa görünmem gerekecek mi? Ya da bir metalürjiste?"

"Tekrar yapmak ister misin?" "Evet, lütfen," dedi.

August onları kanatlarına sardı ve o da tüylü kozanın duvarlarını okşamak için bir elini uzattı.

"Yarın uyandığımda tüm bunların bir rüya çok korkuyorum" dedi.

"Az önce seninle sıvı altın formunda çılgınca seviştim. Ve hala şüphe mi duyuyorsunuz?"

"Şüphe değil," dedi ona bakmak için ayağa kalkarak. "Sadece korku."

Yanağını okşadı ve sıırttı.

"bir şey yok. Artık buradayım," dedi usulca. "Gitmeyeceğim. Ve eğer gidersem, seni de yanımda götüreceğim."

"Evet, çok tatlı. Ama ailenle seni tekrar içeri almaları için nasıl konuştun?" diye sordu.

"Bütün arkasında annem var," dedi. "Şöminenizin üzerinde heykelini gördüğümde öyle olduğunu hissetmişim. O Rose Kylix'in senin geçmesini ayarladı. Bunun dikkatimi çekeceğini biliyordu."

"Çöpçatanlık yapıyordu."

"Tabii ki beni yardımcılardan biriyle eşleştirecekti."

"Öyle olduğumu fark etmemiştim bile," dedi Lia.

"Annemin tek istediği, kalplerle oynamanın ne kadar yanlış olduğunu anlayabilmem için gerçekten sevmeyi öğrenmemdi. Sana ve sana yardım etmek için özgürlüğümde vazgeçtiğimde

Kendini beladan kurtarmak yerine benim mutluluğumu seçtin.

Annem sonunda dersimi aldığımı düşünüyor. Beni seven bir kız bulduğum için çok mutlu."

"Seni seviyorum," dedi ona hayranlıkla bakarak. "Bana aşık olduğunu söylemediğin için sana çok kızgın olsam da Kanlı Eros."

"Sana milyonlarca şekilde anlatmaya çalıştım," dedi. "Yani, hadi ama Lia, kendime August Bowman adını verdim."

"Bana August'un Augustine'in kısaltması olduğu, 'yüce' kelimesinin eşanlamlısı olmadığı söylendi."

"İnanmak istemediniz," dedi. "Sorun da buydu."

"Yine de artık inanıyorum. Sanırım." Şakağını kaşdı.

"Seni inandıracağım," dedi ve onu tekrar göğsüne çekerek vücuduna sıkıca sarıldı.

"Şimdi ne olacak? Daha önce hiç bir Yunan tanrısına aşık olmamıştım," dedi gülümseyerek. Gerçekten çıldırmıştı. Sorun değildi. August buradaydı ve ona tamamen kızgındı.

"çekmemem gerekiyor ama bunu yaptığım sürece istediğimiz gibi gelip gidebiliriz," dedi. "Ve sen de Tanrıların o kadar güzel bulduğu ve Zeus'un Olimpos'ta yaşaması için yanına aldığı güzel genç Ganymede gibi muamele gördü."

"Seninle olduğum sürece," dedi. O düşündü. Bir şey vardı ve bu konuyu açmaktan nefret ediyordu ama... bilmek zorundaydı. "Peki ya David?" diye sordu.

August, "Sanat sergisine kadar özgür bir adam olacak," dedi. "Ama hapisteyken annem ona bir çift laf etti. tanrıça korkusu saldı. Senin oğlunun sevgilisi olduğunu ve eğer sana zarar vermeye kalkarsa, onu bir kayaya zincirleteceğini ve bir kartala sonsuza kadar ciğerini sökmesini emredeceğini söyledi."

"Sert," dedi Lia.

"Ona bizim bir Yunan mafya ailesi olduğumuzu söylemiş, pek de yanlış değil. Ölüm tehdidinden sonra çok sessizleşti. Ama biz gitmesine izin verdik," dedi. "Artık sizi rahatsız etmeyecek."

"Teşekkür ," diye fısıldadıktan sonra göğsünün ortasını öptü. August bir parmağını çenesinin altına koyarak başını kaldırıp ona bakmasını sağladı.

"Eğer istersen," dedi, "sana onunla olanları unutturabilirim. Annene de unutturabilirim. Her şeyi unutturabilirim. Nasıl yapacağımı biliyorum."

Lia bunu düşündü. Sonra bu fikri bir kenara bıraktı. Acı veren anıları yok etmek ne kadar cazip olsa da, onlardan kurtulmak iyi anıları da bir kenara atmak anlamına gelecekti. sonra geldi. Evet, David onu ve annesini incitmişti ama şimdi o ve annesi birbirlerini daha çok seviyorlardı. Ve o Babasının hiç tereddüt etmeden onu savunmaya geçtiği ve annesinin David'in kendini beğenmiş suratına bir tokat attığı anıları çok sevdi.

"Hayır," dedi Lia. "Ben iyiyim. Anılarımı olduğu gibi saklayacağım. Eğer acıyı unutursam, iyileşmeyi de unuturum."

"İyi seçim," dedi sırtını okşayarak.

"Kendi tarikatında bir fahişe olmayı özleyecek misin?" diye sordu.

"Sürdüğü sürece eğlenceliydi," dedi.

"Bunu yapmaya devam etmek istersen seni ," dedi. "Beni çok sevdiğin sürece."

"Sanırım en azından birkaç yüzyıl yetecek kadar oynadım." "Yapmadım," dedi Lia. "Ama benim de bir madam artık. Annem ve babam nedense bu fikre karşı çıkıyorlar."

"Evli bir çift için çok muhafazakârlar Sapıklar," dedi ve parmaklarını şıklattı. "Evli sapıklardan bahsetmişken... evlenmeliyiz."

Lia doğrulup kanatlarını bir kenara itti. "Ne yapmamız gerekiyor?"

"Merak etmeyin. Şu anda olmaz. Annemin şartlarından biri. Evlenmem ve yuva kurmam konusunda çok ciddiye. Eğer tacımı ve kanatlarımı geri alacaksam, evlenmeyi kabul etmek zorundaydım. Ama evleneceğim kadını ben seçmeliyim.

-Ya da geyik yavrusu veya bulut. Ve seçtiğim bayan da sizsiniz. Sakıncası var mı?"

"Tam olarak ne zaman?"

"Bugün olmaz. Ama kısa bir nişan tercih edilir. Mesela... beş yıl?"

Lia'nın omuzları rahatlayarak çöktü. "Beş yıl kısa bir nişanlılık sayılmaz."

"Birkaç bin yaşına geldiğinizde, beş yıl hiçbir şeydir."

"Ama ben yaşlandığımda ve sen hâlâ bu olduğunda ne olacak?" Onun çok yakışıklı yanaklarını çimdikledi.

"İstersen annem seni ölümsüz yapabilir. Ya da ben tekrar tanrı olmayı bırakırım ve birlikte yaşlarız."

"Bunu benim için yapar mısın?" diye sordu.

"İsterdim," dedi. "Annem bir torun istiyor ama bunu çözmek için bolca vaktimiz var. Eons..."

Lia onun karnına oturdu ve kalçalarına

yaslandı. "Seni seviyorum, August Bowman."

Ona karşı burnunu kırıştırdı. "mi?" diye sordu. "Nasıl olduğunu söyle."

"Tüm kalbimle," dedi Lia.

"Ve?" Kirpiklerini kırıştırdı.

"Tüm... ruhum?"

"Ve?" Kirpiklerini daha sert kırıştırdı. "Ve tüm..."

"C ile başlıyor," dedi.

"Tüm içgüdülerim mi?"

August onu sırt üstü yatırdı ve bir vuruşla içine girdi.

"Sonsuza kadar sürse de bu ukalılığı senden söküp atacağım," dedi.

"Güzel," dedi. "Amım ."

August gülmeyi bıraktığında onunla tutkulu bir şekilde sevişti.

Gerçi kapının dışında durup dinleyen biri olsaydı, tek duyacağı kuş sesleri olurdu.

* * *

Afrodit, aşk tanrıçası, evrensel anne ve Akşam yıldızı, Eros ve Lia'ya kulak misafiri olamayacak kadar ötmekle meşguldü. Godwick'ler uzun zamandır onun hayranlarıydı ve eğer acele edip bir kız çocuk sahibi olurlarsa oğlunu onlardan biriyle evlendirmeyi onlarca yıldır planlıyordu.

Ama tabii ki oğlu, evlenmesini söylediği kimseyle evlenmeyecekti. Hayır, Tanrı korusun! Yine de, kendi gelinini seçtiğini düşünmesi için onu kandırmak çok kolaydı. Ve o ama o ikisini bir araya getirdi. Afrodit'e tam not. Kendi sırtını sıvazladı. Yaşlı kız hâlâ yetenekliydi.

Yine de... tatlı, kötü oğlunu incittiği için pişmanlık duyuyordu. Afrodit, genç aşıklara olan sevgisini göstermek için kız kardeşi Athena'nın oyun kitabından bir sayfa aldı. Kız kardeşini

Oğlu ve nişanlısına mahrem karanlıkta birlikte daha fazla zaman geçirme fırsatı vermek için geceyi düzene soktu... çok meşgul olan aşıklar tarafından tamamen fark edilmeyen romantik bir jest

Afrodit'in onlar için yaptıklarının farkına bile varmadan sevişiyorlardı.

Nankör çocuklar.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Lia, Wingthorn Hall Genç Bayanlar Bahçe ve Tenis Kulübü'nün son toplantısını başlattı. Arkadaşlarına, "hanımlarına" baktı ve içten bir sevgiyle gülümsedi.

"Evet, patron?" Rani dedi ki. "Haberler nedir?"

"Bir sorunumuz var," dedi Lia.

"Bu toplantılardan gerçekten nefret etmeye başlıyorum." Georgy, Lia'nın koltuğuna iyice gömüldü.

"O herif mi?" Jane sordu. "Rani'nin bağırsaklarını deşmek istediği eski sevgilin mi?"

"Hayır," dedi Lia. "Onun bakıldı." Rani'nin gözleri büyüdü.

"Oh, onu ben öldürtmedim," dedi Lia. "O sadece Resim. Tanrım, sanki onu ben öldürmüşüm gibi geliyor. Mesele şu ki, bir damla kan dökülmeden bu iş bitti."

"O zaman kötü haber nedir patron?" Georgy sordu. Bu zor kısımdı, korktuğu kısım. "Hanımlar... benim için emekli olma zamanı geldi. var olmayan bahçe makasım ve görünmez tenis raketim," dedi Lia. "İşi bırakıyorum."

Üç bayan gözlerinde kalp kırıklığıyla ona baktı.

"Lia," dedi Rani. "Neden?"

"Um... çünkü ailem yapmam gerektiğini söyledi."

Jane, "Gerçekten de kendi evine çıkmalısın patron," dedi.

"Bunun üzerinde çalışıyorum," dedi Lia. "Ama iyi haberler de var. Yalnız ve korumasız kalmayacaksınız. Sana yeni bir patron buldum."

"Yeni bir patron mu?" Jane'in sesi çok kuşkulu geliyordu. Lia onu suçlamadı. "Kim?"

"O biraz daha yaşı ve bu konuda çok tecrübeli. daha çok bağlantısı var, daha çok parası var. Ayrıca-"

Lia yatak odasının kapısında bir tıkırtı duydu.

O daha cevap veremeden tanrıça Afrodit kapıyı açıp içeri girdi, Haziran ayında pembe sahte kürkler giymişti ve ayak parmaklarında pırlanta işlemeli güller olan sıcak pembe topuklu ayakkabılarıyla hepsinin üzerinde yükseliyordu.

"Merhaba hanımlar," dedi Afrodit, pamuk şekeri dudaklarında geniş bir gülümsemeyle. Jane, Rani ve Georgy ağzı açık bakakaldı ve

aşk tanrıçasına bakıyordu. "Bana Bayan V. deyin. Güzel erkeklerle sevişeceğiz, muazzam paralar kazanacağız ve tanrıçalar gibi gece gündüz bize tapılacak. Başlayalım mı?"

Georgy Lia'ya baktı ve başıyla onayladı. "Lia," dedi Georgy. "İyi iş çıkaracak."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Daphne & Apollo

BÖLÜM OTUZ YEDİ

"Ne biz?" Lia, August'a -ona Eros demeye asla alışamayacaktı- onu Tesla'sına bindirirken sordu.

"Beni şımart," dedi ve sonra onu öptü. "Sadece yarım kalmış bir iş daha."

August dün gece, bütün sabah ve hatta öğleden sonra onunla sevişmişti. Ama akşam olduğunda onu dürterek uyandırmış ve en güzel kıyafetlerini giymesini söylemişti.

Kadın

babasının ev hapsinde olduğunu hatırlattı.

Ona bir Yunan tanrısı olduğunu hatırlattı.

Lia büyükannesine ait eski bir bordo elbise giymişti. Saçlarını gevşek bir düğümle tutturmuş, dallarını dalgalandırmıştı ve August kulağının arkasına pembe bir gül koymuştu. August şık siyah bir takım elbise giymişti ve Lia, August'un kanatlarını katladığında nasıl da düzgünce kaybolduğuna hayret etti.

"Birkaç bin yıldan sonra bir iki numara öğreniyorsun," demişti.

Onu götüreceği yere giderken evine uğramışlar.

"Bir şey almam gerekiyor," dedi. "Rose Kylix mi?" diye sordu.

"Annem buna yine el koydu. Bu başka bir şey."

eve girdi ve dakikalar sonra kendi boyu kadar uzun bir yay ve bir sadak dolusu okla dışarı çıktı.

Arabaya döndüklerinde Lia ona baktı.

"Bilmek istemiyorum, değil mi?" diye sordu. "Bu hoşuna gidecek," dedi adam.

Bir sonraki durağımız Attic Gallery idi.

"Seni sevmem iyi bir şey," dedi adam arabadan inmesine yardım ederken. "David'i bir daha görmek istemiyorum.

Güven

kapanışa ihtiyacım yok."

"Bu senin için değil," dedi. "Bu benim için. Ve merak etme. Onunla konuşmak zorunda kalmayacaksın."

Kimsenin August'un sırtında bir yay ve sadakla galeriye girmesini engellemeye çalışmaması komikti. Ya kimse göremedi ya da bunun David'in sürrealist sanat gösterisinin bir parçası olduğunu düşündüler.

İçeri girdikten sonra Lia devasa bir tuvalin yanında durakladı. Levhada eserin adının Apollon Ormanı olduğu yazılıydı. Lia'nın

Resim, belden yukarısı insan, belden aşağısı ağaç olan kadınlardan başka bir şey değildi. Ah, hikayesi Daphne ve Apollo. Eros, Apollon'u altın bir aşk okuyla vurmuştu ve o da Daphne'yi demir bir nefret okuyla vurmuştu... Daphne, peşine düşen Apollon'dan kaçtı, tanrılara onu saplantılı tanrıdan kurtarmaları için dua etti ve bir defne ağacına dönüştü.

"Annem haklıydı," dedi Lia resme bakarak. "Erkek ressamlar kadınların gelen korkunç şeyleri resmetmeyi gerçekten çok seviyor. Ve sen kendinden utanmalısın."

"Bu," dedi August, tuvali göstererek, "benim eserim değildi. Apollo, Daphne onunla çıkmayınca çok sinirlendi ve onu cezalandırmak için bir ağaca dönüştürdü.

Sonra da bütün suçu benim üzerime atma cesaretini gösterdi." "Gerçekten mi?" Lia sordu. Başka hangi efsanelerin

onun hakkında doğru olan ve olmayan şeyler. "Daphne'ye ne oldu?"

"Onu tekrar bir periye dönüştürdüm," dedi

August. "Ve sonra onunla seviştin. Değil mi?"

"Hayır," dedi, bunu önerdiği için bile hakarete uğramış gibiydi.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Kıymık batmasını istemedim."

Lia resme tekrar baktı, tüm o zavallı işkence görmüş Daphne'lere...

"Lia, August'a Herhangi bir Yunan efsanesinden bir sahne resmedecek olsaydın hangi sahneyi ?" diye sordu.

"Sen," dedi. "Sen Pan'ın ayaklarının dibinde, kucağında yavru bir su samuru tutuyorsun."

Lia'nın kalbi göğsünde yarım santim yükseldi. "Ben bir Yunan efsanesinde değilim," dedi.

Onu dudaklarından öptü. "Artık öylesin, aşkım."

İşte o zaman Lia, August ile sonsuza dek birlikte mutlu olacaklarını anladı.

", " dedi August. "Şu işi bitirelim de tekrar sevişebilelim."

Attic Gallery'nin her zaman sergilenen sanat eserlerine ev sahipliği yapan bir asma katı vardı. David'in sergisine gelen konukların çoğu ana kattaydı. O ve August asma katın etrafında bir o yana bir bu yana yürüdüler.

"Burada ne işimiz var?" diye sordu. "Bekliyoruz..."

"Ne için?"

"Mükemmel adalet," dedi ve ona göz kırptı. "Ah, işte başlıyoruz."

Lia aşağıdaki partiye baktı. Kalabalığın bir kadının geçmesine izin vermek için ayrıldığını gördü, kırmızılar içinde güzel bir kadındı, o kadar güzeldi ki ona tanrıça denebilirdi.

"O senin annen," diye fısıldadı Lia.

"Onu bir tür barış teklifi olarak davet ettim."

"Çok naziksiniz," dedi.

"Pek sayılmaz," dedi August. "Onu kocaman bir okla kalbinden vuracağım."

"Ne? Neden?"

"Bakın, işte sanatçımız," dedi August, kalabalığın arasında ilerleyen David'i işaret ederek. Gülümsemesi geniş olmasına rağmen Lia'zoraki gibi göründü. Muhtemelen hâlâ Afrodite'le birlikte olmanın etkisinden kurtulamamıştı.

Bir mafya kraliçesi şeklinde, onu her türlü korkunç yolla tehdit ediyor. "Koru beni."

Lia onu nasıl koruyacağını bilemeden etrafına bakındı. August umursamıyor gibiydi. Ceketini çıkarıp üzerine örttü. tırabzan. Kollarını dirseklerine kadar sıvadı. Bu

iyi olamazdı. Sonra başının arkasına uzandı ve sadağından iki ok çıkardı.

"August..." Lia söyledi.

İkisini de aynı anda yayına çentikledi. "Bu hiç iyi değil..."

Lia irkildi.

İpi geri çekti. Yüzünde saf bir konsantrasyon ifadesi vardı. İki ok, bir yay ve nişan alması mükemmel olmalıydı, sadece mükemmel.

"Bakamıyorum," dedi.

Gözlerini kapattı ama parmaklarının arasından baktı.

Okları fırlatırken ip gümbürdüyordu. Görme yeteneğine sahip olan Lia, yanan bir okun David'in göğsüne, tam kalbine saplandığını gördü.

Demir gibi siyah olan diğer ok ise kendi annesini tam kalbinden vurdu.

Sonra...

"Aman Tanrım..." Lia nefes aldı.

David Afrodit'e güneşi ilk kez gibi baktı.

Afrodit David'e bok kokuyormuş gibi baktı.

David kalabalığın arasından olabildiğince hızlı bir şekilde, insanları kenara iterek ilerlemeye başlarken, Afrodit ondan uzaklaştı, hatta onun elini eline alıp öptü ve öptü ve öptü...

"August, ."

"Bir sevgi oku. Bir nefret oku. Şimdi acımasızca reddedilmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenecek ve annem seks hayatıma tekrar müdahale etmeden önce iki kez. İyi işti."

"Sen gerçekten de Yaramazlık Prensi'sin," dedi.

"Size yaramazlığı göstereceğim leydim." Onu öptü. "Hadi gidelim." "Biz sadece..."

"Ne?"

"Onları şekilde bırakamayız. Birbirlerine aşk-nefret içindeler," dedi.

August omuz silkerek, "Oklar çok etkili değildi," dedi.
"Zehrin etkisi yakında geçecektir."

"Bir saat içinde mi?"

"Annem için mi? Bir saat. David Bell için? Daha çok bir hafta," dedi. "Ama inanın bana, o bunu hak ediyor ve annem de kendi başının çaresine bakabilir."

Yayını tekrar sırtına astı ve Lia'nın elini tuttu. Galeriden çıktılar, ana girişten değil, bir arka kapıdan geçip çatıya çıktılar ve orada durup Londra'nın ışıklarını seyrettiler.

"Bu biraz seksiydi," dedi adam kolunu kaydırırken.
beline doladı. "Okçuluk şeyi. Senin için iyi görünüyor."

"Sana nasıl ateş edileceğini öğreteceğim."

"Nerede? Olympus'a mı?"

"Gitmek istediğin yer orası mı?" diye sordu.

"Seçeneklerim neler?"

"Bir düşüneyim..." Düşünceli bir şekilde başını salladı ve parmaklarıyla yerleri işaretliyordu. "Olympus. Yeraltı Dünyası. Belki Arachne'den bazı dokuma ipuçları alabilirsin - tabii insan boyutundaki örümceklerden korkmuyorsan. Arcadia var. Antik Girit. Elysium. Binlerce Dans Ülkesi. Delphi. Sen seç. Tüm sonsuzluk bizde."

"Pan'ın Adası mı?" Lia sordu.

August kısık gözlerle ona baktı. "Gerçek Pan Adası'nı mı kastediyorsun? Yoksa masal kitabındaki fantastik versiyonu mu?"

"Gerçek Pan Adası," dedi. "Eğer varsa, demek istiyorum. Ama eğer siz varsanız, sanırım Pan da var olmalı ve bir yerlerde yaşamalı."

"Var," dedi August. "Aslında bir adada. Biz eski dostuz."

"Senden hoşlanıyor mu?" Görünüşe göre August-Eros-Olimposluların çoğunu kızdırmayı başarmıştı. August'un çoğunlukla beladan uzak kalacağı bir yere gitseler iyi olacaktı.

"O doğa tanrısı ve seks doğaldır. Ben seks tanrısıyım ve doğa çok seksüeldir. Bir sürü ortak noktamız var."

"Adası bir yer?" Lia sordu. Hayal ettiği gibi değilse hayal kırıklığına uğramak istemiyordu.

August onu kendine çekerken, "Hayal edebileceğinden daha vahşı, daha tuhaf ve daha güzel," dedi. "Sen muhtemelen orada çıldırır."

"Önce oraya gidebilir miyiz?"

August elini salladı ve aniden galerinin çatısına kırmızı bir perde asıldı, hiçbir şey tarafından tutulmayan kırmızı bir perde.

"Gidelim mi?"

Lia perdeye doğru yaklaştı. Kulağını kadifeye dayadı ve perdenin arkasından o kadar güzel ve canlı bir melodi çalan borular duydu ki, bu melodiyle dans etmeye başlarsa bir daha hiç durmak istemeyeceğini düşündü.

August onun elini tuttu ve kırmızı perdeyi yavaşça kenara çekmeye başladı. Gümüş rengi akan bir nehir, gözlerinin şimdiye kadar gördüğü tüm yeşillerden daha yeşil bir orman ve bebek mavisi, soluk pembe, şeffaf elbiseler giymiş genç kızlar gördü.

ve gün ışığı sarısı, gülen sakallı bir satirin etrafında daireler çizerek dans ediyor.

Lia sevinç içinde August'a baktı. August ona gözlerinde aşkla, tarifsiz bir sevgiyle bakıyordu.

"Korkuyor musun?" August sordu.

"Hayır," dedi Lia perdeden geçip büyü ve efsane diyarlarına girerken.

Ve yine de.

Oh, ve yine de...

Korkuyordu.

TEŞEKKÜRLER

Bu kitabın çıkmasına yardımcı olan çeşitli ve muhtelif manyaklara teşekkür etmezsem ihmalkâr davranmış olurum. Centre College'daki beşeri bilimler ve estetik profesörlerimle başlamalıyız. Kırmızı ve Gül ile nihayet liberal sanat eğitimimden bir şeyler çıkarıyorum.

Ayrıca Bay Bulfinch'e, Bulfinch'in Mitolojisi olarak bilinen güzel derlemesi için her neredeyse teşekkür etmeliyim. Ayrıca, yazarlar Catherine Johns (Sex or Symbol? Erotic Images of Greece and Rome), Robert Garland (Ancient Greece: Everyday Life in the Birthplace of Modern Civilization) ve elbette Homeros (The Odyssey, The Iliad). Homeros, dünya sana bir çörek borçlu. Kusura bakma. Eminim bu şakadan nefret ediyorsundur.

Serbest editör Mala'ya yığınla minnettarlık Bhattacharjee'ye parlak önerileri ve kartal gözlü editörlüğü için teşekkür ederim. Hizmetlerini diğer yazarlara ne kadar tavsiye etsem azdır!

Zekice editoryal önerileri ve kostüm düzeltmeleri için yazar Kira A. Gold'a (Kırlı Sır) çok özel teşekkürler. Teşekkürler, Jenn LeBlanc (The Rake and the Recluse), İngilizce başlıklarla ilgili yardım için. Muhtemelen yine de yanlış yazmışımdır. Aptal Amerikalı.

İngiliz komedyen, yazar ve TV sunucusu David Mitchell'a (Back Story, That Mitchell and Webb Look), The Rose'u yazarken sosyetik ve tuhaf (ve sevimli bir şekilde havalı) bir İngiliz'in sesini daha iyi yansıtabilmek için yuttuğum tüm eserleri için teşekkür ederim.

Lexington, Kentucky'deki Eagle Creek Yazarlar Grubu'na ve korkusuz liderimiz Jennifer Barricklow'a sürekli teşvik ve yararlı eleştirileri için sonsuz teşekkürler ve sevgiler. Earl P.'ye çokça philia ("kardeşçe sevgi").

Dean, Andrew J. Cole, Bob McKinley, Banning Lary ve K. F. Lee ve diğer tüm Eagle Creek yazar dostlarım!

Lexington, Kentucky'deki Carnegie Okuryazarlık ve Öğrenme Merkezi'ne yaratıcı yazarlık öğretme fırsatı verdiği için teşekkür ederim. Ne kadar çok öğretirsem, o kadar çok öğreniyorum.

Tabii ki, beni başka bir erotik projede serbest bırakırken özellikle korkusuz olan korkusuz editörüm Michelle Meade'e büyük teşekkür borçluyum. Edebi temsilcim Sara Megibow'a her zamanki gibi sonsuz minnettarım. MIRA Books'taki kapak tasarımcılarına güzel kapağım için tebrikler. Hayal ettiğimden daha iyi.

Kızıl'ı okuyan ve o kötü Godwick'lerin başka bir macerasını talep edecek kadar seven herkese çok öpücükler. Üçe çıkalım mı?

Elbette Yunanistan'ın kadim halklarına hikâyelerinin, mitlerinin, kültürlerinin ve efsanelerinin zenginliği ve güzelliği için teşekkür etmeliyim. Şimdi size bir kadeh şarap kaldırıyorum onurunuza içiyorum. Dii propitii! Tanrılar yardımcınız olsun!

Ve son olarak, agape ("koşulsuz sevgi") ve eros ("tutkulu aşk") eşim ve yazar dostum Andrew Shaffer'a (Hope Never Dies). Seninle tanıştığımda aşk tanrısı beni iyi yakaladı. Yani, Eros.

ISBN-13: 9781488088575

Gül

Telif Hakkı© 2019 Tiffany Reisz

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretleri ödeyerek, siz bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü, yayıncı Harlequin Enterprises Limited, 22 Adelaide St. West, 40. Kat, Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada'nın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve ™ yayıncının ticari markalarıdır. Ticari Markalar ® ile belirtilen ürünler Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

www.Harlequin.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.